

PYTANIA PRAWNE

ROZSTRZYGNIĘTE

przez

DEPARTAMENTA CYWILNE IZBY SĄDOWEJ WARSZAWSKIEJ

od 1883 r. do 1885 r.

oraz przez

RZĄDZĄCY SENAT

od 1876 r. do 1885 r.

o ile dotyczą

OKRĘGU SĄDOWEGO WARSZAWSKIEGO

zebrane i ułożone

przez

Józefa Karpińskiego

Adwokata Przysięgłego.

—
KSIĘGARNIA
ST. ZWELBAUM
Warszawa, Długa 27.

WARSZAWA,
DRUKIEM MICHAŁA ZIEMKIEWICZA,
Krakowskie-Przedmieście Nr. 17.

—
1886.

258161

Дозволено Цензурою.

Варшава, 19 Июня 1886 года.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
im. Jerzego Giedroycia w Białymstoku

FUW0120588

D.10/82/8

D/126/01

Zbierając dalej rozwiązania pytań prawnych przez Departamenta Cyw. Izby S. W. i Departament Kassacyjny, poczynając od 1/13 Stycznia 1883 r., zauważyłem, iż są jeszcze postanowienia niemniej ważne innych władz sądowych naczelnych, nie mniej ciekawe dla każdego prawnika, bez względu, czy one dotyczą prawa merytorycznego, czy formalnego, z którymi pożytecznym będzie szersze koło prawników zaznajomić.

Skutkiem tego wybrałem z postanowień *Kompletu Oddzielnego Izby Sądowej Warszawskiej*, jako też i postanowień *Ogólnego Zebrania Departamentu Tęże Izby rozsądzających spory jurysdykcyjne* i różne pytania za czas od 1876 — 1885 r., wszystko to, co może być dla prawnika miejscowego potrzebnym i ciekawym — nadto, wybrałem z wyroków *Ogólnego Zebrania i Kassacyjnych Departamentów Rz. Senatu* od 1876 — 1883 i z *Ukazów cyrkularnych Tychże Departamentów* od 1876 do końca 1880 — rozsądzania wszelkich wątpliwości, o tyle, o ile one dotyczyć mogą interesów Królestwa Polskiego, a owoc téj pracy łącznie

z pytaniami rozsądzonymi przez *Departamenta sądzące cywilne Izby Sądowej Warszawskiej* od 1/13 Stycznia 1883 do 1/13 Stycznia 1885 r. wydaje w niniejszej książeczce dla użytku prawników, jako dalszy ciąg Pytań z r. 1876—1882.

Trzymałem się ściśle pierwotnie przyjętego układu, dla ułatwienia użytku posiadających poprzedni zbiór pytań i pragnących korzystać ze wskazówek tu zamieszczonych.

Pod wyrazem: „skargi“ zamieściłem obliczenie spraw osądzonych w Departamentach Izby Sądowej Warszawskiej w czasie od 1/13 Stycznia 1876 do 1/13 Stycznia 1885 r. z objaśnieniami, ile z tych spraw zostało zaskarżonych w drodze kassacyjnej — ile z tych skarg przyjęto, oddalono, a ile z nich nieosądzonych zostało.

Niektóre pytania z czasu przed 1/13 Stycznia 1883 r. pominięte w poprzednich Pytaniach Prawnych zamieściłem obecnie, pod właściwymi wyrazami.

Słowem, starałem się wszelkimi siłami, aby praca moja przyniosła jak najwięcej ułatwienia i korzyści.

Warszawa d. 16 Marca 1886 r.

J. Karpiński.

Administracya poręczająca. Przyjęcie dochodu z administracyi takiej, po terminie umową wskazanym, uważa się za zrzeczenie się rozwiązania umowy z powodu tego uchybienia. N. spr. 103/83. Ap. III. N. spr. 158/84. Ap. II.

Przeciwnieuznanie. Wyrok kass. z d. 2 Kwietnia 1884 r. w sprawie N. 103/83 Ap. III wspomniony w sprawozdaniu o skargach kass. z r. 1884 w zeszycie XVI. Jur. Izby Sąd. z 1. pół. t. r. str. 70.

Administracya poręczająca nie może być poczytaną za umowę nieważną. N. 42/76, II spr. dawna N. 338/84 Ap. III sprawa nowa.

Administrator dóbr ustanowiony przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie ma prawo przedać zboże jeszcze niesprzątnięte. P. 792.

Adwokat. Zamieszkanie prawne obrane u „adwokata“ bez wyrażenia ulicy i numeru domu oraz, że ten jest adwokatem przysięgłym, nie jest ważne. P. 773.

Adwokat Przysięgły. Postanowienie w art. 384 Org. Sąd. dotyczące się osób zajmujących prak-

tyką sądową pod kierunkiem Adwokatów przysięgłych, może być rozprzestrzenione i na osoby zajmujące się takową praktyką przy dawniej organizacyi sądowej, prowadzenie spraw cudzych pod kierunkiem Obrońców przy Senacie.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 6 Listopada 1876 r.

Adwokat Przysięgły. Postanowienie Sądu Okręgowego, odmawiające przyjęcia do grona adwokatów przysięgłych, nie dla braku formalności, lecz wskutek nieprzychylnych wiadomości o danej osobistości, może być skarżone do Izby Sądowej.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Grudnia 1876 r.

Adwokat Przysięgły. Postanowienie Sądu Okręgowego, odmawiające przyjęcia do grona adwokatów przysięgłych na zasadzie powziętych wiadomości o osobistości proszającego, powinno zawierać wyszczególnienie tych wiadomości.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Grudnia 1876 r.

Adwokat Przysięgły. Życzący zostać adwokatem przysięgłym nie jest obowiązany do składania egzaminu, dostatecznym jest, gdy obok kwalifikacyi naukowej, prawem wymaganą, złoży dowód, iż pełnił obowiązki, przy wykonywa-

niu których mógł nabyć wiadomości sądowych.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 6 Października 1879 r.

Adwokat Przysięgły. Chociaż adwokaci przysięgli zaliczają się do Izb Sądowych, to jednak wybierają oni sobie miejsce zamieszkania sami, bez żadnego rozbioru ich żądania w tym przedmiocie ze strony Izb Sądowych.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 3 Listopada 1879 r.

Adwokat Przysięgły nie może być sądzony za przewinienia w swych obowiązkach inaczej, jak w drodze dyscyplinarnej — przy takich więc sprawach, czy ze skarg, czy z protestów Prokuratora, przepisy postępowania dyscyplinarnego, muszą być zachowane.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 5 Listopada 1879 r. N. 61.

Adwokat Przysięgły może być pociągnięty do odpowiedzialności dyscyplinarnej bez skargi, w sprawie takiej mogą służyć za zasadę wyrokowania wiadomości doszłe do rady adwokatów lub zastępującego ją Sądu Okręgowego drogą uboczną.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 9 Lutego 1876 r. N. 5 i z d. 21 Stycznia 1880 r. N. 5.

Adwokat Przysięgły może być pociągany do odpowiedzialności w drodze dyscyplinarnej za czynności spełnione przed przyjęciem go na to urzędowanie.

Wyroki Ogól. Zebr. Dep. Rz. Senatu z d. 9 Lutego 1876 r. N. 5 i z d. 5 Maja 1880 r. N. 30.

Adwokat Przysięgły powinien być zawiadomiony i wezwany na posiedzenie sądu do objaśnienia w sprawie dyscyplinarnej przeciw niemu rozwinętej.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 25 Maja 1876 r. N. 11.

Adwokat Przysięgły aby miał uleść przepisowi art. 369 Org. Sąd. musi być pierwój skazany dwukrotnie prawomocnie na zawieszenie w urzędowaniu.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 28 Listopada 1877 r. N. 36.

Adwokat Przysięgły za samą wiadomość o niegodziwym sposobie nabycia prawa spornego przez osobę, którą broni, bez oznaków postępowania przez niego prawem zabronionego, nie może być uznany za postępującego niezgodnie z przepisami i obowiązkami adwokata przysięgłego.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 22 Stycznia 1879 r. N. 1.

Adwokat Przysięgły nie może być uznany za winnego lekkomyślności w wykonaniu swych obowiązków, za to, że przyjął sprawę bez poprzedniego obznajmienia się z dokumentami.

Wyroki Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 5 Lutego 1879 r. N. 4. i z d. 5 Maja 1880. N. 30.

Adwokat Przysięgły może być odpowiedzialnym w drodze dyscyplinarnej za uchybienia w swych obowiązkach, nie tylko względem osoby, która mu udzieliła pełnomocnictwo, lecz podług uznania sądu i z innych względów.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 10 Grudnia 1879 r. N. 70.

Adwokat Przysięgły za czyny takie, które chociaż nie mogą być zaliczone do niemoralnych lub niesumiennych, to jednak są nieprzyswoite, a zawsze dowodzące zbyt lekkomyślnego i nieogłędnego zachowania się wobec czci i ważności powołania, ulegają dyscyplinarnej odpowiedzialności.

Postanowienie Ogól. Zeb. Dep. Izby Sąd. z d. 28 Lutego 1880 r.

Adwokat Przysięgły nie może być jednocześnie Sędzią Pokoju.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. z d. 7 Kwietnia 1880 r. N. 21.

Adwokat Przysięgły może być pociągnięty do odpowiedzialności za przekroczenie obowiązków swego powołania, nie tylko w skutek skargi podanej na niego, lecz podług własnego uznania Sądu Okręgowego.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 26 Czerwca 1880 r.

Adwokat Przysięgły. Zrzeczenie się dalszego prowadzenia sprawy przez pełnomocnika — zwalnia go od obowiązku jej prowadzenia, dopiero po upływie terminu wyznaczonego przez Prezesa, gdy pełnomocodawca nie jest obecny.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 1 Grudnia 1880 r. N. 59.

Adwokat Przysięgły za wszelkie przekroczenia w swych obowiązkach może być pociągnięty do odpowiedzialności w drodze dyscyplinarnej, a oddzielnie na żądanie pełnomocodawcy o wynagrodzenie szkód zrządzonych w drodze procesu przed ten sąd, w którym pełnomocnik prowadził sprawę.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 27 Kwietnia 1881 r. N. 24.

Adwokat Przysięgły, który zrzekłszy się swych obowiązków, otrzymał posadę etatową i takową zajmował kilka lat — gdy zechce wejść do grona adwokatów przysięgłych, musi postarać się o nowe zamianowanie, przyczem

władza ma zupełne prawo zwracać uwagę na jego prowadzenie się przeszłe.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 24 Maja 1882 r. N. 20.

Adwokat Przysięgły. Nie może być nim mianowany ten, kto nie skończył nauk prawnych w wyższych zakładach, lub nie zdał egzaminu z tych nauk.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 24 Maja 1882 r. N. 22.

Chociażby nawet był wiele lat i aplikantem sądowym i członkiem władz sądowych.

Wyrok Takiegoż Zebrania z d. 20 Września 1882 r. N. 34.

Adwokat Przysięgły nie może być mianowany, bez względu na wszelkie inne prawem wymagane warunki, bez przesłужenia pięciu lat we władzach sądowych.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 24 Maja 1882 r. N. 23.

Adwokat Przysięgły. Sprawa dyscyplinarna rozwinięta przeciw adwokatowi przysięgiemu — nie stanowi żadnej przeszkody w wytoczeniu mu sprawy kryminalnej i wzajemnie: pierwsza bowiem ma za przedmiot ocenienie działań tych osób, co do ich naganności i niestosowności z powołaniem adwokata przysięgłego — druga, ocenienie szkodliwych jego działań, jako osoby prywatnej wogóle.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 20 Września 1882 r. N. 31.

Akceptacya darowizny. Zezwolenie Komissyi
Spraw Wewnętrznych na akceptacyę darowi-
zny nie może być uznane za odpowiednie wy-
maganemu art. 910 K. C. zatwierdzeniu przez
rząd. P. 627.

Wyrok Kass. z d. 3 Marca 1883 r. Dep. I.
w sprawie N. 510. Ap. z r. 1880 wspomnio-
ny w sprawozdaniu o sk. Kass. z r. 1883
w Zesz. XIII Jur. Izby Sąd. z 2. półr. 1883
str. 129.

Akceptacya wyroku. Doręczenie wyroku obroń-
cy nie jest akceptacyą takowego, ale dopiero
doręczenie stronie—podług K. P. C.—N. spr.
466/79. II.

Akt chrztu sporządzony przed wprowadzeniem
Kodeksu Francuzkiego ma znaczenie dzisiej-
szego aktu urodzenia. P. 751.

Akt urodzenia nie przeszkadza naznaczeniu ba-
dania świadków, na dowód zarzuconego nie-
posiadania stanu cywilnego dziecka prawego.
P. 800.

Akt urodzenia. Dwa akta urodzenia nie mogą
być uznane za odnoszące się do jednej osoby.
P. 878.

Akt urodzenia nie ulega sprostowaniu dla doda-
nia wyrazów: „pochodzenia szlacheckiego”.
N. 55/84. T. I.

Akt zejścia. Wzmianka w akcie zejścia, iż po-
zmarłym pozostała wdowa—nie jest przeszkodą
w uznaniu spadku za wakujący i w za-
mianowaniu kuratora. P. 793.

Akt nabycia. Badanie świadków na dowód, że
żona nie miała majątku na kupno domu—mo-
że być dozwolone tylko wtedy, gdy akt naby-
cia zaskarżony jest z przyczyny podstępu lub
złego zamiaru. P. 881.

Akt notaryalny. Spór o wydanie drugiego wy-
ciagu głównego, aktu notaryalnego dawnego,
powinien być oceniony za zasadzie K. P. C.
P. 660.

Akt notaryalny. Badanie świadków wbrew akto-
wi notaryalnemu może być dozwolone, gdy
obie strony objaśnieniami swemi dowodzą, iż
akt spisany został nieodpowiednio z rzeczy-
wistością. P. 777.

Akt notaryalny. Fałsz nie może być zarzucany
aktowi notaryalnemu w drodze cywilnej. P.
782.

Akt notaryalny. Wydanie kopii aktu notaryal-
nego nie może być dozwolone, na skutek tyl-
ko podania incydentalnego, bez wytoczenia po-
wództwa. P. 817.

Akt notaryalny. Ze względu na to, że wyroki
prawomocne w sprawach karnych przeciwko
szlacheicom zapadłe, pozbawiające wszystkich
praw stanu, przedstawiają się pod Najwyższe

zatwierdzenie, a wykonanie ich wstrzymuje się, to przed takim zatwierdzeniem (1 ust. art. 945 i 946 U. P. K.) skazany szlachcic nie traci prawa zeznawania aktów urzędowych, dotyczących majątku do niego należącego.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 17 Marca 1880 r. N. 19.

Akt notaryalny sporządzony za granicą i przedstawiony w guberniach Królestwa Polskiego, do wniesienia do ksiąg hipotecznych, podlega opłacie na rzecz kass miejskich i gminnych.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 8 Października 1884 r.

Akt prywatny umowy o dzierżawę, może mieć znaczenie przeciw trzecim, gdy datę ma pewną. P. 850.

Akt prywatny podpisany za osobę pisać nieumiejącą przez trzeciego, którego podpis poświadczony jest przez Wójta Gminy—jest ważny. P. 909.

Akt prywatny może być podpisywany jedynie przez samego zobowiązującego się, podpisany przez osobę uproszoną ma znaczenie tylko w razie przyznania zobowiązanego, które to przyznanie ulega poświadczeniu i ocenieniu sądu.

Wyrok Kassacyjny z d. 9 Grudnia 1883 r. w sprawie Kizel przeciwko Kondzeli wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. I.

Okregu Gub. Siedleckiej zamieszczony w G. S. z r. 1884 N. 7.

Akt prywatny podpisany przez mało piśmienną osobę nie potrzebuje poświadczenia podpisu.

Wyrok Kass. z d. 13 Listopada 1884 r. wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. II. Okr. gub. Kaliskiej w sprawie Łabentowicza przeciwko Jęczmykowi. G. S. z r. 1885 N. 1.

Alimenta. Pieniądze dane matce dzieci nieprawych, uważane są za darowiznę, uczynioną na jej wyłączną własność, a nie jako zaliczenie na rachunek alimentów dla dzieci. N. spr. 504/77. II. G. S. z r. 1877 N. 15.

Apparat gorzelniany wstawiony do gorzelni przez jej dzierżawcę staje się nieruchomością z przeznaczenia, a sprzedaż jego, jako ruchomość, przez publiczną licytację—jest nieważna.

Wyrok Izby Sąd. Dep. I w sprawie N. 406. Ap. z r. 1877.

Wyrok Kass. z d. 17 Marca 1883 r. wspomniane w sprawozdaniu o skargach kassacyjnych z r. 1883 w zeszycie XIII. Juris. Izby Sąd. z 1 pół. tr. str. 131.

Appellacya wzajemna nie może być oceniana, gdy pozew appellacyjny ze strony głównie appellującego wręczony, uznany został za nieważny, a wyrok zaskarżony nie był wcale żadnej stronie wręczony. P. 811.

Appellacya. Odrzucenie appellacyi w dawnym porządku, jako niepopieranéj, pokrywa nieważność takowéj, gdy w wezwaniu do odrzucenia appellacyi, zastrzeżono tylko wogóle prawo czynienia ekscepcyi. P. 853.

Appellacya od decyzji hypotecznéj wydanéj w przedmiocie wykonania wyroku adjudykacyjnego i planu klasyfikacyjnego w hipotece, liczy się od dnia ogłoszenia decyzji. P. 683.

Wyrok Kass. z d. 3 Marca 1883 r. wspomniany w sprawozdaniu o skargach kassacyjnych z r. 1883 w zeszycie XIII Jurisp. Izby Sąd. z 1 pół. tr. str. 128.

Areszt. Kommissarz Sądowy nie ma prawa wstrzymać się ze sprzedażą zajętych ruchomości, z powodu pierw położonego na tychże ruchomościach aresztu na żądanie innéj osoby. P. 867.

Areszt. Deklaracya złożona w skutek położonego aresztu, gdy okaże się nierzetelną—żadający aresztu ma prawo domagania się od sądu, wyrzeczenia téj kary i zasądzenia z niéj pretensyi. P. 920.

Areszt, gdy jest położony na wino i spirytus, znajdujący się w składach zakładów, Kommissarz Sądowy obowiązany jednocześnie z wysłaniem wezwania dłużnikowi o wykonanie wyroku, zawiadomić zarząd akcyzny.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 11 Września 1878 r. N. 28.—Ukaz cyr-

kularny Ogól. Zeb. 1. i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 6 Czerwca 1879 r. N. 61.

Areszt. Położenie aresztu na majątku dłużnika, chociażby takowy majątek uznany był następnie za należący do osoby trzeciej, nie może być poczytywane za posiadanie nieprawne.

Postanowienie Ogól. Zeb. Dep. Izby Sąd. z d. 24 Lutego 1879 r.

Badanie świadków wbrew aktowi notaryalnemu może być dozwolone, gdy obie strony, objaśnieniami swemi dowodzą, iż akt spisany został nieodpowiednio z rzeczywistością. P. 777.

Badanie świadków może być dozwolone, na dowód zarzuconego nieposiadania stanu cywilnego dziecka prawego, wbrew aktowi urodzenia. P. 800.

Badanie świadków na dowód własności przedmiotów ruchomych, w dom męża wnoszonych, może być naznaczone, chociaż do umowy przedślubnej niema dołączonego spisu przedmiotów ruchomych. P. 801.

Badanie świadków. Sąd nie może nakazać złożenia pieniędzy na wynagrodzenie biegłych i świadków, postanawiając badanie świadków i opinię biegłych w sporze o fałsz dokumentu, a niezłożenie takich pieniędzy nie może być poczytane za nieprzedstawienie dowodów fałszu. P. 858.

Badanie świadków nie może być rozporządzone na zgodzenie się znizienia należności w rachunku wykazanej. P. 859.

Badanie świadków może być rozporządzone na dowód zawartej umowy o roboty rzemieślnicze. P. 859.

Badanie świadków nie może być naznaczone na dowód odnowienia lub umorzenia zobowiązania. P. 860.

Badanie świadków na dowód, że żona nie miała majątku na kupno domu, może być dozwolone tylko wtedy, gdy akt nabycia zaskarżony jest z przyczyny postępu lub złego zamiaru. P. 881.

Badanie świadków jest dopuszczalne w sprawie o spłatę, na to, że cena nabycia prawa do spadku zamieszczona w akcie notaryalnym, nie jest zgodna z rzeczywistością. P. 910.

Badanie świadków. Zabezpieczenie powództwa może być dozwolone przez zapisanie ostrzeżenia hipotecznego, gdy powód badaniem świadków chce dowieść złej wiary w działaniach pozwanego. P. 919.

Badanie świadków niema miejsca na dowód własności ruchomości żony, co do handlujących, gdy intercyza nie była wywieszona w Sądzie Handlowym. N. 445/77. Ap. I.

Badanie świadków na dowód zawarcia kontraktu dzierżawy niema miejsca. N. 462/77. I.

Badanie świadków na dowód dostawienia towaru niema miejsca. N. 51/78. Ap. I.

Badanie świadków na dowód wystawienia do-

kumentu w małoletności jest dopuszczalne. N. spr. 368/79. I.

Badanie świadków jest dopuszczalne na dowód z czyjej winy towar kupiony nie był odebrany. N. 425/79. II.

Badanie świadków nie wyprowadzone w drodze sądowej, niema znaczenia w sądzie. N. spr. 519/79. II. 520/79. II.

Badanie świadków na własność nieruchomości niema miejsca. N. 1125/80. Ap. III.

Badanie świadków jest niedopuszczalne na dowód upłaty procentów. N. 108/81. Ap. III. N. 684/82. Ap. III.

Badanie świadków może być dopuszczone na dowód symulacji aktu notaryalnego. N. 503/83 Ap. III. Przeciwnie P. 72.

Badanie świadków na utratę pokwitowania z zapłaconego długu bez odebrania rewersu—nie może być dozwolone. N. 260/84. Ap. III. Przeciwnie. P. 630.

Badanie świadków może być naznaczone na dowód środków utrzymania rodziny dłużnika, który ma być poddany zatrzymaniu osobistemu. N. 403/84 I.

Badanie świadków w sprawach dyscyplinarnych zależy wyłącznie od uznania sądu.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 17 Października 1877 r. N. 17.

Badanie świadków nie jest dopuszczalne na dowód niewypłacenia waluty do weksli.

Wyrok Izby Sąd. z d. 10/22 Listopada i 24 Listopada (6 Grudnia) 1881 r. N. 1085. Ap. z r. 1878 Dep. III. Podobne wyrokowanie N. 520/78 Ap. III.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem kassacyjnym z d. 12 Września 1843 r. w sprawie N. 1085 Ap. z r. 1878. Dep. III wspomnianym w sprawozdaniu o skargach kassacyjnych z r. 1883. w zeszycie XIII Jurisp. Izby Sąd. z 1 pół. t. r. str. 126. G. S. z r. 1884 N. 21.

Badanie świadków ma miejsce na dowód otrzymania gotowizny i ruchomości przez współspadkobiercę, na poczet przypadającego udziału po spadkodawcy.

Wyrok Kass. z d. 15 Marca 1883 r. w sprawie Pisarka pko Supadzie na skutek skargi na wyrok Zjazdu Piotrkowskiego 1. Okręgu i zamieszczony w G. S. z r. 1883. N. 25.

Badanie świadków może być dozwolone na stwierdzenie zobowiązań konsensualnych, dla których kodeks cywilny nie wymaga aktów piśmiennych, a więc i stwierdzenie sprzedaży ruchomości oraz wynikających z niej stosunków prawnych, jak istnienie długu i upłaty takowego.

Wyrok Kass. z d. 15 Maja 1884 r. wydany na skutek skargi na wyrok Zjazdu S.

P. I Ok. gub. Siedleckiej w sprawie Zellera. G. S. z r. 1884. N. 41.

Badanie świadków. Nieprzytoczenie w motywach wyroku Izby Sądowej objaśnienia, dla czego badanie zostało odmówione, powoduje kassację wyroku. N. 626/82 Ap. III.

Wyrok Kass. z d. 30 Maja 1884 r. wspomniany w sprawozdaniu o skargach kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 str. 72.

Badanie świadków ani domniemania w dowodzie zapłaty długu dowodzonego aktem piśmiennym nie jest dopuszczalne z mocy podstawowej zasady: „lettres passent temoins“. — Wyrok Kass. z d. 13 Sierpnia 1884 r. w sprawie N. 276/79. Ap. III, wspomniany w sprawozdaniu o skargach kassac. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Iz. S. z 1 pół. t. r. str. 74.

Bank Polski wolny jest od opłat stemplowych i sądowych w procesach przez niego wytaczanych P. 787.

Bank Polski. Spory wynikające między Bankiem Polskim a osobami mającemi prawo do majątku spadkowego, w depozyt Banku złożonego, ulagają rozpoznaniu władz sądowych w drodze skarg powodowych.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Czerwa 1877 r. w sprawie Karwowskich.

Bank Polski uważa się za władzę rządową.

Postanowienie Ogóln. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Listopada 1877 r. w sprawie Banku. Zob. P. 265.

Bankrut złośliwy. Nieprowadzenie ksiąg handlowych przez handlującego, niepowoduje koniecznego uznania upadłego, za złośliwego bankruta. P. 767.

Beneficyat. Część obowiązkowa z majątku księdza na rzecz kościoła, przy którym był dawniej proboszczem, należy się, chociaż zrzekł się tego probostwa przed śmiercią. P. 791.

Bezwłasnowolność. Sprawa nie ulega wstrzymaniu z powodu zarzuconej niezdolności umysłowej — przed uznaniem bezwłasnowolności. P. 733.

Bezwłasnowolność. Postanowienie Sądu Okręgowego o uznanie bezwłasnowolności — ulega ocenieniu Izby Sądowej w drodze appellacji.

Postanowienie Ogóln. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 28 Października 1878 r.

Bezwłasnowolność. Prokurator może w każdej chwili wnieść do sądu żądanie o wyrzeczenie bezwłasnowolności, jeżeli są warunki wymagane art. 491. K. C. P., chociażby już co do tej osoby zapadły prawomocne wyroki, postanowione na zasadzie innych danych, nieczyniących zadosyć wymaganiom prawa.

Postanowienie Ogóln. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 28 Października 1878 r.

Bezwłasnowolność. Umowa zawarta przed wyrzeczeniem bezwłasnowolności ze szkodą cierpiącego na umyśle, może być unieważnioną o tyle, o ile zostanie dowiedzioném, iż oznaki nienormalnego stanu władz umysłowych istniały w chwili zawarcia umowy.

Wyrok Iz. Sąd. z d. 5/17 Paźdz. 1882 r. N. spr. 528/81 Ap. III. Pod. wyr. N. 608/84 Ap. II.

Wyrokowanie pierwsze uchylone zostało wyrokiem kass. z d. 11 Grud. 1884 r. wspomnionym w sprawozdaniu o skargach kassacyjnych z r. 1884 w zeszytych XVI Juris. Izby Sąd. z 1 pół. t. r. str. 80. G. S. z r. 1885 N. 20.

Bezwłasnowolny. Przedaż nieruchomości w Królestwie Polskiem położonej, z wolnej ręki aktem notaryalnym dopełnionej, przez opiekuna ubezwłasnowolnionego, za granicą takim uznano. P. 799.

Biegli. Sąd nie może nakazać złożenia pieniędzy na wynagrodzenie biegłych i świadków, postanawiając badanie świadków i opinię biegłych w sporze o fałsz dokumentu, a niezłożenie takich pieniędzy nie może być poczytane za nieprzedstawienie dowodów fałszu. P. 858.

Bielizna. Ruchomości, jako to: bielizna, garderoba, pościel, naczynia kuchenne i meble, znajdujące się w numerach hotelowych, poczytują się za nieruchomość z przeznaczenia. N. 895/81 Ap. III.

Budowa domu przez przedsiębiorcę, jego materiałami, dla towarzystwa akcyjnego, uważa się za czyn handlowy. P. 903.

Budowle. Sprawa włościanina, któremu przyznana została osada spadkowa, o zwrot budowli, przeniesionych z niej na inną osadę przez współsukcesora dawniej w posiadaniu jej będącego i o inne pretensye — ulega osądzeniu przez Sady Ogólne.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 8/20 Października 1883 r. w sprawie Wawrzyniaka.

Budowle. Ustawa budowlana obowiązująca w Cesarstwie, nie powinna być stosowaną w sprawach cywilnych w Okręgu Sądowym Warszawskim, ze względu na obowiązujące przepisy budowlane miejscowe.

Wyrok Kassacyjny z d. 30 Listopada 1884 r. wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. m. Warszawy w sprawie Szlichorta. G. S. z r. 1885. N. 6.

Cedent. Termin ustanowiony w art. 175 i 178 K. P. C. do przypozwania rękojemców, nie stosuje się do przypozwania cedenta przez pozwanych, przeciw którym wytoczył cessionarz sprawę. P. 723.

Cena nabycia praw spadkowych, zamieszczona w akcie notaryalnym, może być sprawdzona przez badanie świadków, gdy strona w sprawie o spłatę powołuje takowe badanie na dowód, iż cena ta nie jest zgodna z rzeczywistością. P. 910.

Cena dzierżawna dochodu konsumpcyjnego i opłaty wiadrowej — nie może być przedmiotem dochodzenia w sądzie.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1882 r. w sprawie Prokuratoryi.

Charakter umowy należy oceniać podług chwili jej zawarcia, to jest powstania, a nie podług chwili jej wykonania lub urzeczywistnienia. P. 722.

Choroba. Pensya za czas choroby, zapewniona członkom sądu, art. 229 Org. Sąd., na czas

rocznej choroby, nie należy się Kommissarzom Sadowym.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 67.

Choroba nie wstrzymuje zatrzymania osobistego. N. 8/84 Inc. I.

Cytadela Aleksandrowska. Wynagrodzenie za grunta zebrane pod Cytadelą Aleksandrowską—może być dochodzone w drodze administracyjnej, nie sądowej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 27 Października 1884 r. w sprawie Hr. Berga.

Cześć obowiązkowa z majątku księdza na rzecz kościoła, przy którym był dawniej proboszczem, należy się, chociaż zrzekł się probostwa na lat kilka przed śmiercią. P. 791.

Członek Sądu nie ma prawa domagać się od Sądu wskazania, w jaki sposób ma dopełnić rozdzielenie szacunku? P. 870.

Członek Sądu Okręgowego wyznaczony do wizji, badania lub innej czynności, nie ma prawa wymagać, ani kancelisty, ani woznego (курьера).

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Września 1877 r. N. 15.

Członek Izby Sądowej, Sądu Okręgowego i Zjazdu Sędziów Pokoju, zostający w mniejszości

przy sądzeniu punktu proceduralnego — obowiązany dać swe zdanie w samym przedmiocie i od takowego uchylić się nie może.

Ukaz cyrkularny Departamentu Kass. Cyw. Rz. Senatu z d. 6 Października 1878 r. N. 46.

Ozłonkowie Zarządu Gminnego nie mogą być pociągani do sądów wprost o wynagrodzenie szkód zrządzonych w czasie wykonywania przez nich obowiązków za dawnego sądownictwa, przed uznaniem ich czynów za nieprawne, przez właściwą władzę. P. 872.

Ozłonkowie Sądu Handlowego nie używający praw określonych w Organizacyi Sądowej, jako w art. 1331 U. nie wzmiankowanych, nie ulegają żadnej odpowiedzialności.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 28 Października 1878 r.

Czyn handlowy. Budowa domu przez przedsiębiorcę, jego materiałami, dla towarzystwa akcyjnego, uważa się za czyn handlowy. P. 903.

Czynności. Skargi na czynności i rozporządzenia, które ulegają uchyleniu w drodze nadzoru, z mocy art. 330 Org. Sąd., nie mogą być ani przyjmowane, ani przedstawiane przez Sąd Okręgowy do Izby.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Października 1880 r.

Czynsz. Sprawa o pozbawienie pozwanego użytkowania gruntami czynszowymi, należy do Sądów Ogólnych.

Ukaz cyrkularny Departamentu Kass. Cyw. Rz. Senatu z d. 4 Kwietnia 1877 r. N. 30, 32, 33, 34.

Czyny Urzędników Zarządu Skarbowego. Sprawa o wynagrodzenie za szkody zrządzone takimi czynami, należy do Sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 26 Listopada 1881 r.—w sprawie Wicherta.

Czyny Adwokata Przysięgłego takie, które chociaż nie mogą być zaliczone do niemoralnych, niesumiennych—to jednak nieprzyzwoite, a zawsze dowodzące zbyt lekkomyślnego i nieogłędного zachowania się wobec czci i ważności powołania — ulegają dyscyplinarnéj odpowiedzialności.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 28 Lutego 1880 r.

Czyny naganne (предосудительныя дѣйствія wyrażenie użyte w art. 14 Najwyż. zatw. d. 25 Maja 1874 r. przepisów) oznaczają nie tylko czyny prawem zabronione, lecz niezgodne z zasadami moralności, nie tylko szkodliwe interesom pełnomocodawców, ale nie wytrzymujące krytyki z punktu moralnego zapatrywania się — i za takie wszelkie czyny pełnomocnik ulega dyscyplinarnéj odpowiedzialności.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 13 Marca 1878 r. N. 20.

Czyny przestępne Wójta Gminy. Sprawa o wynagrodzenie za zrządzone szkody, takimi czynami — w czasie pełnienia obowiązków Wójta Gminy funduszowi ubezpieczeń — należy do sądów. P. 832.

Czynsz. Spłata czynszu emfiteutycznego i laudemii skarbowi z nieruchomości Warszawskiej — ulega rozpoznaniu sądów, a nie Izby Skarbowej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 26 Maja 1884 r.—w sprawie Hozera.

Daniny. Przy rozdzieleniu szacunku dóbr, otrzymanego na licytacji, nie może być wydzielona summa pieniężna w zamian za zaległą ordynaryę, daniny i służebności w Dziale III Wykazu hipotecznego, na rzecz skarbu zabezpieczone. P. 763.

Daniny. Zobowiązania właściciela dóbr względem proboszcza, co do uiszczenia danin i służebności, nie nikną ze zniesieniem parafii, lecz winny być wykonywane na rzecz skarbu, wchodzącego w prawa duchowieństwa. P. 837.

Darowizna. Ukrycie części spadku przez współspadkobiercę, sprawia utratę prawa do udziału spadkowego, tylko do téj części spadku, którą spadkobierca ukrył—może on otrzymać to, co za darowiznę z części rozrządzałnej przez spadkodawcę uczynioną—poczytane zostało. P. 753.

Darowizna. Pieniądze dane matce dzieci nieprawych, uważane są za darowiznę, uczynioną na jęj wyłączną własność, a nie jako zaliczenie na rachunek alimentów dla dzieci.

N. spr. 504/77 II. G. S. z r. 1877. N. 15.

Darowizna. Zezwolenie Komissyi Spraw Wewnętrznych na akceptację darowizny, nie może być uznane za odpowiednie wymaganemu art. 910 K. C. zatwierdzeniu przez rząd. P. 627.

Wyrok Kassac. z d. 3 Marca 1883 r. Dep. I w sprawie N. 510. Ap. z r. 1880 r. wspomniony w sprawozdaniu o skargach kassacyjnych z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 2 półr. 1883 str. 129.

Data pewna aktu prywatnego, może być wyprowadzana z aktu urzędowego, mającego związek z danym sporem. P. 850.

Data pewna. Kwity na opłacenie podatków i ubezpieczenie od ognia przez dzierżawcę, nadają datę pewną jego prywatnemu kontraktowi. P. 890.

Decyzja hipoteczna. Wykreślenie zastrzeżenia miejsca hipotecznego dla wniosku, odnoszącego się do hipoteki sądowej, co do którego wydział hipoteczny wydał decyzję zawieszającą, może nastąpić po upływie roku, licząc od daty zapadnięcia decyzji bez jej doręczenia. P. 762.

Decyzja hipoteczna. Skarga appellacyjna na decyzję hipoteczną, wydaną w przedmiocie wykonania wyroku adjudykacyjnego w hipotece, podaje się w terminie trzechmiesięcznym, licząc od dnia ogłoszenia decyzji. P. 683.

Wyrok kass. z d. 3 Marca 1883 r. Dep. I — w sprawie N. 361. Ap. 1881 r. Wspomniony

w zeszycie XIII Jurisp. Izby Sąd. z 2 półr. 1882 str. 128 w sprawozdaniu o skargach kass. z r. 1882.

Defekt. Spór o uznanie defektów w zarządzie instytucją „Sztabin“ ustanowionych postanowieniem Rządu Gubernialnego — za niewłaściwe i nieulegające egzekwowaniu — nie należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w sprawie Sztukowskiego.

Deklaracya aresztowa podług kodeksu P. C. do chwili uprawnocnienia się wyroku, uznającego za samodłużnika osobę, u której areszt położony został, nie jest spóźniona. P. 770.

Deklaracya aresztowa, podług Ustawy P. S. C. złożona, gdy okaże się nierzetelną — żądający aresztu ma prawo domagania się od sądu wyrzeczenia kary, postanowionej art. 638 U. P. S. C. i zasądzenia z niej pretensyi. P. 920.

Del credere. Kupiec, dający poręczenie zwane del credere, może być pozywany przed sąd, zamieszkania tego, za którym ręczył. P. 855.

Depozyt. Decyzje Trybunału nieprzychylnie wydane w drodze ekonomicznej, nie stanowią przeszkody do wystąpienia z procesem o taką sumę. P. 695.

Depozyt. Wydanie wykonawcom testamentu lub spadkobiercom wniesionych kapitałów przez

Sędziego Pokoju przy zabezpieczeniu majątku spadkowego w depozyt Banku Polskiego, nie zależy ani od tego Sędziego, ani od innych Władz sądowych — lecz może być dopełnione wprost przez Bank osobom, mającym prawo odbioru, jak legataryuszom i tym, dla których postanowione jest wprowadzanie w posiadanie, przez odpowiednie postanowienie.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Czerwca 1877 r. w spr. Karwowskich.

Depozyt. Spory wynikające między Bankiem Polskim a osobami, mającymi prawo do majątku spadkowego, ulegają rozpoznaniu władz sądowych w drodze skarg powodowych.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby S. z d. 4 Czerwca 1877 r. w sprawie Karwowskich.

Depozyt. Sprawa przeciw skarbowi o zasądzenie summ, znajdujących się w depozycie b. Sądu Szlacheckiego Lubelskiego i zwróconym Rządowi Rosyjskiemu przez Rząd Austriacki, na zasadzie konwencji z d. 17/29 Kwietnia 1828 r. ratyfikowanej d. 3/15 Lipca 1874 r. — należy do sądów.

Postanow. Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 16 Maja 1881 r. w sprawie Rejnberga.

Depozyt. Sprawa z Kasą Oszczędności o zwrot oddanych w depozyt pieniędzy, ulega władzom sądowym.

Postanowienie Kompletu Oddz. I. S. W. z d. 9 Kwietnia 1883 r. w sprawie Jędrzejewiczowej.

Deputacya kwaterunkowa. Sprawa osób prywatnych przeciwko deputacyi kwaterunkowej o wynagrodzenie szkód i strat wynikłych z powodu niezasadnego obciążenia kwaterunkiem wojskowym, ulega rozpoznaniu Rządu Gubernialnego — przeciwko zaś osobie zajmującej kwatere — ocenieniu sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 21 Marca 1881 r. w sprawie Rabinowicza.

Deputat drzewa. Sprawa, której przedmiot stanowi żądanie uwolnienia dóbr, od deputatu drzewa dla szkół, nie ulega władzom sądowym.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w sprawie Kindlera.

Dług przypadający opiekunowi głównemu z masy spadkowej, przechodzącej na nieletnich, o tyle przepada z powodu nieobjawienia go przy spisie pozostałości, o ile notaryusz spis sporządzający uprzedzał opiekuna o takim przepisie prawa. P. 882.

Dług przypadający opiekunowi przydanemu z masy spadkowej, przechodzącej na nieletnich, nie przepada w razie nieobjawienia go przy spisie pozostałości. P. 882.

Dług wynikający z sprzedaży ruchomości. Badanie świadków może być dozwolone, na stwier-

dzenie zobowiązań konsensualnych, dla których Kodeks Cywilny nie wymaga aktów piśmiennych, a więc i stwierdzenia sprzedaży ruchomości, oraz wynikających z niej stosunków prawnych, jak istnienie długu i upłaty takowego.

Wyrok Kass. Dep. z d. 15 Maja 1884 r. wydany nu skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. I Okr. gub. Siedleckiej. G. S. z r. 1884 N. 41. w sprawie

Dnie Sobotnie. Sprawy przypadające w dnie sobotnie, odraczają się na inne dnie tylko w tym razie, jeżeli żydzi, którzy zeznają, jako świadkowie pod przysięgą, odmawiają jej wykonania, dla zabronienia religijnego.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 24 Stycznia 1883 r. N. 4.

Dobra skonfiskowane. Spory co do tego, czy dobra skonfiskowane przeszły na rzecz skarbu, albo nie—należą do sądów, art. 5 bowiem Postanowienia Namiestnika Kr. Polskiego z d. 17/29 Października 1868 r. odnosi się tylko do konfiskacyj i sekwestrów nie ulegających żadnym sporom.

Wyrok Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 29 Listopada 1880 r. w sprawie Jabłońskiego.

Dobra poduchowne mogą być wystawiane na sprzedaż publiczną przez licytację za długi prywatne. P. 838.

Dobra poduchowne. Sprawa wynikła przeciw skarbowi w skutek sprzedaży przez skarb dóbr poduchownych—ulega władzy sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 22 Marca 1878 r. w sprawie K.

Dochód. Dokumenta nowe, złożone przez apelującego przy skardze, w sprawie o dochody i rachunki z domu, prowadzonej w drodze postępowania wykonawczego, o tyle tylko ulegają ocenieniu, o ile one były powoływane przy postępowaniu w pierwszej instancji. P. 866.

Dochód z administracyi poręczającej. Przyjęcie takiego dochodu po terminie w umowie wskazanym, uważa się za rzeczenie się rozwiązania umowy, z powodu tego uchybienia. N. 103/83 Ap. III. 158/84 Ap. II.

Przeciwnie uznanie. Wyrok Kass. z d. 2 Kwietnia 1884 r. w sprawie K. p-ko M. wspomniany w sprawozdaniu o skargach kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby S. z 1 półr. 1884, str. 70.

Dochód. Sprawa wytoczona o zwrot wyegzekwowanych od nabywcy na publicznej licytacji nieruchomości—dochodów przyaresztowanych przed objęciem takowej przez niego w posiadanie, z tytułu nieuprzywilejowanych podatków zaległych, w czasie posiadania poprzedniego właściciela—należy do sądów.

Postanowienie Kompl. Oddz. Izby S. W. z d. 21 Kwietnia 1879 r. w spr. Zalewskiego.

Dochód konsumpcyjny. Cena dzierżawna dochodu konsumpcyjnego i opłaty wiadrowej—nie może być przedmiotem dochodzenia w sądzie.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1882 r. w spr. Prokuratorji.

Doktor. Umowa pomiędzy doktorem a chorym, o wyleczenie go w ciągu oznaczonego czasu, za umówione wynagrodzenie, o tyle może mieć skutek i nie ulega zerwaniu, o ile chory nie straci zaufania i o ile doktor wyleczy chorego. P. 886.

Dokument. Sprawa o zwrot dokumentów, obejmujących wystawienie kaucji, opartej na nieruchomości w Kownie, w zabezpieczeniu umowy o dostawy zawartej z skarbem—wytoczona przeciw Zarządowi Intendencji Okręgu Warszawskiego Wojennego w Warszawie urzędującemu—nie należy do sądów tutejszych. P. 814.

Dokument. Sąd może odmówić odroczenia sprawy, gdy pozwany prosi o to, z powodu złożenia nowego dokumentu. P. 857.

Dokument. Badanie świadków na dowód wystawienia dokumentu w małoletności, jest dopuszczalne. Nr. spr. 368/79 I.

Dokument. Wydział hipoteczny nie może wchodzić w wewnętrzne ocenienie wartości pokładanego dokumentu. N. 134/83 Inc. III.

Dokument nowy. Złożenie go nie może być uważane za nową okoliczność—gdy takowy był wiadomy stronie. P. 823.

Dokument. Kopia dokumentu, poświadczona przez Naczelnika Kancellaryi Prokuratorji, może zastąpić oryginał bez konieczności jego złożenia. P. 901.

Dokument nowy, złożony przez appellującego przy skardze, w sprawie o dochody i rachunki z domu, prowadzonej w drodze postępowania wykonawczego, o tyle tylko ulega ocenieniu, o ile on był powoływany przy postępowaniu w pierwszej instancji. P. 866.

Domniemanie z zeznań świadków słuchanych nie w drodze sądowej—nie mogą być wyprawdane przy sprawie cywilnej. N. 519/79 II. 520/79 II.

Domniemanie. Zła wiara i działania tajemne na szkodę osób trzecich, z prawa i ze swęj natury nie dopuszczają możności wymagania od osób trzecich dowodów piśmiennych na takowe działania, mogą więc być dowodzone domniemaniami.

Wyrok Kass. Rz. Senatu z d. 25 Stycznia 1884 r. w sprawie N. 478/81 Ap. II wspomniony w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884. str. 86.

Domniemanie ani badanie świadków w dowodzie zapłaty długu, dowodzonego aktem piśmiennym, nie jest dopuszczalne, z mocy podstawowej zasady: „lettres passent temoins”.

Wyrok Kass. d d. 13 Sierpnia 1884 r. w spr. N. 286/79 Ap. III wspomniony w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Iz. Sąd. z 1 pół. t. r. str. 74.

Donataryusz. Postanowienie Rady Administracyjnej, ograniczające aresta na funduszach donataryusza, stosują się tylko do pensji przez niego otrzymywanej. P. 698.

Doręczenie pozwu appellacyjnego u Patrona Trybunału, wyznaczonego z urzędu, który w pozwie, rozpoczynającym sprawę, obrał zamieszkanie prawne u siebie — nie jest ważne. P. 811.

Doręczenie w zamieszkaniu prawném kopii wyroku, dopełnione podług przepisu, zamieszczonego w art. 283 U.—nie jest ważne. P. 816.
Przeciwnie. P. 375.

Doręczenie oświadczenia od jednej osoby do drugiej, nie może być dopełniane przez woźnego sądowego. P. 856.

Doręczenie. Kopia skargi appellacyjnej, może być wręczona ważne pełnomocnikowi prywatnemu, prowadzącemu sprawę w pierwszej instancji—choć ten nie ma świadectwa moż-

ności prowadzenia spraw cudzych w Izbie Sądowej. P. 877 (zob. P. 599).

Doręczenie kopii skargi appellacyjnej, powinno nastąpić skarżącemu w miejscu przebywania, przez niego przy sprawie w Sądzie Okręgowym obraném, gdy nie wskazał w skardze zamieszkania—w razie zaś nieobrania zamieszkania w Sądzie Okręgowym, podług art. 311 U. N. 55/84 Inc. II.

Doręczenie wyroku Obrońcy, nie jest akceptacją takowego, ale dopiero doręczenie stronie—podług K. P. C. N. spr. 466/79 II.

Doręczenie. Pełnomocnik upoważniony do sprawy w Izbie Sądowej, ma prawo odbierać kopie skargi appellacyjnej.

Wyrok Kass. z d. 15 Marca 1883 r. w sprawie N. 321 Ap. z r. 1881 Dep. I wspomniony w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1883 w sprawozdaniu o skar. Kass. z t. r. str. 121 i zamieszczony w G. S. z r. 1883 N. 47. (zob. P. 599).

Dostawca. Sprawa o pretensye entrepreneurów dla władz wojskowych dostawy czyniących, należy do sądów; gdyż przepisy Rady Administracyjnej z d. 22 Lipca (3 Sierpnia) 1847 r. Organizacya Prokuratoryi z d. 29 Września (11 Października) 1816 r. o ile odnoszą się do prowadzenia spraw, jako niezgodne z Ustawą

P. S. C., w myśl art. 249 Post. o zast. Ustaw z r. 1875—należy uważać za uchylone.

Postanowienie Kompletu Oddz. z d. 8 Grudnia 1879 r. w sprawie Zaremby. (zob. P. 551).
Dostawca. Sprawa przeciw dającym kaucyę za entrepreneurów i dostawców, wynikająca z niewykonania przez nich umów, i wzajemnie sprawa takichże dających kaucyę przeciw skarbowi—należy do sądów ogólnych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 16 Maja 1881 r. w sprawie Fitland.

Dowód. Skarga incydentalna na postanowienie sądu, nakazujące złożenie dowodu wskazanego—nie jest dopuszczalną oddzielnie od apelacji głównej. P. 785.

Dowód własności. Umowa przedślubna stanowi dla żony dowód własności przedmiotów ruchomych, chociaż ich spis nie został do téj umowy dołączony—obok umowy takiej, badanie świadków może być dozwolone. P. 801.

Dowód należności komornianej, w braku umowy piśmiennej, może stanowić świadectwo policyjne, iż lokator mieszka i powołanie się na art. 1716 K. C. P. 847.

Dowody fałszu. Sąd nie może nakazać złożenia pieniędzy na wynagrodzenie biegłych i świadków, postanawiając badanie świadków i opinie biegłych w sporze o fałsz dokumentu, a nie złożenie takich pieniędzy, nie może być po-

czytane za nieprzedstawienie dowodów fałszu. P. 858.

Dowody. Zabezpieczenie powództwa, gdy jest żądane, nie można wymagać składania dowodów na to, iż niezabezpieczenie pozbawi możliwości otrzymania skutku powództwa, to jest, otrzymania tego, coby zasądzonem zostało. P. 913.

Dowody piśmienne nie mogą być wymagane od osób trzecich na złą wiarę i działania tajemne, na szkodę tych osób trzecich — te więc działania mogą być dowodzone wszelkimi, prawem ustanowionymi dowodami, a zatem i domniemaniami.

Wyrok Kass. Rz. Senatu z d. 25 Stycznia 1884 r. w sprawie N. 478/81 Ap. II wspomniony w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 str. 86.

Dozorca sądowy. Sprawa przeciw dozorczy o dostawienie ruchomości zajętych w egzekucyi, rozwiniętej przed wprowadzeniem Ustawy P. S. C., powinna być prowadzona w drodze tej Ustawy wskazanej. P. 704.

Dozorca. Poszkodowany w przedmiotach zajętych, może wprost wystąpić z procesem o wynagrodzenie przeciw egzekwującemu, na żądanie którego, zajęcie dopełniono i dozorcę ustanowiono. P. 803.

Dozorca zajętych ruchomości ulega przymusowi osobistemu za ich niedostarczenie. N. spr. 377/77. II.

Droga żelazna. Sprawa o zmianę kierunku, wstrzymanie biegu otwartej drogi żelaznej przez zdjęcie relsów i oddanie gruntu z pod tej drogi powodowi—nie ulega rozpoznaniu sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. W. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie Koskowskiego.

Drukarnia należąca do spółki, ulega działowi w Sądzie Handlowym. P. 768.

Drzewo. Właściciel dóbr, udzielający z lasu miejscowego drzewa na reperacye i opał dla kościoła, w dobrach tych znajdującego się, nie jest odpowiedzialnym za to, iż sprzedając dobra nie włożył tego obowiązku udzielenia na nabycę dóbr. P. 842.

Drzewo. Umowa o wyrąbanie drzewa z lasu w ilości 600 metrów, jest nie ważna. P. 844.

Drzewo. Sprawa o wynagrodzenie za wycięte drzewo, z tytułu służebności leśnej, sprzedawcom służącej, a przez nich przy sprzedaży domu i planu nieodstąpionej, należy do sądów ogólnych. P. 880.

Drzewo. Władza Pocztowa, ani Skarb, nie mogą być skazani na zapłacenie za dostawę drzewa dla Urzędu Pocztowego, na mocy prywatnej

umowy, zawartej przez Pocztmistrza z dostawcą. P. 926.

Drzewo zalicza się do rzędu wyrażonych ruchomości w art. 1657 K. C. I. N. spr. 669/78 I.

Drzewo. Sprawa, której przedmiot stanowi żądanie uwolnienia dóbr, od deputatu drzewa dla szkół, nie ulega władzom sądowym.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w spr. Kindlera.

Drzwi zamknięte. W czasie sądenia sprawy przy drzwiach zamkniętych, nie może być obecny Sekretarz Sędziego Pokoju i dozwole nie takie nie może być zamieszczane w Organizacji Wewnętrznej Sądów Pokoju.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. z d. 1 Grudnia 1880 r. N. 61.

Dział i sprzedaż publiczna zakładów górniczych, będących przedmiotem spółki—bez jej rozwiązania może być nakazana P. 756.

Przeciwnie. P. 290.

Dział drukarni, należący do spółki, i sprzedaż jej przez publiczną licytację, należy do Sądu Handlowego. P. 768.

Dział. Sprzedaż nieruchomości w drodze działów, powinna być objawiona w wykazie hipotecznym; nie może zaś być unieważniona dla braku zawiadomienia o niej wierzycieli hipotecznych. P. 796.

Dział. Nie czyniący przy protokule działowym u notaryusza sporów, może czynić zarzuty przeciw działowi, przy sprawie o zatwierdzenie takowego. P. 885.

Dział. Zarządzenie wezwań do działów przed notaryusza, należy do członka kierującego działami majątku. P. 884.

Dział dwóch spadków może być żądany w jednym podaniu, gdy te mają z sobą łączność. P. 907.

Dział. Zabezpieczenie powództwa, wytoczonego o unieważnienie testamentu, dział majątku pomiędzy dziećmi obejmującego, w którym wnuki opuszczone zostały—winno być dozwolone. P. 913.

Dział. Sprawa o unieważnienie aktu odstąpienia osady uwłaszczonej, przez ojca synowi, w którym ojciec dopełnił dział szacunku téj osady między dzieci—i o rozwiązanie go z winy syna—ulega ocenieniu sądów ogólnych. P. 929.

Dział. Żądanie o uznanie nieważności aktu działowego, którego przedmiotem była osada uwłaszczona—ulega władzy Sądu Gminnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 6 Kwietnia 1878 r. w sprawie Grosa.

Dział. Ta okoliczność, iż w osadzie uwłaszczonej, ulegającej działom, znajduje się wiatrak, nie ma wpływu na to, iżby sprawa o dział téj osady miała być wyłączoną z władzy Sądu Gminnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 1 Grudnia 1879 r. w spr. Karczyńskiej.

Dział majątku ruchomego, wartości wyższej nad Rs. 500, pomiędzy mieszkańcami wiejskimi (art. 112 i 113 Ust. Post. Pozn.), należy do Sądu Gminnego tylko wtedy, kiedy majątek ten wchodzi w skład spadku, składającego się z gruntów uwłaszczonych, albo wogóle nieprzewyższających rozległości jednej włóki.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1881 r. w spr. Kicińskich.

Dziecko prawe. Przepisy o dowodzie płynącym względem dzieci urodzonych w prawie zawartém małżeństwie, z używania stanu dziecka prawnego, rozciągają się i do dzieci urodzonych nie w małżeństwie. P. 751.

Dziecko prawe. Badanie świadków może być dozwolone na dowód zarzuconego nieposiadania stanu cywilnego dziecka prawnego. P. 800.

Dzielenie zabezpieczenia. Zabezpieczenie powództwa, gdy takowe żądane jest kilku sposobami, nie może mieć miejsca w całości każdym z tych sposobów, lecz stosunkowo. P. 783. (zob. P. 181).

Dzierżawa. Zabezpieczenie powództwa, wytoczonego o uznanie sprzedaży dóbr za nieszkodzącą prawom dzierżawcy i uznanie umowy o dzierżawę za obowiązującą dla sprzedawcy

i nabywcy—nie może być dozwolone za pośrednictwem sekwestru. P. 757.

Dzierżawa terminowa, prywatnie zawarta, ma znaczenie względem trzecich, chociaż nie jest wniesiona do wykazu hipotecznego, a prywatnie zawarta, o tyle, o ile ma datę pewną, w ślad art. 1328 K. C.—P. 850.

Dzierżawa. Nie można pozyskać w sądzie dozwolenia wniesienia do hipoteki kontraktu dzierżawnego i kaucyi danej przez dzierżawcę, gdy w kontrakcie o takim wniesieniu niema mowy. P. 851.

Dzierżawa. Kwity na opłacenie podatków i ubezpieczenia od ognia przez dzierżawcę — nadają datę pewną jego prywatnemu kontraktowi dzierżawy. P. 890.

Dzierżawa. Umowa o dzierżawę nie może być dowodzoną badaniem świadków. N. sp. 462/77 I.

Dzierżawa nieruchomości majątku nie może być dłuższą, jak na lat 24, z mocy Najwyż. zatw. d. 5 Maja 1870 r. Postanowienia Komitetu Urządzącego. N. spr. 462/77 I.

Dzierżawa. Wynagrodzenie umówione za nieprzeszkadzanie przeciw wzięciu w dzierżawę hotelu—nie ulega zasadzeniu, jako z zobowiązania nie ważnego. N. 6/84 II.

Dzierżawa. Administracja poręczająca, chociaż zbliżona do dzierżawy, nie może być poczytana za tę ostatnią i za nieważną.

Wyrok Izby Sąd. D. II. z d. 2/14 Sierpnia 1876 r. G. S. z r. 1876. N. 48.

Dzierżawa. Sprawa o złożenie przez Rząd Gubernialny rachunku z wziętej summy, z tytułu wydzierżawienia dóbr, w poszukiwaniu zaległych podatków—nie należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 11 Października 1880 r. w spr. Bema.

Dzierżawa dochodu propinacyjnego. Sprawa o zasądzenie kary dochodzonej, z mocy szczegółowego obrachunku Izby Obrachunkowej, za wniesienie opłaty przypadającej skarbowi, tytułem dzierżawy dochodu propinacyjnego, w niewłaściwym czasie—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Iz. Sąd. z d. 11 Października 1880 r. w sprawie Potockiego.

Dzierżawa wieczysta. Można domagać się ze skutkami prawnymi, dozwolenia spłaty wieczystej dzierżawy pewnej części dóbr, obciążonych pożyczką Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego i innymi długami prywatnymi, chociaż prawo to nie weszło do wykazu hipotecznego, lecz wszystkie długie ciążące na dobrach, ciążyc będą i na spleconej, i na zupełną własność zamienionej wieczystej dzierżawie — a nadto trzeba, w rachunku wykupnej summy, zamieścić nie tylko opłaty coroczne pieniężne, ale nadto i powinności uiszczane przez dzierżawców właścicielowi, oraz te ogranicze-

nia dzierżawcy w użytkowaniu, umorzenie których z przejściem prawa własności na wykupującego dzierżawcę wieczystego, przynosi szkodę dawnemu właścicielowi. P. 798.

Dzierżawa wieczysta. Warunek w kontrakcie ustanawiającym dzierżawę wieczystą, iż w razie niezapłacenia czynszu w terminie oznaczonym, oddający grunt w dzierżawę taką, ma prawo sprzedać go osobie trzeciej i z szacunku potrącić zaległość—jest nieważny. N. 410/80. Ap. III.

Dziesięcina. Charakter dziesięciny nadany opłatom, objawionym w treści hipotecznej, nie może być zmieniony pod pozorem pomyłki. P. 761.

Egzekucya. W razie żądania wyznaczenia Komisarza Sądowego do egzekucyi wyroków dawnych, sąd nie może oceniać okoliczności tejże egzekucyi dotyczących. P. 443.

Egzekucya praw nabytych z nakazu wykonawczego, nie może być prowadzoną na rzecz cesyonariusza, prawa jego mogą ulegać ocenie w drodze oddzielnego powództwa. P. 486.

Egzekucya wynagrodzenia zasądzonego w skutek powództwa cywilnego, za szkody i straty, poniesione z powodu przestępstwa, powinna prowadzić się podług zasad Ustawy Postępowania Sądowo-Cywilnego, na mocy nakazów wykonawczych, bez udziału władzy kryminalnej, w razie tylko nieodpowiedzialności skazanego, poszkodowany właściciel lasu, może zażądać od władzy sądowej wyrzeczenia kary kryminalnej.

Ukaz cyrkularny Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 29 Lutego 1880 r. N. 74.

Egzekucya administracyjna. Domaganie się procentów od summy hipotekowanej na rzecz du-

chowienstwa zagranicznego, nie może być zaliczone do rzędu żądań, którym prawo nadało charakter bezsporny, i dla tego procenta takowe nie mogą być dochodzone w drodze egzekucyi administracyjnej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w spr. Gawrońskiej.

Egzekucya administracyjna. Zmiana służebności dostarczania drzewa dla szkół na pieniądze, przez władze administracyjne, może być skarżona do władz wyższych, lub być przedmiotem powództwa przez sądy ogólne.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w spr. Kindlera.

Egzekucya administracyjna. Służebność z depytatu drzewa dla szkół, z chwilą wniesienia jej do wykazu hipotecznego, lub etatu szkolnego, nabywa charakter stosunku płacącego podatki, i egzekwuje się w drodze administracyjnej, bez względu nawet na to, czy pierwotna umowa wniesiona jest do księgi hipotecznej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w spr. Kindlera.

Egzekucya kar wymierzanych postanowieniami władz sądowych, jako mających charakter należności bezspornych—należy do osób, którzy zwykle egzekwują wypłatę takowych skarbowych należności—w skutek tego Sądy Poko-

ju postępować winny podług art. 183 U. P. K., a ogólne sądy, podług art. 948 i 949 U. P. K.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 6 Listopada 1878 r. N. 37.

Ukaz cyrkularny Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 29 Lutego 1880 r. N. 74.

Egzekucya tymczasowa. Licytacya nieruchomości, nie może się odbyć przed rozsądzeniem appellacyi, założonej od wyroku zasądzającego dochodzoną summę, pod tymczasową wykonalnością. P. 758.

Egzekucya tymczasowa. Skarga incydentalna na postanowienie Sądu Okręgowego, odmawiającej do dania tymczasowej wykonalności wyrokowi zaocznemu, może być oceniona dopiero po doręczeniu tego wyroku przeciwnikowi. P. 784.

Egzekucya tymczasowa. Skarga incydentalna na postanowienie Sądu Okręgowego, w punkcie niedodania wyrokowi egzekucyi tymczasowej, nie ulega ocenieniu Izby Sądowej bez dowodu, że appellacya w samej sprawie jest podana, przez stronę przeciwną. P. 863.

Egzekucya tymczasowa. Skarga incydentalna na część wyroku, pozwalającą natychmiastowej wykonalności, nie może być zwróconą jednocześnie skarżącemu wyrok w głównym przedmiocie. P. 864.

Egzekucya tymczasowa nie ma miejsca, gdy idzie o rozwiązanie, a nie o wykonanie umowy z aktu urzędowego. N. spr. 206/73 Inc. I.

Egzekucya lokatora nie może być dopełniona, z mocy nakazu wykonawczego, wydanego w skutek postanowienia Sądu Okręgowego, przysądżającego nieruchomości nabywcy na licytacji publicznej. P. 921.

Egzmisya osób posiadających grunta, jako niezależnych właścicieli, a nie jako przedstawicieli praw dawnych właścicieli wywłaszczonych na publicznej licytacji—nie może zasadnie nastąpić z mocy dawnego wyroku adjudykacyjnego.

Wyrok Izby Sąd. z d. 20 Stycznia (1 Lutego) 1882 r.

Wyrok kass. z d. 15 Marca 1883 r. w spr. N. 988. Ap. z r. 1879 wspomniane w zeszytce XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1883 str. 130 w sprawozdaniu o skar. kass. z t. r.

Egzmisya z osady włościańskiej. Sprawa o taką egzmisję na mocy aktu notaryalnego, sporządzonego po ostatnim zatwierdzeniu Tabelli Likwidacyjnej, należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. W. z d. 11 Marca 1882 r. w spr. Kostrzewicza.

Egzmisya. Spór o grunt i egzmisję między właścicielem dóbr a osadnikiem uwłaszczonym,

nym, ulega rozpoznaniu władz włościańskich.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1883 r. w spr. Ostrowskiego.

Egzmisya z osady włościańskiej. Sprawa o taką egzmisję na mocy aktu notaryalnego, sporządzonego przed ostatecznym zatwierdzeniem Tabelli Likwidacyjnej, należy do władz włościańskich.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. W. z d. 26 Maja 1884 r. w spr. Kyrana.

Ekscepcya. Sąd Okręgowy ma prawo z urzędu uznać się niewłaściwym do osądzenia sprawy bez ekscepcyi strony, gdy zachodzi jeden z przypadków wskazanych w art. 584 U.—P. 300.

Ekscepcya nie jest, lecz obrona—wniosek o niedopuszczalność powództwa w drodze sądowej, a który winien być sądzony łącznie z samą sprawą. P. 819.

Ekscepcya czy obrona. Zarzut niewłaściwości sądu, wniesiony na tej zasadzie, iż spór między osobą prywatną a zarządem skarbowym, już został oceniony przez władzę właściwą, na skutek skargi kontrahenta, i stracił ten ostatni prawo do powództwa, z mocy art. 1304 U. P. S. C., stanowi w myśl art. 589 f. U. obronę w głównym przedmiocie powództwa, i nie można zwracać nań uwagi przy ocenie właściwości sądu.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
z d. 16 Maja 1881 r. w spr. Rozenberga.

Ekscepcya. Odrzucenie appellacyi w dawnym porządku, jako nie popieranéj, pokrywa nieważność takowéj, gdy w wezwaniu do odrzucenia appellacyi zastrzeżono tylko wogóle prawo czynienia ekscepcyi. P. 853.

Ekscepcya spóźnionéj, a zatem i niedopuszczalnéj appellacyi, podług kodeksu P. C. uważa się za pokrytą, gdy zaappellowany nie wnosi jéj wyraźnie przed wszelkiemi żądaniami, wyjąwszy ekscepcyą niewłaściwości sądu—choćby w pierwszém do sprawy wezwaniu zastrzegł ogółowo wszelkie ekscepcye. P. 853.

Ekscepcya niewłaściwości sądu. Skarga incydentalna na postanowienie Sądu Okręgowego, oddalające ekscepcyę niewłaściwości sądu, z powodu pomieszczenia żądań, nie jest dopuszczalną bez appellacyi w saméj sprawie. N. spr. 213/77 I.

Ekscepcya niewłaściwości sądu handlowego, czyniona w Sądach Okręgowych prowincjonalnych, nie zasługuje na uwzględnienie. N. 63/84 Inc. I.

Ekscepcya. Sąd Handlowy nie ma prawa, nie przyjmować pod swe ocenienie sprawy, wytoczonéj na podstawie wekslu prostego bez ekscepcyi ze strony pozwanego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd.
z d. 10 Sierpnia 1877 r. w spr. Wołodki.

Ekscepcya oparta na ust. 2. art. 571 U. P. S. C., może być wnoszona skutecznie tylko wtedy, gdy w tym samym przedmiocie toczy się spór w tym lub w innym sądzie, lecz nie we władzy administracyjnéj.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
z d. 21 Marca 1881 r. w spr. Bidermana.

Ekscepcya niewłaściwości sądu. Skarga incydentalna Prokuratorowi w imieniu zarządów skarbowych na postanowienie Sądu Okręgowego w przedmiocie niewłaściwości sądu, ulega ocenieniu ostatecznemu Oddzielnego Kompletu Izby Sądowéj.

Ukaz Rz. Senatu z d. 16 Stycznia 1882 r.
N. 115 w spr. Węgrowsa.

Emfiteuza. Spłata czynszu emfiteutycznego i laudemii skarbowi i nieruchomości warszawskéj,—ulega rozpoznaniu sądów, a nie Izby Skarbowéj.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
z d. 26 Maja 1884 r. w spr. Hozera.

Entrepreneur. Sprawa o pretensye przedsiębiorów dla władz wojskowych dostawy czyniących, należy do sądów: gdyż przepisy Rady Administracyjnéj z d. 22 Lipca (3 Sierpnia) 1847 r. i Organizacya Prokuratorowi z d. 29 Września (11 Października) 1816 r., o ile od-

noszą się do prowadzenia spraw, jako niezgodne z Ustawą P. S. C. w myśl art. 249 Post. o zast. Ustaw z r. 1875 należy uważać za uchylone.

Postanowienie Kompletu Oddz. z d. 8 Grudnia 1879 r. w spr. Żaremby.

Entrepreneur. Sprawa przeciw dającym kaucję za entrepreneurów i dostawców, wynikająca z niewykonania przez nich umów, i wzajemnie sprawa takichże dających kaucję przeciw skarbowi—należy do sądów ogólnych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 16 Maja 1881 r. w spr. Fitland.

Ewiktór. Termin ustanowiony w art. 175 i 178 K. P. C. do przypozwania rękojemców, nie stosuje się do przypozwania cedenta przez pozwanych, przeciw którym wytoczył cesyonaryusz sprawę. P. 723.

Falsz. Chociaż dokumenta urzędowe wykazują fałszywość aktu, na mocy którego zapadł wyrok ostateczny, prośba o restytucję nie może być osądzona bez pozyskania wyroku, fałsz ten wyrzekającego. P. 769.

Falsz. Dostarczenie aktu notaryalnego, wskazanego do sprawdzenia pisma i podpisu na dokumencie o fałsz zaskarżonym, jest obowiązkiem sądu. P. 779.

Falsz. Do sprawdzenia podpisu dokumentu o fałsz zaskarżonego, napisanego w języku polskim, nie można przedstawić podpisów w języku rosyjskim. P. 781.

Falsz nie może być zarzucony aktowi notaryalnemu w drodze cywilnej. P. 782.

Falsz. Sąd Okręgowy nie może odmówić przeprowadzenia postępowania fałszu, zarzuconego u Sędziego Pokoju podpisowi żydowskiemu. P. 794.

Falsz. Sąd Okręgowy nie może nakazać złożenia pieniędzy na wynagrodzenie biegłych i świadków, rozporządzając takie dowody,

w sporze o fałsz dokumentu, a niezłożenie takich pieniędzy, nie może być poczytane za nieprzedstawienie dowodów fałszu. P. 858.

Fałsz. Przepis art. 552 U. o porównaniu aktów jednoczesnych z aktem o fałsz zaskarżonym, ma na względzie wybranie takiego z pomiędzy wielu przedstawionych do porównania—gdy zaś przedstawiony jest jeden, choć niejednoczesnej daty, przyjęty być winien. P. 862.

Fałsz. Istnienie prawomocnego wyroku karnego, uznającego posiadacza weksłu winnym jego sfalszowania, i wyrzeczenie tymże wyrokiem nieważności tego weksłu, nie może być skuteczną obroną dla wystawcy przeciw nabywcy. P. 898.

Fałsz. Sprawdzenie dokumentu o fałsz oskarżonego, co do pisma i podpisu, może być dozwolone przez porównanie z pismem napisanym przez zadającego fałsz, za dyktowaniem przez biegłych. P. 912.

Fałsz. Niestawienie się strony do rozprawy, o wybór dokumentów do sprawdzenia, można uważać za zgodzenie się na przedstawione przez fałsz zarzucającego. P. 912.

Fałsz. Postępowanie w sporze o fałsz dokumentu, objawionym w Sądzie Handlowym, należy do Sądów Okręgowych.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 3 Lutego 1879 r. w spr. Ejnera.

Fałsz. Spór o fałsz należy uważać za objawiony tylko wtedy, o ile po przedstawieniu fałsz zarzucającemu o skutkach fałszu w razie nie złożenia dowodów takowego—tenże objawiający potwierdza swój zarzut.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 14 Października 1880 r. w sprawie Samkowicza.

Fałsz. Sąd Okręgowy, któremu Sędzia Pokoju odesłał sprawę z powodu zarzuconego fałszu, nie ma prawa wchodzić w ocenienie tego, czy dokument zaskarżony może mieć znaczenie dla sprawy, lub, iż ma on swą moc niezależnie od jego wiarogodności.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 13 Czerwca 1881 r. w spr. Szafrąńskiego.

Farbiarz niemający otwartego sklepu, nie jest handlującym—a weksel przez niego wystawiony uważa się za kartę ręczną. N. spr. 178/79 II.

Felicyanka, która wyjechała za granicę, nie utraciła poddaństwa Ruskiego. P. 622.

Wyrok Kass. z d. 4 Czerwca 1884 r. wspomniany w sprawozdaniu o skar. Kass. z t. r. w zeszyty XVI Jurisp. Izby Sąd. z 1. półr. 1884 str. 82.

Folwark poduchowny nie może być oddany w zastaw osobom pochodzenia nie Ruskiego na lat 30 i z zastrzeżeniem dalszego 30-letniego zastawu, w razie nieoddania w terminie zacią-

gniętego długu, gdyż zastaw taki równa się zbyciu. N. 51/83 III.

Fundusz ubezpieczeń. Odpowiedzialność za zrządzone szkody czynami przestępnymi Wójta Gminy w czasie pełnienia jego obowiązków funduszowi ubezpieczeń — należy do sądów. P. 832.

Fundusze donataryusza. Postanowienie Rady Administracyjnej ograniczające areszta na funduszach donataryuszów, stosuje się tylko do pensyi przez nich pobieranej. P. 698.

Garderoba. Ruchomość, jako to: bielizna, garderoba, pościel, naczynia kuchenne i meble, znajdujące się w hotelowych numerach, poczytują się za nieruchomość z przeznaczenia. N. 895/81. Ap. III.

Gorzelnia. Prowadzący gorzelnię nie jest handlujący. N. 203/81. Ap. III.

Gotowizna i papiery kredytowe znalezione w pozostałości zmarłego, nie stanowią spadku nie rozporządzonego wobec wyrażenia testatorki, iż cały swój majątek składający się z nieruchomości, zapisuje Towarzystwu Dobroczynności. P. 846.

Granice. Spór między mieszkańcami miast o prawo własności gruntów i innych użytków z Tabelli Likwidacyjnej, oraz spory graniczne — gdy te osoby nie należą do mieszczan-rolników — i do nich nie rozciąga się Ukaz Najw. z d. 19 Lutego 1864 r. o urządzeniu włościan — ulegają sądom ogólnym.

Postanowienie Kompletu Oddz. Iz. Sąd. z d. 21 Marca 1881 r. w spr. Szeligowskich.

Granice. Spory graniczne między dziedzicem dóbr a włościanami uwłaszczoneymi, należą do władz sądowych.

Wyrok Kass. Rz. Senatu z d. 24 Października 1883 r. N. 29, zamieszczony w Ukazie z d. 28 Stycznia 1884 r. w sprawie N. 509. Ap. z r. 1880 I. wspomniony w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Jurisp. Izby Sąd. z 1 półr. 1884. str. 66. G. S. z r. 1884. N. 37.

Granice. Spór o prawo własności gruntu, nie oparty na Tabelli Likwidacyjnej, należy do sądów bez względu na to, że spory graniczne tych gruntów, rozstrzygnięte były przez władze włościańskie.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Stycznia 1884 r. w sprawie włościan wsi Budno Sowanto.

Grunt kupiony za kontraktem prywatnym nie może być przysądzony wyrokiem na rzecz nabywcy. P. 806.

Grunt. Spór o grunt i egzmisę między właścicielem dóbr a osadnikiem uwłaszczoneym—ulega rozpoznaniu władz włościańskich.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1883 r. w sprawie Ostrowskiego.

Grunt. Wynagrodzenie za grunt zabrany pod Cytadelę Aleksandrowską—może być dochodzone w drodze administracyjnej nie sądowej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 27 Października 1884 r. w spr. Hr. Berga.

Handlujący nieletni bez pozwolenia rodziców, nie może być uznany za upadłego. P. 809.

Handlujący nie jest—mający otwarty kredyt w Banku Polskim. P. 810.

Handlujący. Przedsiębiorca budujący dom swemi materiałami, dla towarzystwa akcyjnego, poczytuje się za handlującego. P. 903.

Handlujący. Badanie świadków nie ma miejsca, na dowód własności ruchomości żony, co do handlujących, gdy intercyza nie była wywie-szona w Sądzie Handlowym. N. 445/77. Ap. I.

Handlujący nie jest farbiarz, nie mający otwar-tego sklepu, a weksel jego uważa się za kar-tę ręczną. N. spr. 178/79. II.

Handlujący. Prowadzący gorzelnię—nie jest handlujący. N. 203/81. Ap. III.

Honorarium. Zasądzenie od Adwokata Przy-sięgłego, zwrotu niewłaściwie zatrzymywanego honorarium, powinno nastąpić w drodze zwykłego postępowania sądowo-cywilnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 12 Maja 1879 r.

Hotel. Zamieszkanie prawne, obrane w hotelu pod numerem wskazanym, jest ważne. N. 58/81. Inc. III. Przeciwnie P. 366.

Hotel. Ruchomości, jako to: bielizna, garderoba, pościel, naczynia kuchenne i meble, znajdujące się w numerach hotelowych, poczytują się za nieruchomość z przeznaczenia. N. 895/81. Ap. III.

Hypoteka prawna. Wykreślenie hipoteki prawnej, nie może nastąpić w drodze hypotecznej bez wyroku sądowego. P. 760.

Hypoteka sądowa. Wykreślenie zastrzeżenia miejsca hypotecznego dla wniosku, odnoszącego się do hipoteki sądowej, co do którego Wydział Hypoteczny wydał decyzję zawieszającą, może nastąpić po upływie roku, licząc od daty zapadnięcia decyzji bez jej doręczenia. P. 762.

Jako występki. Wynagrodzenie szkody, zrządzonej występkiem, lub jako występkiem — winno być zasądzone solidarnie od zrządzających takową. P. 708.

Język. Do sprawdzenia podpisu dokumentu, o fałsz zaskarżonego, napisanego w języku polskim, nie można przyjąć podpisów w języku ruskim. P. 781.

Illacya. Sprawa, w której Trybunał Cywilny w drodze illacyi dozwolił zapisania ostrzeżenia hipotecznego, a pozyskany wyrok zaoczny upadł — chociaż sprawa nie była wpisana na wokandę przed 1/13 Lipca 1876 r.—winna być sądzoną podług K. P. C.—P. 133.

Illacya. Podstawienie do popierania subhastacyi, podług K. P. C., gdy jest żądane, appellacya od wyroku odmawiającego przedstawienia—nie może być zakładaną drogą illacyi. P. 641.

Illacya. Wznowienie powództwa, dla którego zapisane zostało ostrzeżenie hipoteczne, z wyroku illacyjnego, przed wprowadzeniem nowej Ustawy — po wniesieniu skargi powodowej o wykreślenie rzeczzonego ostrzeżenia, nie ocala skutków tego ostrzeżenia. N. 150/82. Ap. III.

Illacya. Sprawa, w której zapadł wyrok illacyjny, dozwalający ostrzeżenia, a sama sprawa nie była wpisana na wokandę sądzącą—

nie może być rozpoznawaną w drodze dawnego postępowania. N. 76/83. II.

Indos in blanco. Prawo wekslowe niemieckie nie może być stosowane, gdy weksle wystawione w kraju tutejszym, odstąpione Bankowi Niemieckiemu za pośrednictwem indosu in blanco, składane są przy sprawie w sądzie tutejszym. P. 852.

Indos nieformalny jest pełnomocnictwem do odebrania summy wekslem objętej, lecz nie może zastąpić pełnomocnictwa wymaganego Ustawą Postępowania Sądowo-cywilnego dla Adwokata Przysięgłego, do sprawy z tego weksłu. P. 900.

Indos na wekslu ruskim bez nazwiska tego, na którego weksel odstąpiony, i bez wyrażenia o odebranej walucie—jest nieważny. N. spr. 516/77. Ap. I.

Indos wolny jest od kontrawencyi, podług art. 104 Ust. Stemplowej z 1863 r. N. 174/81. Inc. III.

Indos bez daty, może powodować zasądzenie summy na rzecz posiadacza weksłu. P. 899.
Przeciwnie P. 28.

Indos. Weksel odstąpiony po terminie i proteście jest ważny. N. 456/82. Ap. III.
Przeciwnie P. 575.

Indosant. Termin piętnastodniowy po proteście, oznaczony art. 105 K. H., do wystą-

pienia z powództwem przeciwko indosantom, liczy się od dnia podania do sądu skargi powodowej z załącznikami. P. 765.

Lecz protest winien być również w ciągu tego czasu wręczony w kopii indosantowi za pośrednictwem notaryusza. N. spr. 291/83. Ap. II.

Wyrok z d. 10/22 Stycznia 1884 r. G. S. z r. 1884. N. 19.

Interwencya. Żądania zamieszczone przez powoda w replicie na interwencję, nie ulegają osądzeniu przy wyrokowaniu powództwa głównego. P. 111.

Interwencya obejmująca żądania samoistne, odmienne od żądań powoda i pozwanego, nie może być dopuszczona. P. 821.

Interwencya wierzyciela do sprawy, nie jest zależną od tego, czy prawa jego istniały już w tym czasie, w którym wynikł stosunek prawny, dający powód do procesu.

Wyrok Izby Sądowej z d. 18/30 Stycznia 1882 r. w sprawie N. 526. Ap. z r. 1881 Dep. I.

Wyrok Kassacyjny z d. 21 Października 1883 r. wspomniony w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 135.

Izba Sądowa w motywach wyroku winna odeprzeć wszelkie przytoczenia stron.

Wyrok Kass. z d. 1 Kwietnia 1883 r. w spr. N. 279. Ap. z r. 1882 wspomniony w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. z 2 półr. 1882 str. 123 i w G. S. z r. 1884 N. 1 i wiele innych.

Kalectwo. Robotnik uległy kalectwu w kopalni węgla przy robocie, może pozyskać zasądzenie wynagrodzenia dożywotnego od właściciela kopalni. P. 888.

Kalectwo. Wynagrodzenie za szkody i kalectwo, poniesione przy wypadku na drodze żelaznej, można dochodzić tylko w ciągu roku, w myśl Najwyżej zatwierdzonego 25 Stycznia 1878 r. Zdania Rady Państwa. N. 61/81 I.

Kalendarz Gregoriański w obliczenie terminów nie może być miany na względzie, lecz Julianański tylko. N. 144/83 Inc. III. Przeciwnie P. 189.

Kandydaci na członków władz sądowych, wybierają się na zasadach ogólnych, przez jawne podawanie głosów.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 7 Grudnia 1881 r. N. 58.

Kanon. Zwrot summy pobranej niewłaściwie przez skarb, przy spłacie kanonu lub pożyczki, może być dochodzony sądownie, jako przy-

wrócenie praw cywilnych, opartych na przepisach.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 8 Grudnia 1879 r. w spr. W.

Kapitały. Zabezpieczenie kapitałów należących do duchowieństwa Austriackiego, nie może żądać skutecznie Prokuratora bez szczególnego władz Austriackich upoważnienia. P. 876.

Kara wymierzona postanowieniem władz sądowych, jako mająca charakter należności bezspornej — egzekwuje się w sposób taki, jak prowadzi się odbiór należności skarbowych, art. 183. 948. 949. U. P. K.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 6 Listopada 1878 r. N. 37. Ukaz Cyrkularny Tegoż Zebrania z d. 29 Lutego 1880 r. N. 74.

Kara. Zjazd Sędziów Pokoju, nie ma prawa wymierzać jakiegokolwiek kary, na pełnomocników prywatnych, bez postępowania dyscyplinarnego.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 27 Listopada 1878 r. N. 48.

Kara. Pełnomocnik prywatny, nie może być skazywany na żadną karę, za przekroczenie swych obowiązków, inaczej, jak w drodze dyscyplinarnej i przy zachowaniu wszelkich przepisów tego postępowania.

Ukaz Cyrkularny Ogól. Zeb. 1. i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 30 Kwietnia 1879 r. N. 57.

Kara. Sprawa o zasądzenie kary, dochodzonej z mocy szczegółowego obrachunku Izby Obrachunkowej, za wniesienie opłaty przypadającej Skarbowi tytułem dzierżawy dochodu propinacyjnego w niewłaściwym czasie — należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 11 Października 1880 r. w spr. P.

Kara za kontrabandę — nie może być przedmiotem dochodzenia w sądach.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1882 r. w spr. Prokuratorji.

Kara kontrawencyjna za nieużycie stempla właściwego do umowy nieskładanej — nie może być rozciągnięta. P. 874.

Kara kontrawencyjna od indosu nie należy się, w myśl art. 104 Ust. Stemp. z r. 1863. N. spr. 174/81 Inc. I.

Kara kontrawencyjna. Sprawa o rozciągnięcie kary za nieużycie marek stemplowych do świadectwa transportowego, podług przepisów akcyznych wydawanego — należy do sądów, przy zastosowaniu Ust. Stemp. z r. 1874.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1882 r. w spr. Nejfelda.

Kara kontrawencyjna. Rozpoznanie wyrzeczonej kontrawencyi w postanowieniu lub wyroku

Sądu Okręgowego, należy do Izby Sądowej, a nie do władz administracyjnych.

Wyrok Kass. z d. 25 Grudnia 1883 r. w spr. N. 202/80 Inc. I. wspomniony w zeszycie XIII Juris. Izby Sądow. z 2 półr. 1882 str. 126 w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1882. G. S. z r. 1884 N. 20.—Przeciwnie P. 392.

Kara kontrawencyjna.

Akta napisane na prostym papierze:

1. po 1 Lipca 1875 r. nie mogą być opatrzone markami, lecz ulegają karze, podług Ust. Stemp. z d. 17 Kwietnia 1874 r.
2. napisane przed 1 Lipca 1875 r. a złożone w sądzie po tej dacie, ulegają karze, lecz należy stosować wysokość opłaty stempłowej, podług postanowień obowiązujących w chwili napisania tych aktów, z tą jednak uwagą, iż kara za przekroczenie przepisu, pobiera się na zasadzie Ust. z d. 17 Kwietnia 1874 r., jeżeli wysokość tej kary mniejsza od kary, podług dawniejszych przepisów.
3. napisane przez spadkodawców, nie powodują odpowiedzialności spadkobierców, co do kary, którzy od takowej są wolni z art. 113 Ust. Stem., lecz obowiązani są do opłaty stempla, jaki podług poprzednich przepisów był właściwy, chociażby podług nowej Ustawy był wyższy.

4. obejmujące umówne kary wadjalne, podlegają przepisowi art. 26 Ust. Stem. nowej. Sędziowie Pokoju i Zjazdy są obowiązani w razie przedstawienia papierów prywatnych lub urzędowych, ulegających karze kontrawencyjnej—donosić komu należy o przekroczeniu przepisów Ust. Stem.

Ukaz cyrkularny 1 i Kass. Dep. Rz. Sen. z d. 23 Stycznia 1879 r. N. 54.

Kara. Wartość sprawy oznacza wysokość kary, a nie wysokość pretensyi—w sporze o wyrzeczenie kary za nierzetelną deklarację aresztową. P. 920.

Kara. Deklaracya złożona w skutek położonego aresztu, gdy okaże się nierzetelną—żądający aresztu ma prawo domagania się od sądu wyrzeczenia tej kary i zasądzenia z niej pretensyi. P. 920.

Karczma. Sprawa o przyznanie prawa własności propinacyi w dobrach, oraz o wynagrodzenie za zamknięcie karczmy i wzbronienie sprzedaży napojów—należy do sądów. P. 854.

Kassa Oszczędności. Sprawa z Kassą Oszczędności o zwrot oddanych w depozyt pieniędzy—ulega władzom sądowym.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby S. W. z d. 9 Kwietnia 1883 r. w spr. Jędrzejewiczowej.

Kassacya. Prokuratorowie obowiązani są dawać wnioski swe, we wszystkich sprawach w Zjeździe Sędziów Pokoju, w których idzie o uchylenie wyroków w drodze kassacyi restryktcyi, lub oppozycyi trzeciego.

Ukaz Cyrkularny Dep. Cyr. Kass. Rz. Sen. z d. 31 Stycznia 1880 r. N. 71.

Kassacya. Mylne tłumaczenie literalnej treści dokumentu, na którym oparty został wyrok, powoduje kassacyę takowego.

Wyrok Kass. z d. 11 Marca 1883 r. w spr. Kurlandzkiego przeciwko Orbach i innym, w skutek skargi na wyrok Zjazdu Piotrkowskiego 1 Okręgu i zamieszczony w G. S. z r. 1883. N. 26.

Kassacya. Motywa wyroku powinny obejmować rozbiór wszystkich zasad powództwa i objaśnień pozwanego.

Wyrok Kass. z d. 11 Kwietnia 1884 r. w spr. N. 1345 Ap. z r. 1879 Dep. I.—z d. 30 Maja 1884 r. w spr. N. 626 Ap. z r. 1882 Dep. III—wspomniane w sprawozdaniu o skarg. kass. z r. 1884 zeszyte XVI Juris. Izby S. z 2 półr. 1884 str. 72. G. S. z r. 1884 N. 39. 40.

Kaucya. Sprawa o zwrot dokumentów obejmujących wystawienie kaucyi, opartej na nieruchomości w Kownie, w zabezpieczeniu umowy o dostawy, zawartej ze skarbem—wy-

toczona przeciw Zarządowi Intendentury Okr. Warszawsk. Wojennego w Warszawie urzędującego — nie należy do sądów tutejszych. P. 814.

Kaucya. Nie można pozyskać w sądzie dozwolenia wniesienia do hipoteki kaucyi, danej przez dzierżawcę—gdy w kontrakcie o takim zabezpieczeniu niema mowy. P. 851.

Kaucya. Spory dotyczące kaucyi, złożonych rządowi, ulegają rozpoznaniu sądów, w myśl bowiem art. 249 Postanowienia o zast. Ustaw Sąd. uchylony został art. 10 Ustawy o Prokuratoroyi z d. 30 Września (11 Października) 1816 r., wyłączający takie spory z pod władzy sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 29 Listopada 1880 r. w sprawie Zarzyckiego. Przeciwnie P. 548.

Kaucya Komisarza Sądowego nie może być złożona w papierach prywatnych Kredytowych Instytucyj, i dla tego w Organizacyi wewnętrznej Sądów Pokoju nie może być taki przepis zamieszczany.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 70.

Kaucya. Art. 41 Ust. Stemp. z r. 1863, postanawiający strącanie $\frac{1}{20}$ % z kaucyi, składanych w zabezpieczeniu zobowiązań umownych — nie stosuje się do kaucyi składanych

w zabezpieczeniu powództw i osób podsądnych z mocy Ustawy P. S. C.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 3 Stycznia 1881 r.

Kaucya. Sprawa przeciw dającym kaucyę za entrepreneurów i dostawców, wynikająca z niewykonania przez nich umów — i wzajemnie sprawa takichże dających kaucyę przeciw skarbowi—należy do sądów ogólnych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 16 Maja 1881 r. w sprawie Fitlanda. Przeciwnie P. 548.

Kaucya. Niezłożenie kaucyi przy skardze kasacyjnej, nie pociąga za sobą jej zwrócenie, a nie pozostawienie bez biegu.

Wyrok Kass. z d. 27 Lutego 1884 r. w spr. N. 1584 Ap. z r. 1880 Dep. I wspomniony w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. I. S. z 1 półr. 1884 str. 81.

Kolporter nie może się poczytywać za sługę. N. 92/77 I.

Komisarz Sądowy nie może przyjąć reszty pieniędzy nieuiszczonych w terminie oznaczonym. Art. 1057 U. za zalicytowane ruchomości. P. 788.

Komisarz Sądowy nie ma prawa wstrzymać się ze sprzedażą zajętych ruchomości, z powodu pierw położonego na tychże ruchomościach aresztu na żądanie innej osoby. P. 867.

Komisarz Sądowy. Skarga powodowa, a nie skarga na działania Komisarza Sądowego, jest właściwą o to, iż on wprowadził nabywcę w posiadanie gruntów nie takich, jakie były wskazane w zajęciu na sprzedaż publiczną. P. 868.

Komisarz Sądowy przy Zjeździe Sędziów Pokoju, nie może być skazany na karę w drodze ekonomicznej, lecz tylko w skutek przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. z d. 14 Maja 1879 r. N. 27—31.

Komisarz Sądowy. Skarga na działania Komisarza Sądowego — nie ulega rozpoznaniu Prezesa Sądu z mocy art. 330 Org. Sąd., lecz powinna być wnoszoną w sposób wskazany w art. 962 i 964 Org. Sąd.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Października 1880 r.

Komisarz Sądowy. Pensya za czas choroby zapewniona członkom sądu, art. 229 Org. Sąd. na czas rocznej choroby, nie należy się Komisarzom Sądowym.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 67.

Komisarz Sądowy uwolniony od obowiązków postanowieniem Prezesa Zjazdu Sędziów Pokoju, jeżeli pozyska od władzy wyższej uchylenie tego postanowienia—uważa się jak-

by nie był uwalnianym i żadnego w tém udziału Prezesa nie trzeba, lecz mimo to Prezes ma prawo po takim Ukazie Rz. Senatu uwolnić tegoż Kommissarza Sądowego, przy istnieniu warunków wskazanych w art. 761 Tomu III Ustawy o służbie.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 25 Kwietnia 1883 r. N. 11.

Kommissioner. Zapłata za towar, o dostawę którego kommissioner w imieniu swęj firmy, zawiera umowę—dopełniona do rąk kommissionera, nie jest ważna. P. 895.

Kommisya Kwaterunkowa. Sprawa osób prywatnych przeciwko deputacyi kwaterunkowej, o wynagrodzenie szkód i strat wynikłych, z powodu niezasadnego obciążenia kwaterunkiem wyjskowym, ulega rozpoznaniu Rządu Gubernialnego, przeciwko zaś osobie zajmującej kwaterę, ocenieniu sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 21 Marca 1881 r. w spr. Rabinowicza.

Kommisya Adwokatów Przysięgłych ustanowiona w Organizacyi Wewnętrznej Sądu Okręgowego Warszawskiego przyjęta została przez Rz. Senat, jako nie zastępująca Rady Adw. Prz., i nie zmniejszająca w niczem praw i obowiązków tejże Rady, przysługujących Sądowi Okręgowemu.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. z d. 16 Marca 1881 r. N. 15.

Komitet do budowy cerkwi nie może być pozywany. N. spr. 343/78 I.

Komorne. Powództwo o należność komornianą, oprzec należy, w braku umowy pieśmiennęj, na świadectwie policyjnym, iż lokator mieszka i na art. 1716 K. C.—P. 847.

Komorne. Sprawa o zapłatę komornego za mieszkanie zajęte przez Sady Pokoju—wynieciona przeciw Magistratowi, należy do sądów. Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. W. z d. 16 Maja 1881 r. w spr. K.

Podobne wyrokowanie w sprawie o komorne za mieszkanie zajęte przez Sąd Gminny.

Postanowienie Kompletu Oddz. Iz. Sąd. W. z d. 6 Marca 1882 r. w spr. T. (zob. P. 242).

Komorne. Sprawa o komorne przeciw wojskowemu, za tę część mieszkania, którą on zajął i używał niewłaściwie, jakoby kwaterunek—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Listopada 1881 r. w spr. Zimmermana. (zob. P. 104).

Konfiskata. Sprawa o uznanie, iż w skutek cofnięcia konfiskaty, summa sporna ulega zwrotowi spadkobiercom tego, którego majątek był skonfiskowany—należy do sądowych. P. 831.

Konfiskata. Spór co do tego, czy dobra skonfiskowane przeszły na rzecz skarbu, albo nie — należy do sądów, art. bowiem 5 Postanowienia Namiest. Król. Polskiego, z d. 17/29 Października 1868 r., odnosi się tylko do konfiskacy i sekwestrów nie ulegających żadnym sporom.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 29 Listopada 1880 r. w sprawie Jabłońskiego.

Konie pocztowe. Sprawa utrzymującego konie pocztowe przeciwko władzy pocztowej o dopłatę podług przepisów — należy do władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 6 Marca 1882 r. w spr. G. i M.

Kontrabanda. Kara za kontrabandę, nie może być przedmiotem dochodzenia w sądach.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1882 r. w spr. Prokuratoryi.

Kontrabanda. Koszta sądowe z wyroku Sądu Kryminalnego w sprawie o kontrabandę, nie mogą być przedmiotem zasądzenia w sądzie cywilnym.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1882 r. w spr. Prokuratoryi.

Kontrahent nie jest dający kaucję za entrepreneurem i dostawcą, i dla tego sprawa przeciw nim wynikająca z niewykonania umów

takich — i wzajemnie sprawa tychże kaucyj dających przeciw skarbowi — należą do sądów ogólnych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 16 Maja 1881 r. w spr. Fitlanda. (Przećwiczne P. 548).

Kontrakt. Sprawa o unieważnienie kontraktu kupna i sprzedaży osady uwłaszczonej i zwrot zaliczenia w ilości rs. 1000 — należy do Sądu Okręgowego. P. 136.

Kontrakt kupna i sprzedaży gruntu, prywatnie zawarty, nie może powodować przysądzenia takowego gruntu na rzecz nabywcy, dla skutków hipotecznych. P. 806.

Kontrakt dzierżawy. Nie można pozyskać w sądzie dozwoleń wniesienia do hipoteki kontraktu dzierżawnego, gdy w kontrakcie o takiem wniesieniu niema mowy. P. 851.

Kontrakt dzierżawy. Badanie świadków na dowód zawarcia kontraktu dzierżawy — nie ma miejsca. N. 462/77 I.

Konwencya. Wyrok zagraniczny o tyle może być wykonywany w Król. Polskiem, o ile istnieje w tym przedmiocie konwencya z krajem, w którym ten wyrok zapadł — albo w sposób w konwencji wskazany, albo podług U. P. S. C., jeżeli sposób ten wskazany nie został. P. 871.

Konwencya Rossyi z Niemcami o spadkach.

Na zasadzie konwencji zawartej między Rosyą a Niemcami, d. 31 Października (12 Listopada) 1874 r. (zamieszczonej w Zbiorze Ukazów i Rozporządzeń Rządowych z r. 1874 Nr. 29 str. 344), władze sądowe Rosyjskie nie mogą przyjmować pod swe ocenienie żądań o przyznanie spadku takiego spadkobiercom, jeżeli powództwo nie zostało wniesione do sądu właściwego, otwarcia spadku przed upływem czasu wskazanego w art. 5 konwencji—ani wydawać poddanym niemieckim, majątku ruchomego, zabezpieczonego po śmierci ich rodaka—lecz konsulom.

Ukaz Cyrkularny Dep. Kass. Rz. Sen. z d. 28 Listopada 1874 r. N. 50.

Kopalnia. Robotnik uległy kalectwu w kopalni węgla przy robocie, może pozyskać zasądzenie wynagrodzenia dożywotnego od właściciela kopalni. P. 888.

Kopia wyroku zaocznego. Doręczenie w zamieszkaniu prawnem kopii wyroku zaocznego, dopełnione podług przepisu zamieszczonego w art. 283 U.—nie jest ważne. P. 816. Przeciwnie P. 375.

Kopia aktu notaryalnego nie może być wydana stronie, która do niego nie wchodziła, bez wytoczenia powództwa. P. 817. (zob. P. 438).

Kopia wyroku. Zarząd dóbr państwa ma prawo udzielać swym pełnomocnikom, nietylko szczególne pełnomocnictwo, na prowadzenie jednej szczególnej sprawy, lecz i ogólne, a wtedy sąd nie odsyła kopii wyroku Zarządowi dóbr państwa, lecz wydaje ją pełnomocnikowi stawającemu.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 27 Listopada 1878 r. N. 43.

Kopia wyroku zapadłego w drodze dyscyplinarnej, nie wręcza się obwinionemu—lecz wyrok taki ogłasza się w sposób ustanowiony w art. 284 Org. Sąd.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 31 Maja 1879 r.

Kopia dokumentu poświadczona przez Naczelnika Kancellaryi Prokuratorji, może zastąpić oryginał, bez konieczności jego złożenia. P. 901.

Kopia. Żądanie, o wydanie kopii testamentu, do sądu wnoszone, winno być wsparte odpowiedzią notaryusza, odmawiającą wydania. N. spr. 119/79 Inc. I.

Kopia. Wyciąg, wydany z ksiąg stanu cywilnego, podpisywany przez Sędziów Pokoju, nie wymaga legalizacyi w Kancellaryi General-Gubernatora.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Stycznia 1881 r.

Kopia postanowienia. Przedawnienie dziesięcioletnie, postanowione art. 694, Tom. X, cz. I Zbioru Praw Russkich, nie przerywa się żądaniem wydania kopii postanowienia.

Wyrok Izby Sąd. z d. 18/30 Grudnia 1881 r. w spr. N. 201. Ap. z r. 1880 Dep. I.

Wyrok Kass. z d. 3 Czerwca 1883 r.—wspomniane w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1. półr. t. r. str. 134. G. S. z r. 1884 N. 14.

Kopia skargi appellacyjnej, może być wręczona ważnie pełnomocnikowi prywatnemu, prowadzącemu sprawę w pierwszej instancji — chociaż ten nie ma świadectwa możności prowadzenia spraw cudzych w Izbie Sądowej. P. 877. (zob. P. 599).

Kopia skargi appellacyjnej powinna być wręczona skarżącemu w miejscu przebywania, przez niego przy sprawie w Sąd. Okr. obraném, gdy nie wskazał w skardze zamieszkania, w razie zaś nieobrania zamieszkania, podług art. 311 U.—N. 55/84 Inc. II.

Kopia skargi appellacyjnej. Pełnomocnik upoważniony do sprawy w Izbie Sąd., ma prawo odbierać kopię skargi appellacyjnej.

Wyrok Kass. z d. 15 Marca 1883 r. w spr. N. 321 Ap. z r. 1881 Dep. I wspomniony w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1883 r. wspomniony w sprawozdaniu o skar.

kass. z t. r. str. 121 i zamieszczony w G. S. z r. 1883 N. 47. (zob. P. 599).

Kopia skargi incydentalnej, na postanowienie dotyczące rozdzielenia szacunku, powinna być dołączona przy podaniu skargi, dla strony interesowanej. N. spr. 239/81 Inc. I.

Kopie protokołów i wyroków Sędziów Pokoju, wydają się za opłatą 10 kop. za arkusz, bez żadnych innych opłat i dla tego przeciwnego temu przepisu nie można zamieszczać w Organizacyi Wewnętrznej Sądów Pokoju.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 17 Marca 1880 r. N. 20.

Kopie sentencji i wyroków powinny być wydane nie później jak na trzeci dzień od daty żądania, a nie po wymotywowaniu wyroków, dla tego w Organizacyi Wewnętrznej Sędziów Pokoju przeciwnego przepisu, nie można zamieszczać.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 71.

Koszta wprowadzenia w posiadanie spadku. W postanowieniu Sądu wprowadzającym skarb w posiadanie spadku wakującego, lub bezdziedzicznego, nie potrzeba wyrzekać włożenia na masę spadkową kosztów postępowania tegoż wprowadzenia. P. 925.

Koszta w sporze o ważności wyroku polubownego, zasądzają się na zasadzie art. 3 taksy obrończej. N. spr. 17/82 Inc. III.

Koszta. Postanowienie zatwierdzające koszta syndyka, nie jest wyrokiem.—N. spr. 488/82 III. G. S. z r. 1882 N. 40.

Koszta sądowe z wyroku Sądu Kryminalnego, w sprawie o kontrabandę, nie mogą być przedmiotem zasądzenia w sądzie cywilnym.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1882 r. w spr. Prokuratorji.

Koszta Komisarza Sądowego z powodu zabezpieczenia spadku i wynagrodzenie, ulegają zapłaceniu niezwłocznemu przez osobę żądającą zabezpieczenia i to w Organizacji Wewnętrznej Sędziów Pokoju, może być zamieszczone.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 70.

Koszta processu i wynagrodzenie za prowadzenie sprawy, ulegają zasądzeniu, gdy appellujący po przedstawieniu relacji i objaśnień zaappelowanego, odstępuje od swój appellacji. P. 786. (zob. P. 380).

Koszta processu i wynagrodzenie za prowadzenie sprawy, należą się powodowi od pozwanego, który po wniesieniu powództwa do sądu, czyni zadosyć żądaniu w skardze powodowej zamieszczoném, nie z mocy art. 868 U.

P. S. C. lecz z mocy art. 1382 K. C. i po należytem ich udowodnieniu. P. 804. (Zobacz P. 693).

Koszta processu i wynagrodzenie za prowadzenie sprawy, mogą być zasądzone pozwanemu, gdy powód swe powództwo odwołuje—a pozwany, nie żądając rozpoznania sprawy, domaga się takowych zasądzenia. P. 865.

Koszta processu i wynagrodzenie za prowadzenie sprawy, nie należą się, gdy sam sąd uznaje się za niewłaściwy, bez żądania strony. N. spr. 66/80 Inc. I. (zob. P. 257).

Koszta postępowania dyscyplinarnego, nie ciąży obwinionego urzędnika.

Postanowienie Ogól. Zeb. Dep. Izby Sąd. z d. 24 Lutego 1879 r.

Kredyt otwarty w Banku Polskim nie może być zasadą do uznania mającego taki kredyt za handlującego. P. 810.

Księga hipoteczna może być założona, chociaż przestrzeń gruntu nie obejmuje 90 morgów, jeżeli tylko takowy nie podchodzi pod Najwyższy Ukaz z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. P. 807.

Księga hipoteczna jedna dla dwóch oddzielnych nieruchomości, nie stanowi oznaki niepodzielności. N. spr. 44/79 Ap. I.

Księgi handlowe. Nieprowadzenie ksiąg handlowych przez handlującego, nie powoduje

koniecznego uznania upadłego, za złośliwego bankruta. P. 767.

Księgi handlowe. Niezłożenie ksiąg handlowych przez pozwanego, czego żąda powód, nie pociąga za sobą uznania czynów, przedstawionych przez powoda, za dowiedzione. P. 778.

Księgi handlowe. Rachunki z ksiąg handlowych zagranicznych, należycie poświadczone, mają znaczenie tych, o jakich mówi art. 12 K. H. N. 658/83 Ap. III.

Księgi handlowe. Spółka handlowa, z wyjątkiem tylko udziałowej (art. 49 K. H.), nie może być dowodzoną księgami handlowymi. N. 258/84 Inc. III.

Kupno. Przedmiot kupiony na wagę, nie ryczałtowo i indywidualnie—choć nie zabrany w terminie umówionym, zostaje na niebezpieczeństwo sprzedawcy. P. 889.

Kupno nieruchomości małoletniego przez opiekuna przydanego na licytacji publicznej, jest ważne.

Wyrok Izby Sąd. z d. 15/27 Października 1882 r. w spr. N. 130/82 Inc. Dep. I.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem Kass. z d. 20 Kwietnia 1884 r. wspomnianym w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 69. G. S. z r. 1884 N. 23.

Kupno dóbr na publicznej licytacji, powoduje opłatę aktową w papierze stemplowym (актовую), dla napisania przysądzenia dóbr kupionych (данной), podług ceny ustanowionej w Tabelli dołączonej do art. 38 Ust. Stemp. jeśli szacunek postąpiony jest niższy od takowej ceny—opłata zaś (кратчайшая) od przysądzenia, stosownie do art. 404 Ustawy o opłatach (пошлинах), powinna być pobierana od szacunku na licytacji postąpionego.

Ukaz Cyrkularny Ogól. Zeb. I. i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 30 Listopada 1878 r. N. 51. G. S. z r. 1886 N. 15.

Kurator spadku wakującego, może być mianowany, chociaż w akcie urodzenia wzmiankowano, iż zmarły pozostawił wdowę. P. 793.

Kurator spadku wakującego, pozostałego po osobie zmarłej w Królestwie, która była pochodzenia rosyjskiego i miała stałe zamieszkanie w Rosyi—może być mianowany przy zachowaniu przepisów, postanowionych w art. 1239 cz. I. T. X. Zbioru Praw Russkich i art. 472 Org. Senatu, oraz dodatków 10, 20 i 22. P. 923.

Kurator spadku wakującego może być wyznaczony bez uznania spadku za wakujący. N. spr. 213/79 Inc. I.

Kwaterunek wojskowy. Wynagrodzenie szkód zrządzonych przez niezasadne obciążenie kwa-

terunkiem wojskowym, gdy jest poszukiwane od deputacyi kwaterunkowej—spór ulega rozpoznaniu Rządu Gubernialnego, poszukiwane od osób zajmujących kwaterę—ulega ocenie niu sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 21 Marca 1881 r. w spr. Rabinowicza.

Kwity na opłacenie podatków i ubezpieczenia od ognia przez dzierżawcę, nadają datę pewną jego prywatnemu kontraktowi. P. 890.

Las. Służebność pastwiska i lasu nie może być przedmiotem oddzielną sprzedaży bez nieruchomości. P. 841.

Las. Właściciel dóbr udzielający z lasu miejscowego drzewa na reperacye i opał dla kościoła, w dobrach tych znajdującego się, nie jest odpowiedzialnym za to, iż sprzedając dobra nie włożył tego obowiązku udzielania, na nabywcę dóbr. P. 842.

Las. Umowa o wyrąbanie drzewa z lasu w ilości 600 metrów—jest nieważna. P. 844.

Las. Sprawa przeciw skarbowi, o przyznanie osobom prywatnym, lub osobie moralnej, prawa do lasu, zarośli, łąki i t. p., położonych blisko miasta—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. War. z d. 11 Marca 1882 r. w spr. K.

Laudemium zastrzeżone przy sprzedaży, nie może być przyznane z szacunku dóbr przedanych na licytacji, gdyż ono ciąży nabywcę. P. 830.

Laudemium należy się nietylko przy dobrowolnej, lecz i przy sprzedaży publicznej. P. 830.

Laudemium stanowi, nie tylko osobisty, ale i obciążający nieruchomość dług, i dla tego nabywca obowiązany zapłacić, nie tylko za swoje nabycie, lecz i za poprzedników. N. 455/82 II.

Laudemium. Spłata czynszu emfiteutycznego i laudemii skarbowi z nieruchomości warszawskiej—ulega rozpoznaniu sądów, a nie Izby Skarbowej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 26 Maja 1884 r. w spr. Hozera.

Legalizacya. Nakaz wykonawczy może być wydany na mocy wyroków Trybunału i Izby Sądowej, zamiast ich legalizowania — celem wyegzekwowania zasądzonych tymi wyrokami należności od osoby zamieszkałej w Cesarstwie Rosyjskiem, za zatrzymaniem głównych wyciągów obydwóch wyroków. P. 797.

Legalizacya wyciągów, wydawanych z ksiąg stanu cywilnego, podpisanych przez Sędziów Pokoju — nie jest potrzebna w Kancellaryi Generał-Gubernatora.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Stycznia 1881 r.

Legataryusz. Wprowadzenie w posiadanie, potrzebne jest tylko dla ogólnych legataryuszów z testamentu własnoręcznego lub tajemnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Czerwca 1877 r. w sprawie Karwowskich.

Legataryusz. Żądania przedstawione w jednym z Sądów Okręg. Okręgu Warszaw., o wprowadzenie ogólnego legataryusza, w posiadanie spadku — i następnie w jednym z Sądów Okręgowych Cesarstwa, o zatwierdzenie testamentu, różniące się tylko formą zewnętrzną, a jednoznaczne w samym przedmiocie — i odmówienie władz sądowych wykonania tych rozporządzeń, stanowić może przedmiot sporu jurisdikcyjnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 10 Września 1877 r. w spr. Panina.

Licytacya nieruchomości nie może się odbyć przed rozsądzeniem appellacyi, założonej od wyroku zasądzającego dochodzoną summę pod tymczasową wykonalnością. P. 758.

Licytacya. Przerwa kilkogodzinna, dopuszczona przez Komisarza Sądowego, po podaniu ostatniem najwyższej ceny przy licytacji nieruchomości, dla złożenia $\frac{1}{10}$ części tegoż postąpionego szacunku — i wznowienie potem licytacji dla uiszczenia téj $\frac{1}{10}$ części — nie powoduje unieważnienia licytacji. P. 789.

Licytacya powtórna. Wierzyciel hipoteczny, który w skutek spadłej powtórnie licytacji

dla braku licytantów, w myśl art. 1175 U., oświadczy chęć wzięcia na własność dóbr przedanych za cenę szacunkową—nie jest obowiązany do składania szacunku za takowe. P. 828.

Licytacya. Dobra poduchowne mogą być wystawiane na sprzedaż publiczną przez licytację za długi prywatne. P. 838.

Licytacya. Kupno nieruchomości małoletniego przez opiekuna przydanego na licytacji publicznej—jest ważne.

Wyrok Izby Sąd. z d. 15/27 Października 1882 r. w sprawie N. 130/82 Inc. Dep. I.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem kass. z d. 20 Kwietnia 1884 r. wspomnianym w sprawozdaniu o skarg. kass. z r. 1884 w zesz. Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 str. 69 G. S. z r. 1884 N. 23.

Liczenie terminów nie może być dopełniane podług kalendarza Gregoriańskiego, lecz Julianańskiego. N. 144/83 Inc. III. Przeciwnie P. 189.

Listy Likwidacyjne. Wierzyciel hipoteczny, który bez względu na to, że na zabezpieczenie jego summy, złożone zostały listy likwidacyjne w Banku Polskim, rozwinął subhastację, nie może się potem domagać uznania tych listów za jego własność. N. spr. 125/78 II. spr. d.

Listy Zastawne. Art. 14 Postanowienia o Towarzystwie Kredytowém Ziemskim z d. 1/13 Czerwca 1875 r., pozwalający spłatę długów hipotecznych, powstałych przed datą takiego postanowienia, listami zastawnymi al pari—stosuje się i do wypłat obecnie dokonywanych. P. 833.

Łąki. Sprawa przeciw skarbowi, o przyznanie osobom prywatnym, lub osobie moralnej, prawa do lasu, zarośli, łąk i t. p. położonych blisko miasta—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
Warszaw. z d. 11 Marca 1882 r. w spr. K.

Magistrat. Wynagrodzenie za zwiężenie trotuaru dla rozszerzenia ulicy, nie może być żądane w drodze powództwa sądowego, gdy powód nie dowodzi prawa własności tego trotuaru.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
z d. 28 Stycznia 1884 r. w spr. Wilmana.

Małżeństwo. Umowa między małżonkami na czas processu, o unieważnienie, lub separację małżeństwa.

Moc obowiązująca zawartą między małżonkami umowę, w myśl art. 221 prawa o małżeństwie z r. 1836, zależy od wyrzeczenia unieważnienia, lub separacyi w tej mianowicie sprawie, której wytoczenie dało powód do tej umowy, a nie w każdej następnej sprawie rozwodowej, lub separacyjnej, między tymi małżonkami.

Wyrok Izby Sąd. z d. 18/30 Stycznia 1882 r.
Dep. I w spr. N. 526 Ap. z r. 1881.

Wyrok kass. z d. 21 Października 1883 r.

wspomniony w sprawozdaniu o skarg. kass. w zeszyte XIII Juris. Izby Sąd. z 2 półr. 1882 r. str. 135.

Marki. Akta napisane na prostym papierze po dniu 1 Lipca 1875 r. nie mogą być opatrzone markami, lecz ulegają karze podług Ust. Stemplowej z d. 17 Kwietnia 1874 r.

Świadcstwa możności prowadzenia spraw cudzych w Sądzie Okręgowym i w Izbie Sądowej—wolne są od marek.

W jakim miejscu aktu prywatnego ma być przyklejona marka, i jak należy podpisywać akt taki—wskazuje instrukcyja dodatkowa, o zachowaniu, użyciu i kassowaniu marek stemplowych (N. 22 Zbioru Praw i Rozp. z r. 1876).

Prośby o uwolnienie od służby, akta małżeństwa, urlopy, świadectwa tożsamości osób—Sędziów Pokoju—Komisarzy Sądowych—Kancelistów Zjazdu S. i władz zwolnionych od używania papieru stemplowego—tudzież świadectwa możności prowadzenia spraw cudzych w Zjeździe S. P.—nie są wolne od marek stemplowych.

Ukaz Cyrkularny I. i Kass. Dep. Rz. Sen. z d. 23 Stycznia 1879 r. N. 54.

Marki. Przepisy oddzielne Sądu Okręgowego, nie mogą ustanawiać nowych marek, dla opłaty należności za wezwania, wysłane przez

Oddziały Cywilne Sądu i Komisarzy Sądowych.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Maja 1880 r. N. 36.

Marki stemplowe nie są potrzebne do oryginałów pełnomocnictw, udzielonych Adwokatom Przysięgłym (przed wprowadzeniem nowej Ust. Stemp., gdyż zmiana Ust. 2 art. 248 K. P. S. C. w nowém wydaniu Zbioru Praw, oraz Ust. Stem. z r. 1874—nieobowiązywała wtedy w Ok. S. W.).

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Stycznia 1881 r. (zob. P. 433).

Marki stemplowe. Sprawa o rozciągnięcie kary za nieużycie marek stemplowych do świadectwa transportowego, podług przepisów akcyzynych wydawanego, należy do sądów, przy zastosowaniu Ustawy Stemplowej z r. 1874.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1881 r. w spr. Nejfelda.

Matka dobrze jest pozywana w imieniu nieletnich swych dzieci, chociaż nie ma uchwały rady familijnej, pozostawiającej opiekę przy niej. N. 424/84 Ap. I. (zob. P. 113).

Mąż nie może domagać się uznania nieruchomości na żonę hipotecznie uregulowanej—za jego własność, na téj zasadzie, iż żona nie miała majątku, i że on dla swoich widoków za swe fundusze dozwolił kupna na imię żony. P. 881.

Meble należy rozumieć pod wyrazem sprzęty domowe. P. 801.

Meble. Ruchomości, jako to: bielizna, garderoba, pościel, naczynia kuchenne i meble, znajdujące się w hotelowych numerach, poczytują się za nieruchomości z przeznaczenia. N. 895/81 Ap. III.

Mężatka. Notaryusz, który przyjął akt od mężatki bez asystencyi i upoważnienia męża — jeśli nie było złego zamiaru ani niedbalstwa — ulega odpowiedzialności dyscyplinarnej, a nie karniej.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 18 Października 1880 r.

Miejsce oznaczone w wekslu do zapłaty, nie jest równoznaczne z obraniem zamieszkania. N. spr. 310/79 Inc. I.

Moneta. Przedawca ma prawo żądać różnicy kursu, gdy w kontrakcie sprzedaży zastrzeżoną została wypłata szacunku monetą zagraniczną, chociaż z ustanowieniem ceny talara na kop. 90.—N. 404/82 Ap. III.

Most. Pomost ściekowy pod mostem taryfowym. Sprawa o zwolnienie od obowiązku reperacyi takowego — należy do władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. Warsz. z d. 6 Listopada 1882 r. w spr. Romockiego.

Motywa. Brak ich w wyroku sądu polubownego, nie stanowi tak istotnego uchybienia, iżby dla tego wyrok mógł być unieważniony. N. spr. 199/79 Inc. I.

Motywa wyroku powinny obejmować rozbiór wszystkich zasad powództwa i objaśnień pożądanego.

Wyrok Kass. z d. 18 Kwietnia 1884 r. w spr. N. 1345 Ap. z r. 1879 Dep. I.—z d. 30 Maja 1884 r. w spr. N. 626 Ap. z r. 1882 Dep. III wspomniane w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Iz. S. z 1 półr. str. 68, 72 G. S. z r. 1884 N. 39, 40.

Nabycie. Kupno dóbr przez żydów, mieszkających w Królestwie, nie jest zabronione, postanowieniem Komitetu Ministrów Najwyższej zatwierdzone d. 3 Maja 1882 r. P. 749.

Nabycie. Wyłączenie z pod zajęcia i sprzedaży, winno być postanowione, co do ruchomości kupionych przez osobę trzecią i oddanych w używanie dłużnikowi. P. 911.

Nabycie nieruchomości nieletniego przez opiekuna przydanego, na licytacji publicznej, jest ważne. N. 130/82 Inc. I.

Postanowienie Izby Sąd. z d. 13 Października 1882 r.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem kassacyjnym z d. 20 Kwietnia 1884 r. wspomnianym w zeszycie Jurisp. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 r. w sprawozdaniu o skarg. kass. z t. r. str. 69 i zamieszczonym w G. S. z r. 1884 N. 23.

Nabywca nie może potrącać z postępowanego szacunku summy zabezpieczonej, przez ostrze-

zenie hypoteczne na nieruchomości nabytej. P. 703.

Nabywca. Powództwo wniesione o zasądzenie summy hypotecznej od właścicieli dóbr, na których ona jest zabezpieczona — przez tych właścicieli, jako nabywców do zapłaty przyjątej nie może mieć skutku, gdy ciż właściciele tegoż samego dnia dobra sprzedali. P. 915.

Nabywca osady uwłaszczonej, nie może i nie powinien być wpisywany do Tabelli Likwidacyjnej. P. 927.

Nabywca. Laudemium stanowi nietylko osobisty, ale i obowiązujący nieruchomość dług — i dla tego nabywca obowiązany zapłacić nietylko za swoje nabycie, lecz i za poprzedników. N. 455/82 II.

Nabywca folwarku poduchownego nie ma prawa oddawać go w zastaw osobom pochodzenia nieruskiego na lat trzydzieści, z zastrzeżeniem dalszego 30-letniego zastawu, w razie nie oddania w terminie zaciągniętego długu, gdyż zastaw taki równa się zbyciu. N. 51/83 Inc. III.

Naczynia kuchenne. Ruchomości, jako to: bielizna, garderoba, pościel, naczynia kuchenne i meble, znajdujące się w numerach hotelowych, poczytują się za nieruchomość z przeznaczenia. N. 895/81 Ap. III.

Nadzór Izby Sądowych, postanowiony w art. 249 i 250 Organizacyi Władz Sądowych, nad Sądami Okręgowymi, z prawem poprawiania spostrzeżonych uchybień i pociągania winnych do odpowiedzialności, rozciąga się na wszelkie czynności podwładnych im Sądów Okręgowych, w wykonaniu włożonych na nich obowiązków, z wyjątkiem tych tylko czynności, wyłączenie których z pod dozoru Izby wyraźnie w prawie zostało wskazane.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 7 Kwietnia 1880 r. N. 25.

Nadzór. Izba Sądowa nie może, w drodze nadzoru, oceniać wewnętrzne urządzenie i prowadzenie spraw w Sądach Okręgowych, dopóki którekolwiek z postanowień w takich przedmiotach nie zostało przedstawione Izbie, albo przez Starszego Prezesa, albo przez Prokuratora, albo też w drodze skargi interesowanej osoby.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 3 Maja 1880 r.

Nadzór. Skargi na czynności i rozporządzenia, które ulegają uchyleniu w drodze nadzoru z mocy art. 330 Org. Sąd. — nie mogą być ani przyjmowane, ani przedstawiane przez Sąd Okręgowy do Izby.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Października 1880 r.

Nadzór nad Prezesami Sądów Okręgowych, należy do Ogólnego Zebrania I i Kassacyjnych Departamentów Rz. Senatu.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Września 1883 r. N. 15.

Nakaz wykonawczy. Prawa nabywcy z nakazu wykonawczego płynące, mogą ulegać ocenie w drodze oddzielnego powództwa. P. 486.

Nakaz wykonawczy może być wydany na mocy wyroków Trybunału i Izby Sądowej, zamiast ich legalizowania, celem wyegzekwowania zasądzonej tymi wyrokami należności od osoby zamieszkałej w Cesarstwie Rosyjskiem za zatrzymaniem przez sąd głównych wyciągów obydwóch wyroków. P. 797.

Nakaz wykonawczy. Doręczenie wyroku zaoczego w zamieszkaniu prawnem, nie jest ważne — i z tak uprawomocnionego wyroku nakaz wydany być nie może. P. 816. Przeciwnie P. 375.

Nakaz wykonawczy wydany na mocy zaocznego wyroku, traci znaczenie swe, gdy nie jest egzekwowany w ciągu lat trzech. P. 914.

Nakaz wykonawczy. Egzmisya lokatora nie może być dopełniona z mocy nakazu wykonawczego, wydanego wskutek postanowienia Sądu Okręgowego, przysądżającego nieruchomości nabywcy na licytacji publicznej. P. 921.

Nakaz wykonawczy. Postanowienie Zjazdu Sędziów Pokoju, przysądżające nabywcy nieruchomości, winno być wykonane w zwykłej sądowej drodze, za pośrednictwem wydania nakazu wykonawczego przez tę władzę sądową, która wydała postanowienie (art. 926 U. P. S. C.).

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 6 Października 1879 r. w sprawie Piechowicza.

Nakaz wykonawczy. Zatrzymanie przez pełnomocnika prywatnego nakazu wykonawczego, aż do uiszczenia przez klienta honorarium, stanowi samowładność, ulegającą dyscyplinarniej odpowiedzialności.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 12 Września 1881 r.

Należność komornianna, w braku umowy pisemnej, dowodzoną być może świadectwem policyjnym, iż lokator mieszka i art. 1716 K. C.—P. 847.

Niebezpieczeństwo. Przedmiot kupiony na wagę, nieryczałtowo i nieindywidualnie — chociaż nie zabrany w terminie umówionym, zostaje na niebezpieczeństwo sprzedawcy. P. 889.

Nieletni handlujący bez pozwolenia rodziców — nie może być uznany za upadłego. P. 809.

Nieletni. Badanie świadków na dowód wystawienia dokumentu w małoletności — jest dopuszczalne. N. spr. 368/79 I.

Nieletni. Kupno nieruchomości małoletniego przez opiekuna przydanego na licytacji publicznej — jest ważne.

Wyrok Izby Sąd. z d. 15/27 Października 1882 r. w spr. N. 130/82 I. Dep. I.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem Kass. z d. 20 Kwietnia 1884 r. wspomnianym w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 69 G. S. z r. 1884 N. 23.

Niepiśmienność. Podpis położony za nieumiejącego pisać i poświadczony przez Wójta Gminy, ma znaczenie prawne, względem tego, za kogo uczyniony został, gdy on nie zadaje aktowi takowemu fałszu. P. 909.

Przeciwnie wyrokowanie Wyrok Kass. z d. 9 Grudnia 1883 r. w spr. Kizel p-ko Kondzeli G. S. z r. 1884 N. 7.

Niepodpisanie skargi lub prośby sprawia, iż takowe mając znaczenie projektu, nie mogą spowodować żadnego w sądzie działania. P. 822.

Nieruchomość. Mąż nie może domagać się uznania nieruchomości, na żonę hipotecznie uregulowanej, za jego własność, na tej zasa-

dzie, iż żona nie miała majątku, i że on dla swoich widoków za swe fundusze dozwolił kupna na imię żony. P. 881.

Nieruchomość z przeznaczenia. Apparat gorzelni, wstawiony do gorzelni przez dzierżawcę gorzelni, staje się nieruchomością z przeznaczenia, a sprzedaż jego, jako ruchomości, przez publiczną licytację — jest nieważna.

Wyrok Izby Sąd. Dep. I w spr. N. 406 Ap. z r. 1877.

Wyrok Kass. z d. 17 Marca 1883 r. wspomniany w sprawozdaniu o skar. Kass. w r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 131.

Nieruchomości mające hypotekę powiatową, lecz nienależące do włościan i ocenione wyżej jak 500 rub. — ulegają sprzedaży publicznej w Sądzie Okręgowym, a nie w Zjeździe Sędziów Pokoju.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1881 r. w spr. Nowcy.

Nieruchomości z przeznaczenia stanowią ruchomości, jako to: bielizna, garderoba, pościel, naczynia kuchenne i meble znajdujące się w numerach hotelowych. N. spr. 895/81. Ap. III.

Niestawienie się strony do rozprawy o wybór dokumentów do sprawdzenia — można uważać za zgodzenie się na przedstawione przez fałsz zarzucającego. P. 912.

Nieuiszczenie reszty pieniędzy za zalicytowane ruchomości, w terminie oznaczonym art. 1057 U., pozbawia nabywcę bezwarunkowo prawa do zalicytowanych ruchomości. P. 788.

Nieuiszczenie zadatku. Przerwa kilkogodzinna, dopuszczona przez Komisarza Sądowego, po podaniu ostatniem najwyższej ceny przy licytacji nieruchomości, dla złożenia $\frac{1}{10}$ części tegoż postąpiętego szacunku i wznowienie potem licytacji, dla niezłożenia tej $\frac{1}{10}$ części—nie powoduje unieważnienia licytacji. P. 789.

Nieuiszczenie szacunku. Wierzyciel hipoteczny, który wskutek spadłej powtórnie licytacji dla braku licytantów, w myśl art. 1175 U., oświadczy chęć wzięcia na własność dóbr przedanych za cenę szacunkową—nie jest obowiązany do składania szacunku za takowe. P. 828.

Nieuiszczenie szacunku w ciągu dni siedmiu po licytacji nieruchomości, nie powoduje uznania licytacji za nieważną lub nienastąpiącą, gdy inne warunki zostały spełnione, i gdy jeszcze nie nastąpiło postanowienie sądu, co do tego uiszczenia—chybaby interesa wierzycieli lub samego dłużnika temu przeszkadzały. P. 869. Przeciwnie P. 545.

Nieuiszczenie szacunku przez nabywcę dóbr, nie powoduje straty zadatku przy licytacji

za dług nastąpięcej—gdy właściciel dług poszukiwany dobrowolnie zapłacił. P. 916.

Nieuiszczenie opłaty za świadectwa na możliwość prowadzenia spraw cudzych, sprawia tylko niemożność pełnienia obowiązków do czasu zapłacenia—nie pozbawia jednak pełnomocnika prywatnego jego praw.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 9 Grudnia 1880 r.

Niezaprzeczenie nie jest przyznaniem.

Wyrok Kass. z d. 9 Grudnia 1883 r. w spr. Kizel prz. Kondzeli. G. S. z r. 1884 N. 7.

Niezawiadomienie obwinionego w drodze dyscyplinarnej, o terminie do sprawy, stanowi pogwałcenie art. 278 i 282 Org. Sąd.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 17 Stycznia 1881 r.

Niezdolność umysłowa. Sprawa nie ulega wstrzymaniu, z powodu zarzuconej niezdolności umysłowej—przed uznaniem bezwłasnowolności. P. 733.

Niezdolność. Osoby do zawierania umów zdolne, mogą zarzucać niezdolność osoby, z którą zawarły umowę.

Wyrok Izby Sąd. z d. 10/22 Października 1883 r. w spr. N. 404/83 Ap. I.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem kass. z d. 11 Października 1884 r. wspomnianym w sprawozdaniu o skar. kass.

z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd.
z 1 półr. t. r. str. 70 G. S. 1885 N. 10.

Notaryusz nie może odmówić dopełnienia oświadczenia od jednej osoby do drugiej, dla braku czasu. P. 856.

Notaryusz nie może czynić oświadczeń urzędnikom i władzom w przedmiocie ich rozporządzeń.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd.
z d. 22 Marca 1878 r.

Notaryusz może otrzymać urlop nie inaczej, jak po wyznaczeniu przez Prezesa Sądu zastępcy, przedstawionego przez notaryusza — wyznaczenie to lub odmówienie nie ulega skardze do wyższej instancji, wyjąwszy w razie przestępnego charakteru postanowienia.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 27 Listopada 1878 r. N. 49.

Notaryusz. Sędzia Pokoju z mocy art. 2 Ust. Notar. ma tylko prawo zastępować notaryusza tam, gdzie rząd uznał, iż notaryusz winien być mianowany, a ten, albo jeszcze obowiązku nie objął, albo objawszy je zachował — od obowiązków był oddalony lub umarł.

Ukaz Cyrkularny Dep. Kass. Cyr. Rz. Sen.
z d. 28 Lutego 1880 r. N. 73.

Notaryusz nie może otrzymać świadectwa na prowadzenie spraw cudzych.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 5 Maja 1880 r. N. 29.

Notaryusz w razie zatrzymania osobistego za długi, uwolniony być winien od obowiązków notaryusza.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 19 Maja 1880 r. N. 35.

Notaryusz, który przyjął akt od mężatki bez asystency i upoważnienia męża — jeśli nie było złego zamiaru, ani niedbalstwa — ulega odpowiedzialności dyscyplinarnej, a nie karnej.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd.
z d. 18 Października 1880 r.

Notaryusz. Skarga na postanowienie Prezesa Sądu Okręgowego, odmawiające notaryuszowi urlopu, jako dotycząca zarządu sądowego, nie ma miejsca w drodze instancji sądowych, może tylko być podana w drodze nadzoru do Ogólnego Zebrania I. i Kass. Dep. Rz. Senatu.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 24 Maja 1882 r. N. 21.

Notaryusz. Czy notaryusz uległy zatrzymaniu osobistemu za długi — powinien być przy zastosowaniu art. 296 Org. Sąd. uwolniony od obowiązków notaryusza — zależy od uznania Izby Sądowej.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 19 Września 1883 r. N. 20.

Notaryusz. Przepisy art. 41 Ustawy Notaryalnej, rozciągają się i na przypadek czasowego zamknięcia kancelaryi notaryusza.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Września 1883 r. N. 18.

Notaryusze przy kancelaryach hipotecznych powiatowych w guberniach Królestwa Polskiego, mogą wypełniać swe czynności służbowe w całym okręgu Sądu Okręg., w którym zamieszkują.

Ukaz Cywil. Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 6 Czerwca 1884 r. G. S. z r. 1885 N. 12

Numer domu. Zamieszkanie prawne obrane u „Adwokata“, bez wyrażenia ulicy i numeru domu, oraz, że to jest Adwokat Przysięgły—nie jest ważne. N. 78/83 Inc. I.

Obietnica wynagradzania za wykrycie skradzionych pieniędzy, ogłoszona w gazetach, zobowiązuje ogłaszającego takową w ten sposób, iż on może być przez sąd skazany na zapłatę podług obietnicy. P. 843.

Obrona o uznanie niedopuszczalności powództwa w drodze sądowej, nie stanowiąc ekscypcyi—winna być ocenioną łącznie z samą sprawą. P. 819.

Obrona, a nie ekscypcyja. Zarzut niewłaściwości sądu, wniesiony na tej zasadzie, iż spór między osobą prywatną a zarządem skarbowym już został oceniony przez władzę właściwą, na skutek skargi kontrahenta, i ten ostatni stracił prawo do powództwa z mocy art. 1304 U. P. Ś. C.—stanowi w myśl art. 589 t. U. obronę w głównym przedmiocie powództwa i nie można nań zwracać uwagi, przy ocenie właściwości sądu.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 16 Maja 1881 r. w spr. Rozenberga.

Obwieszczenia w gazetach, zapewniające wynagrodzenie za wykrycie skradzionych pieniędzy, zobowiązują ogłaszającego w ten sposób, iż on może być przez sąd skazany na zapłatę podług obietnicy. P. 843.

Obwieszczenia Komisarzy Sądowych o sprzedaży dóbr przez publiczną licytację, należąc do ogłoszeń sądowych, stosownie do Najwyższej zatwier. d. 15 Grudnia 1876 r. Zdania Rady Państwa, jako też i Ukazu Rz. Senatu z d. 28 Czerwca 1878 r. wyjaśniającego te przepisy — ulegają opłacie za trzykrotne ich wydrukowanie w Gazecie Gubernialnej w ilości rs. trzy, a nie podług liczby wierszy ogłoszenia.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 1 Listopada 1880 r.

Odnowienie. Badanie świadków nie może być naznaczone, na dowód odnowienia lub umorzenia zobowiązania. P. 860.

Odpowiedzialność za działania administratora dóbr, ustanowionego przez Towarzystwa Kredytowe Ziemskie — nie ciąży Towarzystwa. P. 792.

Odpowiedzialność za szkodę, zrządzoną w przedmiotach zajętych — ciąży egzekwującego, na żądanie którego zajęcie dopełniono i dozorcę ustanowiono. P. 803.

Odpowiedzialność za zrządzone szkody czynami przestępnymi Wójta Gminy, w czasie pełnienia jego obowiązków funduszowi ubezpieczeń — należy do sądów. P. 832.

Odpowiedzialność nie ciąży właściciela dóbr, udzielającego z lasu miejscowego drzewa na reperacje i opał dla kościoła w dobrach tych znajdującę się — za to, że sprzedając te dobra nie włożył obowiązku tego udzielenia na nabywcę dóbr. P. 842.

Odpowiedzialność członków zarządu gminnego. Sprawa o wynagrodzenie szkód zrządzonych przez nich w czasie wykonywania obowiązków — nie należy do sądu, gdy niema postanowienia właściwej władzy o możności wytoczenia powództwa. P. 872.

Odpowiedzialność właściciela kopalni ciąży względem robotnika, który przy robocie w kopalni uległ kalectwu. P. 888.

Odpowiedzialność nie może ciążyć Sekretarza hipotecznego za to, iż on mając sobie zostawiony arkusz papieru podpisany in blanco, nie wniósł do hipoteki zabezpieczenia pretenzyi wierzyciela.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Listopada 1877 r. w spr. Manesklejda.

Odpowiedzialność za niedobory stemplowych należności przy aktach, sporządzonych przez

notaryuszów—nie ciąży Sekretarza hipotecznego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 6 Października 1879 r. w spr. Michalowskiego.

Odpowiedzialność ciąży Towarzystwo drogi żelaznej za stratę towaru po rs. 5 za pud.

Wyrok Izby Sąd. z d. 15/27 Listopada 1878 r. w spr. N. 341. Ap. z r. 1878 Dep. I.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem kass. z d. 13 Maja 1883 r. wspomnianym w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 134 i zamieszczonym w G. S. z r. 1883 N. 45.

Odpowiedzialność. Wady oddanego w najem mieszkania, o tyle powodują odpowiedzialność właściciela, o ile przeszkadzają w używaniu takowego mieszkania.

Wyrok Izby Sąd. z d. 15/27, 17/29 Marca 1882 r. w spr. N. 326. Ap. z r. 1881.

Wyrok Kass. z d. 22 Marca 1883 r. wspomniany w sprawozdaniu o skar. kass. z t. r. w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1883 str. 133 i zamieszczony w G. S. z r. 1883 N. 21.

Odpowiedzialność żadna nie ciąży członków Sądu Handlowego, nie używających praw,

określonych w Organizacyi Sądowej, jako w art. 1331 U. nie wspomnianych.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 28 Października 1878 r.

Odpowiedzialność co do summ pozostających w zachowaniu Zjazdu—cięży nie tylko członka stałego Zjazdu, lecz i Prezesa Zjazdu Sędziów Pokoju, odpowiedzialności takowej nie można zmniejszać w Organizacyi Wewnętrznej.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 69.

Odpowiedzialność solidarna ciąży opiekuna przydanego z opiekunem głównym, za szkody zrządzone nieletnim, przez dopuszczenie szkodliwych dla nich warunków, przy sprzedaży działowej nieruchomości spadkowych.

Wyrok Kass. z d. 12 Listopada 1884 r. w spr. N. 197/81 Ap. III wspomniany w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 90.

Odpowiedzialność dyscyplinarna. Czyny naganne (предосудительныя дѣйствія, wyrażenie użyte w art. 14 Najw. zatw. d. 25 Maja 1874 r. przepisów), oznaczają nie tylko czyny prawem zabronione, lecz niezgodne z zasadami moralności, nie tylko szkodliwe interesom pełnomocodawców, ale niewytrzymujące krytyki z punktu moralnego zapatrywania się

i za takie wszelkie czyny, pełnomocnik ulega dyscyplinarniej odpowiedzialności.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 13 Marca 1878 r. N. 20.

Odpowiedzialność dyscyplinarna b. Patrona, nie przemianowanego na Adwokata Przysięgłego—ulega ocenienieniu wyłącznemu Ministra Sprawiedliwości.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 16 Września 1878 r. w spr. R.

Odpowiedzialność dyscyplinarna. Adwokat Przysięgły może być odpowiedzialnym w drodze dyscyplinarniej, za uchybienia w swych obowiązkach, nie tylko względem osoby, która mu udzieliła pełnomocnictwo, lecz podług uznania sądu z innych względów.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 10 Grudnia 1879 r. N. 70.

Odpowiedzialność dyscyplinarna. Adwokat Przysięgły może być pociągnięty do odpowiedzialności dyscyplinarniej bez skargi — w sprawie takiej mogą służyć za zasadę wyrokowania, wiadomości doszłe do rady Adwokatów lub zastępującego ją Sądu Okręgowego drogą uboczną.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 21 Stycznia 1880 r. N. 5.

Odpowiedzialności dyscyplinarne ciążą za czyny Adwokata Przysięgłego takie, które cho-

ciaż nie mogą być zaliczone do niemoralnych lub niesumiennych—to jednak nieprzyzwoite, a zawsze dowodzące zbyt lekkomyślnego i nieogłédnego zachowania się wobec czci i ważności powołania.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 28 Lutego 1880 r.

Odpowiedzialność dyscyplinarna. Adwokat Przysięgły może być pociągnięty do odpowiedzialności, za przekroczenie obowiązków swego powołania, nie tylko wskutek skargi, podanej na niego, lecz podług własnego uznania Sądu Okręgowego.

Wyrok Ogól. Zebr. Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 26 Czerwca 1880 r.

Odpowiedzialność dyscyplinarna, a nie karna, dotyka notaryusza, który przyjął akt od mężatki bez asystency i upoważnienia męża, jeżeli nie było złego zamiaru ani niedbalstwa.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 18 Października 1880 r.

Odpowiedzialność dyscyplinarna. Sąd Okręgowy nie może zwrócić Zjazdowi Sędziów Pokoju sprawy, rozwiniętej przez Zjazd, w drodze odpowiedzialności dyscyplinarniej, przeciw członkom Sądu Gminnego — dla ocenienia takowej wskutek niezgodzenia się Sądu ze zdaniem Zjazdu, w przedmiocie tej odpo-

wiedzialności i domagać się zmiany postanowienia w tym przedmiocie przez Zjazd wydanego, lecz postąpić podług art. 292 Organizacyi Sądownictwa.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 7 Marca 1881 r.

Odpowiedzialność dyscyplinarna bez skargi, ciąży Adwokata Przysięgłego za wszelkie przekroczenia jego obowiązków, oddzielnie zaś na żądanie pełnomocodawcy, może być skazany, wyrokiem sądu, w którym prowadził sprawę, na wynagrodzenie szkody zrzędzonej.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 27 Kwietnia 1881 r. N. 24.

Odpowiedzialność dyscyplinarna ciąży pełnomocnika prywatnego za zatrzymanie nakazu wykonawczego, aż do uiszczenia honorarium przez klienta.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 12 Września 1881 r.

Odroczenie sprawy, żądane przez pozwanego, z powodu złożenia nowego dokumentu, może być przez sąd odmówione. P. 857.

Odstąpienie połowy osady jednej osobie bez wzmianki o służebnościach, a innej osobie drugiej połowy z wszelkimi do niej prawami — nie pozbawia pierwszej połowy nabywcy prawa do służebności osadzie służących. P. 802.

Odstąpienie. W razie odstąpienia praw z nakazu wykonawczego, nie można pozyskać od sądu wzmianki na nakazie, iż ten może być wykonany na rzecz nabywcy. P. 923.

Odstąpienie osady uwłaszczonej. Sprawa o unieważnienie takowego aktu odstąpienia, w którym ojciec dopełnił działu szacunku tej osady między swe dzieci — i o rozwiązanie go, z winy syna — należy do sądów ogólnych. P. 929.

Odwołanie. Zakładający opozycję naprzeciw zaoecnemu wyrokowi, może ją odwołać, podając jednocześnie skargę appellacyjną. P. 813.

Odwołanie. Wynagrodzenie za prowadzenie sprawy, nie należy się pozwanemu, gdy powód powództwo swe odwołuje, a pozwany nie żądając rozpoznania sprawy, domaga się zasądzenia wynagrodzenia; może być tylko przyznany mu zwrot rzeczywiście poniesionych kosztów, oraz należycie udowodnionego wydatku na pełnomocnika, jednakże nie podług taksy. P. 865.

Odzyskanie i przywilej służy przedawcy z umowy cywilnej, prawo odzyskania tylko z umowy handlowej.

Wyrok Izby Sąd. z d. 17 Kwietnia 1883 r. w spr. N. 101/81. Ap. III.

Wyrok Kass. zamieszczony w Ukazie z d. 16 Listopada 1884 r. wspomniony w zeszytce XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. w sprawozdaniu o skargach kass. z r. 1884 str. 92.

Ogłoszenie w gazetach obietnicy wynagrodzenia za wykrycie skradzionych pieniędzy, zobowiązuje ogłaszającego ją tak, iż on może być skazany na zapłatę, podług obietnicy. P. 843.

Ogłoszenia Komisarzy Sądowych o sprzedaży dóbr przez publiczną licytację, należąc do ogłoszeń sądowych, ulegają opłacie za wydrukowanie ich w Gazecie Gubernialnej, — podług Najwyżej zatwierdz. d. 15 Grudnia 1876 r. Zdania Rady Państwa, jako też i Ukazu Rz. Senatu z d. 28 Czerwca 1878 r., wyjaśniającego te przepisy.

Postanowienie Ogól. Zeb. Dep. Izby. Sąd. z d. 1 Listopada 1880 r.

Ogłoszenie w gazetach wyroku dyscyplinarnego, nie może być czynione przez władzę sądową.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 17 Stycznia 1881 r.

Ogłoszenie postanowienia Izby Sądowej, w sprawie dyscyplinarniej, może być powierzone Radzie Adwokatów Przysięgłych.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 26 Października 1881 r. N. 45.

Ogłoszenia w gazetach o zabronieniu pełnomocnikom prywatnym prowadzenia spraw cudzych, nie jest dozwolone prawem.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 21 Grudnia 1881 r. N. 68.

Ogłoszenia w gazetach o uwolnieniu od obowiązków pełnomocnika prywatnego, nie mogą mieć miejsca.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 21 Grudnia 1881 r. N. 68 i z d. 7 Lutego 1883 r. N. 6.

Ojciec i syn. Jednoczesne zostawanie ojca i syna w urzędowaniu i w bezpośredniej zależności jednego od drugiego — nie jest zabronione prawem.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 3 Października 1883 r. N. 25.

Okoliczność nowa. Złożenie dokumentu nowego, nie może być uważane za nową okoliczność — gdy takowy był wiadomy stronie przed osądzeniem sprawy. P. 823.

Omyłka w sentencji wyroku ostatniej instancji, o tyle może być poprawiona następnie przez ten sąd, o ileby strona innym sposobem nie mogła urzeczywistnić swego prawa. Nr. spr. 600/77. Ap. I.

Opał. Właściciel dóbr, udzielający z lasu miejscowego drzewa na reperacye i opał dla kościoła, w dobrach tych znajdującego się, nie jest odpowiedzialnym za to, iż sprzedając dobra nie włożył tego obowiązku udzielania na nabywcę dóbr. P. 842.

Opiekun główny ma prawo wytoczyć powództwo, o nieruchomości, niemającą uregulowanej hipoteki, bez szczególnego upoważnienia rady familinój. P. 752.

Opiekun główny. Dług przypadający opiekunowi głównemu z masy spadkowej, przechodzącej na nieletnich, o tyle przepada z powodu nieobjawienia go przy spisie pozostałości, o ile notaryusz, spis sporządzający, uprzedzał opiekuna o takim przepisie prawa. P. 882.

Opiekun przydany. Dług przypadający opiekunowi przydanemu z masy spadkowej, przechodzącej na nieletnich, nie przepada w razie nieobjawienia go przy spisie pozostałości. P. 882.

Opiekun przydany może kupować nieruchomość nieletniego na publicznej licytacji. N. 130/82 Inc. I.

Postanowienie Izby Sąd. z d. 15/27 Października 1882 r.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem kass. z d. 20 Kwietnia 1884 r. wspomnianym w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd.

z 1 półr. 1884 r. w sprawozdaniu o skarg. kass. z t. r. str. 69 i zamieszczonym w G. Ś. z r. 1884 N. 23.

Opiekun przydany jest solidarnie odpowiedzialny z opiekunem głównym, za szkody zrządzone nieletnim, przez dopuszczanie szkodliwych dla nich warunków przy sprzedaży działowej nieruchomości spadkowych.

Wyrok Kass. z d. 12 Listopada 1884 r. w spr. N. 197/81 Ap. III wspomniany w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 90.

Opiekun nieletnich oddalony od obowiązków swych uchwałą rady familinój, gdy chce być utrzymanym przy opiece, winien wystąpić ze skargą incydentalną, z przypozwaniem członków na wydanie uchwały zgadzających się. P. 840.

Opiekun bezwłasnowolnego. Przedaż nieruchomości w Królestwie Polskiem położonej, z wolnej ręki aktem notaryalnym dopełnionej przez opiekuna ubezwłasnowolnionego, za granicą takim uznanego—jest ważna. P. 799.

Opinia biegłych. Wobec prawomocności postanowień Sądów karnych, uznających samobójstwo, może być naznaczone w drodze cywilnej sprawdzenie zdolności umysłowych w chwili samobójstwa, przez opinię biegłych. P. 836.

Opinia biegłych. Sąd nie może nakazać złożenia pieniędzy, na wynagrodzenie biegłych i świadków, postanawiając badanie świadków i opinię biegłych, w sporze o fałsz dokumentu, a niezłożenie takich pieniędzy, nie może być poczytane za nieprzedstawienie dowodów fałszu. P. 858.

Opłaty, którym nadano charakter dziesięciny w treści hypotecznój, nie mogą mieć zmienionego takowego charakteru, pod pozorem pomyłki. P. 761.

Opłaty i podatki przypadające skarbowi z majątku nieruchomego, lub osobiście od ich właścicieli, zachowują swój bezsporny charakter względem majątków nieruchomych i ich właścicieli o tyle, o ile żądania, co do tych opłat i podatków, są zgodne z przepisami hypotecznymi, nie naruszając praw osób trzecich, nabytych na zasadzie jawności hypotecznój.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 8 Grudnia 1879 r. w spr. S.

Opłaty za świadectwo możności prowadzenia spraw cudzych nieuiszczone, sprawiają tylko niemożność pełnienia obowiązków do czasu zapłacenia—niepozbawiają jednak pełnomocnika prywatnego jego praw.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 9 Grudnia 1880 r.

Opłaty na utrzymanie szkoły. Sprawa o uwolnienie rolnika od opłat, postanowionych przez rząd, na utrzymanie szkoły, ulega rozpoznaniu władz administracyjnych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. Warsz. z d. 21 Marca 1881 r. w spr. Gałęzińskiego.

Opłaty zabezpieczenia od ognia. Ocenienie, czy od właściciela nieruchomości należą się zaległości takiej opłaty — ulega ocenieniu władzy administracyjnej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. Warsz. z d. 16 Maja 1881 r. w sprawie Halperna.

Opłaty na rzecz kass miejskich i gminnych, należą się od aktów notaryalnych, sporządzonych za granicą i przedstawianych do ksiąg hypotecznych w granicach Gubernii Królestwa Polskiego.

Decyzja Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 8 Października 1884 r. G. S. z r. 1885 N. 13.

Opłaty akcyzne. Dzierżawca gorzelni, w skutku nadużyć którego, właściciel dóbr skazany został na karę, za przekroczenie przepisów akcyznych w gorzelni, obowiązany jest zwrócić takową właścicielowi dóbr. P. 77.

Oplaty akcyzne nie mogą być zabezpieczone, przez zastrzeżenie w wykazie hipotecznym, z mocy odezwy zarządzającego dochodami akcyznymi—a zapisane takie zastrzeżenie, nie może mieć skutku prawnego. P. 88.

Oplaty akcyzne nie mogą być poszukiwane w drodze sądowej. P. 583.

Oplaty wiadrowe. Cena dzierżawna dochodu konsumpcyjnego i opłaty wiadrowej—nie może być przedmiotem dochodzenia w sądzie.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1882 r. w spr. Prokuratoryi.

Oplaty aktowe (актовые) i stemplowe (крѣпостныя). Kupno dóbr na publicznej licytacji, powoduje opłatę aktową w papierze stemplowym (актовую), dla napisania przysądzenia dóbr kupionych (данной), podług ceny ustanowionej w Tabelli dołączonej do art. 38 Ustawy stempl., jeżeli szacunek postąpiiony jest niższy od takowej ceny—opłata zaś stemplowa (крѣпостная) od przysądzenia, stosownie do art. 404 Ustawy o opłatach (пошлинахъ), powinna być pobierana od szacunku na licytacji postąpiionego.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 30 Stycznia 1878 r. N. 12.

Ukaz Cyrkularny Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 30 Listopada 1878 r. Nr. 51.

Oplaty sądowe u Sędziego Pokoju po 1 kop. od każdego rubla, pobierają się przy podawaniu powództwa, oppozycji i appellacji, bez względu, co do ostatniej, czy powód, czy pozwany takową podaje.

Od skarg kassacyjnych nie pobierają się te opłaty sądowe.

Oplaty wniesione od sprawy, później umoznionej, nie zwracają się.

Od spraw uznanych niewłaściwie wniesionych, bez żadnego w nich postępowania—opłaty nie należą się.

Od spraw uznanych za niewłaściwie wniesionych, w czasie prowadzenia sprawy, opłaty nie zwracają się.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 30 Kwietnia 1879 r. N. 25.

Oplaty sądowe za kopie. Kopie protokółów i wyroków Sędziów Pokoju, wydają się za opłatą 10 kop. za arkusz, bez żadnych innych opłat i dla tego przeciwnego temu przepisu, nie można zamieszczać w Organizacji Wewnętrznej Sądów Pokoju.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 17 Marca 1880 r. N. 20.

Oplaty sądowe. Skargi kassacyjne podawane na wyroki Zjazdów Sędziów Pokoju do Rz.

Senatu, wolne są od wszelkich opłat, ustanowionych w art. 200 U. i dalszym jego ciągu z r. 1879.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 5 Października 1881 r. N. 36.

Opłaty sądowe. Skargi kassacyjne, podawane do Zjazdu Sędziów Pokoju, na wyroki Sędziów Pokoju, nie ulegają opłacie sądowej, lecz ulegają opłacie od arkusza składanych papierów, prawem ustanowionej—nie wniesienie tych opłat sprawą pozostawienie skargi bez biegu—lecz powinno być wydane wezwanie o złożenie opłaty w terminie najwyższej siedmiodniowym i w ciągu czasu na odległość, licząc od daty wezwania, a w razie nieuiszczenia zapłaty, skarga po upływie terminu zwraca się skarżącemu.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 5 Października 1881 r. N. 36.

Opłaty stemplowe i sądowe. Bank Polski wolny jest od opłat stemplowych i sądowych w processach przez niego wytaczanych. P. 787.

Opłaty stemplowe. Współwłaściciel wystawionej w drodze działów na sprzedaż nieruchomości—w razie, gdy staje się na licytacji nabywcą całości, obowiązany uiścić opłatę stemplową od szacunku całej nieruchomości, a nie od

części jakiej on był właścicielem przed licytacją. P. 932.

Opłaty stemplowe od oświadczenia jednej osoby do drugiej przez notariusza—nie należy się (Ust. III art. 3 Najw. zatw. 17 Kwietnia 1874 r. Zdania Rady Państwa).

Jeżeli strona żąda takiego oświadczenia nie ustnie, lecz piśmiennie, to do takowego winna być naklejona marka 40 kop. (obecnie 60).

Poświadczenie o dopełnieniu takiego oświadczenia, wymaga takiejże marki.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 30 Stycznia 1878 r. N. 13.

Opłaty stemplowe.

I. Akta napisane na prostym papierze:

1. po 1-go Lipca 1875 r. nie mogą być opatrzone markami, lecz ulegają karze podług Ustawy Stemp. z d. 17 Kwietnia 1874 r.
2. napisane przed 1-m Lipca 1875 r., a złożone w sądzie po tej dacie, ulegają karze, lecz należy stosować wysokość opłaty stemplowej, podług postanowień obowiązujących w chwili napisania tych aktów, z tą jednak uwagą, iż kara za przekroczenie przepisu, pobiera się na zasadzie Ustawy z d. 17 Kwietnia 1874 r., jeżeli wysokość

- tęj kary mniejsza od kary, podług dawniejszych przepisów;
3. napisane przez spadkodawców, nie powodują odpowiedzialności spadkobierców, co do kary, którzy od takowej są wolni z art. 113 Ust. Stemp., lecz obowiązani są do opłaty stempla, jaki podług poprzednich przepisów był właściwy, chociażby podług nowej ustawy był wyższy;
 4. obejmujące umówne kary wadjalne, podlegają przepisowi art. 26 Ust. Stem. nowej.
- II. Prośby o uwolnienie od służby, akta małżeństwa, urlopy, świadectwa tożsamości osób—Sędziów Pokoju, Komisarzy Sąd., Kancelistów Zjazdu i władz zwolnionych od używania papieru stempłowego, tudzież świadectwa możności prowadzenia spraw cudzych w Zjeździe Sędziów Pokoju—nie są uwolnione od marek.
- III. Świadectwa możności prowadzenia spraw cudzych w Sądzie Okręgowym i Izbie Sądowej, wolne są od opłaty stempłowej ze względu, że takowe podlegają opłacie oddzielnej na rzecz skarbu.
- IV. Sędziowie Pokoju i Zjazdy są obowiązani w razie przedstawienia papierów prywatnych lub urzędowych, ulegających karze kontrawencyjnej — donosić komu należy o przekroczeniu przepisów Ust. Stemp.

V. W jakim miejscu aktu prywatnego ma być przyklejona marka i jak należy podpisywać akt taki, wskazuje instrukcja dodatkowa o zachowaniu, użyciu i kassowaniu marek stempłowych (N. 22 Zbioru Pr. i Rozp. z r. 1876).

Ukaz Cyrkularny I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 23 Stycznia 1879 r. N. 54.

Opłaty stempłowe od spadków i sprzedaży nieruchomości w drodze licytacji, oraz w przedmiotach hipotecznych, odnoszące się do zeznawanych aktów w księgach hipotecznych i wydawanych kopii decyzji aktów i dokumentów—powinny być pobierane podług Ustawy Stemp. z r. 1863;—przy wydawaniu kopii decyzji {hipotecznych} skarżeniu tych decyzji, opłaty stempłowe dopełniają się podług Ustawy postępowania Sąd.-Cywilnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 3 Marca 1879 r.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 14 Maja 1879 r. N. 30.

Opłaty stempłowe. Odpowiedzialność za niedobory stempłowych należności przy aktach sporządzonych przez notaryuszów—nie ciąży sekretarza hipotecznego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 6 Października 1879 r. w sprawie Michałowskiego.

Oppozycja. Zakładający opozycję na przeciw zaocznemu wyrokowi, może ją odwołać podając jednocześnie skargę appellacyjną. P. 813.

Oppozycja. Termin do założenia opozycji przeciw wyrokowi zaocznemu — nie liczy się od doręczenia kopii takowego w zamieszkaniu prawném. P. 816. (Przeciwnie P. 375).

Oppozycja. Pokwitowanie z zapłaty przypadającej summy, po wyroku — nie jest zasadą do opozycji. N. spr. 352/79 Ap. I.

Oppozycja nie służy wierzycielowi niehypotecznemu, przeciw planowi klasyfikacyjnemu. N. spr. 652/79 II.

Oppozycja przeciw zaocznemu wyrokowi Sędziego Pokoju, może być podana przez pełnomocnika, nie koniecznie osobiście, a nawet ustnie.

Ukaz Cyrkularny Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 25 Lipca 1876 r. N. 25.

Oppozycja trzeciego ze strony nabywcy osady przeciw wyrokowi o tę osadę zapadłym, do których wpływał zbywca, gdy już właścicielom nie był — jest dopuszczalną. N. spr. 127/82 II.

Oppozycja trzeciego. Prokuratorowie obowiązani są dawać swe wnioski, we wszystkich sprawach w Zjeździe Sędziów Pokoju, w któ-

rych idzie o uchylene wyroków w drodze kassacyi restytucyi lub opozycyi trzeciego.

Ukaz Cyrkularny Dep. Cyw. Kass. Rz. Senatu z d. 31 Stycznia 1880 r. N. 71.

Ordynacya. Przy rozdzieleniu szacunku dóbr, otrzymanego na licytacji, nie może być wydzielona summa pieniężna w zamian za zaległą ordynaryę, daniny i służebności w Dziale III wykazu hypotecznego, na rzecz skarbu zabezpieczone. P. 763.

Organizacya Sądownictwa z r. 1864, na Sąd Handlowy Warszawski, nie rozciąga się, gdyż w gronie sędziów są osoby wyznaczone z wyboru z pomiędzy kupców, Prezes i jego Towarzysz zaś nie korzystają z praw nieodwołalności i wogóle z tych wszystkich praw, które służą urzędnikom sądowym, z mocy Ustaw 1864 r.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. I i Kass. Rz. Senatu z d. 25 Kwietnia 1883 r. N. 13.

Organizacya wewnętrzna dla sądu, obejmować winna tylko przepisy, odnoszące się do szczegółów wewnętrznego porządku postępowania w sprawach, nie mogą zaś w niej być naruszone przepisy obowiązującego prawa.

Wyroki Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 7 Marca 1880 r. N. 20, z d. 7 Kwietnia 1880 r. N. 23 i z d. 15 Września 1880 r. N. 42, 43, 44 i 45.

Organizacya wewnętrzna sądu nie może ustanawiać marek dla opłaty należności za wezwania, wysyłane przez oddziały cywilne sądu i Komisarzy Sądowych.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Maja 1880 r. N. 36.

Organizacya wewnętrzna Zjazdu Sędziów Pokoju nie może ustanawiać stałego dnia do przyjmowania ustnych próśb przez Sędziego Pokoju, on bowiem obowiązany przyjmować je zawsze i wszędzie.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 15 Września 1880 r. N. 43.

Oryginały dokumentów nie koniecznie składać ma Prokuratora, gdy składa kopię ich poświadczoną przez Naczelnika Kancellarii Prokuratorji. P. 901.

Osada włościańska. Wydanie w naturze części osady włościańskiej, wydzielonej działami w Sądzie Gminnym przeprowadzonemi, gdy jest przedmiotem powództwa, sprawa należy do sądów ogólnych. P. 918.

Osada włościańska. Sprawa o egzmisję z osady włościańskiej, na mocy aktu notaryalnego—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. Wyrok z d. 11 Marca 1882 r. w sprawie Kozłowiec.

Osada uwłaszczona. Żądanie o uznanie nieważności aktu działowego, którego przedmiotem była osada uwłaszczona — ulega władzy Sądu Gminnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 6 Kwietnia 1878 r. w sprawie Grosa.

Osada uwłaszczona. Ta okoliczność, iż w osadzie uwłaszczonj, ulegającj działowi, znajduje się wiatrak, nie ma wpływu na to, iżby sprawa o dział tój osady miała być wyłączoną z władzy Sądu Gminnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 1 Grudnia 1879 r. w sprawie Karczyński.

Osądzanie sprawy bez obecności powoda lub jego pełnomocnika — uważa się za tak istotne obrażenie art. 145 i 147 U. P. S. C. iż nie można go uznawać za obrażenie form i obrzędów postępowania sądowego, wywołanych niejasnością lub brakiem przepisu — lecz służy za zasadę do pociągnięcia sędziego do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 24 Lutego 1879 r.

Osoby, do zawierania umów zdolne, mogą zarzucać niezdolność osoby, z którą zawarły umowę.

Wyrok Izby Sąd. z d. 10/22 Października 1883 r. w sprawie N. 404/83 Ap. I.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem kass. z d. 11 Października 1884 r. wspomnionym w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 str. 70 G. S. z r. 1885 r. N. 10.

Ostrzeżenie hipoteczne. Zabezpieczenie powództwa przez zapisanie ostrzeżenia hipotecznego, gdy powód badanie świadków chce dowodzić złej wiary w działaniach pozwanego—może być dozwolone. P. 919.

Ostrzeżenie hipoteczne. Wznowienie powództwa, dla którego zapisane zostało ostrzeżenie hipoteczne, z wyroku illacyjnego przed wprowadzeniem nowej Ustawy — po wniesieniu skargi powodowej, o wykreślenie rzeczzonego ostrzeżenia — nie ocala skutków tego ostrzeżenia. N. 150/82 Ap. III.

Oświadczenie. Notaryusz nie może odmówić dopełnienia oświadczenia od jednej osoby do drugiej, dla braku czasu. P. 856.

Oświadczenie. Opłata stemplowa od oświadczenia jednej osoby do drugiej przez notaryusza, nie należy się (ust. III art. 3 Najw. zatw. 17 Kwietnia 1874 r. Zdania Rady Państwa). Jeżeli strona żąda takiego oświadczenia nie ustnie, lecz piśmiennie, to do takowego winna być naklejona marka 40 kop. (obecnie 60).

Poświadczenie o dopełnieniu takiego oświadczenia wymaga takiejże marki.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 30 Stycznia 1878 r. N. 13.

Oświadczenie przez notaryusza, nie może być czynione urzędnikom i władzom w przedmiocie ich rozporządzeń.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 22 Marca 1878 r.

Papiery kredytowe i gotowizna, znalezione w pozostałości zmarłego, nie stanowią spadku nierozporządzonego wobec wyrażenia testatorki, iż cały swój majątek, składający się z nieruchomości, zapisuje Towarzystwu Dobroczynności. P. 846.

Parafia. Zniesienie parafii, nie zwalnia właściciela dóbr z zobowiązań względem proboszcza, co do uiszczenia danin i służebności — lecz takowe winny być wykonywane na rzecz skarbu, wchodzącego w prawa duchowieństwa. P. 837.

Parafia. Sprawa o służebności na rzecz parafii prawosławnej, dawniej uniackiej — należy do władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. I. S. W. z d. 6 Marca 1882 r. w spr. Szumowskiego.

Pastwisko. Służebności pastwiska i wrębu, wpisane do wykazu hipotecznego po zaciągnięciu pożyczki Towarzystwa Kredytowego — ulegają wykreśleniu w skutek przedaży dóbr przez Towarzystwo Kredytowe. P. 835.

Pastwisko. Służebność pastwiska i lasu, nie może być przedmiotem oddzielnej sprzedaży bez nieruchomości. P. 841.

Pastwisko. Wydział hipoteczny może dozwolnić wniesienia do wykazu treści o służebności pastwiska dla inwentarza proboszcza, na mocy nieprawomocnego postanowienia Kommissarza Włościańskiego. P. 893.

Paszenie. Sprawa między gospodarzami włościanami a komornikami włościanami o wynagrodzenie za szkody zrządzone samowolnym paszeniem bydła na gruntach, stanowiących własność powodów, przyznana im ostatecznie przez władze włościańskie—należy do sądów ogólnych. P. 399.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Listopada 1878 r. w sprawie Przywitowskiego.

Paszenie samowolne bydła przez włościan, mających służebność pastwiska z Tabelli Likwidacyjnej—w czasie lub miejscu niedozwolonym—stanowi przekroczenie prawa tej służebności i nie ulega ocenieniu sądów.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 27 Stycznia 1879 r. w spr. Filipińskiego i innych.

Paszenie samowolne bydła przez włościan niemających służebności pastwiska z Tabelli Likwidacyjnej—stanowi nie przekroczenie

prawa służebności, lecz naruszenie prawa własności—i ulega ocenieniu sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. War. z d. 6 Listopada 1882 r. w spr. K.

Paszenie bydła na gruntach dworskich, przedstawiając stratowanie cudzego pola, a nie naruszenie służebności—ulega ocenieniu władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. War. z d. 27 Listopada 1882 r. w spr. Kalinowskiego.

Patron. Odpowiedzialność dyscyplinarna b. Patrona nie przemianowanego na Adwokata Przysięgłego—ulega ocenieniu wyłącznemu Ministra Sprawiedliwości.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 16 Września 1878 r. w spr. R.

Pełnomocnictwo do zarządu, kilku osobom, bez wyraźnego przeciwnego zastrzeżenia, udzielone, ma to znaczenie, iż każdy z tych pełnomocników może działać samodzielnie w imieniu wszystkich pełnomocników. P. 780. (zob. P. 588).

Pełnomocnictwo. Członek rady zarządu spółki udziałowej, może zeznawać na rzecz spółki akta, stawać w sądzie, oraz skarżyć postanowienia i wyroki—bez pełnomocnictwa od innych członków rady. P. 896.

Pełnomocnictwo. Indos nieformalny jest pełnomocnictwem do odebrania summy wekslem objętej, lecz nie może zastąpić pełnomocnictwa wymaganego Ust. P. S. C. dla Adwokata Przysięgłego do sprawy z tego weksłu. P. 900.

Pełnomocnictwo. Zarząd dóbr Państwa, ma prawo udzielać swym pełnomocnikom nietylko szczególne pełnomocnictwo, na prowadzenie jednej szczególnej sprawy, lecz i ogólne, a wtedy sąd nie odsyła kopii wyroku Zarządowi dóbr Państwa, lecz wydaje ją pełnomocnikowi stawającemu.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 27 Listopada 1878 r. N. 43.

Pełnomocnictwo. Marka stemplowa nie jest potrzebna do oryginału pełnomocnictwa, udzielonego Adwokatowi Przysięgłemu, (przed wprowadzeniem nowej Ustawy Stempl., gdyż zmiana ust. 2 art. 248 U. P. S. C. w nowym wydaniu Zbioru Praw, oraz Ustawa Stempl. z r. 1874 r. nie obowiązywały wtedy w Okręgu Sąd. Warszawskim).

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Stycznia 1881 r. (zob. P. 433).

Pełnomocnictwo do skargi kassacyjnej na wyroki Zjazdów Sędziów Pokoju do Rz. Senatu — nie może być udzielone Adwokatom Przy-

sieglým, podług art. 47, lecz 247 i 248 U. P. S. C.; pełnomocnikom zaś prywatnym przez akt urzędowy.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 8 Lutego 1882 r. N. 5.

Pełnomocnik. Przyznanie uczynione przez niektórych pełnomocników — nie ma znaczenia względem innych pełnomocników, gdy pełnomocodawca udzielił pełnomocnictwo kilku osobom, bez zastrzeżenia, iżby łącznie działali i solidarnie za swe działania odpowiadali. P. 780. (zob. P. 588).

Pełnomocnik. Sędzia Pokoju może być pełnomocnikiem w tych sprawach, prowadzonych w sądach ogólnych, w których prawo takiego pełnomocnictwa dozwala, bez pozyskania świadectwa możności prowadzenia spraw cudzych.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 5 Listopada 1877 r. N. 32.

Pełnomocnik. Czyny naganne (предосудительныя дѣйствія, wyrażenie użyte w art. 14 Najw. Zatw. d. 25 Maja 1874 r. przepisów), oznaczają nietylko czyny prawem zabronione, lecz niezgodne z zasadami moralności, nietylko szkodliwe interesom pełnomocodawców, ale nie wytrzymujące krytyki z punktu moralnego zapatrywania się — i za takie wszelkie czy-

ny, pełnomocnik ulega dyscyplinarniej odpowiedzialności.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 13 Marca 1878 r. N. 20.

Pełnomocnik. Zarząd dóbr Państwa ma prawo udzielać swym pełnomocnikom nie tylko szczególne pełnomocnictwo, na prowadzenie jednej szczególnej sprawy, lecz i ogóle, a wtedy sąd nie odsyła kopii wyroku Zarządowi dóbr Państwa, lecz wydaje ją pełnomocnikowi stawającemu.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 27 Listopada 1878 r. N. 43.

Pełnomocnik. W razie wątpliwości, napotkanej przez sam sąd, lub przedstawionej przez stronę przeciwną—sąd ma prawo podług okoliczności uznać pełnomocnika nie zarządzającym w rzeczywistości ani dobrami, ani interesami pełnomocodawcy—i nie odpowiadającym wymaganiom art. 389 Org. S. P. 102, 441.

Ukaz Cyrkularny Dep. Cyw. Kass. z d. 7 Grudnia 1878 r. N. 52.

Pełnomocnik. Skarga kassacyjna jest dopuszczalna na wszelkie postanowienia Izb Sądowych wydane w drodze dyscyplinarniej, co do pełnomocników sądowych.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 30 Kwietnia 1879 r. N. 21 i z d. 5 Października 1881 r. N. 39.

Pełnomocnik. Zrzeczenie się dalszego prowadzenia sprawy przez pełnomocnika, zwalnia go od obowiązku jej prowadzenia, dopiero od upływu terminu wyznaczonego przez Prezesa, gdy pełnomocodawca nie jest obecny.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 1 Grudnia 1880 r. N. 59.

Pełnomocnik upoważniony do sprawy w Izbie Sądowej, ma prawo odbierać kopię skargi appellacyjnej.

Wyrok Kass. z d. 15 Marca 1883 r. w spr. N. 321 Ap. z r. 1881 Dep. I wspomniony w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1883 w sprawozdaniu o skar. Kass. z t. r. str. 121 i zamieszczony w G. S. z r. 1883 N. 47.

Pełnomocnik prywatny. Kopia skargi appellacyjnej, może być wręczona ważnie pełnomocnikowi prywatnemu, prowadzącemu sprawę w pierwszej instancji—choć on nie ma świadectwa możliwości prowadzenia spraw cudzych w Izbie Sądowej. P. 877.

Pełnomocnik prywatny powinien być zawiadomiony i wezwany na posiedzenie sądu do objaśnienia w sprawie dyscyplinarniej przeciwko niemu rozwiniętej.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 25 Maja 1876 r. N. 11.

Pełnomocnik prywatny. Postanowienie władzy sądowej, uznające, że starający się o świadectwo możliwości prowadzenia spraw cudzych—odpowiada warunkom moralnym, wymagany od pełnomocników prywatnych — nie ulega sprawdzeniu przez Izbę Sądową ani w drodze skargi, ani w skutek protestu ze strony Prokuratora.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 10 Września 1877 r.

Pełnomocnik prywatny może być oddalony od obowiązków swych przez wstrzymanie mu świadectwa możliwości prowadzenia spraw cudzych na przyszłość, tylko w drodze dyscyplinarnej.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 11 Marca 1878 r.

Pełnomocnik prywatny. Jeżeli jedna władza sądowa odmówiła wydania świadectwa, co do możliwości prowadzenia spraw cudzych, z powodu niezdania egzaminu—to uzyskanie świadectwa takiego od innej władzy sądowej, nie może zmuszać pierwszej, iżby taką osobę zamianowała pełnomocnikiem prywatnym bez egzaminu.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 14 Kwietnia 1879 r.

Pełnomocnik prywatny nie może być skazywa-

ny na żadną karę, za przekroczenie swych obowiązków inaczej, jak w drodze dyscyplinarnej i przy zachowaniu wszelkich przepisów tego postępowania.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 27 Listopada 1878 r. N. 48.

Ukaz Cyrkularny Ogól. Zeb. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 30 Kwietnia 1879 r. N. 57.

Pełnomocnik prywatny. Zabronienie na pewny czas wykonywania obowiązków pełnomocnikowi prywatnemu, może nastąpić tylko w drodze dyscyplinarnej.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 6 Października 1879 r.

Pełnomocnik prywatny, który zaniedba opłacić i wziąć świadectwo możliwości prowadzenia spraw cudzych przez rok, może otrzymać nowe świadectwo na dalszy czas, po nowém rozpoznaniu tego przedmiotu przez sąd, przy względzie na wiadomości o czynach proszącego.

W tego rodzaju przedmiotach proszący nie może być dopuszczony do ustnych objaśnień na posiedzeniu ekonomiczném w Izbie Sądowej.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 21 Stycznia 1880 r. N. 4 i z d. 20 Września 1882 r. N. 33.

Pełnomocnik prywatny. Skarga do Izby Sądowej na postanowienie Zjazdu Sędziów Pokoju, zabraniające osobie nie będącej pełnomocnikiem prywatnym popierania trzech spraw, dozwolonego art. 18 Postanowienia z d. 24 Maja 1874 r.—nie służy.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 1 Grudnia 1880 r. N. 60.

Pełnomocnik prywatny nie traci swych praw w skutek nie uiszczenia należnej opłaty—nie może tylko pełnić obowiązków do czasu zapłacenia.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 9 Grudnia 1880 r.

Pełnomocnik prywatny. Każda władza sądowa może odmówić wydania świadectwa możliwości prowadzenia spraw cudzych, na mocy zebranych wiadomości o niemoralnych postępkach proszącego, chociażby on odpowiadał wszystkim innym warunkom—i nie obowiązana kierować się pod tym względem zdaniem innej władzy sądowej.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 7 Lutego 1881 r.

Pełnomocnik prywatny może być pozbawiony prawa bronienia spraw cudzych, prócz przewidzianego przypadku w art. 16 prawa z r. 1874, tylko w drodze dyscyplinarnej — albo też, gdy w pierwotnym podaniu nie rzetelnie

zapewnił, iż nie ma żadnej z przeszkód wskazanych w art. 246 U. w zamianowaniu go pełnomocnikiem prywatnym, a i w tym ostatnim razie, po uznaniu go winnym z mocy art. 943 K. K. z r. 1866.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 9 Lutego 1881 r. N. 2.

Pełnomocnik prywatny. Zagraniczny poddany nie może być pełnomocnikiem prywatnym.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 9 Lutego 1881 r. N. 2.

Pełnomocny prywatny może posiadać świadectwa kilku władz sądowych, względem możliwości prowadzenia spraw cudzych za oddzielną przecieź w każdej władzy opłatą.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1881 r.

Pełnomocnik prywatny. Zatrzymanie przez pełnomocnika prywatnego nakazu wykonawczego, aż do uiszczenia honorarium przez klienta, stanowi samowładność, ulegającą dyscyplinarnej odpowiedzialności.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 12 Września 1881 r.

Pełnomocnik prywatny. Ogłoszenia w gazetach o uwolnieniu od obowiązków pełnomocnika prywatnego—nie mogą mieć miejsca.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 21 Grudnia 1881 r. N. 68 i z d. 7 Lutego 1883 r. N. 6.

Pełnomocnik prywatny. Skarga na postanowienie Zjazdu Sędziów Pokoju, odmawiające zamianowania pełnomocnikiem prywatnym — może być podana do Izby Sądowej, za złożeniem téj skargi Prezesowi Zjazdu.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 24 Maja 1882 r. N. 24.

Pełnomocnik prywatny. Skarga na postanowienie odmawiające zamianowania pełnomocnikiem prywatnym, oparte na wnioskach sądu o osobistości proszącego — nie jest dopuszczalna.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 20 Września 1882 r. N. 32.

Pełnomocnik prywatny. Skarga na postanowienie Zjazdu Sędziów Pokoju, nie pozwalające prowadzić pełnomocnikowi prywatnemu trzech spraw cudzych — podaje się do Izby Sądowej, a nie do Rz. Senatu.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 20 Września 1882 r. N. 32.

Pełnomocnik prywatny oddalony od takich obowiązków, nie może być dopuszczony do prowadzenia trzech spraw cudzych w ciągu roku.

Wyrok Ogól. Zebr. Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 25 Października 1882 r. N. 45.

Pełnomocnik prywatny. Przywrócenie prawa appellacyi, może być wyrzeczone, w skutek przyjęcia przez Sąd Okręgowy skargi podanej przez pełnomocnika prywatnego, bez złożenia świadectwa na prowadzenie spraw cudzych w Izbie, a skutkiem braku rzeczonego świadectwa, pozostawionej przez Izbę bez rozpoznania. P. 825.

Wyrok Kass. Dep. wspomniony w G. S. z r. 1884 N. 44, wydany na skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. m. Warszawy G. S. z r. 1882 N. 49.

Przeciwnie wyrokowanie. Wyrok kass. z d. 29 Maja 1884 r. w spr. N. 372 Inc. II wspomniony w sprawozdaniu o skarg. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 81.

Pensya za czas choroby, zapewniona członkom sądu, art. 229 Org. Sąd. na czas rocznej choroby — nie należy się Kommissarzom Sądowym.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 67.

Plan klasyfikacyjny nie może być opponowany przez wierzyciela niehypotecznego.

N. spr. 652/79 II.

Pocztalter. Sprawa utrzymującego konie pocztowe przeciwko władzy pocztowej, o dopłatę podług przepisów—należy do władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 6 Marca 1882 r. w spr. G. i M.

Podanie incydentalne nie służy współwłaścicielom nieruchomości przedanej przez publiczną licytację, o jej unieważnienie, z powodu niezawiadomienia o zajęciu i sprzedaży—lecz skarga powodowa. P. 790.

Podanie incydentalne. Bez wytoczenia powództwa, nie może być dozwolone wydanie kopii aktu notaryalnego stronie, która do niego nie wchodziła. P. 817.

Podanie incydentalne. Pomieszanie żądań nie może być zarzucane podaniom incydentalnym. P. 907.

Podatki. Kwity na opłacenie podatków i ubezpieczenia od ognia przez dzierżawcę—nadają datę pewną jego prywatnemu kontraktowi. P. 890.

Podatki. Sprawa wytoczona o zwrot wyegzekwowanych od nabywcy na publicznej licytacji nieruchomości—dochodów, przyaresztowanych przed objęciem takowej przez niego w posiadanie, z tytułu nieuprzywilejowanych

podatków zaległych, w czasie posiadania poprzedniego właściciela—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 21 Kwietnia 1879 r. w spr. Zalewskiego.

Podatki i opłaty przypadające skarbowi z majątku nieruchomego, lub osobiście od ich właścicieli, zachowują swój bezsporny charakter względem majątków nieruchomych i ich właścicieli o tyle, o ile żądania, co do tych opłat i podatków, są zgodne z przepisami hypotecznymi, a nie naruszają praw osób trzecich, nabytych na zasadzie jawności hypoteecznej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 8 Grudnia 1879 r. w spr. S. (zob. P. 357).

Podatki. Sprawa o złożenie przez Rząd Gubernialny rachunku, z użytej summy z tytułu wydzierżawienia dóbr, w poszukiwaniu zaległych podatków—nie należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 11 Października 1880 r. w spr. Bema.

Podatki. Ocenienie, czy należą się od właściciela dóbr podatki zaległe i za jaki czas, oraz czy należy się od nich kara w skutek nieopłacenia ich w czasie właściwym—ulega ocenieniu władzy administracyjnej.

Postan. Komp. Oddz. Izby S. W. z d. 16 Maja 1881 r. w spr. Rulikowskiego.

Podatki. Sprawa o zasądzenie od Magistratu zwrotu jakoby wygzekwowanych powtórnie podatków—nie ulega rozpoznaniu sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w spr. Płaczkowskiego.

Poddana Austriacka nie jest pozbawioną prawa brania spadku z testamentu w Królestwie Polskiem. P. 622.

Wyrok kass. z d. 4 Czerwca 1884 r. wspomniony w sprawozdaniu o skarg. kass. z r. 1884 w zeszytce XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 80.

Poddany zagraniczny nie może być pełnomocnikiem prywatnym.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 9 Lutego 1881 r. N. 2.

Podpis. Do sprawdzenia podpisu dokumentu o fałsz zaskarżonego, napisanego w języku polskim, nie mogą być użyte podpisy w języku ruskim. P. 781.

Podpis. Niepodpisanie skargi appellacyjnej sprawia, iż takowa nie może mieć żadnego skutku, uważana tylko jako projekt. P. 822.

Podpis osoby, na którą weksel jest ciągniony, bez wyrażenia nawet „przyjęty”—ma znaczenie przyjęcia takowego do zapłaty. P. 902. (zob. P. 462).

Podpis położony za nieumiejącego pisać, poświadczony przez Wójta Gminy, ma znaczenie prawne względem tego, za kogo uczyniony został, gdy on nie zadaje aktowi takowemu fałsz. P. 909.

Przeciwnie wyrokowanie. Wyrok kassacyjny z d. 9 Grudnia 1883 r. w spr. Kizel p-ko Kondzeli. G. S. z r. 1884 N. 7.

Podpis. Pełnomocnictwo, w którym nazwisko pełnomocnika napisane zostało pod podpisem strony—nie jest ważne. N. spr. 141/78 Inc. I.

Podpis. Weksel podpisany przez osobę trzecią za nieumiejącego pisać—jest nieważny, chociaż podpis osoby podpisującej za niepiśmiennego, jest poświadczony. P. 897.

(Zob. Weksel N. spr. 993/78 Ap. I. T. I. Pytań str. 285.

Podpis. Akt prywatny podpisany przez mało-piśmienną osobę, nie potrzebuje poświadczenia podpisu.

Wyrok Kass. Dep. z d. 13 Listopada 1884 r. wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. II Okr. Guber. Kaliskiej w sprawie Labentowicza przeciwko Jęczmykowi. G. S. z r. 1885 N. 1.

Podpis żydowski. Sąd Okręgowy nie może odmówić przeprowadzenia postępowania fałszu, zarzuconego u Sędziego Pokoju podpisowi żydowskiemu. P. 794.

Pokrewieństwo Sędziów stanowi w myśl art. 148 Org. Sąd. przeszkodę w sądzeniu sprawy, nawet i wtedy, gdy na posiedzeniu, oprócz sędziów,łączonych pokrewieństwem, zasiada dostateczna liczba innych sędziów.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 7 Grudnia 1881 r. N. 57.

Pokrewieństwo. Przepis art. 148 Org. Sąd., zabraniający krewnym między sobą sędziom, zasiadać jednocześnie na posiedzeniu, nie rozciąga się do posiedzeń ekonomicznych, przy ocenieniu przedmiotów wskazanych w art. 151 Org. w ustępach 1 i 3.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. z d. 8 Marca 1882 r. N. 10.

Pokwitowanie z odebrania kapitału i procentów od niego, nie może się odnosić do procentów zabezpieczonych oddzielnym czystym wpisem. P. 759.

Pokwitowanie z zapłaty przysądzonej summy, po wyroku, nie jest zasadą do opozycji. N. spr. 352/79 Ap. I.

Pokwitowanie. Posiadacz wekslu na mocy indosu, nie może nieotrzymać zasądzenia summy wekslem objętej, bez względu na przedstawienie pokwitowania pierwotnego posiadacza wekslu.

Wyrok kass. z d. 7 Marca 1883 r. w sprawie Kunze p-ko Rozenberga, wydany w sku-

tek skargi na wyrok Zjazdu Piotrkowskiego I Okr., zamieszczony w G. S. z r. 1883 N. 24.

Połamanie kupionego na licytacji publicznej przedmiotu — nie może się poczytywać za czyn gwałtowny przeciw wykonaniu wyroku.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 13 Lutego 1878 r. N. 58.

Pomieszanie żądań. Pozostawienie powództwa bez ocenienia, z przyczyny pomieszenia żądań, nie przeszkadza, iżby na domaganie się powoda, nie mogło być osądzone główne, przez niego wskazane, gdy innych się zrzeka. P. 815.

Pomieszanie żądań nie może być zarzucane podaniom incydentalnym. P. 907.

Pomieszanie żądań. Skarga incydentalna na postanowienie Sądu Okręgowego, oddalające ekscepcję niewłaściwości sądu, z powodu pomieszenia żądań — nie jest dopuszczalna bez appellacji w samej sprawie. N. spr. 213/77 Inc. I.

Pomieszanie żądań nie może być zarzucone powództwu, opartemu na kilku rewersach. N. 1504/80 Ap. I, ani na kilku aktach urzędowych N. 242/84 Inc. III.

Pomocnik Adwokata Przysięgłego ma prawo skargi na postanowienie Rady Adwokatów Przysięgłych, wymierzające nań karę — do Izby Sądowej.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 21 Stycznia 1880 r. N. 6.

Pomocnik Adwokata Przysięgłego. Zrzeczenie się dalszego prowadzenia sprawy przez pełnomocnika — zwalnia go od obowiązku jej prowadzenia, dopiero od upływu terminu wyznaczonego przez Prezesa, gdy pełnomocodawca nie jest obecny.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. z d. 1 Grudnia 1880 r. N. 59.

Pomocnik Adwokata Przysięgłego. Doniesienie spóźnione Adwokata Przysięgłego o przyjęciu Pomocnika, nie pozbawia tegoż Pomocnika prawa liczenia terminu jego praktyki sądowej od dnia przyjęcia rzeczywistego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1881 r.

Pomost ściekowy pod mostem taryfowym. Sprawa o zwolnienie od obowiązku reperacji takowego — należy do władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. W. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie Romockiego.

Poręczenie późniejsze bez wiedzy i woli dłużnika, nie poddaje tego ostatniego, nie zamieszkałego w miejscu, gdzie mieszka poręczyciel — władzy sądowej, jaka jest właściwa dla sprawy przeciwko poręczycielowi, ze względu na jego mieszkanie. P. 772.

Poręczenie. Kupiec dający poręczenie, zwane *del credere*, może być pozywany przed sąd zamieszkania tego, za którym ręczył. P. 855.

Poręczenie solidarne. Przepis art. 1326 K. C. ma zastosowanie i do poręczeń solidarnych. P. 887.

Poręczenie za wypłatę summy pożyczonj do aktu nie podpisanego przez dłużników z powodu niepiśmienności, a podpisanego tylko przez poręczycieli, może powodować ich skazanie wyrokiem na zapłacenie summy pożyczonj. P. 891.

Posiadanie. Listy Zastawne, znalezione w kościele parafialnym przez Sąd Pokoju, dopełniający opieczutowania majątku pozostałego po zmarłym proboszczu, uważa się za zostające w posiadaniu proboszcza, a ztąd za należące do jego spadku. P. 156.

Posiadanie wyciągu głównego kontraktu kupna i sprzedaży przez sprzedawcę, nie dowodzi jeszcze zrzeczenia się nabycia przez nabywcę osady. P. 709.

Posiadanie. Położenie aresztu na majątku dłużnika, chociażby takowy uznany był następnie za należący do osoby trzeciej, nie może być poczytywane za posiadanie nieprawne.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 24 Lutego 1879 r.

Posiadanie. Przywrócenia naruszonego posiadania granic osady włościańskiej, podchodzącej pod Ukaz Najwyższy z d. 19 Lutego 1864 r. — należy do władz włościańskich.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 29 Listopada 1880 r. w spr. Lesiaka.

Posiadanie. Przywrócenie naruszonego posiadania gruntu uwłaszczonego, lecz nabytym aktem notaryalnym — należy do władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 11 Marca 1882 r. w spr. Dąbzy.

Posiadanie. Przywrócenie naruszonego posiadania, przez wjazd na podwórze, w skutek urządzenia drzwi w domu sąsiednim w osadzie — nie stanowiąc powództwa o prawo, wynikające ze stosunków dominialnych, lecz o prawo użytkowania z wjazdu na podwórze, to jest o prawo służebności — ulega Sądom Pokoju.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. War. z d. 6 Listopada 1882 r. w spr. Grendy.

Posiadanie. Przywrócenie naruszonego posiadania gruntu, nadanego włościanom Ukazem Najw. z r. 1884 — należy do władz włościańskich.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 6 Listopada 1882 r. w spr. Ułasiaka.

Przeciwne wyrokowanie N. 30/85 Inc. II.

Posiadanie. Przywrócenie naruszonego posiadania gruntów, przyznanych na własność wyrokami sądowymi, między włościanami uwłaszczoneymi — należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Stycznia 1884 r. w spr. Dudzińskich.

Posiadanie. Przywrócenie naruszonego posiadania pastwiska, o tyle należy do władz włościańskich, o ile powód nie utrzymuje, iż prawo własności takowego, należy do niego z mocy Ukazu z 1864 r.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. W. z d. 6 Listopada 1884 r. w spr. Barygi.

Posiedzenia sądowe w dniu niesesyonalne, świąteczne, nie wymagane przepisami prawa, nie mogą mieć miejsca, z wyjątkiem znacznego nagromadzenia się zaległości spraw, gdy dla ich osądzenia nie będzie dostatecznego czasu w terminowych posiedzeniach, ani możliwości urządzenia kompletów dodatkowych.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 5 Maja 1880 r. N. 32.

Posiedzenie. W czasie sądenia sprawy u Sędziego Pokoju przy drzwiach zamkniętych, nie może być obecny Sekretarz Sędziego i dla tego pozwolenie tego nie może być zamieszczane w Organizacyi Wewn. Sądów Pokoju.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. z d. 1 Grudnia 1880 N. 61.

Postanowienie Sądu Okręgowego w punkcie niedodania wyrokowi egzekucji tymczasowej, nie ulega ocenieniu Izby Sądowej bez dowodu, że skarga appellacyjna w samej sprawie jest podana przez stronę przeciwną. P. 863.

Postanowienie Kommissarza Włościańskiego, chociaż nieprawomocne, może być podstawą do zapisania treści hipotecznej o służebności pastwiska dla inwentarza proboszcza. P. 893.

Postanowienie Sądu Okręgowego względem zwrócenia skargi appellacyjnej, gdy zostaje uchylonem — skarga takowa nie potrzebuje być przesłaną przez Izbę Sądową Sądowi Okręgowemu, celem jej przysłania Izbie, lecz może być jednocześnie rozpoznana. P. 896.

Postanowienie Sądu Okręgowego, oddalające ekscepcję niewłaściwości sądu, z powodu pomieszania żądań — nie może być skarżone oddzielnie bez appellacji w samej sprawie.
N. spr. 213/77 I.

Postanowienie Sądu Okręgowego o uznanie bezwłasnowolności, ulega ocenieniu Izby Sądowej w drodze skargi incydentalnej.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd.
z d. 28 Października 1878 r.

Postanowienie Sądu Okręgowego w przedmiocie niewłaściwości sądu, zaskarżone przez Prokuratorę i imieniu zarządów skarbowych —

ulega ocenieniu Oddzielnego Kompletu Izby Sądowej.

Ukaz Rz. Senatu z d. 16 Stycznia 1882 r.
N. 115 w spr. W.

Postanowienie Sądu Okręgowego, odmawiające przyjęcia do grona Adwokatów Przysięgłych, na zasadzie powziętych wiadomości o osobistości proszącego — powinno zawierać wyszczególnienie tych wiadomości.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd.
z d. 4 Grudnia 1876 r.

Postanowienie określające charakter upadłości i zatwierdzające kosztą syndyka — nie jest wyrokiem.

N. spr. 488/82 III. G. S. z r. 1882 N. 40.

Postanowienie nakazujące wprowadzenie skarb w posiadanie spadku wakującego, lub bezdziedzicznego — nie potrzebuje obejmować w sobie włożenia na masę spadkową kosztów postępowania tegoż wprowadzenia. P. 925.

Postanowienie. Sąd Kryminalny stanowiąc umorzenie śledztwa, co do samobójstwa, nie jest obowiązany dawać swęj opinii o spełnieniu samego przestępstwa, a postanowienie umarzające śledztwo, nie jest obowiązującym dla Sądu Cywilnego na równi z wyrokami sądowymi (art. 30 U. P. K.).

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 17 Października 1877 r. N. 19.

Postanowienie Zjazdu Sędziów Pokoju przy-sądżające nabywcy nieruchomości, winno być wykonane w zwykłej sądowej drodze, za pośrednictwem nakazu wykonawczego.

Postanowienie Ogóln. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 6 Października 1879 r. w spr. Piechowicza.

Postanowienie. Przepis art. 895 U. nie stosuje się do postanowień, lecz tylko do wyroków sądowych, którymi rozsądza się ostatecznie spór o pewnym prawie w samym przedmiocie wniesionego żądania.

Wyrok Ogóln. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Maja 1880 r. N. 34.

Postanowienie Rządu Gubernialnego. Żądanie wstrzymania wykonania postanowienia takiego, nie może ulegać rozbirowi sądowemu—jeżeli niema w tym przedmiocie prawomocnego wyroku.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 21 Marca 1881 r. w spr. B.

Postanowienie uznające winę, skutkiem której szkoda nastąpiła, stanowiącą istotę sprawy — nie ulega w tym punkcie ocenieniu przy rozpoznaniu sporu jurysdykcyjnego.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Listopada 1881 r. w spr. Wichorta.

Postanowienie Izby Sądowej nakazujące rozwiniecie postępowania dyscyplinarnego, prze-

ciw urzędnikom sądowym—nie ulega protestowi Prokuratora, ani skardze obwinionego.

Wyrok Ogóln. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 30 Stycznia 1878 r. N. 57.

Postanowienie Izby Sądowej w sporze jurysdykcyjnym, wynikłym w Sądzie Okręgowym, jest ostateczne i nie ulega skardze do Rz. Senatu.

Wyrok Ogóln. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 13 Marca 1878 r. N. 14.

Postanowienia Izby Sądowej w sprawach dyscyplinarnych bez udziału jednego z Departamentów Izby—jest nieważne.

Wyrok Ogóln. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 26 Października 1881 r. N. 44.

Postanowienie Izby Sądowej w sprawie dyscyplinarnej, może być ogłoszone za pośrednictwem Rady Adwokatów Przysięgłych.

Wyrok Ogóln. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 26 Października 1881 r. N. 45.

Postanowienie Izby Sądowej, wydane, co do odpowiedzialności członków władzy sądowej, za szkody czynami ich zrządzone, na mocy art. 1333 i 1335 U.—nie ulega skardze kassacyjnej, już z tego względu, iż o tém w rozdziale II działu II U. P. S. C. nie ma wzmianki, już dla tego, iż postanowienie takie nie zawiera ocenienia działań obwinionych, lecz tylko przyznanie osobie prywatnej prawa dochodzenia strat, lub odmówienie takowego—które to po-

stanowienia mogą być porównane z postanowieniami Izby, wydawanymi ostatecznie na mocy art. 534 U. P. Kryminalnego.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 7 Grudnia 1881 r. N. 61.

Postępowanie dyscyplinarne. Termin do skargi kassacyjnej na wyrok wydany w drodze dyscyplinarnej — liczy się od daty ogłoszenia go obwinionemu na posiedzeniu sądzącym.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Lutego 1879 r.

Postępowanie dyscyplinarne. Przedawnienie roczne, umarzające postępowanie dyscyplinarne, o tyle ma zastosowanie, o ile w przeciągu roku wcale nie było żadnego postępowania, przedsiębranego z powodu spełnienia przez obwinionego czynności prawu przeciwnych.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 24 Lutego 1879 r.

Postępowanie dyscyplinarne przeciw urzędnikom sądowym, nie ma zastosowania w sprawach takich, przeciw Adwokatom Przysięgłym, ze względu na formę postępowania i odmienny rodzaj kar.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 21 Stycznia 1880 r. N. 5.

Postępowanie dyscyplinarne. Wyrok Izby Sądowej, wydany w drodze dyscyplinarnej, nie

ulega ocenieniu przez Rząd. Senat we wszelkich szczegółach, gdy protest Prokuratora ogranicza się tylko na wskazaniu obraży znaczenia stosowanych przepisów prawa, nie skarżąc ustanowienia przez Izbę faktycznej strony sprawy i tej oceny.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 11 Lutego 1880 r. N. 9.

Postępowanie dyscyplinarne. Skarga w głównym przedmiocie dyscyplinarnego postępowania, prowadzonego w Zjeździe, służy do Izby Sądowej w przedmiocie instancyi apellacyjnej, ale nie w drodze kontroli działań Zjazdu, skarga więc na przedwczesność postępowania dyscyplinarnego — nie jest dopuszczalna.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 17 Stycznia 1881 r.

Postępowanie dyscyplinarne. Sąd Okręgowy nie może zwrócić Zjazdowi Sędziów Pokoju sprawy, rozwiniętej przez Zjazd, w drodze odpowiedzialności dyscyplinarnej, przeciw członkom Sądu Gminnego — w skutek nie zgodzenia się Sądu ze zdaniem Zjazdu w przedmiocie tej odpowiedzialności i domagać się zmiany postanowienia w tym przedmiocie przez Zjazd wydanego — lecz postąpić podług art. 292 Organizacyi Sądownictwa.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd.
z d. 7 Marca 1881 r.

Postępowanie dyscyplinarne nie ulega umorzeniu dla tego, że obwiniony przechodzi na inną posadę.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 25 Maja 1881 r. N. 34.

Postępowanie wykonawcze. Dokumenta nowe, złożone przez appellującego przy skardze, w sprawie o dochody i rachunki z domu, prowadzonej w drodze postępowania wykonawczego, o tyle tylko ulegają ocenieniu, o ile one były powoływane przy postępowaniu w pierwszej instancji. P. 866.

Pościeł. Ruchomość, jako to: bielizna, garderoba, pościeł, naczynia kuchenne i meble, znajdujące się w numerach hotelowych, pozycytują się za nieruchomości z przeznaczenia. N. 895/81 Ap. III.

Poświadczenie. Nakaz wykonawczy może być wydany na mocy wyroków Trybunału i Izby Sądowej, zamiast poświadczenia tych wyroków, celem wyegzekwowania zasądzonej tymi wyrokami należności od osoby zamieszkałej w Cesarstwie Rosyjskiem, za zatrzymaniem głównych wyciągów obydwóch wyroków. P. 797.

Poświadczenie kopij dokumentów przez Naczelnika Kancellaryi Prokuratoryi—mogą być

pokładane w sądzie bez składania oryginałów. P. 901.

Poświadczenie. Akt prywatny, podpisany za osobę, pisać nieumiejącą, przez trzeciego—jest ważny, gdy podpis tego ostatniego poświadczony jest przez Wójta Gminy. P. 909.

Przeciwnie wyrokowanie. Wyrok Kassacyjny z d. 9 Gdrudnia 1883 r. w spr. Kizel p-ko Kondzeli. G. S. z r. 1884 N. 7.

Poświadczenie. Opłata stempłowa do oświadczenia jednej osoby do drugiej przez Notariusza, nie należy się (Ust. III art. 3 Najwyżej zatwier. 17 Kwietnia 1874 r. Zdania Rady Państwa).

Jeżeli strona żąda takiego oświadczenia nie ustnie, lecz piśmiennie, to do takowego winna być naklejona marka 40 kop. (obecnie 60).

Poświadczenie o dopełnieniu takiego oświadczenia wymaga takiejże marki.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 30 Stycznia 1878 r. N. 13.

Poświadczenie. Akt prywatny podpisany przez mało-piśmienną osobę, nie potrzebuje poświadczenia podpisu.

Wyrok Kass. Dep. z d. 13 Listopada 1884 r. wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. II Okr. Gub. Kaliskiej w sprawie Łabentowicza przeciwko Jęczmykowi G. S. z r. 1885. N. 1.

Potrącenie. Nabywca nie może potrącać z postąpionego szacunku summy zabezpieczonej przez ostrzeżenie hipoteczne na nieruchomości nabytej. P. 703.

Powołanie. Pozew appellacyjny wydany w drodze appellacji od decyzji wydziału hipotecznego, nie obejmujący powołań i mieszkań appellującego — jest ważnym. N. spr. 433/79 II.

Powództwo mające za przedmiot pretensye, oparte na osobistém zobowiązaniu dłużnika upadłego — nie może być wniesione przed Sąd Okręgowy przeciw syndykowi upadłości. P. 97.

Powództwo o zmuieszenie zapisów, poczynionych w umowie przedślubnej — nie może być wyniesione przed sporządzeniem działów. P. 755.

Powództwo o nieruchomość niemającą uregulowanej hipoteki, ma prawo wytoczyć opiekun w imieniu nieletniego, bez szczególnego upoważnienia rady familijnej. P. 752.

Powództwo. Termin piętnastodniowy po proteście, oznaczony art. 105 K. H., do wystąpienia z powództwem przeciwko indosantom, liczy się od dnia podania do sądu skargi powodowej z załącznikami. P. 765.

Przeciwnie wyrokowanie:

Protest winienien być indosantowi wręczony przez notaryusza w ciągu dni 15 po sporządzeniu.

Wyrok Izby Sądowej z d. 15 Stycznia 1884 r. N. 292/83 Ap. II. G. S. z r. 1884 N. 19.

Powództwo nie może być pozostawione bez oceny dla niedokładności wskazania zamieszkania pozwanego — lecz bieg takowego tylko wstrzymany być winien. P. 776.

Powództwo. Pozostawienie powództwa bez oceny, z przyczyny pomieszczenia żądań, nie przeszkadza, iżby na domaganie się powoda, nie mogło być osądzone główne przez niego wskazane żądanie, gdy innych się zrzeka. P. 815.

Powództwo. Wniosek o uznanie niedopuszczalności powództwa, winien być oceniony łącznie z samą sprawą — jako niestanowiący ekspczyk, lecz obronę. P. 819.

Powództwo. Zasada powództwa nie może być zmieniona w drugiej instancji. P. 824.

Powództwo o należność komornianą, w braku umowy piśmiennej, oprócz należy na świadectwie policyjnym, iż lokator mieszka i na art. 1716 K. C. — P. 847.

Powództwo. Wynagrodzenie za prowadzenie sprawy nie należy się pozwanemu, gdy powód powództwo swe odwołuje, a pozwany,

nie żądając rozpoznania sprawy, domaga się zasądzenia wynagrodzenia—może być tylko przyznany mu zwrot rzeczywistego należycie udowodnionego wydatku na pełnomocnika—jednakże nie podług taksy. P. 865.

Powództwo wzajemne nie ulega zwróceniu, dla braku oznaczenia wartości takowego. P. 908.

Powództwo wzajemne. Zarzut symulacji aktu, nie stanowi tak samoistnego żądania, aby miał wymagać wytaczania powództwa wzajemnego, jako skierowany na dowód przeciw głównemu powództwu. N. 494/84 Ap. I.

Powództwo wzajemne wniesione do Sądu Okręgowego, ulega ocenieniu w Izbie Sądowej, przy sprawie z appellacji powoda, bez potrzeby powtarzania o to żądania przez stronę.

Wyroki Kassacyjne z d. 15 Marca 1883 r. w spr. N. 321. Ap. z r. 1881 Dep. I i z d. 8 Kwietnia 1883 r. w spr. N. 1206. Ap. z r. 1880 Dep. III wspomniane w zeszycie XIV Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1883 w sprawozdaniu o skarg. kass. z t. r. str. 121, 138, z których pierwszy zamieszczony w G. S. z r. 1883 N. 47. — drugi w N. 6 téjże Gazety.

Powództwo wniesione o zasądzenie summy hypoteecznej od właścicieli dóbr, na których ona jest zabezpieczona przez tych właścicieli, ja-

ko nabywców do zapłaty przyjętej—nie może mieć skutku, gdy ciż właściciele tegoż samego dnia dobra sprzedali. P. 915.

Powództwo oparte na kilku rewersach, nie może być uważane za zawierające pomieszczenie żądań. N. 1504/80 Ap. I.

Powództwo wznowione, dla którego zapisane zostało ostrzeżenie hypoteczne, z wyroku illacyjnego, przed wprowadzeniem nowej ustawy—po wniesieniu skargi powodowej o wykreślenie rzeczzonego ostrzeżenia—nie ocala skutków tego ostrzeżenia. N. 150/82 Ap. III.

Powództwo oparte na prawach spadkowych, przedmiot którego stanowią przedmioty gospodarskie, należące do osady uwłaszczonej—ulegają władzy Sądów Pokoju.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 2 Czerwca 1879 r. w spr. Maciejaka.

Powództwo. Zrzeczenie się przez stronę prywatną w kontrakcie z władzami rządowymi zawartym—wytaczania powództwa, w razie zajść mogących sporów z tego kontraktu, jako dążące do ograniczenia praw cywilnych powoda i pogwałcenia praw zabezpieczających porządek publiczny w myśl art. 6 U., —nie ma żadnego znaczenia.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 16 Maja 1881 r. w spr. Rozenberga.

Powództwo o przyznanie prawa, roszczonego do służebności (art. 117 i 136 Ust. o zast. Ust. Sąd. do Okr. Sąd. Warszaw.), winno być wyniesione przed sądy ogólne, powództwo zaś o naruszenie używania (art. 115 Ust. 4 rzezonéj Ust.), mogące mieć na celu obronę i zabezpieczenie tylko takiego używania, które według kodeksu cywilnego jest uważane za niezależne wykonywanie prawa (art. 2230 K. C.), podlega Sędziemu Pokoju, który winien przedewszystkiem ocenić, do jakiego rodzaju należą służebności sporne, a jeżeli kodeks cywilny nie pozwala na nabycie takiego prawa służebności przez posiadanie, powództwo o przywrócenie używania takiego prawa winien odrzucić, z powodu niedopuszczalności skargi z mocy samego prawa, jako ulegające rozpoznaniu właściwego Sądu Okręgowego.

Wyrok Kass. z d. 14 Stycznia 1883 r. N. 108 w sprawie Jeziorski p-ko Szafranowi, wydany na skutek skargi na wyrok Zjazdu I Okr. Piotrkowskiego, zamieszczony w G. S. z r. 1883 N. 14.

Pozew appellacyjny, wręczony u Patrona Trybunału, wyznaczonego z urzędu, który w pozwie rozpoczynającym sprawę, obrał zamieszkanie prawne u siebie — nie jest ważne. P. 811.

Pozwy i wezwania w sprawach, prowadzonych w Konsystorzu Ewangelicko-Augsburgskim i Reformowanym, powinny być wręczone przez woźnych sądowych, wyznaczanych przez Prezesa Sądu Okręgowego w każdym oddzielnym przypadku.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 14 Października 1878 r.

Pożyczka. Kary egzekucyjne za nie wniesienie w czasie właściwym rat pożyczki udzielonéj z funduszu emerytalnego — nie mają przywileju przy klasyfikacji. P. 652.

Pożyczka. Summa zabezpieczona hipotecznie, jako zasilek i pożyczka za poniesione straty, w czasie powstania 1831 r. — ulega wykreśleniu z mocy Manifestu Najwyższego z d. 16/28 Kwietnia 1841 r. P. 873.

Pożyczka. Zwrot summy pobranéj niewłaściwie przez skarb, przy spłacie kanonu lub pożyczki — może być dochodzony sądownie, jako przywrócenie praw cywilnych, opartych na przepisach.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 8 Grudnia 1879 r. w spr. W.

Pożyczka. Sprawa dotycząca pożyczki udzielonéj przez skarb osobie prywatnej i wykreślenia jéj z hipoteki — należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 16 Maja 1881 r. w spr. K.

Prawo odzyskania służy z umowy handlowej, lecz nie przywilej na rzeczy przedanej.

Wyrok *kass.* z d. 16 Listopada 1884 r. w sprawie N. 101/81 Ap. III wspomniony w sprawozdaniu o skar. *kass.* z r. 1884 w zeszycie XVI *Juris. Izby Sąd.* z 1 półr. t. r. str. 91.

Prawo propinacyi. Sprawa o przyznanie prawa propinacyi w dobrach, oraz o wynagrodzenie za zamknięcie karczmy i wzbronienie sprzedaży napojów—należy do sądów. P. 854.

Prawo wekslowe niemieckie, nie może być stosowane do weksli, składanych przy sprawie w sądzie tutejszym, gdy one są wystawione w kraju tutejszym, a odstąpione za pośrednictwem indosu in blanco Bankowi niemieckiemu. P. 852.

Prawo własności. Spór między mieszkańcami miast, o prawo własności gruntów i innych użytków z *Tabelli Likwidacyjnej*, oraz spory graniczne—gdy te osoby nie należą do mieszczan-rolników i do nich nie rozciąga się *Ukaz Najwyższy* z d. 19 Lutego 1864 r. o urzędzeniu włościan—ulegają sądom ogólnym.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 21 Marca 1881 r. w sprawie *Szeligowskich*.

Prawo własności. Spór o prawo własności grun-

tu przywłaszczonego oparty na *Tabelli Likwidacyjnej*—należy do władz włościańskich.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1882 r. w sprawie *Dugałskich i Ełimowa*.

Prawo własności. Umowa prywatna krzyżami podznaczona, zawarta przed wprowadzeniem nowego sądownictwa, o własność gruntów włościańskich—jest nieważna.

Wyrok Izby Sąd. z d. 7/19 Września 1882 r. w spr. N. 716/81 Ap. III.

Przeciwnie uznanie. Wyrok *kass.* z d. 11 Czerwca 1884 r. wspomniony w sprawozdaniu o skar. *kass.* z r. 1884 w zeszycie XVI *Juris. Izby Sąd.* z 1 półr. t. r. str. 72. G. S. z r. 1885 N. 3.

Prawo własności. Paszenie samowolne bydła przez włościan, nie mających służebności państwiska z *Tabelli Likwidacyjnej*—stanowi nie przekroczenie prawa służebności, lecz naruszenie prawa własności, i ulega ocenieniu sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 6 Listopada 1882 r. w spr. K.

Prawo własności. Sprawa o własność gruntów, nie oparta na *Tabelli Likwidacyjnej*—należy do władz sądowych, bez względu, że spory graniczne tych gruntów rozpoznawane były przez władze włościańskie.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Stycznia 1884 r. w sprawie włościan wsi Budno-Sowento.

Prawo własności. Spór o własność gruntów między włościanami uwłaszczoneymi, wtedy tylko należy do władz włościańskich, gdy zachodzi potrzeba rozwiązania pytania, czy strony mają prawo do tego, lub innego gruntu, z mocy postanowienia o wywłaszczeniu włościan.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Stycznia 1884 r. w spr. Szerela.

Prawo własności. Spór o prawo własności gruntu przywłaszczonego w osadzie, oparty na danej osady—należy do władz włościańskich.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Stycznia 1884 r. w sprawie Przygoźńskiego.

Przeciwnie uznanie wyrokiem Ogólnego Zebrania I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 31 Maja 1884 r. w sprawie Rojzy Nadra.

Prawomocność. Przepis art. 895 U., nie stosuje się do postanowień, lecz tylko do wyroków sądowych, któremi rozsądza się ostatecznie spór o pewnym prawie w samym przedmiocie wniesionego żądania.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Maja 1880 r. N. 34.

Pretensye entrepreneurów. Srawa o pretensye entrepreneurów, dla władz wojskowych dostawy czyniących—należy do sądów: gdyż przepisy Rady Administracyjnej z d. 22 Lipca (3 Sierpnia) 1847 r. i Organizacya Prokuratorji z d. 29 Września (11 Października) 1816 r. o ile odnoszą się do prowadzenia spraw, jako niezgodne z Ustawą P. S. C. w myśl art. 249. Post. o zastosow. Ust. z r. 1875—należy uważać za uchylone. P. 551.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 8 Grudnia 1879 r. w spr. Zaremby.

Pretensye entrepreneurów. Sprawa przeciw dającym kaucyę za entrepreneurów i dostawców, wynikająca z niewykonania przez nich umów i wzajemnie sprawa takichże dających kaucyę przeciw skarbowi—należy do sądów ogólnych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 16 Maja 1881 r. w spr. Fitlanda.

Prezes Zjazdu Sędziów Pokoju nie może być jednocześnie członkiem we władzy włościańskiej.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 26 Kwietnia 1876 r. N. 6.

Prezes Sądu ma prawo uwalniać Komisarzy Sądowych bez objaśnienia przyczyn, a skarga na takie postanowienie żadna nie służy.

Wyrok Ogól. Zebr. Kass. Dep. Rz. Senatu
z d. 25 Kwietnia 1883 r. N. 11 i z d. 19
Września 1883 r. N. 17.

Procent dziesiąty ustanowiony art. 398 Org.
Sąd. od Adwokatów Przysięgłych, powinien
być potrącany z tego, co rzeczywiście stano-
wi ich wynagrodzenie.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd.
z d. 9 Kwietnia 1881 r.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 7 Grudnia 1881 r. N. 56.

Procenta. Pokwitowanie z odebrania kapitału
i procentów od niego—nie może się odnosić
do procentów zabezpieczonych oddzielnym
czystym wpisem. P. 759.

Procenta nie zasądzone w wyroku ostatecznym
lub zasądzone od daty mylniej—mogą być do-
chodzone w oddzielnej drodze. N. 600/77
Ap. I.

Procenta. Badanie świadków jest niedopusz-
czalnem na dowód upłaty procentów. (art.
1907/8 K. C.). N. 108/81 Ap. III i N. 684/82
Ap. III.

Procenta. Sprawa przeciw skarbowi, o nie-
właściwe wyegzekwowanie w drodze admini-
stracyjnej procentów od kapitałów hipotecz-
nych, przeszłych na rzecz skarbu—i o zwrot
takowych procentów—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.

Warsz. z d. 6 Marca 1882 r. w sprawie Hr.
Zamojskiego.

Procenta. Domaganie się takowych od summy
hypotekowanej, na rzecz duchowieństwa za-
granicznego, nie mogą być zaliczone do rzę-
du żądań, którym prawo nadało charakter
bezsporny, i dla tego procenta takowe nie
mogą być dochodzone w drodze egzekucyi
aministracyjnej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
z d. 25 Kwietnia 1884 r. w sprawie Gawroń-
skich.

Prokurator nie ma prawa protestu, na posta-
nowienia Izby Sądowej, nakazujące rozwinię-
cie postępowania dyscyplinarnego przeciw
urzędnikom sądowym.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 30 Stycznia 1878 r. N. 57.

Prokurator może w każdej chwili wnieść do
sądu żądanie o wyrzeczenie bezwłasnowolności,
jeżeli są warunki, wymagane art. 491 K. C.
P., chociażby już co do téj osoby zapadły
prawomocne wyroki, lecz postanowione na
zasadzie innych danych, nie czyniących za-
dosyć wymaganiom prawa.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd.
z d. 28 Października 1878 r.

Prokurator obowiązany jest dawać wnioski swe
we wszystkich sprawach w Zjeździe Sędziów

Pokoju, w których idzie o uchylenie wyroków w drodze kassacyi, restytucyi lub oppozycji trzeciego.

Ukaz Cyrkularny Dep. Cyw. Kass. Rz. Senatu z d. 31 Stycznia 1880 r. N. 71.

Prokurator ma prawo podać protest na postanowienia Rady Adwokatów Przysięgłych, któremu też wyrzeka karę lub od niej uwalnia—bez jakichkolwiek ograniczeń.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 25 Października 1882 r. N. 44.

Prokuratorya powinna działać w sądzie w sprawach Kollegium Ewangelicko-Augsburskiego. P. 123.

Prokuratorya nie może przekraczać granic upoważnienia władz, w imieniu których działa. P. 605.

Prokuratorya. Zabezpieczenia kapitałów należących do duchowieństwa Austriackiego, nie może żądać skutecznie Prokuratorya, bez szczególnego władz Austriackich upoważnienia. P. 905.

Prokuratorya. Spór jurisdikcyjny ze strony władzy administracyjnej, nie objawia się przez Prokuratoryę, lecz przez tę władzę rządową, lub osobę, która poczytuje daną sprawę za ulegającą jej władzy—przez odezwę do sądu, w którym się prowadzi takowa.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 22 Kwietnia 1878 r. w sprawie Sosnowskiej.

Prokuratorya, jako pełnomocnik władz i osób rządowych dla prowadzenia spraw w sądzie—niema prawa wszczynać sporu jurisdikcyjnego.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. W. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie Prokuratoryi.

Propinacya. Sprawa o przyznanie prawa własności propinacyi w dobrach i o wynagrodzenie za zamknięcie karczmy i wzbronienie sprzedaży napojów—należy do sądów. P. 854.

Propinacya. Sprawa wynikła o propinacyi i inne pretensye przeciw skarbowi, w skutek sprzedaży dóbr po duchownych przez skarb osobie prywatnej—należy do władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 22 Marca 1878 r. w spr. K.

Prośby wierzycieli, podawane do sądu w interesach upadłościowych—nie są wolne od marek stemplowych. P. 928.

Prośby ustne. Organizacya Wewnętrzna Zjazdu Sędziów Pokoju, nie może ustanawiać stałego dnia do przyjmowania ustnych prośb przez Sędziego Pokoju—on bowiem obowiązany przyjmować je zawsze i wszędzie.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 15 Września 1880 r. N. 43.

Prośby. Sędzia Pokoju obowiązany jest przyjmować prośby i skargi zawsze i wszędzie, nawet w dnie, w których niema posiedzeń, nie tylko w miejscu swego urzędowania, ale i po za jego obreębem, np. w miejscu posiedzeń Zjazdu Sędziów Pokoju, i dla tego w Organizacyi Sądów Pokoju nie może być zamieszczane dozwoleń ustanawiania dni i godzin do przyjmowania prośb i skarg.

Wyroki Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 68, 70, 71, z d. 9 Lutego 1881 r. N. 5, z d. 16 Marca 1881 r. N. 12 i z d. 30 Marca 1881 r. N. 22.

Protest. Termin piętnastodniowy po proteście oznaczony art. 105 K. H. do wystąpienia z powództwem przeciwko indosantom, liczy się od dnia podania do sądu skargi powodowej z załącznikami. P. 765. (zob. P. 166).

Protest winien być indosantowi wręczony w kopii przez notariusza w ciągu dni 15 po sporządzeniu.

Wyrok Izby Sądowej z d. 15 Stycznia 1884 r. N. 291/83 Ap. II. G. S. z r. 1884 N. 19. (zob. P. 765).

Protest. Upadłość nie może być ogłoszona, pomimo nie zapłacenia zaprotestowanych weksli bez dowodu zaprzestania zapłaty i wykonania zobowiązań handlowych. P. 808.

Protest. Weksel odstąpiony po terminie i pro-

teście—jest ważny. N. 456/82 Ap. III. (zob. P. 575).

Protest Prokuratora przeciwko postanowieniu władzy sądowej, uznającem, iż starający się o świadectwo możności prowadzenia spraw cudzych, odpowiada warunkom wymaganych dla pełnomocników prywatnych — nie ma miejsca.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 10 Września 1877 r.

Protest na postanowienie Izby Sądowej, nakazujące rozwinięcie postępowania dyscyplinarnego, przeciw urzęnikom sądowym—nie służy Prokuratorowi.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 30 Stycznia 1878 r. N. 57.

Protest Prokuratora. Adwokat Przysięgły nie może być sądzony za przewinienia swych obowiązków inaczej, jak w drodze dyscyplinarnej, przy takich więc sprawach, czy ze skarg z protokółów Prokuratora, przepisy postępowania dyscyplinarnego — muszą być zachowane.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 5 Listopada 1879 r. N. 61.

Protest Prokuratora. Wyrok Izby Sądowej, wydany w drodze dyscyplinarnej, nie ulega ocenieniu przez Rz. Senat we wszelkich szczegółach, gdy protest Prokuratora ogranicza się

tylko na wskazaniu obrazu znaczenia stosowanych przepisów prawa, nie skarżąc ustanowienia przez Izbę faktycznej strony sprawy i téj oceny.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 11 Lutego 1880 r. N. 9.

Protest. Prokurator ma prawo podać protest na postanowienia Rady Adwokatów Przysięgłych, któremi też wyrzeka karę, lub od niej uwalnia—bez jakichkolwiek ograniczeń.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 25 Października 1882 r. N. 44.

Protokół działowy. Nie czyniący przy protokole działowym u notariusza sporów—może czynić zarzuty przeciw działowi przy sprawie, o zatwierdzenie takowego. P. 885.

Protokół na posiedzeniach Zjazdu Sędziów Pokoju w sprawach cywilnych, powinien być prowadzony oddzielnie, dla czynności sądowej takiej, w których podług Ustawy P. S. wymagane jest ogłoszenie takowej czynności stronom, w sprawie udział mającym, a następnie i ich podpis, oraz, gdy strony domagają się zamieszczenia w protokole wskazanych przez nich czynów zaszyłych w sądzie, i dla tego w Organizacji Wewnętrznej Sądów Pokoju—nie może być zamieszczany przepis, że sprawdzenie protokołu ma miejsce tyl-

ko przy badaniu świadków, lub gdy tego przewodniczący uzna potrzebę.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 17 Marca 1880 r. N. 20 i z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 68.

Prowadzenie spraw. Izba Sądowa nie może w drodze nadzoru, oceniać wewnętrzne urządzenie i prowadzenie spraw w Sądach Okręgowych, dopóki którekolwiek z postanowień w takich przedmiotach nie zostało przedstawione Izbie, albo przez Starszego Prezesa, albo przez Prokuratora, albo też w drodze skargi interessowanej osoby.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 3 Maja 1880 r.

Przedawca ma prawo żądać różnicy kursu—gdy w kontrakcie sprzedaży zastrzeżoną została wypłata szacunku monetą zagraniczną, chociaż z ustanowieniem ceny talara na kop. 90. N. 404/82 Ap. III.

Przedawnienie. Wynagrodzenia za szkody i kalectwo, poniesione przy wypadku na drodze żelaznej, można dochodzić tylko w ciągu roku, w myśl Najwyżej zatwierdzonego d. 25 Stycznia 1878 r. Zdania Rady Państwa. N. 61/81 Ap. I.

Przedawnienie roczne, a nie sześciomiesięczne, stosować należy w sporze o wynagrodzenie za uszkodzenie towaru, przysłanego drogą że-

lazną z Warszawy do Cesarstwa Rosyjskiego, a ztamtąd zwróconego. N. 394/81 Ap. III.

Przedawnienie, jako odnoszące się do istoty sprawy lub prawa powoda do wytoczenia sprawy, nie ma żadnego wpływu na oznaczenie rodzaju sprawy przy ocenieniu właściwości sądu.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 16 Maja 1881 r. w spr. Fridlanda.

Przedawnienie. Weksel prosty po upływie ustanowionego terminu pięcioletniego przedawnienia, nie zatrzymuje znaczenia zwykłego zobowiązania, ulegającego artykułowi 2262 K. C.

Wyrok Kass. z d. 22 Lutego 1884 r. wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu 2 Okręgu Gub. Piotrkowskięj w sprawie Szpana. G. S. z r. 1885 N. 15.

Przedawnienie ogólne różni się od skróconego tćm, iż przy skróconćm powoływać się trzeba przed sądem i na zapłatę.

Wyrok Kass. z d. 22 Lutego 1884 r. wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu 2 Okr. Gub. Piotrkowskięj w spr. Szpana. G. S. z r. 1885 N. 15.

Przedawnienie roczne, umarzające postćpowanie dyscyplinarne, o tyle ma zastosowanie, o ile w przeciągu roku wcale nie było żadnego postćpowania, przedsiębranego z powodu

spełnienia przez obwinionego czynności prawu przeciwnych.

Postanowienie Ogół. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 24 Lutego 1879 r.

Przedawnienie roczne w sprawach dyscyplinarnych przeciw członkom władz sądowych, nie ma zastosowania w sprawach dyscyplinarnych przeciw Adwokatom Przysięgłym i pełnomocnikom prywatnym.

Wyrok Ogół. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 8 Listopada 1882 r. N. 47.

Przedawnienie dziesięcioletnie, postanowione art. 694 Tomu X cz. 1 Zbioru Praw Ruskich, nie przerywa się żądaniem wydania kopii postanowienia.

Wyrok Izby Sądowej z d. 18/30 Grudnia 1881 r. w spr. N. 201. Ap. z r. 1880 Dep. I.

Wyrok Kass. z d. 3 Czerwca 1883 r. wspomniany w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 134. G. S. z r. 1884 N. 14.

Przedawnienie trzydziestoletnie dotyka skargę podaną do Sądu Najwyższego i wydane w jćj poparciu pozwy. P. 805.

Przedaz publiczna działowa zakładów górniczych bćdących przedmiotów spółki, bez jćj rozwiązania — może być nakazana. P. 756. (Przeciwnie P. 290).

Przedaż drzewa z lasu w ilości 600 metrów — jest nieważna. P. 844.

Przedaż napojów. Sprawa o przyznanie prawa własności propinacji w dobrach, oraz o wynagrodzenie za zamknięcie karczmy i wzbrowienie sprzedaży napojów — należy do sądów. P. 854.

Przedaż. Sprawa o rozwiązanie umowy, zawartej o sprzedaż zboża i zwrot ceny wziętej — powinna być wniesiona przed sąd zamieszkania jednego z pozwanych, a nie przed sąd, w obrębie którego umowa była zawartą, wykonaną być miała. P. 905.

Przedaż. Powództwo wniesione o zasądzenie summy hipotecznej od właścicieli dóbr, na których ona jest zabezpieczona, przez tych właścicieli, jako nabywców, do zapłaty przyjętej — nie może mieć skutku, gdy ciż właściciele tego samego dnia dobra sprzedali. P. 915.

Przedaż ruchomości. Kommissarz Sądowy nie może przyjąć reszty pieniędzy, nie uiszczonych w terminie oznaczonym art. 1057 U. za zaliczowane ruchomości. P. 788.

Przedaż ruchomości. Kommissarz Sądowy nie ma prawa wstrzymać się ze sprzedażą zajętych ruchomości, z powodu pierw położonego na tychże ruchomościach aresztu na żądanie innej osoby. P. 867.

Przedaż ruchomości. Badanie świadków może być dozwolone na stwierdzenie zobowiązań konsensualnych, dla których kodeks cywilny nie wymaga aktów piśmiennych, a więc i sprzedaży ruchomości, oraz wynikających z niej stosunków prawnych, jak istnienie długu i upłaty takowego.

Wyrok Kass. Dep. z d. 15 Maja 1884 r. wydany na skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. I Okr. Guber. Siedleckiej. G. S. z r. 1884 N. 41.

Przedaż w drodze działowej drukarni, należącej do spółki — wykonaną być winna w Sądzie Handlowym. P. 768.

Przedaż nieruchomości może być skarżona o nieważność, z powodu nie zawiadomienia współwłaścicieli o zajściu i sprzedaży — w drodze skargi powodowej i nie podania incydentalnego. P. 790.

Przedaż. Współwłaściciele nieruchomości przedanej przez publiczną licytację — mogą skarżyć takową sprzedaż w drodze skargi powodowej, a nie incydentalnie. P. 790.

Przedaż nieruchomości w drodze działów, powinna być objawiona w wykazie hipotecznym; nie może zaś być unieważnianą, dla braku zawiadomienia o niej wierzycieli hipotecznych. P. 796.

Przedaż. Współwłaściciel wystawionej w drodze działów na sprzedaż nieruchomości, w razie, gdy staje się na licytacji nabywcą całości, obowiązany uiszczyć opłatę stempłową od szacunku całej nieruchomości, niepotracając części, jakiej on był właścicielem przed licytacją. P. 932.

Przedaż nieruchomości w Królestwie Polskiem położonej, z wolnej ręki aktem notaryalnym dopełnionej przez opiekuna ubezwłasnowolgo, za granicą takim uznanego — jest ważna. P. 799.

Przedaż nieruchomości między małżonkami, w akcie urządzającym stosunki ich majątkowe na czas processu, o unieważnienie, lub separację małżeństwa — jest nieważna.

Wyrok Izby Sąd. z d. 18/30 Stycznia 1882 r.

Wyrok Kass. z d. 31 Października 1883 r. Dep. I w sprawie N. 526. Ap. z r. 1881 wspomniany w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 2 półr. 1883 r. str. 133.

Przedaż. Nieruchomości mające hipotekę powiatową, lecz nie należące do włościan i ocenione wyżej nad 500 rs. — ulegają sprzedaży publicznej w Sądzie Okręgowym, a nie w Zjeździe Sędziów Pokoju.

Postanowienie Ogól. Zeb. Dep. Izby. Sąd. z d. 9 Kwietnia 1881 r. w spr. Nowcy.

Przedaż. Uiszczenie po upływie dni siedmiu po licytacji nieruchomości, reszty postąpiowego szacunku, nie powoduje uznania licytacji za nieważną, lub nienastąpioną, gdy inne warunki zostały spełnione, i gdy jeszcze nie nastąpiło postanowienie sądu, co do tego nie uiszczenia — chybaby interesa wierzycieli, lub samego dłużnika temu przeszkadzały. P. 869.

Przedaż. Administrator dóbr ustanowiony przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie ma prawo предаwać zboże jeszcze niesprzątnięte. P. 792.

Przedaż dóbr przez Towarzystwo Kredytowe, sprawia, iż ostrzeżenia dotyczące służebności, węgłu i pastwiska, weszły do wykazu hipotecznego po pożyczce Towarzystwa — ulegają wykreśleniu. P. 835.

Przedaż. Dobra poduchowne mogą być wystawione na sprzedaż publiczną przez licytację, za długi prywatne. P. 838.

Przedaż. Sprawa wynika przeciw skarbowi w skutek sprzedaży przez skarb dóbr poduchownych — ulega władzy sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 22 Marca 1878 r. w spr. K.

Przedaż. Służebność pastwiska i lasu, nie może być przedmiotem oddzielnej sprzedaży, bez gruntu. P. 841.

Przedaż dóbr przez licytację, gdy następuje niższej wartości ustanowionej w Tabelli, dołą-

czonój do art. 38 Ust. Stemplowej, wysokość opłaty aktowej dla napisania przysądzenia (данной), na zasadzie art. 28 Ust. Stemplowej—powinna być oceniona podług rzeczonój Tabelli—opłata zaś stemplowa od kupna, stosownie do art. 404 Ust. o opłatach (пошлинахъ), powinna być złożona od tego szacunku, za jaki dobra na licytacji nabyte zostały.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 30 Stycznia 1878 r. N. 12.

Ukaz Cyrkularny Ogól. Zebr. I i Kass. Rz. Senatu z d. 30 Listopada 1878 r. N. 51.

Przedmiot kupiony na wagę, nie ryczałtowo indywidualnie—choć zabrany w terminie umówionym—zostaje na niebezpieczeństwo sprzedawcy. P. 889.

Przedmioty gospodarskie. Powództwo oparte na prawach spadkowych, przedmiot którego stanowią przedmioty gospodarskie, należące do osady uwłaszczonej—ulegają władzy Sądów Pokoju.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 2 Czerwca 1879 r. w spr. Maciejaka.

Przedsiębiorca budujący dom swymi materjami dla towarzystwa akcyjnego—poczytuje się za handlującego. P. 903.

Przegon. Sprawa o przejazd i przepędzanie bydła przez grunta uwłaszczone—ulega władzom sądowym.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1882 r. w spr. Efimowa.

Przekroczenie służebności. Paszenie samowolne bydła przez włościan, mających służebność pastwiska z Tabelli Likwidacyjnej—w czasie lub miejscu nie dozwolonym—stanowi przekroczenie prawa tej służebności i nie ulega ocenieniu sądów.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 27 Stycznia 1879 r. w sprawie Filipińskiego i innych.

Przekroczenie służebności. Paszenie samowolne bydła przez włościan, nie mających służebności pastwiska z Tabelli Likwidacyjnej—stanowi nie przekroczenie prawa służebności, lecz naruszenie prawa własności—i ulega ocenieniu sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie K.

Przepędzanie. Sprawa o przejazd i przepędzanie bydła przez grunta uwłaszczone—ulega władzom sądowym.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1882 r. w spr. Efimowa.

Przepisy budowlane. Ustawa budowlana obowiązująca w Cesarstwie, powinna być stosowaną w sprawach cywilnych w Okręgu Sądowym Warszaw. wydawanych, ze względu na obowiązujące przepisy budowlane miejscowe.

Wyrok Kassacyjny z d. 30 Listopada 1884 r. wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. m. Warszawy w sprawie Szlicherta. G. S. z r. 1885 N. 6.

Przerwanie przedawnienia nie stanowi żądanie wydania kopii postanowienia Zarządu Policyi.

Wyrok Kass. z d. 3 Czerwca 1883 r. Dep. I w sprawie N. 201/80 Ap. I wspomniony w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 2 półr. 1882 str. 134 w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1882 G. S. z r. 1884 N. 14.

Przyjęcie wekslu. Podpis osoby, na którą weksel jest ciągniony, bez wyrażenia nawet „przyjęty”—ma znaczenie przyjęcia takowego do zapłaty. P. 902. (zob. P. 462).

Przyjęcie dochodu z administracyi poręczającej po terminie, w umowie wskazanym—uważa się za zrzeczenie się rozwiązania umowy, z powodu tego uchybienia.

N. 103/83 Ap. III, N. 158/84 Ap. II.

Przeciwnie uznanie. Wyrok Kass. z d. 2 Kwietnia 1884 r. w sprawie K. przeciwko M. wspomniony w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 70.

Przymus osobisty nie może być wykonywany z mocy wyroku danego, gdy dłużnik już po wprowadzeniu nowego sądownictwa uwolnił wierzyciela z takowego. P. 917.

Przymus osobisty. Dozorca zajętych ruchomości, ulega przymusowi osobistemu, za ich niedostarczenie. N. spr. 377/77. II.

Przypozwany staje się pozwanym, a uczestnicząc w sprawie, korzysta ze wszystkich praw pozwanego.

Wyrok Izby Sądowej z d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1884 r. w sprawie N. 1621 Ap. z r. 1880 Dep. III.

Wyrok kassacyjny z d. 15 Czerwca 1884 r. wspomniony w sprawozdaniach o skar. kass. z r. 1884 zamieszczony w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 r. str. 88.

Przysięga naznaczona przez sądy dawne, której jednak strona, dla słabości umysłowej, nie wykonała i życie zakończyła—może być podstawą wyrokowania obecnie. P. 754.

Przysięga naznaczona wyrokami dawnymi i wykonana — może być podstawą wyrokowania w tych sprawach. P. 795. (zob. P. 16).

Przysięga. Przepisy Ustawy P. S. C. co do przysięgi — mogą być stosowane do spraw dawnych. P. 818.

Przysięga wykonana z mocy wyroków dawnych przed wprowadzeniem nowego sądownictwa, na własność zajętych rzeczy—nie stanowi dowodu dla wyłączenia ich obecnie z pod zajęcia i sprzedaży. P. 861.

Przysięga. Sprawy, przypadające w dnie sobotnie, odraczają się na inne dnie, tylko w tym razie, jeżeli żydzi, którzy zeznają, jako świadkowie pod przysięgą, odmawiają jej wykonania, dla zabronienia religijnego.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 24 Stycznia 1883 r. N. 4.

Przytoczenia, odnoszące się do istoty sprawy, nie ulegają sprawdzeniu w drodze kassacyjnej.

Wyrok Kassacyjny z d. 14 Lutego 1883 r. w sprawie N. 294. Ap. z r. 1879 Dep. I wspomniony w sprawozdaniu skar. kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 2 półr. 1882 r. str. 127.

Przywilój i rewindykacya służy przedawcy z umowy cywilnej, prawo rewindykacyi, tylko z umowy handlowej.

Wyrok Izby Sąd. z d. 17 Kwietnia 1883 r. w sprawie N. 101/81. Ap. III.

Wyrok Kass. zamieszczony w Ukazie z d. 16 Listopada 1884 r. wspomniony w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 r. w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 str. 91.

Przywłaszczenie. Spór o prawo własności gruntu przywłaszczonego, oparty na Tabelli Likwidacyjnej — należy do władz włościańskich.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1882 r. w sprawie Dugałskich i Efimowa.

Przywłaszczenie. Spór o prawo własności gruntu przywłaszczonego w osadzie, oparty na danej osady — należy do władz włościańskich.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 18 Stycznia 1884 r. w sprawie Przygodzińskiego.

Przeciwne uznanie wyrokiem Ogólnego Zebrania I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 31 Maja 1884 r. w sprawie Rojzy Nadra.

Przywrócenie treści hipotecznej, obejmującej obowiązek opłaty, po jej wykreśleniu, jako dziesięciny — nie może mieć miejsca. P. 761.

Przywrócenie granic. Spór o przywrócenie granic dóbr, między właścicielem ich a włościanami uwłaszczonymi — należy do władz włościańskich.

Wyrok Izby Sąd. z d. 4/16 Października 1882 r. w sprawie N. 509/80 Ap. I.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem Ogólnego Zebr. Dep. I i Kass. Rz. Senatu z d. 24 Października 1883 r. N. 29 zamieszczonym w Ukazie z d. 22 Stycznia 1884 r. G. S. z r. 1884 N. 37.

Przywrócenie naruszonego posiadania w granicach osady włościańskiej, podchodzącej pod

Ukaz Najwyższy z d. 19 Lutego 1864 r. — ulega władzom włościańskim.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 29 Listopada 1880 r. w sprawie Le-siaka.

Przywrócenie naruszonego posiadania gruntu, nadanego włościanom Ukazem Najwyższym z r. 1864—należy do władz włościańskich.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 6 Listopada 1882 r. w spr. Ulasiaka.

Przeciwnie wyrokowanie. N. 30/85 Inc. II.

Przywrócenie naruszonego posiadania gruntu uwłaszczonego, lecz nabytego aktem notaryalnym—należy do władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 11 Marca 1882 r. w spr. Drazby.

Przywrócenie naruszonego posiadania, przez wjazd na podwórze, w skutek urządzenia drzwi w domu sąsiednim w osadzie—nie stanowiąc powództwa o prawo, wynikające ze stosunków dominialnych, lecz o prawo użytkowania z wjazdu na podwórze, to jest o prawo służebności—należy do Sądów Pokoju.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. War. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie Grendy.

Przywrócenie naruszonego posiadania gruntów, przyznanych na własność wyrokami sądowy-

mi, między włościanami uwłaszczonymi—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Stycznia 1884 r. w sprawie Dudzińskich.

Przywrócenie naruszonego posiadania, po zamianie gruntów między uwłaszczonymi włościanami—należy do władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w sprawie Wy-pycha.

Przywrócenie naruszonego posiadania pastwiska, o tyle należy do władz włościańskich, o ile powód nie utrzymuje, iż prawo własności takowego—należy do niego z mocy Ukazu z 1864 r.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. War. z d. 6 Listopada 1884 r. w sprawie Barygi.

Przywrócenie naruszonego używania (art. 115 ust. 4), mogące mieć na celu obronę i zabezpieczenie takiego używania, które według Kodeksu Cywilnego, jest uważane za niezależne wykonywanie prawa (art. 2230 K. C.), podlega Sądom Pokoju, które winny przede wszystkim ocenić, do jakiego rodzaju należą służebności sporne, a jeżeli Kodeks Cywilny nie pozwala na nabycie takiego prawa

służebności przez posiadanie, powództwo o przywrócenie takiego prawa odrzucić, z powodu niedopuszczalności skargi z mocy samego prawa.

Wyrok Kassacyjny z d. 14 Stycznia 1883 r. N. 108, wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu I Okr. Piotrkowskiego, zamieszczony w G. S. z 1883 r. N. 14.

Przywrócenie prawa appellacyi może być wyrzeczone, w skutek przyjęcia przez Sąd Okr. skargi podanej przez pełnomocnika prywatnego, bez złożenia świadectwa na prowadzenie spraw cudzych w Izbie, a skutkiem braku rzeczonego świadectwa, pozostawionej przez Izbę bez rozpoznania. P. 825.

Wyrok Kassacyjny wspomniony w G. S. z r. 1884 N. 44, wydany na skutek skargi na wyrok Zjazdu Sąd. Pok. m. Warszawy w sprawie przytoczonej w G. S. z r. 1882 N. 49.

Przeciwnie wyrokowanie:

Wyrok Kassacyjny z d. 29 Maja 1884 r. wspomniony w sprawozdaniu o skarg. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 r. str. 82 w sprawie N. 372/82 Inc. I.

Przyznanie uczynione przez niektórych pełnomocników, nie ma znaczenia, gdy pełno-

mocodawca udzielił pełnomocnictwo kilku osobom, bez zastrzeżenia, iżby łącznie działali i solidarnie za swe działania odpowiadali. P. 780.

Przyznanie nie jest niezaprzeczenie.

Wyrok Kassacyjny z d. 9 Grudnia 1883 r. w sprawie Kizeli przeciwko Kondzeli. G. S. z r. 1884 N. 7.

Rachunek z ksiąg handlowych nie może zastąpić wekslu zagubionego. P. 764.

Rachunek wykupnej summy, przedstawionej przez powoda w powództwie o spłatę — nie może być sprostowany przez sąd. P. 798.

Rachunek robotnika sprawdzony przez budowniczego — ma znaczenie prawne. P. 859.

Rachunek. Dokumenta nowe, złożone przez appellującego przy skardze, w sprawie o dochody i rachunki z domu, prowadzonej w drodze postępowania wykonawczego, o tyle tylko ulegają ocenieniu, o ile one były powoływane przy postępowaniu w pierwszej instancji. P. 866.

Rachunek z ksiąg handlowych zagranicznych należyce poświadczony — ma znaczenie rachunku, o jakim mówi art. 12 Kod. Handl. N. 658/83 Ap. III.

Rachunek. Sprawa o złożenie przez Rząd Gubernialny rachunku z wziętej summy, z tytułu wydzierżawienia dóbr w poszukiwaniu zaległych podatków — nie należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
War. z d. 11 Października 1880 r. w sprawie Bema.

Rapport. Sędzia Pokoju nie ma prawa podawać raportów wprost do Rządzącego Senatu, lub skarżyć postanowień Zjazdu Sędziów Pokoju dotyczących odbywania posiedzeń.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 28 Maja 1877 r. N. 8.

Relsy. Sprawa o zmianę kierunku i wstrzymanie biegu otwartej drogi żelaznej, przez zdjęcie relsów i oddanie gruntu z pod tej drogi powodowi—nie ulega rozpoznaniu sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
War. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie Koskowskiego.

Reperacya. Właściciel dóbr, udzielający z lasu miejscowego drzewa na reperacye i opał dla kościoła w dobrach tych znajdującego się, nie jest odpowiedzialnym za to, iż sprzedając dobra, nie włożył tego obowiązku udzielania na nabywcę dóbr. P. 842.

Reperacya pomostu ściekowego pod mostem taryfowym. Sprawa o zwolnienie od obowiązku reperacyi takowego—należy do władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
War. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie Romockiego.

Restytucya. Obrona może być uzupełniona przed sądem zasadami prawa przez strony nie przytaczanemi P. 581.

Restytucya dla nieważnej, czyli niedostatecznej obrony, wtedy jest dopuszczalną, gdy zasada obrony wcale sądowi nie była przedstawiana—gdy zasada ta była stanowczą—i gdy opuszczenie to nastąpiło przy wyroku za skarżonym. P. 581.

Restytucya. Chociaż dokumenta urzędowe wykazują fałszywość dokumentu, na mocy którego zapadł wyrok ostateczny, prośba o restytucyę nie może być osądzona bez pozyśkania wyroku, fałsz ten wyrzekającego. P. 769.

Restytucya. Prokuratorowie obowiązani są dawać wnioski swe, we wszystkich sprawach w Zjeździe Sędziów Pokoju, w których idzie o uchylenie wyroków w drodze kassacyi, restytucyi, lub opozycyi trzeciego.

Ukaz Cyrkularny Depart. Cyw. Kass. Rz. Senatu z d. 31 Stycznia 1880 r. N. 71.

Rewindykacya i przywilej służy przedawcy z umowy cywilnej, prawo rewindykacyi tylko z umowy handlowej.

Wyrok Izby Sąd. z d. 17 Kwietnia 1883 r. w sprawie N. 101/81 Ap. III.

Wyrok Kassacyjny zamieszczony w Ukazie z d. 16 Listopada 1884 r. wspomniony w ze-

szycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 r. w sprawozdaniu o skarg. kass. z r. 1884 str. 91.

Rewir. Sędzia Pokoju z powołania swego powinien stale i nieodstępnie przebywać w swoim rewirze.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 69.

Rewir. Kancellarya Sędziego Pokoju, nie może być urządzona po za obrębem jego rewiru.

Wyroki Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 17 Marca 1880 r. N. 20 i z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 68, 69, 70 i 71.

Rewizya coroczna, nadzwyczajna, ksiąg stanu cywilnego wyznań chrześcijańskich i niechrześcijańskich—należy do Prezesów Zjazdów Sędziów Pokoju w Okręgu Sądowym Warszawskim.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 24 Stycznia 1883 r. N. 2.

Rękojemca. Termin ustanowiony w art. 175 i 178 K. P. C. do przypozwania rękojemców—nie stosuje się do przypozwania cedenta przez pozwanych, przeciw którym wytoczył cessyonaryusz sprawę. P. 723.

Robotnik uległy kalectwu w kopalni węgla przy robocie—może pozyskać zasądzenie wynagrodzenia dożywotnego od właściciela kopalni. P. 888.

Roboty rzemieślnicze. Umowa o takie roboty, nie potrzebuje być zawieraną na piśmie, a może być dowodzoną badaniem świadków. P. 859.

Rok. Testament nieobejmujący oznaczenia roku, ani w samym sobie danych, z którychby można ten brak dopełnić—jest nieważny. P. 670.

Wyrokowanie to zostało uchylone wyrokiem kassacyjnym z d. 1 Kwietnia 1883 r., dla niezamieszczenia przez Izbę w motywach wyroku objaśnień, iż z treści testamentu nie można ustalić roku, w którym był sporządzony.

Wyrok ten wspomniony jest w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 123 G. S. z r. 1884 N. 1.

Pytanie powyższe potwierdzone zostało wyrokiem II Dep. Izby Sąd. z d. 14/26 Czerwca 1883 r. N. spr. 279/82 Ap. I.

Rozdzielenie szacunku. Przy rozdzieleniu szacunku dóbr, otrzymanego na licytacji—nie może być wydzielona summa pieniężna w zamian za zaległą ordynaryę, daniny i służebności w Dziale III wykazu hypotecznego na rzecz skarbu zabezpieczone. P. 763.

Rozdzielenie. Członek Sądu wyznaczony do rozdzielenia szacunku otrzymanego za zgorzałe budowle—nie ma prawa domagać się od sądu wskazania, w jaki sposób ma dopełnić rozdzielenia. P. 870.

Rozdzielenie. Wynagrodzenie za spalone budowle, ulega rozdziałowi między wierzycieli podług kolei wpisów hipotecznych. P. 870.

Rozdzielenie. Wierzyciele nie mający obranego zamieszkania, w miejscu gdzie się odbywa rozdzielenie szacunku za nieruchomości otrzymanego—nie mogą być wzywani do przejrzenia rachunku takiego, przez pozostawienie kopii wezwań w kancelaryi sądu. P. 922.

Przeciwnie. P. 742.

Rozdzielenie szacunku za nieruchomości nie mającą hipoteki otrzymanego—nie może nastąpić przed uregulowaniem tytułu jej własności. N. 174/83 Inc. I.

Rozdzielenie. Jeżeli w przedmiocie rozdzielania funduszu otrzymanego ze sprzedaży nieruchomości dłużnika, jest chociaż jeden nakaz wykonawczy Sądu Okręgowego, rozdzielenie powinno być dopełnione w tym sądzie i tym celu fundusz tam winien być odesłany—podobnie, jeżeli fundusz przewyższa sumę, do jakiej władza Sądu Pokoju się rozciąga.

Ukaz Cyrkularny Departamentu Kass. Cyw. z d. 7 Września 1870 r. N. 3.

Rozdzielenie. Kopie skargi incydentalnej, na postanowienie, dotyczące rozdzielania szacunku—powinny być dołączone przy podaniu skargi, dla stron interesowanych. N. 239/81 Inc. I.

Wyrok Kassacyjny z d. 5 Listopada 1882 r. wspomniany w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1882 w zeszycie XII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 70. G. S. z r. 1883 N. 10.

Rozłączenie. Warunek umowy przedślubnej, iż małżonek, który zażąda rozłączenia, co do stołu i łoża, traci $\frac{1}{4}$ część majątku na rzecz współmałżonka—nie jest ważny. P. 750.

Rozporządzenia. Skargi na czynności i rozporządzenia, które ulegają uchyleniu w drodze nadzoru, z mocy art. 330 Organiz. Sąd.,—nie mogą być ani przyjmowane, ani przedstawiane przez Sąd Okręg. do Izby Sądowej. Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Października 1880 r.

Rozporządzenia urzędników zarządu skarbowego. Sprawa o wynagrodzenie za szkody zrządzone takimi rozporządzeniami—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 26 Listopada 1881 r. w spr. Wicherta.

Rozporządzenia władzy administracyjnej. Wynagrodzenie szkody zrządzonej takim rozporządzeniem—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 6 Marca 1882 r. w sprawie Szczygieskiego.

Rozporządzenia. Żądanie w powództwie o uznanie rozporządzenia Rządu Gubernialnego, za

nieszkodzące prawom powoda—nie ulega rozpoznaniu w drodze sporu jurysdykcyjnego.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. Warsz. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie Romockiego.

Rozszerzenie ulicy. Wynagrodzenie za zwiększenie trotuaru dla rozszerzenia ulicy, nie może być żądane w drodze powództwa sądowego, gdy powód nie dowodzi prawa własności tego trotuaru.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Stycznia 1884 r. w spr. Wilmana.

Rozwód żydowski nie może być wyznaczony przez sąd, gdy strona pozwana nie oświadcza zgody na rozwiązanie małżeństwa przy sprawie. P. 924.

Wyrok Kassacyjny z d. 3 Sierpnia 1884 r. w sprawie N. 232 z r. 1881 Ap. III wspomniany w sprawozdaniu o skarg. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z t. r. z 1 półr. 1884 r. str. 89.

Rozwód żydowski nie może być prowadzony w Sądach Królestwa Polskiego, gdy małżonkowie mieszkają stale w Moskwie, chociaż zamieszkanie prawne w umowie przedślubnej obrali sobie w Królestwie — gdyż przedmiot takiej sprawy nie wynika z umowy przedślubnej — a w Cesarstwie sprawy rozwo-

dowe żydowskie nie należą do Sądów Okręgowych. N. 106/84 Inc. I.

Różnica kursu. Przedawca ma prawo żądać różnicy kursu, gdy w kontrakcie sprzedaży zastrzeżoną została wypłata szacunku mone-ty zagranicznej, chociaż z ustanowieniem ceny talarów na kop. 90. N. 404/82 Ap. III.

Ruchomości. Nieuiszczenie reszty pieniędzy za zalicytowane ruchomości w terminie oznaczonym art. 1057 U.—pozbawia nabywcę bezwarunkowo prawa do zalicytowanych ruchomości. P. 788.

Ruchomości kupione przez osobę trzecią na licytacji i oddane w używanie dłużnikowi — ulegają wyłączeniu z pod zajęcia i sprzedaży. P. 911.

Ruchomości. Drzewo zalicza się do rzędu wyrażonych ruchomości w art. 1657 K. C. F. N. spr. 669/78 I.

Sala posiedzeń Sędziego Pokoju, nie może być urządzona po za obrębem jego rewiru.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 17 Marca 1880 r. N. 20, z d. 7 Grudnia 1881 r. N. 63, z d. 7 Lutego 1883 N. 6 i z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 68, 69, 70 i 71.

Samobójstwo. W obec prawomocności postanowień sądów karnych, uznających samobójstwo — może być naznaczone w drodze cywilnej sprawdzenie zdolności umysłowych, w chwili samobójstwa, przez opinię biegłych. P. 836.

Samobójstwo. Sąd kryminalny stanowiąc umorzenie śledztwa, co do samobójstwa, nie jest obowiązany dawać swęj opinii, o spełnieniu samego przestępstwa: a postanowienie umarzające śledztwo, nie jest obowiązującym dla sądu cywilnego na równi z wyrokami sądowymi (art. 30 U. P. K.).

Wyrok Ogól. Zebr. Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 17 Października 1877 r. N. 19.

Sąd do osądzenia sporów zająć mogących między stronami—może być wybrany przez strony przy względzie na władzę przez prawo oznaczoną. P. 771.

Sąd nie może sprostować rachunku wykupnej summy, przedstawionej przez powoda w powództwie o spłatę. P. 798.

Sąd nie może wszczynać sam sporu jurysdykcyjnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Kwietnia 1880 r. w sprawie Lotte.

Sąd cywilny oceniając sprawę o zasądzenie już poprzednio zaspokojonego zobowiązania, ma prawo odstąpić Sądowi Kryminalnemu pod ocenienie działania powoda, dopiero po uprawnieniu się wyroku.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Września 1883 r. N. 19.

Sąd Okręgowy ma prawo z urzędu uznać się niewłaściwym do osądzenia sprawy, bez ekscypcyi strony, gdy zachodzi jeden z przypadków wskazanych w art. 584 U.—P. 300.

Sąd Okręgowy nie może odmówić przeprowadzenia postępowania fałszu zarzuconego u Sędziego Pokoju podpisowi żydowskiemu. P. 794.

Sąd Okręgowy sam winien zarządzić dostarczenie aktu notaryalnego wskazanego, do spraw-

dzenia pisma i podpisu na dokumencie o fałsz zaskarżonym. P. 779.

Sąd Okręgowy nie może nakazać złożenia pie-niędzy na wynagrodzenie biegłych i świadków, rozporządzając takie dowody w sporze o fałsz dokumentu, a niezłożenie takich pie-niędzy, nie może być poczytane za nieprzedstawienie dowodów fałszu. P. 858.

Sąd Okręgowy może sam bez skargi, pociągnąć Adwokata Przysięgłego do odpowiedzialności dyscyplinarnej za przekroczenie obowiązków swego powołania.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 26 Czerwca 1880 r.

Sąd Okręgowy nie może ani przyjmować, ani przedstawiać do Izby Sądowej skarg podanych na czynności i rozporządzenia, które ulegają uchyleniu w drodze nadzoru, z mocy art. 330 Org. Sąd.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Października 1880 r.

Sąd Okręgowy nie może zwrócić Zjazdowi Sędziów Pokoju sprawy, rozwiniętej przez Zjazd w drodze odpowiedzialności dyscyplinarnej, przeciw członkom Sądu Gminnego—dla oceny takowej w skutek nie zgodzenia się Sądu ze zdaniem Zjazdu, w przedmiocie tej odpowiedzialności i domagać się zmiany posta-

nowienia w tym przedmiocie, przez Zjazd wydanego, lecz postąpić podług Ust. 292 Organizacyi Sądownictwa.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 7 Marca. 1881 r.

Sąd Okręgowy, któremu Sędzia Pokoju odesłał sprawę, z powodu zarzuczonego fałszu, nie ma prawa wchodzić w ocenienie tego, czy dokument oskarżony może mieć znaczenie dla sprawy, lub, iż on ma moc swą niezależnie od jego wiarygodności.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 13 Czerwca 1881 r. w sprawie Szafrńskiego.

Sąd Handlowy nie ma prawa nie przyjmować pod swe ocenienie sprawy, wytoczonej na podstawie weksłu prostego bez ekscpepcyi ze strony pozwanego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 10 Sierpnia 1877 r. w spr. Wołodki.

Sąd Handlowy. Organizacya sądownictwa z r. 1864 do Sądu Handlowego Warszawskiego nie rozciąga się, gdyż w gronie sędziów, są osoby wyznaczone z wyboru z pomiędzy kupców; Prezes i jego Towarzysz, mianowani przez Rząd, nie korzystają z praw nieodwołalności i w ogóle z tych wszystkich praw, które

służą urzędnikom sądowym z mocy Ustaw 1864 r.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 25 Kwietnia 1883 r. N. 13.

Sekretarz Hypoteczny przy zeznawaniu jednostronnych wniosków i projektowaniu treści hypotecznych, nie może tłumaczyć ani tych wniosków, ani treści na język polski.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Września 1877 r. N. 12.

Sekretarz Hypoteczny. Odpowiedzialność nie może ciążyć Sekretarza Hypotecznego za to, iż on mając sobie zostawiony arkusz papieru podpisany in blanco, nie wniósł do hypoteki zabezpieczenia pretensyi wierzyciela.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Listopada 1877 r. w sprawie Manesklejda.

Sekretarz Hypoteczny. Odpowiedzialność za niedobory stemplowych należności przy aktach, sporządzonych przez notaryuszów—nie ciąży Sekretarza Hypotecznego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 6 Października 1879 r. w sprawie Michałowskiego.

Sekretarz Sędziego Pokoju nie może być obecny w czasie sądenia sprawy przy drzwiach zamkniętych i dozwoleń takie nie może być

zamieszczane w Organizacji Wewnętrznej Sędziów Pokoju.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 1 Grudnia 1880 r. N. 61.

Sekwestr nie może być nakazany w zabezpieczeniu powództwa, wytoczonego o uznanie sprzedaży dóbr za nieszkodzącą prawom dzierżawcy i uznanie umowy o dzierżawę za obowiązującą dla sprzedawcy i nabywcy. P. 757.

Sekwestr, gdy jest przedmiotem skargi powodowej — zabezpieczenie takiego powództwa przez sekwestr, nie może mieć miejsca. P. 820.

Sekwestr. Spór, co do tego, czy dobra skonfiskowane przeszły na rzecz skarbu, albo nie — należy do sądów, albowiem art. 5 Postanowienia Nam. Kr. Polskiego z d. 17/29 Października 1868 r. odnosi się tylko do konfiskacy i sekwestrów nie ulegających żadnym sporom.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 29 Listopada 1880 r. w spr. Jabłońskiego.

Sentencya wyroku powinna być pisana przez Prezydującego, lub członka sądu ze zlecenia Prezydującego własnoręcznie.

Ukaz Cyrkularny Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 9 Czerwca. 1875 r. N. 21.

Seperacya. Umowa między małżonkami na czas procesu, o unieważnienie lub seperację mał-

żeństwa. Moc obowiązująca zawartą między małżonkami umowy, w myśl art. 221 prawa o małżeństwie z r. 1836, zależy od wyrzeczenia unieważnienia lub seperacyi w tej mianowicie sprawie, której wytoczenie dało powód do takiej umowy, a nie w każdej dalszej sprawie rozwodowej lub seperacyjnej między tymi małżonkami.

Wyrok Izby Sądowej z d. 18/30 Stycznia 1882 r. Dep. I w sprawie N. 526 Ap. 1881.

Wyrok Kassacyjny z d. 21 Października 1883 r. wspomniony w sprawozdaniu o skar. kass. w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 2 półr. 1882 r. str. 135.

Sędzia Pokoju nie ma prawa podawać raportów wprost do Rządzącego Senatu, lub skarżyć postanowień Zjazdu Sędziów Pokoju, dotyczących odbywania posiedzeń.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 28 Maja 1877 r. N. 8. i z d. 18 Grudnia 1878 r. N. 51.

Sędzia Pokoju może być pełnomocnikiem w tych sprawach prowadzonych w sądach ogólnych, w których prawo takiego pełnomocnictwa dozwala bez pozyskania świadectwa możności prowadzenia spraw cudzych.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 5 Listopada 1877 r. N. 32.

Sędzia Pokoju obowiązany jest, wraz z przedstawieniem papierów prywatnych lub urzędowych, ulegających karze kontrawencyjnej — donosić komu należy o przekroczeniu przepisów ustawy stempłowej.

Ukaz Cykularny I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 23 Stycznia 1879 r. N. 54.

Sędzia Pokoju z mocy art. 2 Ust. not. ma tylko prawo zastępować notaryusza tam, gdzie rząd uznał, iż notaryusz winien być mianowany, a ten, albo jeszcze obowiązków nie objął, albo objawszy je zachorował, od obowiązków był oddalony, lub umarł.

Ukaz Cykularny Dep. Kass. Cyw. Rz. Senatu z d. 28 Lutego 1880 r. N. 73.

Sędzia Pokoju, wezwany przez Zjazd Sędziów Pokoju do objaśnienia w sprawie, którą sądził, obowiązany niezwłocznie po daniu objaśnień oddalić się bez żadnych wyjątków — dla tego przeciwne temu przepisy w Organizacji Wewnętrznej Sędziów Pokoju zamieszczone być nie mogą.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 17 Marca 1880 r. N. 20.

Sędzia Pokoju nie może być jednocześnie Advokatem Przysięgłym.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 7 Kwietnia 1880 r. N. 21.

Sędzia Pokoju obowiązany jest przyjmować prośby i skargi zawsze i wszędzie, ustnie czy na piśmie, pisane nawet ołówkiem, nawet dnie, w których niema posiedzeń, nietylko w miejscu swego urzędowania, ale i po za jego obrębem, np. w miejscu posiedzeń Zjazdu Sędziów Pokoju — i dla tego w Organizacji Sądów Pokoju nie może być zamieszczone dozwoleń ustanowienia dni i godzin do przyjmowania prośb i skarg.

Wyroki Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 68, 70, 71, z d. 9 Lutego 1881 r. N. 5, z d. 16 Marca 1881 r. N. 12, z d. 30 Marca 1881 r. N. 22, 68, 69 i z r. 1883 N. 6.

Sędzia Pokoju z powołania swego powinien stale i nieodstępnie przebywać w swoim rewirze.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 69.

Sędzia Pokoju w przyjmowaniu prośb i skarg, nie może się wyręczać inną osobą.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 20 Września 1882 r. N. 35.

Sędziowie krewni między sobą, w myśl art. 148 Org. Sąd., nie mogą sądzić sprawy nawet i wtedy, gdy na posiedzeniu oprócz nich zasiada dostateczna liczba innych sędziów.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 7 Grudnia 1881 r. N. 57.

Sędziowie krewni. Przepis art. 148 Org. Sąd.
zabraniający krewnym między sobą sędziom
zasiadać jednocześnie na posiedzeniu, nie roz-
ciąga się do posiedzeń ekonomicznych, przy
ocenieniu przedmiotów wskazanych w art. 151
Org. w ustępach 1 i 3.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 8 Marca 1882 r. N. 10.

Skarga podana do Sądu Najwyższego i wyda-
ne w jej poparciu pozwy — ulega skutkiem
trzydziestoletniego przedawnienia. P. 805.

Skarga. Sędzia Pokoju nie ma prawa podawać
raportów do Rządzącego Senatu lub skarżyć
postanowień Zjazdu Sędziów Pokoju doty-
czących odbywania posiedzeń.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 28 Maja 1877 r. N. 8. i z d. 18 Grud-
nia 1878 r. N. 51.

Skarga ani protest ze strony Prokuratora do
Izby Sądowej nie służy na postanowienie
władzy sądowej, uznające, że starający się
o świadectwo możności prowadzenia spraw
cudzych odpowiada warunkom moralnym,
wymaganym od pełnomocników prywatnych.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd.
z d. 10 Września 1877 r.

Skarga podana na czynności i rozporządzenia,
które ulegają uchyleniu w drodze nadzoru
z mocy art. 330 Org. Sąd. — nie może być
ani przyjmowana przez Sąd Okręgowy, ani
przedstawiana do Izby Sądowej.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd.
z d. 4 Października 1880 r.

Skarga. Adwokat Przysięgły nie może być
sądzony za przewinienia w swych obowiąz-
kach inaczej, jak w drodze dyscyplinarnej;
przy takich więc sprawach, czy ze skarg, czy
z protestów Prokuratora, przepisy postępo-
wania dyscyplinarnego muszą być zachowane.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 5 Listopada 1878 r. N. 61.

Skarga w głównym przedmiocie dyscyplinarnego
postępowania prowadzonego w Zjeździe,
służy do Izby Sądowej w przymocie kontroli
cyi appellacyjnej, ale nie w drodze kontroli
działań Zjazdu — skarga więc na przedwze-
sność postępowania dyscyplinarnego, nie jest
dopuszczalna.

Postanowienie Ogól. Zeb. Dep. Izby. Sąd.
z d. 17 Stycznia 1881 r.

Skarga na postanowienie Izby Sądowej, naka-
zujące rozwinięcie postępowania dyscyplinar-
nego — nie służy obwinionym.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 30 Stycznia 1878 r. N. 57.

Skarga na postanowienie Rady Adwokatów Przysięgłych i Izb Sądowych, odmawiające przyjęcia do grona Adwokatów Przysięgłych dla moralnych przysięgłych osoby starającej się o takie przyjęcie — nie służy w drodze kassacyjnej.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 25 Maja 1881 r. N. 33.

Skarga na wszelkie postanowienia Rady Adwokatów Przysięgłych — jest dopuszczalna, wyjąwszy, gdy ci ostatni są skazani na ostrzeżenie lub napomnienie.

Wyrok Ogól. Zebr. Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 8 Marca 1882 r. N. 8.

Skarga. Pomocnik Adwokata Przysięgłego ma prawo skargi na postanowienie Rady Adwokatów Przysięgłych, wymierzające nań karę — do Izby Sądowej.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 21 Stycznia 1880 r. N. 6.

Skarga na działania Kommissarza Sądowego — nie ulega rozpoznaniu Prezesa Sądu z mocy art. 330 Org. Sąd., lecz powinna być wnoszona w sposób wskazany w art. 962 i 964 Org. Sąd.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Października 1880 r.

Skarga na postanowienie, uwalniające Kommissarza Sądowego przez Prezesa Sądu — nie jest dopuszczalna.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 25 Kwietnia 1883 r. N. 11 i z d. 19 Września 1883 r. N. 17.

Skarga na postanowienie Prezesa, wyznaczające lub odmawiające wyznaczenia zastępcy za notaryusza, chcącego wydalić się za urlopem — nie służy do wyższej instancji, wyjąwszy w razie przestępnego charakteru postanowienia.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 27 Listopada 1878 r. N. 49.

Skarga na postanowienie Prezesa Sądu Okręgowego, odmawiające notaryuszowi urlopu, jako dotycząca Zarządu Sądowego — nie ma miejsca w drodze instancji sądowych, może być tylko podana w drodze nadzoru do Ogólnego Zebrania I i Kassacyjnego Departamentu Rządzącego Senatu.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 24 Maja 1882 r. N. 21.

Skarga na postanowienie Zjazdu Sędziów Pokoju, odmawiające zamianowania pełnomocnikiem prywatnym — może być podana do Izby Sądowej za złożeniem tej skargi Prezesowi Zjazdu.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 24 Maja 1882 r. N. 24.

Skarga na postanowienie Zjazdu Sędziów Pokoju, zabraniające osobie niebędącej pełnomocnikiem prywatnym popierania trzech spraw dozwolonego art. 18 Postanowienia z d. 24 Maja 1874 r.—nie służy do Izby Sądowej.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 1 Grudnia 1880 r. N. 60.

Skarga na postanowienie Zjazdu Sędziów Pokoju, odmawiające zamianowania pełnomocnikiem prywatnym, oparte na wnioskach sądu, o osobistości proszącego — nie jest dopuszczalna.

Wyrok Ogól. Zebr. Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 20 Września 1882 r. N. 32.

Skarga na postanowienia Zjazdu Sędziów Pokoju, niedozwalające prowadzić pełnomocnikowi prywatnemu trzech spraw cudzych — podaje się do Izby Sądowej, a nie do Rządzącego Senatu.

Wyrok Ogól. Zebr. Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 20 Września 1882 r. 32.

Skarga powodowa nie ulega zwróceniu, gdy zamieszkanie jednego z pozwanych okazało się niedokładnym. P. 775.

Skarga powodowa. Współwłaściciele nieruchomości przedanej przez publiczną licytację —

mogą skarżyć takową sprzedaż w drodze skargi powodowej, a nie incydentalnie. P. 790.

Skarga powodowa, a nie skarga incydentalna, na Komisarza Sądowego — może być skuteczną o to, iż on wprowadził nabywcę w posiadanie gruntów nie takich, jakie były wskazane w zajęciu na sprzedaż publiczną. P. 868.

Skarga appellacyjna na decyzję hipoteczną, wydaną w przedmiocie wykonania wyroku ad judykacyjnego w hipotece, podaje się w terminie trzechmiesięcznym, licząc od dnia ogłoszenia decyzji. P. 683.

Wyrok Kassacyjny z d. 3 Marca 1883 r. Dep. I w sprawie N. 361 Ap. z r. 1881 wspomniany w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 2 półr. 1882 r. str. 128 w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1882.

Skarga appellacyjna. Zrzeczenie się appellacji pismem prywatnym — jest ważne. P. 735.

Skarga appellacyjna. Licytacja nieruchomości nie może się odbyć przed rozsądzeniem appellacji, założonej od wyroku, zasądzającego dochodzoną summę pod tymczasową wykonalnością. P. 758.

Skarga appellacyjna. Zakładający opozycję naprzeciw zaocznemu wyrokowi, może ją odwołać, podając jednocześnie skargę appellacyjną. P. 813.

Skarga appellacyjna nie podpisana — nie ma żadnego znaczenia. 822.

Skarga appellacyjna. Kopia skargi appellacyjnej, może być wręczona ważnie pełnomocnikowi prywatnemu, prowadzącemu sprawę w pierwszej instancji — chociaż ten nie ma świadectwa możności prowadzenia spraw cudzych w Izbie Sądowej. P. 877.

Skarga appellacyjna zwrócona, nie potrzebuje być przesłaną przez Izbę Sądową Sądowi Okręgowemu, celem jej przesłania Izbie — gdy postanowienie zwrócenia zostało uchylone — lecz może być jednocześnie rozpoznana. P. 896.

Skarga appellacyjna. Zwrócenie skargi appellacyjnej powinno nastąpić skarżącemu do miejsca przebywania, przez niego przy sprawie w Sądzie Okręgowym obrane, gdy nie wskazał w skardze zamieszkania, w razie zaś nieobrania zamieszkania w Sądzie Okręgowym, podług art. 311 U.—N. 55/84 Inc. II.

Skarga appellacyjna podana na wyroki Sędziów Pokoju bez uiszczenia opłat sądowych i opłat od arkuszy złożonych papierów, zostaje bez biegu, lecz powinno być wydane wezwanie o złożenie takowych opłat w czasie najmniej siedmiodniowym z terminem na odległość, licząc od daty wręczenia wezwania, a w razie

nienuiszczenia opłaty, skarga po upływie terminu zwraca się skarżącemu.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 5 Października 1881 r. N. 36.

Skarga incydentalna na postanowienie Sądu Okręgowego, co do zabezpieczenia powództwa, zamieszczonego w wyroku zaocznym — nie służy. P. 377.

Skarga incydentalna na postanowienie Sądu Okręgowego, odmawiające tymczasowej wykonalności wyrokowi — może być oceniona dopiero po doręczeniu tego wyroku przeciwnikowi. P. 784.

Skarga incydentalna na postanowienie Sądu, nakazujące złożenie dowodu wskazanego — nie jest dopuszczalna oddzielnie od appellacji głównej. P. 785.

Skarga incydentalna na uchwałę rady familijnej, wyrzekającej oddalenie opiekuna nieletnich od jego obowiązków — powinna być podana z przypozwaniem członków na wydanie uchwały zgadzających się. P. 840.

Skarga incydentalna na postanowienie Sądu Okręgowego w punkcie nie dodania wyrokowi egzekucyi tymczasowej — nie ulega ocenie Izby Sądowej bez dowodu, że appellacya w samej sprawie podana przez stronę przeciwną. P. 863.

Skarga incydentalna podana na część wyroku pozwalającą natychmiastowej wykonalności — nie może być zwróconą, skarżącemu jednocześnie wyrok w głównym przedmiocie. P. 864.

Skarga incydentalna na postanowienie Sądu Okręgowego, oddalające ekscepcyę niewłaściwości sądu, z powodu pomieszania żądań — nie jest dopuszczalna bez appellacyi w samej sprawie. N. spr. 213/77 I.

Skarga incydentalna. Prawo podania skargi incydentalnej, którą objawia się spór jurisdikcyjny — nie ogranicza się dwutygodniowym terminem, oznaczonym dla innych skarg incydentalnych Sądu Okręgowego od dnia ogłoszenia postanowienia.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Kwietnia 1880 r. w spr. Malickiego.

Skarga incydentalna na postanowienie Sądu Okręgowego w przedmiocie uznania bezwłasnowolności — służy do Izby Sądowej.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 28 Października 1878 r.

Skarga incydentalna na postanowienie Sądu Okręgowego, odmawiające przyjęcia do grona Adwokatów Przysięgłych, nie dla braku formalności, lecz w skutek nieprzychylnych wiadomości o danej osobistości — może być podaną do Izby Sądowej.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Grudnia 1876 r.

Skarga incydentalna na postanowienie Sądu Okręgowego, odsełające sprawę Prokuratorowi dla dochodzenia kryminalnego — nie jest dopuszczalna. N. 18/84 Inc. II. (Przeciwnie zob. P. 360).

Skarga incydentalna. Kopie skargi incydentalnej, na postanowienie dotyczące rozdzielenia szacunku, powinny być dołączone przy podaniu skargi, dla stron interesowanych. N. spr. 239/81 Inc. I.

Wyrok Kassacyjny z d. 5 Listopada 1882 r. wspomniony w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1882 w zeszycie XII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. str. 70. G. S. z r. 1883 N. 10.

Skarga incydentalna. Spór jurisdikcyjny między Zjazdem Sędziów Pokoju a Izbą Sądową z mocy art. 232 i 233 U., objawia się podaniem skargi incydentalnej do Rządzącego Senatu przez stronę interesowaną, ze złożeniem kopii postanowień sądów, w których wynikł ten spór o właściwość sądu, kopie przesyłają się stronie przeciwniej — i następnie zachowują się przepisy postanowione dla skarg incydentalnych.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 27 Października 1880 r. N. 49.

Skarga incydentalna wprost do Rządzącego Senat, nie może być podawana, lecz za pośrednictwem sądu, na postanowienie którego jest wnoszona, wyjąwszy—na przyjęcie lub nieprzyjęcie sprawy wbrew przepisom — na zwłokę — na nieprzedstawienie skargi w terminie właściwym—na zwrócenie skargi.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 29 Września 1880 r. N. 46.

Skarga incydentalna na postanowienie Ogólnego Zebrania Sądu Okręgowego w przedmiocie odmówienia urlopu członkowi sądu—dopuszczalną jest w granicach art. 234 Org. Sądów.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 13 Czerwca 1881 r.

Skarga incydentalna Prokuratury w imieniu zarządów skarbowych, na postanowienie Sądu Okręgowego w przedmiocie niewłaściwości sądu—ulega ocenieniu ostatecznemu Oddzielnego Kompletu Izby Sądowej.

Ukaz Rządzącego Senatu z d. 16 Stycznia 1882 r. N. 115 w sprawie Węgrowa.

Skarga kassacyjna nie służy na postanowienie Izby Sądowej w sporze jurisdycyjnym wynikłym w Sądzie Okręgowym—gdyż postanowienie takie jest ostateczne.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 13 Marca 1878 r. N. 14.

Skarga kassacyjna na wyrok, wydany w drodze dyscyplinarnej. Termin do skargi takiej liczy się od daty ogłoszenia go obwinionemu na posiedzeniu sąjącem.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Lutego 1879 r.

Skarga kassacyjna jest dopuszczalna na wszelkie postanowienia Izb Sądowych, wydane w drodze dyscyplinarnej, co do pełnomocników sądowych.

Wyroki Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 30 Kwietnia 1879 r. N. 21 i z d. 5 Października 1881 r. N. 39.

Skarga kassacyjna. Zwrócenie skargi kassacyjnej z tego powodu, że postanowienie Izby Sądowej nie ulega zaskarżeniu w drodze kassacyjnego postępowania—zależy od uznania Rządzącego Senatu, a nie Izby Sądowej.

Wyrok Ogólnego Zebrania Departamentu Kassacyjnego z d. 21 Grudnia 1880 r. N. 60.

Skarga kassacyjna nie służy na postanowienie rad Adwokatów Przysięgłych i Izb Sądowych, odmawiające przyjęcia do grona Adwokatów Przysięgłych osoby starającej się o takie przyjęcie.

Wyrok Ogól. Zebr. Kass. Dep. Rz. Senatu
z d. 25 Maja 1881 r. N. 33.

Skarga kassacyjna podawana do Rządzącego
Senatu na wyrok Zjazdu Sędziów Pokoju—
wolną jest od opłaty sądowej i opłat ustano-
wionych w art. 200 U. i dalszym jego ciągu
z r. 1879 r.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Se-
natu z d. 5 Października 1881 r. N. 36.

Skarga kassacyjna podawana do Zjazdów Sę-
dziów Pokoju na wyrok Sędziów Pokoju—
nie ulega opłacie sądowej, lecz ulega opłacie
od arkuszy składanych papierów prawem
ustanowionej—nie wniesienie tych opłat spra-
wia pozostawienie skargi bez biegu—lecz po-
winno być wydane wezwanie o złożenie opła-
ty w terminie najmniej siedmiodniowym z ter-
minem na odległość, licząc od daty wręcze-
nia wezwania—a w razie nieuiszczenia opła-
ty, skarga po upływie terminu zwraca się
skarżącemu.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Se-
natu z d. 5 Października 1881 r. N. 36.

Skargi kassacyjne od r. 1876 — 1884 włącznie
przedstawiają się, jak następuje:

Ze spraw osądzonych:					S k a r g:			
w roku	w Depar.	wyrokami	postano- wienia	razem	podano	zwrócono	przyjęto	oddułono
1876	I	39	26	65	—	—	—	—
1877	I	389	321	710	—	4	1	1
1878	I	508	407	915	—	—	1	5
1879	I	587	404	991	—	1	5	8
1880	I	446	600	1046	—	—	5	18
1881	I	683	560	1243	13	2	4	7
—	II	137	—	137	5	—	—	—
—	III	342	178	520	10	—	—	—
1882	I	535	438	973	32	4	4	13
—	II	144	—	144	5	1	1	4
—	III	647	242	889	15	2	2	8
1883	I	456	457	913	21	2	5	9
—	II	237	1	238	5	—	1	—
—	III	672	214	886	18	—	—	3
1884	I	412	343	755	30	4	5	10
—	II	454	34	488	15	1	—	2
—	III	798	281	1079	27	2	5	5
Razem w 3ch Departam.					7486	4506	11992	
osądzonych podług Ustawy P. S. C.					259	23	39	93
					w Depar. I. II. III	w Dep. I. II. III	w Dep. I. II. III	w Dep. I. II. III
					159.30.70	17.2.4	30.2.7	71.6.16

Podanych więc było skarg	259
z których zwrócono	23
przyjęto	39
oddalono	93
	155

Z końcem r. 1884 pozostało nieosądzonych 104

Rozsądzenie pytań prawnych w skargach, przyjętych i oddalonych, zamieszczone jest w streszczeniu pod wyrazem „wyroki”.

Skład sądu. Organizacya Sądowa nie czyni żadnej różnicy między posiedzeniami samego sądu i posiedzeniami jego wydziałów: art. 140 i 150 Organiz. ustanawia tylko ten ogólny przepis, iż dla ważności i legalności składu posiedzenia trzeba nie mniej jak trzech członków.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Maja 1880 r. N. 34.

Służebność. Przy rozdzieleniu szacunku dóbr otrzymanego na licytacyi, nie może być wydzielona summa pieniężna w zamian za zaległą ordynaryę, daniny i służebności w Dz. III Wykazu hipotecznego na rzecz skarbu zabezpieczone. P. 763.

Służebność. Odstąpienie połowy osady jednej osobie bez wzmianki o służebnościach, a innej osobie, drugiej połowy z wszelkimi prawami do niej—nie pozbawia nabywcy pierw-

szej połowy prawa do służebności osadzie służących. P. 802.

Służebność pastwiska i wrębu wpisane do Wykazu Hypotecznego po zaciągnięciu pożyczki Towarzystwa Kredytowego—ulegają wykreśleniu w skutek sprzedaży dóbr przez Towarzystwo Kredytowe. P. 835.

Służebność. Zobowiązania właściciela dóbr względem proboszcza, co do uiszczania danin i służebności nie nikną ze zniesieniem parafii, lecz winny być wykonywane na rzecz skarbu, wchodzącego w prawa duchowieństwa. P. 837.

Służebność pastwiska i lasu nie może być przedmiotem oddzielnej sprzedaży bez nieruchomości. P. 841.

Służebność. Niestawianie przeszkód w budowie i 20-letnie milczenie—nie pozbawia właściciela domu mającego służebność non-aedificandi prawa, do wystąpienia przeciw sąsiadowi, którego dom został obciążony tą służebnością, o usunięcie budowli wystawionych wbrew pierwotnej umowie, służebność ustanawiającej. P. 845.

Służebność. Sprawa o wynagrodzenie za wycięte drzewo, z tytułu służebności leśnej, przedawcom przynależnej, a przez nich przy sprzedaży domu i placu nie odstąpionej—należy do sądów ogólnych. P. 880.

Służebność pastwiska. Wydział hipoteczny może dozwolić wniesienia do wykazu treści, o służebności pastwiska dla inwentarza proboszcza, na mocy nieprawomocnego postanowienia Komisarza Włościańskiego. P. 893.

Służebność. Paszenie samowolne bydła przez włościan mających służebność pastwiska z Tabelli Likwidacyjnej — w czasie lub miejscu niedozwoloném — stanowi przekroczenie (пepeвышение) prawa tej służebności i nie ulega ocenieniu sądów.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 27 Stycznia 1879 r. w sprawie Filipińskiego i innych.

Służebność. Paszenie samowolne bydła przez włościan nie mających służebności pastwiska z Tabelli Likwidacyjnej — stanowi nieprzekroczenie prawa służebności, lecz naruszenie prawa własności — i ulega ocenieniu sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie K.

Służebność. Sprawa o nienależność egzekwowanej przez skarb drogą administracyjną summy, którą Izba Skarbowa ustanowiła w miejsce służebności, zabezpieczonej hipotecznie na rzecz klasztoru, i o zniesienie takiej egzekucyi — ulega rozpoznaniu sądów.

Wyrok Izby Sądowej z d. 11/23 Września 1878 r. w sprawie N. 239/78 Inc. I opisanej

pod Pyt. 826 Juris. Izby Sądowej Warszawskiej.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 11 Maja 1881 r. N. 28.

Służebność. Spór o służebność wynikającą nie z Tabelli Likwidacyjnej i danych, lecz z naturalnego położenia miejscowości i z mocy prawa ogólnego — ulega ocenieniu sądów.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 29 Listopada 1879 r. w sprawie Boguckiego.

Służebność. Sprawa o służebność na rzecz parafii prawosławnej, dawniej uniackiej — należy do władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. Warsz. z d. 6 Marca 1882 r. w sprawie Szumowskiego.

Służebność. Spór względem tego, czy winni są włościanie naruszenia służebności, zamieszczonej w Tabelli Likwidacyjnej — ulega władzom włościańskim.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. Warsz. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie Benke.

Służebność. Przywrócenie naruszonego posiadania, przez wjazd na podwórze, w skutek urzędzenia drzwi w domu sąsiednim w osadzie — nie stanowiąc powództwa o prawo wynikające ze stosunków dominialnych, lecz

o prawo użytkowania z wjazdu na podwórze, to jest o prawo służebności — ulega Sądom Pokoju.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. Warsz. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie Grenda.

Służebność. Powództwa o przyznanie prawa roszczonego do służebności (art. 117 i 136 Ust. o zast. Ust. Sąd. do Okr. Sąd. Warsz.) winny być wyносzone przed sądy ogólne, powództwa zaś o naruszenie używania (art. 115 ust. 4 rzeczonej Ust.) mogące mieć na celu obronę i zabezpieczenie tylko takiego używania, które według Kodeksu Cywilnego, jest uważane za niezależne wykonywanie prawa (art. 2230 K. C.)—podlegają Sędziom Pokoju, którzy winni przedewszystkiem ocenić, do jakiego rodzaju należą służebności sporne, a jeżeli Kodeks Cywilny nie pozwala na nabycie takiego prawa służebności przez posiadanie, powództwo o przywrócenie używania takiego prawa, winni odrzucić, z powodu niedopuszczalności skargi z mocy samego prawa.

Wyrok Kassacyjny z d. 14 Stycznia 1883 r. N. 108 w sprawie Jeziorski przeciwko Szafanowi wydany na skutek skargi na wyrok Zjazdu I Okr. Piotrkowskiego zamieszczony w G. S. z r. 1883 N. 14.

Służebność deputatu drzewa dla szkół, z chwilą wniesienia jej do wykazu hipotecznego, lub etatu szkolnego, nabywa charakter stosunku płaćącego podatki, i egzekwuje się w drodze administracyjnej, bez względu nawet na to, czy pierwotna umowa, wniesiona jest do księgi hipotecznej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w spr. Kindlera.

Służebność. Zmiana służebności dostarczania drzewa dla szkół na pieniądze—przez władze administracyjne może być skarżona do władz wyższych, lub być przedmiotem powództwa przed sądy ogólne.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w spr. Kindlera.

Śmierć. Wynagrodzenie za szkody i straty w skutek śmierci, lub uszkodzenia na zdrowiu, wynikłych w czasie eksploatacji dróg żelaznych i komunikacji parowymi statkami—cięży właścicieli przedsiębiorstw i podług woli stron poszkodowanych może być dochodzone w sądach cywilnych, lub w razie dochodzenia z czyjej winy wynikło nieszczęście w sądach kryminalnych — w tych ostatnich sądach.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 7 Listopada 1883 r. N. 32.

Solidarność. Odpowiedzialność solidarna ciąży opiekuna przydanego z opiekunem głównym, za szkody zrządzone nieletnim, przez dopuszczenie szkodliwych dla nich warunków przy sprzedaży działowej nieruchomości spadkowych.

Wyrok Kassacyjny z d. 12 Listopada 1884 r. w sprawie N. 197/81 Ap. III wspomniony w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 90.

Spadek. Ukrycie części spadku sprawia utratę prawa do udziału spadkowego, tylko do części tej spadku, którą spadkobierca ukrył; może on otrzymać to, co za darowiznę z części rozrządzałnej przez spadkodawcę uczynioną, poczytane zostało. P. 753.

Spadek wakujący może być uznany i kurator zamianowany, chociaż w akcie urodzenia wzmiankowano, że zmarły pozostawił wdowę. P. 793.

Spadek wakujący, pozostały po osobie zmarłej w Królestwie, która była pochodzenia rosyjskiego i miała stałe zamieszkanie w Rosji — może być uznany — lecz przy zachowaniu przepisów postanowionych w art. 1239 cz. I T. X Zbioru Praw Ruskich — art. 472 Org. Senatu i dodatków 10, 20 i 22. P. 923.

Spadek wakujący. W postanowieniu sądu wprowadzającym skarb w posiadanie spadku wakującego lub bezdziedzicznego, nie potrzeba wyrzekać włożenia na masę spadkową kosztów postępowania tegoż wprowadzenia. P. 925.

Spadek nierozporządzony. Papiery kredytowe i gotowizna znalezione w pozostałości zmarłego, nie stanowią spadku nierozporządzonego w obec wyrażenia testatorki, iż cały swój majątek, składający się z nieruchomości, zapisuje Towarzystwu Dobroczynności. P. 846.

Spadek. Sprawy spadkowe i wynikające z tych spadków sprawy działowe między wiejskimi mieszkańcami, majątku ruchomego, wartości wyższej nad 500 rs. (art. 112 i 113 Ust. post. różn.) — ulegają władzy Sądu Gminnego tylko wtedy, kiedy majątek ten nie wchodzi w skład spadku, składającego się z gruntów uwłaszczonych, albo wogóle nieprzewyższających rozległości jednej włóki.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 8 Kwietnia 1881 r. w spr. Kicińskich.

Spadek po Niemcu. Na zasadzie konwencji, zawartej między Rosyją a Niemcami d. 31 Października (12 Listopada) 1874 r. (zamieszczonej w Zbiorze Ukazów i Rozporządzeń Rządowych z r. 1874 N. 29 str. 344), władze sądowe Rosyjskie nie mogą przyjmować pod

swe ocenienie żądań o przyznanie spadku takiego spadkobiercom, jeżeli powództwo nie zostało wniesione do sądu właściwego otwarcia spadku przed upływem czasu wskazanego w art. 5 konwencji — ani wydawać podanym niemieckim majątku ruchomego zabezpieczonego po śmierci ich rodaka — lecz konsulom.

Ukaz Cyrkularny Departamentu Kass. Cyw. Rz. Senatu z d. 28 Listopada 1874 r. N. 50.

Spadek. Poddana Austriacka nie jest pozbawioną prawa brania spadku z testamentu w Królestwie Polskiem. P. 622.

Wyrok Kassacyjny z d. 4 Czerwca 1884 r. wspomniany w sprawozdaniu o skarg. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 80.

Spadkobierca ukrywający część spadku, traci prawo do udziału spadkowego, tylko do części téj spadku, którą ukrył; może otrzymać to, co za darowiznę; z części rozrządzałnej przez spadkodawcę uczynioną — poczytane zostało. P. 753.

Spadkobierca. Uznanie poprzednie za spadkobierców osób przychodzących z uznaniem uznieważnienia aktów zbycia majątku spadkowego, egzmisy posiadaczy, a wprowadzenia powodów w posiadanie takowego — jest potrzebne wtedy, gdy spadkobiercy potrzebują

się uciekać do współdziałania sądu dla ustanowienia ich praw spadkowych i dla wejścia w posiadanie spadku. P. 883.

Spadkobierca. Wierzytelność spadkowa, może być poszukiwana przez jednego z współspadkobierców w całości, z mocy art. 724 K. C. bez względu ilu pozostało spadkobierców, na téj zasadzie, iż nikt nie może być przymuszony do przyjęcia spadku, a przyznania praw spadkowych po za hipotecznych, Kodeks Cywilny nie zna. N. 99/84 Ap. II.

Spis ruchomości. Umowa przedślubna stanowi dla żony dowód własności przedmiotów ruchomych, chociaż ich spis nie został do téj umowy dołączony — obok umowy takiej badanie świadków może być dozwolone. P. 801.

Splata. Sąd nie może sprostować rachunku wykupnej summy, przedstawionej przez powoda w powództwie o spłatę. P. 798.

Splata. Można domagać się ze skutkami prawnymi dozwolenia spłaty wieczystej dzierżawy pewnej części dóbr obciążonych pożyczką Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego i innymi długami prywatnymi, chociaż prawo to nie weszło do wykazu hipotecznego, lecz wszystkie długi ciążące na dobrach, ciążące będą i na spleconej i na zupełnej własności zamienionej wieczystej dzierżawie — a nadto trzeba w rachunku wykupnej summy zamie-

ścić nietylko opłaty coroczne pieniężne, ale nadto i powinności uiszczane przez dzierżawców właścicielowi, oraz te ograniczenia dzierżawcy w użytkowaniu, umorzenie których z przejściem prawa własności na wykupującego dzierżawcę wieczystego, przynosi szkodę dawnemu właścicielowi. P. 798.

Splata. Ar. 14 Postanowienia o Towarzystwie Kredytowem Ziemskim z d. 1/13 Czerwca 1825 r., pozwalający splatę długów hypotecznych powstałych przed datą takowego postanowienia Listami Zastawnymi al pari—stosuje się i do wypłat obecnie dokonywanych. P. 833.

Splata. Badanie świadków w sprawie o splatę na to, iż cena nabycia prawa do spadku zamieszczona w akcie notaryalnym nie jest zgodne z rzeczywistością—może być dozwolone. P. 910.

Splata. Sprawa o splatę obcego nabywcy praw do spadku po włościaninie—należy do Sądu Gminnego. P. 930.

Splata czynszu emfiteutycznego i laudemii skarbowi z nieruchomości Warszawskiej—ulega rozpoznaniu władz sądowych, a nie Izby Skarbowej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 26 Maja 1884 r. w sprawie Hozera.

Spory zająć mogące między stronami—mogą być przez nich poddane sądowi wybranemu przy względzie na ich władzę przez prawo oznaczoną. P. 771.

Spory działowe. Nieczyniący przy protokóle działowym u notaryusza sporów, może czynić zarzuty przeciw działowi przy sprawie o zatwierdzenie takowego. P. 885.

Spory wynikające między Bankiem Polskim, a osobami mającymi prawo do majątku spadkowego, w depozyt Banku złożonego—ulegają rozpoznaniu władz sądowych w drodze skarg powodowych.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Czerwca 1877 r. w sprawie Karwowskich.

Spory wynikające ze stosunków stron po wyłączeniu—należą do sądów, a nie spory mające za przedmiot sam majątek uległy wyłączeniu.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w sprawie Skoryny.

Spółka dóbr i zakładów górniczych, chociaż nie rozwiązana—może być przedmiotem działu i sprzedaży. P. 756.

Przeciwne. P. 290. 499.

Spółka udziałowa może mieć tytuł własności

majątków nieruchomości przepisany na siebie, a nie na spółników. P. 896.

Spółka handlowa z wyjątkiem tylko udziałowej (art. 49 K. H.) — nie może być dowodzoną księgami handlowymi.

N. 258/84 Inc. III.

Spór o wydanie drugiego wyciągu głównego aktu notaryalnego dawnego — powinien być oceniany na zasadzie K. P. C. — P. 660.

Spór jurysdykcyjny. Termin prekluzyjny może byćznaczony Prokuratorowi do złożenia wyroku właściwej władzy, rozsądzającego spór jurysdykcyjny — objawiony w sprawie dawniej. P. 552.

Spór jurysdykcyjny w sprawach cywilnych z mocy art. 232 U. P. S. C., wynika nie inaczej, jak w skutek skargi incydentalnej strony interesowanej — władza więc sądowa, w której spór ten wynikł, nie ma prawa sporu takiego przedstawiać Rządzącemu Senatowi.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 30 Stycznia 1878 r. N. 7.

Spór jurysdykcyjny wynikły w Sądzie Okręgowym — ulega ostatecznemu osądzeniu w Izbie Sądowej, bez możności skargi do Rządzącego Senatu.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 13 Marca 1878 r. N. 14.

Spór jurysdykcyjny ze strony władzy administracyjnej, nie objawia się przez Prokuraturę, lecz przez tę władzę rządową lub osobę, która poczytuje daną sprawę za ulegającą jej władzy — przez odezwę do Prokuratora sądu, w którym się prowadzi takowa z przytoczeniem zasad.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 22 Kwietnia 1878 r. w sprawie Sosnowskiej.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 65.

Spór jurysdykcyjny ze strony władzy rządowej — może być skutecznie objawiony dopiero po postanowieniu Sądu, względem przyjęcia sprawy pod swe ocenienie.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Listopada 1878 r. w sprawie Sztymblicha.

Spór jurysdykcyjny objawia się ze strony władzy administracyjnej, utrzymującej, iż spór sądowi przedstawiony, ulega rozpoznaniu tejże władzy — przez Prokuratora tegoż sądu — (art. 240 U.) samo więc twierdzenie, iż sprawa nie należy do sądów, nie stanowiąc sporu jurysdykcyjnego — nie sprawi też należytego skutku.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 27 Listopada 1878 r. N. 45.

Spór jurysdykcyjny objawiony przez władzę administracyjną w sprawie dawniej, osądzonej podług K. C. Fr. — nie może być osądzony przez Izbę Sądową.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 21 Kwietnia 1879 r. w sprawie Poznańskiego.

Spór jurysdykcyjny jest dopuszczalny, chociaż wyrok rozsądzający sprawę jest prawomocny.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 14 Maja 1879 r. N. 33.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 6 Listopada 1882 r.

Spór jurysdykcyjny nie może być wszczęty przez sam sąd.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Kwietnia 1880 r. w sprawie Lotta.

Spór jurysdykcyjny. Prawo podania skargi incydentalnej, którą objawia się spór jurysdykcyjny — nie ogranicza się dwutygodniowym terminem, oznaczonym dla innych skarg incydentalnych Sądu Okręgowego od dnia ogłoszenia postanowienia.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Kwietnia 1880 r. w sprawie Malickiego.

Spór jurysdykcyjny. Spór między dwiema władzami sądowymi o to, czy w sprawie nastąpiło zadosyć uczynienie wymaganiu art. 110

U. P. S. C. — nie stanowi sporu jurysdykcyjnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 31 Maja 1880 r. w spr. Sankowicza.

Spór jurysdykcyjny między Zjazdem Sędziów Pokoju a Izbą Sądową z mocy art. 232 i 233 U., objawia się przez podanie skargi incydentalnej do Rządzącego Senatu przez stronę interesowaną ze złożeniem kopii postanowień sądów, w których wynikł ten spór o właściwości sądu, kopie przesyłają się stronie przeciwnej — i następnie zachowują się przepisy postanowione dla skarg incydentalnych.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 27 Października 1880 r. N. 49.

Spór jurysdykcyjny wynikły w Izbie Sądowej, ulega ocenieniu Ogólnego Zebrania I i Dep. Kass. Rząd. Senatu.

Wyroki tegoż Zebrania z d. 15 Grudnia 1880 r. N. 65 i z d. 24 Października 1888 r. N. 29, zamieszczony w Ukazie z d. 22 Stycznia 1884 r. G. S. z r. 1884 N. 37.

Spór jurysdykcyjny, jeżeli jest objawiony w Sądzie Okręgowym, ulega ocenieniu Izby Sądowej, lecz w Komplecie Oddzielnym ustanowionym art. 242 U. — jeżeli zaś spór jurysdykcyjny wynika w Izbie Sądowej — ulega ocenieniu I i Kass. Dep. Rz. Senatu.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 25 Maja 1881 r. N. 31, którym uchylony został wyrok Izby Sądowej w sprawie opisaney pod Pyt. 551 Juris. Izby S. W.

Spór jurisdikcyjny. Postanowienie uznające winę, skutkiem której szkoda nastąpiła, stanowiącą istotę sprawy—nie ulega w tym punkcie ocenieniu przy rozpoznaniu sporu jurisdikcyjnego.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Listopada 1881 r. w spr. Wicherta.

Spór jurisdikcyjny może być objawiony przez władzę rządową i wtedy, gdy sprawa w pierwszej instancji jest osądzona—a spór taki ulega ocenieniu w Komplecie Oddzielnym Izby Sądowej podług art. 242 U.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 21 Grudnia 1881 r. N. 65.

Spór jurisdikcyjny wynikły pomiędzy Rządem Gubernialnym a Sądem Okręgowym—ulega rozpoznaniu Izby Sądowej—jeżeli nie został objawiony w Izbie Sądowej, w tym bowiem razie rozsądza się w Senacie.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 8 Lutego 1882 r. N. 3.

Spór jurisdikcyjny. Prokuratora jako pełnomocnik władz i osób rządowych dla prowadzenia sporów w sądzie—nie ma prawa wszczynać sporu jurisdikcyjnego.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie Prokuratorji.

Sprawa przeciwko Głównemu Towarzystwu dróg żelaznych Rossyjskich—wyniesioną być winna przed sąd właściwy miejsca urzędowania zarządu głównego lub firmy, a nie przed Sąd Handlowy Warszawski. P. 906.

Przeciwne. P. 241. Zob. N. 28/85 Inc. III.

Sprawa handlowa, której wartość nie przenosi 300 rs.—może być sądzoną przez Sąd Handlowy. N. spr. 922/82 Ap. III. Przeciwne P. 299, 702.

Wyrok Kass. z d. 28 Grudnia 1878 r. G. S. z r. 1879 N. 43.

Sprawa dyscyplinarna, sądzoną być winna przez Ogólne Zebranie wszystkich Departamentów Izby Sądowej, postanowienia więc wydane bez udziału jednego z Departamentów są nie ważne.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 26 Października 1881 r. N. 44.

Sprawa dyscyplinarna rozwinięta przeciw Adwokatowi Przysięgiemu—nie stanowi żadnej przeszkody w wytoczeniu mu sprawy kryminalnej—i wzajemnie: pierwsza bowiem ma za przedmiot ocenienie działań jego, ich naganności i nieestosowności z powołaniem Ad-

wokata Przysięgłego — druga ocenienie szkodliwych jego działań, jako osoby prywatnej wogóle.

Wyrok Ogól. Zebr. Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 20 Września 1882 r. N. 31.

Sprawa przypadająca w dzień sobotnie odracza się na inne dni tylko w tym razie, jeżeli żydzi, którzy zeznają, jako świadkowie, pod przysięgą, odmawiają jej wykonania dla zabronienia religijnego.

Wyrok Ogól. Zebr. Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 24 Stycznia 1883 r. N. 4.

Sprawdzenie. Dostarczenie aktu notaryalnego wskazanego do sprawdzenia pisma i podpisu na dokumencie o fałsz zaskarżonym — jest obowiązkiem sądu. P. 779.

Sprawdzenie. Do sprawdzenia podpisu dokumentu o fałsz zaskarżonego, napisanego w języku polskim, nie mogą być użyte podpisy w języku ruskim. P. 781.

Sprawdzenie. Z kilku przedstawionych aktów do sprawdzenia podpisu wybierają się jednocześnie z podpisem o fałsz skarżonym — gdy jest przedstawiony jeden, niejednocześnie nie stanowi przeszkody w przyjęciu takiego aktu do sprawdzenia. P. 862.

Sprawdzenie dokumentu o fałsz zaskarżonego, co do pisma i podpisu, może być dozwolone przez porównanie z pismem napisanym przez

zadającego fałsz, za dyktowaniem przez biegłych. P. 912.

Sprawdzenie. Nie stawienie się strony do rozprawy o wybór dokumentów do sprawdzenia, można uważać za zgodzenie się na przedstawione przez zadającego fałsz. P. 912.

Sprostowanie aktu urodzenia przez dopisanie: „pochodzenia szlacheckiego” nie może mieć miejsca. N. 55/84 Inc. I.

Sprzęty domowe. Pod tym wyrazem rozumieć należy i meble. P. 801.

Środki utrzymania. Badanie świadków może być naznaczone na dowód środków utrzymania rodziny dłużnika, który ma być poddany zatrzymaniu osobistemu. N. 403/84 Inc. I.

Stan cywilny dziecka prawego. Przepisy o dowodzie płynącym względem dzieci urodzonych w prawnie zawartem małżeństwie, z używania stanu dziecka prawego — rozciągają się i do dzieci urodzonych nie w małżeństwie. P. 751.

Stan cywilny dziecka prawego. Badanie świadków może być dozwolone na dowód zarzuczonego nieposiadania stanu cywilnego dziecka prawego. P. 800.

Stratowanie przez inwentarz gruntu, co do którego między włościanami a właścicielem istnieje spór wynikający z Tabelli Likwidacji.

cyjnej i nieoceniony ostatecznie przez władze właściańskie—należy do tych ostatnich.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 22 Kwietnia 1878 r. w sprawie Luto-spiskiego.

Straty. Summa zabezpieczona hypotecznie, jako zasilek i pożyczka za poniesione straty, w czasie powstania 1831 r.—ulega wykresleniu z mocy Manifestu Najwyższego z d. 16/28 Kwietnia 1841 r. P. 873.

Subrogacya do dalszego popierania subhastacyi podług dawnego Kodeksu P. C. nie ma miejsca, gdy pierwszy popierający subhastacyę przed wniesieniem do hypoteki zawiadomienia wierzycieli o sprzedaży, wykreslił wpis o toczący się subhastacyi. P. 40.

Substytucya. Adwokat Przysięgły na mocy udzielonego mu zwykłego pełnomocnictwa — nie może dać pełnomocnictwa substytucyjnego od siebie pełnomocnikowi prywatnemu. P. 585.

Summa zastawna przypadająca skarbowi—ulega spłacie Listami Likwidacyjnymi podług imiennej ich ceny. P. 436.

Summa depozytowa pruska. Decyzje Trybunału nieprzychylnie wydane w drodze ekonomicznej—nie stanowią przeszkody do wystąpienia z procesem o takową sumę. P. 695.

Summa hypoteczna nie może być wykreślona z wykazu przez wydział hypoteczny na żądanie interesowanego wierzyciela, w skutek pomniejszania praw wierzyciela i dłużnika — bez wyroku. P. 892.

Summa hypoteczna, jako zasilek i pożyczka za poniesione straty w czasie powstania 1831 r. —ulega wykresleniu z mocy Manifestu Najwyższego z d. 16/28 Kwietnia 1841 r. P. 873.

Summa. Powództwo wniesione o zasądzenie summy hypotecznej, od właścicieli dóbr, na których ona jest zabezpieczona przez tych właścicieli, jako nabywców do zapłaty przyjętej—nie może mieć skutku, gdy ciż właściciele tego samego dnia dobra sprzedali. P. 915.

Summa posagowa powołana w umowie przedślubnej—może być ograniczoną. N. 858/81. Ap. III.

Świadcstwo Sędziego Pokoju, iż on przez pomyłkę zatwierdził akt nabycia nieruchomości —nie ma skutku prawnego. P. 931.

Świadcstwo możności prowadzenia spraw cudzych. Najwyżej zatwierdzone d. 25 Maja (6 Czerwca) 1874 r. przepisy—nie rozciągają się do dyrektorów, członków zarządu, komisji, agentów i zarządzających interesami

banków, różnych prywatnych towarzystw i innych instytucji, z mocy ustaw, zatwierdzonych przez rząd.

Ukaz Cyrkularny Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 13 Grudnia 1876 r. N. 19 i z d. 20 Maja 1877 r. N. 35.

Świadekstwo możności prowadzenia spraw cudzych. Postanowienie władzy sądowej uznające, że starający się o takie świadectwo odpowiada warunkom moralnym, wymaganym od pełnomocnika prywatnego—nieulega sprawdzeniu przez Izbę Sądową, ani w drodze skargi, ani w skutek protestu ze strony Prokuratora.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 10 Września 1877 r.

Świadekstwo możności prowadzenia spraw cudzych może być wstrzymane na przyszłość pełnomocnikowi prywatnemu tylko w drodze postępowania dyscyplinarnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 11 Marca 1878 r.

Świadekstwo możności prowadzenia spraw cudzych. Jeżeli jedna władza sądowa odmówiła wydania takiego świadectwa z powodu niezłania egzaminu — to uzyskanie świadectwa takiego od innej władzy sądowej nie może zmuszać pierwszej, izby taką osobę

zamianowała pełnomocnikiem prywatnym bez egzaminu.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 14 Kwietnia 1879 r.

Świadekstwo możności prowadzenia spraw cudzych. Gdy władza sądowa odmawia wydania takowego świadectwa, nie dla przeszkód ze strony formalnej, lecz z powodów, jakie uznaje za konieczne, nie ma prawa dotyczyć w tém postanowieniu moralnych przymiotów proszącego, a tém więcej, wchodzić w ich ocenienie, dostateczną jest odmowa bez żadnego objaśnienia przyczyn.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 10 Grudnia 1879 r. N. 76 i z d. 17 Marca 1880 r. N. 16.

Świadekstwo możności prowadzenia spraw cudzych. Pełnomocnik prywatny, który zaniebda opłacić i wziąć świadectwo możności prowadzenia spraw cudzych przez rok, może otrzymać nowe świadectwo na dalszy czas, po nowém rozpoznaniu tego przedmiotu przez sąd, przy względzie na wiadomości o czynach proszącego.

W tego rodzaju przedmiotach, proszący nie może być dopuszczony do ustnych objaśnień na posiedzeniu ekonomiczném w Izbie Sądowej.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 21 Stycznia 1880 r. N. 4, z d. 23 Listo-
pada 1881 r. N. 51 i z d. 20 Września 1882 r.
N. 33.

Świadcstwo możności prowadzenia spraw cu-
dzych. Odmówienie wydania takiego świa-
dectwa dla osobistych przymiotów proszące-
go przez Sąd Okręgowy, nie może powodo-
wać Izby Sądowej, do odmówienia jego proś-
bie wprost, z powodu rzeczonęj odmowy,
lecz obowiązana jest, po przekonaniu się o
uzdolnieniu proszącego, ocenić złożone przez
niego dokumenty, zebrać i rozważyć potrze-
bne jęj wiadomości, ku czemu może mieć
miejsce ściągnięcie ich od Sądu Okręgowego
i dopiero odmówić lub przychylić się do żą-
dania proszącego.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 7 Kwietnia 1880 r. N. 22.

Świadcstwo możności prowadzenia spraw cu-
dzych nie może być udzielone notaryuszowi.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 5 Maja 1880 r. N. 29.

Świadcstwo możności prowadzenia spraw cu-
dzych. Władza sądowa nie może zabronić
zajmowania się cudzemi sprawami i przygo-
towywania próśb osobie, która nie ma takie-
go świadectwa.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd.
z d. 28 Czerwca 1880 r.

Świadcstwo możności prowadzenia spraw cu-
dzych. Pełnomocnik prywatny nie traci swych
praw w skutek nieuiszczenia należnej opłaty
za świadectwo — nie może tylko pełnić obo-
wiązków do czasu zapłacenia.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd.
z d. 9 Grudnia 1880 r.

Świadcstwo możności prowadzenia spraw cu-
dzych. Każda władza sądowa może odmó-
wić wydania takiego świadectwa na mocy ze-
branych wiadomości o niemoralnych postęp-
kach proszącego, chociażby on odpowiadał
wszystkim innym warunkom i nieobowiązana
kierować się pod tym względem zdaniem in-
nej władzy sądowej.

Postanowienie Ogól. Zeb. Dep. Izby. Sąd.
z d. 7 Lutego 1881 r.

Świadcstwo możności prowadzenia spraw cu-
dzych. Pełnomocnik prywatny może posia-
dać świadectwo kilku władz sądowych, wzglę-
dem możności prowadzenia spraw cudzych,
za oddzielną przecież opłatą w każdej władzy.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd.
z d. 9 Kwietnia 1881 r.

Świadek nie może być usunięty od zeznania
dla tego, iż pozwany w sprawie zaskarżył go
o obelgę osobistą.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 27 Kwietnia 1881 r. N. 27.

Świadkowie. Sąd nie może nakazać złożenia pieniędzy na wynagrodzenie biegłych i świadków, postanawiając badanie świadków i opinię biegłych w sporze o fałsz dokumentu, a nie złożenie takich pieniędzy, nie może być poczytane za nieprzedstawienie dowodów fałszu. P. 858.

Świadkowie. Sprawy przypadające w dnie sobotnie, odraczają się na inne dnie tylko w tym razie, jeżeli żydzi, którzy zeznają, jako świadkowie, pod przysięgą, odmawiają jej wykonania dla zabronienia religijnego.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 24 Stycznia 1883 r. N. 4.

Symulacja aktu notaryalnego może być dowodzona badaniem świadków. N. 503/83 Ap. III.
Przeciwnie P. 72.

Symulacja aktu. Zarzut symulacji aktu, nie stanowi tak samoistnego żądania, aby miał wymagać wytaczania powództwa wzajemnego jako skierowany na dowód przeciw głównemu powództwu. N. 494/84 Ap. I.

Syn i ojciec. Jednoczesne zostawanie ojca i syna w urzędowaniu i w bezpośredniej zależności jednego od drugiego — nie jest zabronione prawem.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 5 Października 1883 r. N. 25.

Syndyk. Powództwo mające za przedmiot pretensye, oparte na osobistém zobowiązaniu dłużnika upadłego — nie może być znoszone przed Sąd Okręgowy przeciw syndykowi upadłości. P. 97.

Syndyk. Postanowienie określające charakter upadłości i zatwierdzające koszta syndyka — nie jest wyrokiem. N. spr. 488/82 Ap. III
G. S. z r. 1881 N. 40.

Szkoła. Sprawa o uwolnienie rolnika od opłat postanowionych przez rząd, na utrzymanie szkoły — ulega rozpoznaniu władz administracyjnych, a nie sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
z d. 21 Marca 1881 r. w sprawie Gałczyńskiego.

Tabella Likwidacyjna. Nabywca osady uwłaszczonéj—nie może i nie powinien być wpisywany do Tabelli Likwidacyjnéj. P. 927.

Tabella Likwidacyjna dla miast ze względu na uwagę przy art. 34 Najwyższego Ukazu z d. 28 Października (9 Listopada) 1866 r.—nie stanowi tytułu własności nieruchomości. N. 415/82 Ap. I.

Tabella Likwidacyjna. Spór o prawo własności gruntu przywłaszczoného, oparty na Tabelli Likwidacyjnéj — należy do władz włościańskich.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1882 r. w sprawie Dugałskich i Efimowa.

Tabella Likwidacyjna. Spór o prawo własności gruntu, nie oparty na Tabelli Likwidacyjnéj — należy do sądów bez względu na to, że spory graniczne tych gruntów rozstrzygnięte były przez władze włościańskie.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Stycznia 1884 r. w sprawie włościan wsi Budno Sowanto.

Termin piętnastodniowy po proteście, oznaczony art. 105 K. H., do wystąpienia z powództwem przeciwko indosantom, liczy się od dnia podania do sądu skargi powodowej z załącznikami. P. 765.

Termin. Kupiec nie płacący kilku protestowanych weksli, nie utracą prawa terminu, co do innych zobowiązań. P. 766.

Termin do założenia opozycji przeciw wyrokowi zaocznemu—nie liczy się od doręczenia kopii takowego w zamieszkaniu prawnym. P. 816. Przeciwnie P. 375.

Termin. Weksel odstąpiony po terminie i protestie—jest ważny. N. 456/82 Ap. III. (zob. P. 575).

Termin do skargi kassacyjnej na wyrok wydany w drodze dyscyplinarnej—liczy się od daty ogłoszenia go obwinionemu na posiedzeniu sądzącym.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Lutego 1879 r.

Termin dwutygoniowy oznaczony do podania skarg incydentalnych na postanowienia Sądu Okręgowego—niestosuje się do skarg incydentalnych, które objawiają się spory jurisdikcyjne.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Kwietnia 1880 r. w sprawie Malickiego.

Termin zastrzeżony w Ustawach Towarzystwa Rosyjskiego Ubezpieczeń do wytoczenia sprawy o wynagrodzenie za pogorzel—powinien być ściśle przestrzegany, bez względu, czy była wytoczona sprawa kryminalna przeciwko poszkodowanemu, czy nie.

Wyrok Izby Sądowej z d. 23 Czerwca (5 Lipca) 1884 r. w spr. N. 165/82 Ap. Dep. I.

Wyrok Kassacyjny z d. 9 Października 1884 r. wspomniany w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 r. str. 84 G. S. z r. 1885 N. 9.

Termina nie mogą być obliczane podług Kalendarza Gregoryjańskiego, lecz Juliańskiego. N. 144/83 Inc. III. Przeciwnie P. 189.

Testament. Zapis testamentowy, uczyniony zależnym od woli osoby trzeciej—jest nieważny. P. 666.

Wyrok Kassacyjny z d. 17 Marca 1883 r. takie pytanie potwierdził, lecz w danym wypadku wyrok Izby skasował, uznając, iż zapis testatora summy, wskazanemu legataryuszowi, z pozostawieniem zgodzenia się na to pozostałej po testatorze wdowy—lub w razie przeciwnym, rozdzielenia tej summy pomiędzy dwie jego córki—nie jest zapisem zależnym od dowolności osoby innej.

Sprawa N. 356/81. Ap. I. zamieszczona w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 121 G. S. z r. 1884 N. 10.

Testament. Papiery kredytowe i gotowizna, znalezione w pozostałości zmarłego—nie stanowią spadku nierozporządzonego, w obec wyrażenia testatorki, iż cały swój majątek składający się z nieruchomości zapisuje Towarzystwu Dobroczynności. P. 846.

Testament. Żądanie o wydanie kopii testamentu do sądu wnoszone — winno być wsparte odpowiedzią notaryusza, odmawiającą wydania. N. spr. 119/79 Inc. I.

Testament publiczny. Wykonawca testamentu, ani szczególnie, ani ogólni legataryusze, których prawa opierają się na testamencie publicznym—nie są obowiązani żądać wprowadzenia w posiadanie.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Czerwca 1877 r. w sprawie Krakowskich.

Testament własnoręczny, obejmujący rozporządzenia, co do kapitałów znajdujących się w Królestwie Polskiem, sporządzony przez osoby przebywające tu czasowo, a ze względu na stałe miejsce swego zamieszkania, należące do jednej z Gubernii Cesarstwa—ulega zatwierdzeniu przez Sąd Okręgowy Ce-

sarstwa, właściwy stałemu miejscu zamieszkania testatora.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 10 Września 1877 r. w sprawie Panina. **Testament** nieobejmujący oznaczenia roku, ani w samym sobie danych, z którychby można ten brak dopełnić—jest nieważny. P. 670.

Wyrok ten został uchylony wyrokiem Kassacyjnym z d. 1 Kwietnia 1883 r. dla niezamieszczenia przez Izbę w motywach wyroku objaśnień, iż z treści testamentu nie można ustalić roku, w którym był sporządzony.

Wyrok ten wspomniony jest w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 123 G. S. z r. 1884 N. 1.

Pytanie powyższe potwierdzone zostało wyrokiem II Dep. Izby Sąd. z d. 14/26 Czerwca 1883 r. i wyrokiem Kassacyjnym Rz. Senatu z d. 19 Marca 1885 r. wspomnionym w G. S. z r. 1885 N. 36.

Testament sporządzony przez poddaną Cesarstwa Austriackiego — winien być oceniany podług praw miejscowych, gdzie ona umarła i testament sporządziła. P. 670.

Wyrok Kassacyjny z d. 1 Kwietnia 1883 r. wspomniony w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 123 G. S. z r. 1884 N. 1.

Pytanie powyższe potwierdzone zostało wyrokiem II Dep. Izby Sąd. z d. 14/26 Czerwca 1883 r. i wyrokiem kassacyjnym z d. 19 Marca 1885 r. wspomnionym w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1885 G. S. z r. 1885 N. 36.

Testament mają prawo sporządzać Felicyanki. P. 622.

Wyrok Kassacyjny z d. 4 Czerwca 1884 r. wspomniony w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 r. str. 80.

Testament. Wykonanie testamentu poczytuje się za zrzeczenie prawa czynienia przeciw niemu zarzutów.

Wyrok Kassacyjny z d. 31 Października 1884 r. wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. Okr. II Gubernii Kieleckiej w sprawie Kozłóń przeciwko Walczakowi.

Tłumaczenie. Sekretarz hipoteczny przy zeznawaniu jednostronnych wniosków i projektowaniu treści hipotecznych — nie może tłumaczyć, ani wniosków, ani treści, na język polski.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Września 1877 r. N. 12.

Tłumaczenie umowy przez Izbę Sądową — nie ulega sprawdzeniu w drodze kassacyjnej.

Wyrok Kassacyjny z d. 13 Listopada 1884 r. w sprawie N. 483/81 Ap. D. I wspomnio-

ny w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 r. str. 85. G. S. z r. 1885 N. 14.

Zob. niżej „Treść dokumentu”.

Towar. Badanie świadków jest dopuszczalne na dowód, z czyjej winy towar kupiony nie był odebrany. N. 425/79 Ap. II.

Towarzystwo Akcyjne, dla którego przedsiębiorca buduje dom swemi materiałami — o należność za tę budowę winno być pozywane przed Sąd Handlowy. P. 903.

Towarzystwo drogi żelaznej ciężą odpowiedzialność wynagrodzenia za stratę towaru po 5 rs. za pud.

Wyrok Izby Sądowej z d. 15/27 Listopada 1878 r. w sprawie N. 341. Ap. z r. 1878 Dep. I.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem kassacyjnym z d. 13 Maja 1883 r. wspomnionym w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 124 i zamieszczonym w G. S. z r. 1883 N. 45.

Treść dokumentu. Mylne tłumaczenie literalnej treści dokumentu, na którym oparty został wyrok, powoduje kassację takowego.

Wyrok Kassacyjny z d. 11 Marca 1883 r. w sprawie Kurlandzkiego przeciwko Orbachowi i innym w skutek skargi na wyrok

Zjazdu Piotrkowskiego I Okręgu i zamieszczony w G. S. z r. 1883 N. 26.

Treść hipoteczna nie może być przywrócona w miejsce już wykreslonęj, ze zmianą obowiazku opłaty. P. 761.

Trotuar. Wynagrodzenie za zwięzienie trotuaru, dla rozszerzenia ulicy—nie może być żądane w drodze powództwa sądowego, gdy powód nie dowodzi prawa własności tego trotuaru.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Stycznia 1884 r. w spr. Wilmana.

Tytuł własności majątków nieruchomych spółki udziałowej—może być przepisany na spółkę bez wymienienia nazwisk spółników. P. 896.

Tytuł własności. Tabella Likwidacyjna dla miast ze względu na uwagę przy art. 34 Najwyższego Ukazu z d. 28 Października (9 Listopada) 1866 r.—nie stanowi tytułu własności nieruchomości. N. 415/82. Ap. I.

Ubezpieczenie. Kwity na opłacenie podatków i ubezpieczenia od ognia przez dzierżawcę—nadają datę pewną jego prywatnemu kontraktowi. P. 890. N. 28/84 Ap. I.

Udział. Oddanie na udział majątku córce przez ojca, folwarku, który nie stanowił jego własności, nabyty wprawdzie był przez niego, lecz za pieniądze i dla osoby trzeciej — jest nieważne.

Wyrok Izby Sąd. z d. 8/20 Lutego 1882 r. w spr. N. 1345/79 Ap. I.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem kass. z d. 18 Kwietnia 1884 r. wspomnianym w sprawozdaniu o skar. kass. z t. r. w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 68.

Udział spadkowy. Spadkobierca ukrywający część spadku, traci prawo do udziału spadkowego tylko do tej części spadku, którą ukrył; może otrzymać to, co za darowiznę z części rozrządzalnej przez spadkodawcę uczynioną—poczytane zostało. P. 753.

Udział spadkowy. Badanie świadków ma miejsce, na dowód otrzymania gotowizny i ruchomości przez współspadkobiercę, na poczet przypadającego udziału spadkodawcy.

Wyrok Kassacyjny z d. 15 Marca 1883 r. w sprawie Pisarka przeciwko Supadzie na skutek skargi na wyrok Zjazdu Piotrkowskiego I Okręgu i zamieszczony w G. S. z r. 1883 N. 25.

Uiszczenie. Zatajenie uiszczania zobowiązania, w celu otrzymania powtórnej zapłaty — może być poddane dochodzeniu kryminalnemu nie inaczej, jak na mocy wyroku prawomocnego sądu cywilnego, uznającego ważność pierwszego uiszczenia.

Wyroki Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Września 1883 r. N. 19.

Ukrycie części spadku sprawia utratę prawa do udziału spadkowego, tylko do tej części spadku, którą spadkobierca ukrył; może on otrzymać to, co za darowiznę z części rozrządzałnej przez spadkodawcę uczynioną, poczytane zostało. P. 753.

Ulica. Zamieszkanie prawne u „Adwokata” bez wyrażenia ulicy i numeru domu, oraz, że to jest Adwokat przysięgły — nie jest ważne. P. 773.

Ulica. Sprawa o własność gruntu zabranego na ulicę miasta — należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. W. z d. 21 Marca 1881 r. w sprawie Bidermana.

Ulica. Wynagrodzenie za zwężenie trotuaru, dla rozszerzenia ulicy, nie może być żądane w drodze powództwa sądowego, gdy powód nie dowodzi prawa własności tego trotuaru.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Stycznia 1884 r. w spr. Wilmana.

Umorzenie przez pięciu powodów wytoczonej sprawy — nie może mieć skutku, gdy szósty powód domaga się jej osądzenia. P. 780.

Umorzenie. Badanie świadków nie może być naznaczone na dowód odnowienia lub umorzenia zobowiązania. P. 860.

Umorzenie. Wynagrodzenie za prowadzenie sprawy, nie należy się pozwanemu, gdy powód powództwo swe odwołuje, a pozwany nie żądając rozpoznania sprawy, domaga się zasądzenia wynagrodzenia; może być tylko przyznany mu zwrot rzeczywistego, należyście udowodnionego wydatku na pełnomocnika, jednakże nie podług taksy. P. 865.

Umowa. Charakter umowy należy oceniać podług chwili jej zawarcia, to jest powstania, a nie podług chwili jej wykonania lub rzeczywistnienia. P. 721.

Umowa o wyrąbanie drzewa z lasu w ilości 600 metrów — jest nieważna. P. 844.

Umowa o dopełnienie robót rzemieślniczych — nie potrzebuje być zawarta na piśmie — a może być dowodzoną badaniem świadków. P. 859.

Umowa pomiędzy doktorem a chorym, o wyleczenie go w ciągu oznaczonego czasu, za umówione wynagrodzenie — o tyle może mieć skutek i nie ulega zerwaniu, o ile chory nie straci zaufania i o ile doktor wyleczy chorego. P. 886.

Umowa. Rozwiązanie umowy zawartej o sprzedaż zboża i zwrot ceny wziętej, gdy jest przedmiotem powództwa — takowe powinno być wytoczone przed sąd, w obrębie którego zamieszkuje jeden z pozwanych, a nie przed sąd, w obrębie którego umowa była zawartą i wykonaną być miała. P. 905.

Umowa o dzierżawę terminową, notaryalnie zawarta, ma znaczenie względem trzecich, chociaż nie jest wniesiona do wykazu hipotecznego — a prywatnie zawarta, o tyle, o ile ma datę pewną, w ślad art. 1328 K. C. P. 850.

Umowa o dzierżawę — nie może być dowodzoną badaniem świadków. N. spr. 462/77 Ap. I.

Umowa o nieprzeszkadzanie wzięciu w dzierżawę hotelu, za wynagrodzeniem — nie jest ważna. N. 6/84 II.

Umowa. Egzekucja tymczasowa nie ma miejsca, gdy idzie o rozwiązanie, a nie o wyko-

nanie umowy z aktu urzędowego. N. spr. 206/79 I.

Umowa przedślubna. Warunek umowy przedślubnej, iż małżonek, który zażąda rozłączenia co do stołu i łoża, traci $\frac{1}{4}$ część majątku na rzecz współmałżonka — nie jest ważny. P. 750.

Umowa przedślubna. Powództwo o zmniejszenie zapisów poczynionych w umowie przedślubnej — nie może być wyniesione przed sporządzeniem działów. P. 755.

Umowa przedślubna stanowi dla żony dowód własności przedmiotów ruchomych, chociaż ich opis nie został do tej umowy dołączony: — obok umowy takiej, badanie świadków może być dozwolone. P. 801.

Umowa przedślubna. Badanie świadków nie ma miejsca na dowód własności ruchomości żony co do handlujących, gdy intercyza nie była wywieszona w Sądzie Handlowym. N. spr. 445/77 Ap. I.

Umowa przedślubna. Summa posagowa powołana w umowie przedślubnej — może być ograniczona. N. 858/81 Ap. III.

Umowa między małżonkami na czas procesu o unieważnienie lub separację małżeństwa. Moc obowiązującą zawartą między małżonkami umowy w myśl art. 221 prawa o mał.

z r. 1836, zależy od wyrzeczenia unieważnienia lub seperacji w tej mianowicie sprawie, której wytoczenie dało powód do tej umowy, a nie w każdej następnej sprawie rozwodo-seperacyjnej między tymi małżonkami.

Wyrok Izby Sądowej z d. 18/30 Stycznia 1882 r. Dep. I w sprawie N. 526 Ap. z r. 1881.

Wyrok Kass. z d. 21 Października 1883 r. (zapadły d. 6 Kwietnia 1883 r. N. 56/84) wspomniony w sprawozdaniu o skar. Kass. w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 2 półr. 1882 r. str. 135.

Umowa prywatna krzyżami podznaczona, zawarta przed wprowadzeniem nowego sądownictwa, o własność gruntów włościańskich — jest nieważna.

Wyrok Izby Sądowej z d. 7/19 Września 1882 r. w sprawie N. 716/81 Ap.

Przeciwnie uznanie. Wyrok Kassacyjny z d. 11 Czerwca 1884 r. wspomniony w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1884 str. 72 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884.

Umowa zawarta przed wyrzeczeniem bezwłasności, ze szkodą cierpiącego na umyśle — może być unieważniona o tyle, o ile zostanie dowiedzionem, iż oznaki nienormalnego stanu władz umysłowych istniały w chwili zawarcia umowy.

Wyrok Izby Sądowej z d. 5/17 i 9/21 Października 1882 r. N. spr. 528/81 Ap. III.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem Kassacyjnym z d. 11 Grudnia 1884 r. wspomnionym w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 80. G. S. z r. 1885 N. 20.

Umowy konsensualne. Badanie świadków może być dozwolone na stwierdzenie zobowiązań konsensualnych, dla których Kodeks Cywilny nie wymaga aktów piśmiennych, a więc i sprzedaży ruchomości, oraz wynikających z niej stosunków prawnych, jak istnienie długu i upłaty takowego.

Wyrok Kass. z d. 15 Maja 1884 r. wydany na skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. I Okr. Gubernii Siedleckiej G. S. z r. 1884 N. 41.

Wyrok Kass. z d. 13 Sierpnia 1884 (zapadły 25 Stycznia 1884 r. N. 13) w spr. 286/79 Ap. III zeszyt XVI Juris. Izby S. str. 74.

Umowa. Osoba do zawierania umów zdolna, może zarzucać niezdolność osoby, z którą zawarła umowę.

Wyrok Izby Sądowej z d. 10/22 Października 1883 r. w spr. N. 404/83 Ap. Dep. I.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem Kassacyjnym z d. 11 Października 1884 r. wspomnionym w sprawozdaniu o skargach Kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby

Sąd. z 1 półr. 1884 str. 70 G. S. z r. 1885 N. 10.

Upadek nakazu. Nakaz wykonawczy wydany na mocy zaocznego wyroku, traci znaczenie swe, gdy nie jest egzekwowany w ciągu lat trzech. P. 914.

Upadłość nie może być ogłoszona, pomimo nie zapłacenia zaprotestowanych weksli, bez powodu zaprzestania zapłaty i wykonania zobowiązań handlowych. P. 808.

Upadłość. Nieletni handlujący bez pozwolenia rodziców—nie może być uznany za upadłego. P. 809.

Upadłość. Prośby wierzycieli podawane do sądu w interesach upadłościowych—nie są wolne od marek stemplowych. P. 928.

Upadłość. Postanowienie określające charakter upadłości—nie jest wyrokiem.

N. spr. 488/82 III. G. S. z r. 1882 N. 40.

Upłata długu pochodzącego z sprzedaży ruchomości. Badanie świadków może być dozwolone, na stwierdzenie zobowiązań konsensualnych, dla których Kodeks Cywilny nie wymaga aktów pismienych, a więc i stwierdzenia sprzedaży ruchomości, oraz wynikających z niej stosunków prawnych, jak istnienie długu i upłaty takowego.

Wyrok Kass. z d. 15 Maja 1884 r. wydany na skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. I Okr.

Gub. Siedleckiej G. S. z r. 1884 N. 41 (zob. P. 13).

Wyrok Kass. z d. 13 Sierpnia 1884 r. (zapadły d. 25 Stycznia 1884 N. 13 w spr. N. 286/79 Ap. III zeszyt XVI Juris. Izby Sąd. str. 74.

Upoważnienie rady familijnej dla opiekuna głównego nieletnich, do wystąpienia z procesem w przedmiotach wyszczególnionych w art. 444 K. C. P.—nie jest konieczne, gdy przedmiotem procesu jest nieruchomości, niemająca hipoteki. P. 752.

Urlop. Notaryusz może otrzymać urlop nie inaczej, jak po wyznaczeniu przez Prezesa Sądu zastępcy, przedstawionego przez notaryusza—wyznaczenie to lub odmówienie nie ulega skardze do wyższej instancji, wyjąwszy w razie przestępnego charakteru tego postanowienia.

Wyrok Ogól. Zebr. Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 27 Listopada 1878 r. N. 49.

Urlop. Nadesłanie przez członka sądu świadectwa lekarza miejskiego, z poświadczeniem podpisu przez Komisarza Policji, o chorobie przeszkadzającej mu stawić się w terminie w urlopie zakreślonym, do służby—nie odpowiada art. 1221 t. III Ustawy o służbie—i nie zwalnia urzędnika od odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Wyrok Ogól. Zebr. Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 17 Marca 1880 r. N. 17.

Urlop. Skarga na postanowienie Ogólnego Zebrania Sądu Okręgowego w przedmiocie odmówienia urlopu członkowi sądu—dopuszczalna jest w granicach art. 234 Org. Sąd.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 13 Czerwca 1881 r.

Urządzenie wewnętrzne. Izba Sądowa nie może w drodze nadzoru oceniać wewnętrzne urządzenie i prowadzenie spraw w Sądach Okręgowych, dopóki którekolwiek z postanowień w takich przedmiotach nie zostało przedstawione Izbie, albo przez Starszego Prezesa, albo przez Prokuratora, albo też w drodze skargi interesowanej osoby.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 3 Maja 1880 r.

Urzędowanie jednoczesne ojca i syna w bezpośredniej zależności jednego od drugiego—nie jest zabronione prawem.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 3 Października 1883 r. N. 25.

*) **Ustalenie Jurisprudencji**, to jest powtórzenie jednakowego rozwiązania w r. 1882, 1884 zaszło w następnych pytaniach:
Areszt. P. 2. 515.

*) Numera spraw, w których nastąpiło powtórzenie wyrokowania, zamieszczone są w zeszytach XIV—XVII Jurisprudencji pod tytułem: „Ustalenie Jurisprudencji”.

Badanie świadków. P. 13. 59. 63. 214. 369. 590. 591. 630.

Bank. P. 265.

Dzierżawa wieczysta. P. 511.

Hypoteka sądowa. P. 459.

Interwient. P. 316. 484.

Kalendarz Gregoryński. P. 122. 189.

Kara kontrawencyjna. P. 329.

Kaucya. P. 539.

Komisarz Sądowy. P. 236. 443.

Kontrakt prywatny. P. 79.

Koszta sądowe i wynagrodzenie za prowadzenie sprawy. P. 380. 693. 738.

Nakaz wykonawczy. P. 570.

Niepiśmienność. P. 369.

Odpowiedzialność. P. 296.

Odstąpienie osady. P. 802.

Opiekun przydany. P. 565.

Oplaty sądowe. P. 176.

Oppozycja. P. 648.

Pełnomocnictwo. P. 441.

Pełnomocnik prywatny. 615.

Pokrzywdzenie. P. 571.

Pomocnik Adwokata Przysięgłego. P. 251.

Poświadczenie pełnomocnictwa. P. 558.

Prośba. P. 29.

Przeład nieruchomości w osadzie. P. 673.

Przysięga. P. 15. 796. 861.

Przywrócenie prawa do oppozycji lub apellacji. P. 184.

- Rewers. P. 148.
 Sąd Handlowy. P. 600.
 Sąd Okręgowy. P. 359.
 Sąd Polubowny. P. 164.
 Skarga na uchwałę rady familijnej. P. 341.
 Skarga appellacyjna. P. 259. 614. 746.
 Skarga incydentalna. P. 243. 348.
 Spory przy działach. P. 658.
 Sprawa o własność osady uwłaszczonej. P. 136. 210.
 Sprawa o upadek procesu. P. 332.
 Sprawa o testament włościanina. P. 335.
 Sprostowanie aktu stanu cywilnego. P. 339.
 Subintabulat. P. 461. 512.
 Termin do opozycji. P. 375.
 Upoważnienie żony zaginionego. P. 395.
 Warunek rozwiązujący. 672.
 Weksle zagraniczne. P. 462.
 Wierzyciele uprzywilejowani. P. 659.
 Wyłączenie ruchomości. P. 155.
 Zabezpieczenie powództwa. P. 314. 594.
 Zadatek. P. 150.
 Zaliczenie. P. 710.
 Zamieszkanie. P. 94.
 Zatrzymanie osobiste. P. 829. 839.
 Zatwierdzenie aktów kupna nieruchomości. P. 427.
 Zatwierdzenie sprzedaży. P. 444.
 Zwroćenie skargi. P. 479.

Ustawa budowlana, obowiązująca w Cesarstwie, nie powinna być stosowaną w sprawach cywilnych w Okręgu Sądowym Warszawskim, wydawanych ze względu na obowiązujące przepisy budowlane miejscowe.

Wyrok Kassacyjny z d. 30 Listopada 1884 r. wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. m. Warszawy w sprawie Szlicherta. G. S. z r. 1885 N. 6.

Ustawy z d. 20 Listopada 1864 r. obowiązują w Królestwie Polskim w taki sposób, w jaki zastosowane są Postanowieniem z d. 19 Lutego 1875 r. zamiany zaś redakcyjne niektórych artykułów Ustaw Sądowych, zamieszczonych w odpowiednie Tomy Zbiór Praw, wydania z r. 1876 — nie rozciągają się na Okręg Sądowy Warszawski.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Marca 1881 r.

Uszkodzenie na zdrowiu. Wynagrodzenie za szkody i straty w skutek śmierci lub uszkodzenia na zdrowiu, wynikłych w czasie eksploatacji dróg żelaznych i komunikacji parowymi statkami—cięży właścicieli przedsiębiorstwa i podług woli stron poszkodowanych, może być dochodzone w sądach cywilnych, lub w razie dochodzenia z czyjej winy wynikło nieszczęście, w sądach kryminalnych—w tych ostatnich sądach.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 7 Listopada 1883 r. N. 32.

Utajenie spadku. Spadkobierca ukrywający część spadku, traci prawo do udziału spadkowego, tylko do części tej spadku, którą ukrył; może otrzymać to, co za darowiznę z części rozrządzałnej przez spadkodawcę uczynioną — poczytane zostało. P. 753.

Utrata pokwitowania z zapłaconego długu bez odebrania rewersu — nie może być dowodzoną badaniem świadków. N. 260/84 Ap. III.

Przeciwnie. P. 630.

Uznanie poprzednie za spadkobierców osób przychodzących z żądaniem unieważnienia aktów zbycia majątku spadkowego, egzmisy posiadaczy, a wprowadzenia powodów w posiadanie takowego — jest potrzebne wtedy, gdy spadkobiercy potrzebują się uciekać do współdziałania sądu dla ustanowienia ich praw spadkowych i dla wejścia w posiadanie spadku. P. 883.

Użytki. Spór między mieszkańcami miast o prawo własności na gruntach i o inne użytki z Tabelli Likwidacyjnej, oraz spory graniczne — gdy te osoby nie należą do mieszczan rolników i do nich nie rozciąga się Ukaz Najwyższy z d. 19 Lutego 1864 r. o urządzeniu włościan — ulegają sądom ogólnym.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.

z d. 21 Marca 1881 r. w sprawie Szeligowskich.

Używanie stanu dziecka prawego. Przepisy o dowodzie, wynikającym względem dzieci urodzonych w prawnie zawartem małżeństwie, z używania stanu dziecka prawego, rozciągają się i do dzieci urodzonych nie w małżeństwie. P. 751.

Używanie. Powództwo o naruszenie używania (art. 115 Ust. 4), mogące mieć na celu obronę i zabezpieczenie tylko takiego używania, które według Kodeksu Cywilnego jest uważane za niezależne wykonanie prawa (art. 2230 K. C.), podlegają Sądom Pokoju, które winny przedewszystkiem ocenić, do jakiego rodzaju należą służebności sporne, a jeżeli Kodeks Cywilny nie pozwala na nabycie takiego prawa służebności przez posiadanie, powództwo o przywrócenie używania takiego prawa odrzucić z powodu niedopuszczalności skargi z mocy samego prawa.

Wyrok Kassacyjny z d. 14 Stycznia 1883 r. N. 108 w sprawie Jeziorskiego przeciwko Szafranowi, wydany na skutek skargi na wyrok Zjazdu I Okr. Piotrkowskiego, zamieszczony w G. S. z r. 1883 N. 14.

Wady oddanego w najem mieszkania, o tyle powodują odpowiedzialność właściciela, o ile przeszkadzają w używaniu takowego.

Wyrok Izby Sądowej z d. 15/27 i 17/29 Marca 1882 r. w sprawie N. 326 Ap. z r. 1881. Dep. I.

Wyrok Kassacyjny z d. 22 Marca 1883 r. wspomniane w sprawozdaniu o skar. kass. z t. r. w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1883 str. 134 i zamieszczony w G. S. z r. 1883 N. 21.

Waluta. Badanie świadków nie jest dopuszczalne na dowód niewypłacenia waluty do weksli.

Wyrok Izby Sądowej z d. 10/22 Listopada i 24 Listopada (6 Grudnia) 1881 r. N. 1085 Ap. z r. 1878 Dep. III.

Podobne wyrokowanie N. 520/83 Ap. III. Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem kassacyjnym z d. 12 Września 1883 r. w sprawie N. 1083 Ap. z r. 1878 Dep. III wspomnianym w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 126.

- Wartość powództwa** w sprawach o wynagrodzenie szkód zrządzonych—niekoniecznie musi być w skardze oznaczoną. P. 774.
- Wartość powództwa.** Nieoznaczenie jej nie może być przyczyną zwrócenia powództwa. P. 908.
- Wartość powództwa** oznacza wysokość kary, a nie wysokość pretensyi—w sporze o wyrzeczenie kary za nie rzetelną deklarację aresztową. P. 920.
- Warunek umowy przedślubnej,** mocą którego małżonek, który zażąda rozłączenia, co do stoła i łoża, traci $\frac{1}{4}$ część majątku na rzecz współmałżonka—nie jest ważny. P. 750.
- Warunek w kontrakcie,** ustanawiającym dzierżawę wieczystą, iż w razie nie zapłacenia czynszu w terminie oznaczonym, oddający grunt w dzierżawę taką, ma prawo przedać go osobie trzeciej i z szacunku potrącić zaiegłość—jest nie ważny. N. 410/80 Ap. III.
- Wdowa.** Wzmianka w akcie zejścia, iż po zmarłym pozostała wdowa — nie jest przeszkodą w uznaniu spadku za wakujący i w zamianowaniu kuratora. P. 793.
- Weksel zagubiony** nie może być zastąpiony rachunkiem z ksiąg handlowych. P. 764. N. 905/79 Ap. III.
- Weksel.** Kupiec nie płacący kilku protestowanych weksli, nie utracą prawa terminu co do innych zobowiązań. P. 766.

- Weksel.** Niezapłacenie weksli, pomimo ich za-protestowania, nie może powodować ogłoszenia upadłości bez dowodu zaprzestania zapłaty i wykonania zobowiązań handlowych. P. 808.
- Weksel.** Prawo wekslowe nie może być stosowane do weksli składanych przy sprawie, gdy one są wystawione w kraju tutejszym, a odstąpione za pośrednictwem indosu in blanco Bankowi Niemieckiemu. P. 852.
- Weksel depozytowy.** Wypełniający taki weksel nie właściwie, może być obowiązany do wynagrodzenia dającemu weksel taki depozytowy o tyle, o ile dowiedzie, iż przez wypełnienie tego weksla poniósł i jaką szkodę, oraz iż wykonał zobowiązanie, w zabezpieczeniu którego dał weksel depozytowy. P. 894.
- Weksel podpisany** przez osobę trzecią za nie-umiejącego pisać—jest ważny, chociaż podpis osoby podpisującej za niepiśmiennego, jest poświadczony. P. 897. (Zobacz „Weksel N. spr. 953/78 Ap. I.—T. I. P. 285.
- Weksel.** Istnienie prawomocnego wyroku kar-nego, uznającego posiadacza weksla winnym jego sfałszowania i wyrzeczenie tymże wyrokiem nieważności tego weksla—nie może być skuteczną obroną dla wystawcy przeciw na-bywcy. P. 898.

Weksel z indosem bez daty, może powodować zasądzenie summy na rzecz posiadacza weksła. P. 899. Przeciwnie. P. 28.

Weksel. Podpis osoby, na którą weksel jest ciągniemy, bez wyrażenia nawet „przyjęty”—ma znaczenie przyjęcia takowego do zapłaty. P. 902. (Zob. P. 462).

Weksel prosty nie podlega przepisowi art. 160 K. H., stanowiącemu utratę mocy zobowiązania wekslowego, w razie nie wystąpienia z procesem na mocy weksłu ciągniętego w ciągu 6 miesięcy od daty wystawienia—i niespisanie protestu. N. 467/81 Ap. III.

Weksel odstąpiony po terminie i proteście—jest ważny. N. 456/82. Ap. III (P. 575).

Weksel depozytowy prawu jest nieznany. N. 456/82. Ap. III.

Weksel podpisany przez niehandlującego i wystawiony nie z powodu czynności handlowej, gdy jest podstawą sprawy—takowa ulega Sądowi Cywilnemu, a nie handlowemu, gdy pozwany wniesie w Sądzie Handlowym spór o właściwość sądu.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 10 Sierpnia 1877 r. w sprawie Haskelberga.

Weksel. Sąd Handlowy nie ma prawa, nieprzyjmować pod swe ocenienie, sprawy wyto-

czonęj na podstawie weksłu prostego bez ekscpepyi ze strony pozwanego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 10 Sierpnia 1877 r. w sprawie Wołodki.

Weksel. Badanie świadków nie jest dopuszczalne na dowód niewypłacenia waluty do weksli.

Wyrok Izby Sądowej z d. 10/22 Listopada i 24 Listopada (6 Grudnia) 1881 r. N. 1085 Ap. z r. 1878 Dep. III.

Podobne wyrokowanie N. 520/83 Ap. III.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem kassacyjnym z d. 12 Września 1883 r. w sprawie N. 1085 Ap. z r. 1878 Dep. III wspomnianym w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 126.

Weksel. Posiadacz weksła na mocy indosu, nie może nieotrzymać zasądzenia summy wekslem objętej, bez względu na przedstawienie pokwitowania pierwotnego posiadacza weksła.

Wyrok Kass. z d. 7 Marca 1883 r. w sprawie Kunzego przeciwko Rozenbergowi, wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu Piotrkowskiego I Okręgu, zamieszczony w G. S. z r. 1883 N. 24.

Weksel prosty, po upływie ustanowionego terminu pięcioletniego przedawnienia—nie zatrzymuje znaczenia zwykłego zobowiązania, ulegającego art. 2262 K. C.

Wyrok Kass. z d. 22 Lutego 1884 r. wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu II Okręgu Gub. Piotrkowskiej w sprawie Szpana. G. S. z r. 1885 N. 15 (zob. P. 520).

Wezwania do działu przed notaryusza, powinny być zarządzane przez członka wyznaczonego do kierowania czynnościami działowemi majątku. P. 884.

Wezwania. Wierzyciele niemający obranego zamieszkania w miejscu, gdzie się odbywa rozdzielenie szacunku za nieruchomość otrzymanego — nie mogą być wzywani do przejrzenia rachunku takiego przez pozostawienie kopii wezwań w kancelaryi sądu. P. 922. (zob. P. 742).

Wezwania stron w sprawach w Sądach Pokoju prowadzonych — powinny być ściśle przestrzegane, gdyż brak ich powoduje kassację wyroku.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 26 Kwietnia 1876 r. N. 7.

Ukaz Cyrkularny Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 25 Lipca 1876 r. N. 24.

Wezwania i pozwy w sprawach prowadzonych w Konsystorzach Ewangelicko - Augsburskim i Reformowanym — powinny być wręczane przez woźnych sądowych, wyznaczonych przez

Prezesa Sądu Okręgowego w każdym oddzielnym przypadku.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 14 Października 1878 r.

Wezwania po osoby duchowne i zakonne — nie powinny być wydawane ani w przymocie procesujących się, ani w przymocie świadków, w te dnie i godziny, w których podług swego powołania wykonywają nabożeństwo kościelne, a w pierwszy i ostatni tydzień postu wielkiego — te osoby zupełnie są zwolnione od wzywania do sądu — nie stawienie się więc w takich terminach, nie może być im poczytane za winę.

Ukaz Cyrkularny Dep. Cyw. Kass. Rz. Senatu z d. 20 Grudnia 1878 r. N. 53.

Wezwanie do stron w sprawach w Sądach Pokoju prowadzonych, stosownie do brzmienia art. 62 U. — powinny być wysłane głównie przez woźnego, a w razach szczególnych, dopiero przez policyę, co okazuje się dogodniejsze.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 29 Października 1879 r. N. 56, z d. 5 Października 1881 r. N. 38 i z d. 20 Września 1882 r. N. 28.

Wiara zła może być dowodzona wszystkimi sposobami ustanowionymi przez prawo, a zatem i domniemaniami.

Wyrok Kass. Rz. Senatu z d. 25 Stycznia 1884 r. w sprawie N. 478/81 Ap. II wspomniony w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 str. 87.

Wiatrak. Dzierżawca wieczno-czynszowego wiatraka, chociaż w wykazie nieobjawiony—nie może być usunięty przez nabywcę dóbr na żądanie Towarzystwa Kredytowego przedanych. P. 128.

Wiatrak. Ta okoliczność, iż w osadzie uwłaszczonój, ulegającej działowi, znajduje się wiatrak, nie ma wpływu na to, iżby sprawa o dział téj osady miała być wyłączoną z władzy Sądu Gminnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 1 Grudnia 1879 r. w sprawie Karczyńskiej.

Wjazd na podwórze. Przywrócenie naruszonego posiadania przez wjazd na podwórze, w skutek urządzenia drzwi w domu sąsiednim w osadzie, nie stanowiąc powództwa o prawo, wynikające ze stosunków dominialnych, lecz o prawo użytkowania z wjazdu na podwórze, to jest o prawo służebności—ulega Sądom Pokoju.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. War. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie Grenda.

Wierzyciel hipoteczny, który w skutek spadłej powtórnie licytacyi, dla braku licytantów, w myśl artyk. 1275 U., oświadczy chęć wzięcia na własność dóbr przedanych za cenę szacunkową—nie jest obowiązany do składania szacunku za takowe do kassy sądu. P. 828.

Wierzyciel nie mający obranego zamieszkania, w miejscu, gdzie się odbywa rozdzielenie szacunku za nieruchomości otrzymanego — nie może być wzywany do przejrzenia rachunku takiego przez pozostawienie kopii wezwań w kancelaryi sądu. P. 922. (zob. P. 742).

Wierzyciel. Prawo wierzyciela z art. 1166 K. C. płynące, które nadaje moc urzeczywistnienia prawa i pretensyi dłużnika, nie wymaga, aby pretensye wierzycieli istniały już w tym czasie, w którym wynikł stosunek prawny, dający powód do procesu ze strony dłużnika.

Wyrok Kass. z d. 21 Października 1883 r. wspomniony w sprawozdaniu o skar. kass. z 1883 r. Dep. I w sprawie N. 526 Ap. z r. 1881 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1883 str. 135.

Wierzytelność spadkowa może być poszukiwana przez jednego z współspadkobierców w całości z mocy art. 724 K. C., bez względu ilu pozostało spadkobierców na tej zasadzie, iż nikt nie może być przymuszony do

przyjęcia spadku, a przyznania praw spadkowych po za hipotecznych—Kodeks Cywilny nie zna. N. 99/84 Ap. II.

Wina, skutkiem której szkoda nastąpiła, uznana postanowieniem sądu, stanowiąc istotę sprawy—nie ulega ocenieniu przy rozpoznawaniu sporu jurisdikcyjnego.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Sierpnia 1881 r. w spr. Wicherta.

Władza sądowa nie może wzbronić zajmowania się cudzemi sprawami i przygotowywania prośb osobie, która nie postarała się o wydanie świadectwa możności prowadzenia spraw cudzych.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 28 Czerwca 1880 r.

Władza sądowa nie ma prawa ogłaszania w gazetach wyroku dyscyplinarnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 17 Stycznia 1881 r.

Właściciel dóbr udzielający z lasu miejscowego drzewa na reperacye i opał dla kościoła w dobrach tych znajdującego się — nie jest odpowiedzialnym za to, iż sprzedając dobra, nie włożył tego obowiązku udzielania na nabycwce dóbr. P. 842.

Wniosek o uznanie niedopuszczalności powództwa — winien być oceniony łącznie z samą

sprawą, jako nie stanowiący ekscpepyi, lecz obronę. P. 819.

Wniosek Izby Sądowej, wyprowadzony z dokumentów złożonych—nie ulega sprawdzeniu w drodze kassacyjnej.

Wyroki Kass. z d. 30 Listopada 1884 r. N. 880 Ap. z r. 1881 Dep. III i z d. 14 Grudnia 1884 r. N. 350 z r. 1881 Ap. I i inne wspomniane w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 92. 86.

Wody. Spór o przywrócenie używania kanału istniejącego dawniej, z mocy postanowienia ks. Namiestnika Królestwa Polskiego z d. 18 Października 1818 r. i w warunkach ust. 4 art. 115 postanowienia o zastosowaniu Ustaw z r. 1864 do Okręgu Sądowego Warszawskiego—należy do Sądów Pokoju.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Se. z d. 18 Lutego 1881 r. N. 26.

Wojskowy. Wynagrodzenie za szkody zrządzone w mieszkaniu przez wojskowego — dochodzone być winno w sądach. P. 696. (zob. P. 104).

Wojskowy. Sprawa o komorne przeciw wojskowemu, za tę część mieszkania, którą on zajął i używał niewłaściwie, jakoby kwaterunek—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Listopada 1881 r. w sprawie Zimmermana. (zob. P. 104).

Wózny Sądowy nie może doręczać oświadczeń od jednej osoby do drugiej. P. 856.

Wózny Sądowy. Wezwania i pozwy w sprawach prowadzonych w Konsystorzu Ewangelicko-Augsburskim i Reformowanym—powinny być wręczone przez woźnych sądowych, wyznaczonych przez Prezesa Sądu Okręgowego w każdym oddzielnym przypadku.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 14 Października 1878 r.

Wójt Gminy. Odpowiedzialność za zrządzone szkody czynami przestępnymi Wójta Gminy, w czasie pełnienia jego obowiązków funduszowi ubezpieczeń—należy do sądów. P. 832.

Wprowadzenie w posiadanie. Skarga powodowa, a nie skarga na Komisarza Sądowego—może być skuteczną o to, iż on wprowadził nabywcę w posiadanie gruntów, nie takich, jakie były wskazane w zajęciu na sprzedaż publiczną. P. 868.

Wprowadzenie w posiadanie spadku. W postanowieniu sądu, wprowadzającym skarb w posiadanie spadku wakującego lub bezdziedzicznego—nie potrzeba wyrzekać włożenia na masę spadkową kosztów postępowania tegoż wprowadzenia. P. 925.

Wprowadzenie w posiadanie spadku, potrzebne jest tylko dla ogólnych legataryuszów z testamentu własnoręcznego lub tajemnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Czerwca 1877 r. w sprawie Karwowskich. (zob. P. 664).

Wprowadzenie w posiadanie spadku w Cesarstwie dopelnia się na mocy postanowienia Sądu Okręgowego (art. 1425 U.) w Okręgu Sądu Warszawskim w przypadkach przewidzianych w art. 1008 K. C.—następuje na mocy rozporządzenia Prezesa Sądu Okręgowego, Sędziego Pokoju lub Sądu Gminnego (art. 7 Najwyższego Rozkazu z d. 6 Sierpnia 1876 r.)—może być przedmiotem sporu jurisdikcyjnego między tymi władzami sądowymi.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 10 Września 1877 r. w spr. Panina.

Wprowadzenie w posiadanie spadku. Żądania przedstawione w jednym z Sądów Okręgowych, Okręgu Warszawskiego o wprowadzenie ogólnego legataryusza w posiadanie spadku i następnie w jednym z Sądów Okręgowych Cesarstwa o zatwierdzenie testamentu, różniące się tylko formą zewnętrzną, a jednoznaczne w samym przedmiocie, i odmówienie władz sądowych wykonania tych rozporządzeń—stanowić może przedmiot sporu jurisdikcyjnego.

- Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 10 Września 1877 r. w spr. Panina.
- Wrąb.** Służebności pastwiska i wrębu, wpisane do wykazu hipotecznego, po zaciągnięciu pożyczki Towarzystwa Kredytowego—ulegają wykreśleniu w skutek sprzedaży dóbr przez Towarzystwo Kredytowe. P. 835.
- Współspadkobierca.** Wierzytelność spadkowa, może być poszukiwana przez jednego z współspadkobierców w całości, z mocy art. 724 K. C., bez względu ilu pozostało spadkobierców, na tej zasadzie, iż nikt nie może być przymuszony do przyjęcia spadku, a przyznania praw spadkowych po za hipotecznych—Kodeks Cywilny nie zna. N. 99/84 Ap. II.
- Współwłaścicielenieruchomości** przedanej przez publiczną licytację — mogą skarżyć takową sprzedaż w drodze skargi powodowej, a nie incydentalnie. P. 790.
- Wstrzymanie** egzekucyi administracyjnej—nie należy do sądów. P. 326. 328. 387.
- Wstrzymanie** sprawy cywilnej nie może nastąpić z powodu zarzuczonego fałszu w drodze kryminalnej, gdy weksel w drodze cywilnego procesu uznany był za pochodzący od wystawcy, i gdy niema dowodów, ani dostatecznych poszlak do domniemania, iż rzeczywiście zostało spełnione przestępstwo. P. 206.

Wstrzymanie. Żądanie wstrzymania wykonania postanowienia Rządu Gubernialnego—nie może ulegać rozbirowi sądowemu, jeżeli nie ma w tym przedmiocie prawomocnego wyroku.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 21 Marca 1881 r. w sprawie B.

Wybór sądu. Strony mogą poddać spory między niemi zająć mogące każdemu wybranemu przez nich sądowi. P. 771.

Przeciwne N. 83/83 Inc. I.

Wybór kandydatów na członków władz sądowych, dopełnia się na zasadach ogólnych jawném podawaniem głosów.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 7 Grudnia 1881 r. N. 58.

Wyciąg główny. Spór o wydanie drugiego wyciągu głównego aktu notaryalnego dawnego—powinien być oceniany na zasadzie K. P. C. P. 660.

Wyciąg główny. Posiadanie wyciągu głównego kontraktu kupna i sprzedaży przez sprzedawcę—nie dowodzi jeszcze zrzeczenia się nabycia przez nabywcę osady. P. 709.

Wyciąg główny drugi wyroku—może być wydany, chociaż dłużnik twierdzi, iż należność jest zaspokojoną. P. 812.

Wyciągi wydawane z ksiąg stanu cywilnego, podpisywane przez Sędziów Pokoju—nie wy-

magają legalizacyi w kancelaryi General-Gubernatora.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Stycznia 1881 r.

Wydanie w naturze części osady właściańskiej, wydzielonej działami w Sądzie Gminnym przeprowadzonymi, gdy jest przedmiotem powództwa—sprawa należy do sądów ogólnych. P. 918.

Wydział hipoteczny może dozwolić wniesienia do wykazu treści o służebności pastwiska, dla inwentarza proboszcza, na mocy nieprawomocnego postanowienia Komisarza Włociańskiego. P. 893.

Wydział hipoteczny nie może wykreślić na żądanie interesowanego wierzyciela summy z wykazu hipotecznego, w skutek pomieszczenia praw wierzyciela i dłużnika, bez wyroku. P. 892. (zob. P. 411).

Wydział hipoteczny nie może wchodzić w wewnętrzne ocenienie ważności pokładanego dokumentu. N. 134/83 Inc. III.

Wydzierżawienie. Sprawa o złożenie przez Rząd Gubernialny rachunku z wziętej summy, tytułem wydzierżawienia dóbr, w poszukiwaniu zaległych podatków — nie należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 11 Października 1880 r. w spr. Bema.

Wykonanie wyroków Sądów Pokoju przez policyę, nie może być dozwolone na żądanie stron, lecz tylko w braku Komisarzy Sądowych, stosownie do art. 310 Org. Sąd.

Wyrok Ogól. Zebr. I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 20 Września 1882 r. N. 28.

Wykonanie testamentu poczytuje się za zrządzenie prawa czynienia przeciw niemu zarzutów.

Wyrok Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 31 Października 1884 r. wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. II Okr. Gubernii Kieleckiej w sprawie Koztoń przeciwko Walczakowi.

Wykonawca testamentu, ani szczególni, ani ogólni legataryusze, których prawa opierają się na testamentie publicznym — nie są obowiązani żądać wprowadzenia w posiadanie.

Postanowienie Ogóln. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 4 Czerwca 1877 r. w sprawie Krakowskich.

Wykreślenie hipoteki prawnej nie może nastąpić w drodze hipotecznej bez wyroku sądowego. P. 760 (zob. P. 350).

Wykreślenie wpisu z hipoteki może nastąpić z mocy wyroku prawomocnego sprawę rozsądzającego, bez oddzielnego o tém wykreśleniu w sentencji wyrzeczenia. P. 805.

Wykreślenie wpisu hipotecznego. Summa zabezpieczona hipotecznie, jako zasilek i pożyczka za poniesione straty w czasie powstania 1831 r.—ulega wykreśleniu z mocy Manifestu Najwyższego z d. 16/28 Kwietnia 1841 r. P. 873.

Wykreślenie wpisu z wykazu hipotecznego w skutek pomieszania praw wierzyciela i dłużnika—nie może nastąpić bez wyroku na żądanie interesowanego wierzyciela, któremu summa owa szkodzi. P. 892.

Wykreślenie wpisu z hipoteki, jako pożyczki udzielonej przez skarb osobie prywatnej—na-leży do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 16 Maja 1881 r. w sprawie K.

Wykreślenie zastrzeżenia miejsca hipotecznego, dla wniosku odnoszącego się do hipoteki sądowej, co do którego wydział hipoteczny wydał decyzję zawieszającą — może nastąpić po upływie roku, licząc od daty zapadnięcia decyzji bez jej doręczenia. P. 762.

Wykreślenie ostrzeżenia. Przedaż dóbr przez Towarzystwo Kredytowe sprawia, iż ostrzeżenia dotyczące służebności wrębu i pastwiska weszły do wykazu hipotecznego po pożyczce Towarzystwa — ulegają wykreśleniu. P. 835.

Wykreślenia ostrzeżenia hipotecznego. Wznowienie powództwa, dla którego zapisane zostało ostrzeżenie hipoteczne z wyroku illacyjnego przed wprowadzeniem nowej ustawy, po wniesieniu skargi powodowej o wykreślenie rzeczzonego ostrzeżenia—nie ocala skutków tego ostrzeżenia. N. 150/82 Ap. III.

Wyłączenie ruchomości. Przysięga wykonana z mocy wyroków dawnych, przed wprowadzeniem nowego sądownictwa, na własność zajętych rzeczy — nie stanowi dowodu dla wyłączenia ich obecnie z pod zajęcia i prze-daży. P. 861.

Wyłączenie ruchomości z pod zajęcia i prze-daży, winno być postanowione, co do ruchomości kupionych przez osobę trzecią i oddanych w używanie dłużnikowi. P. 911.

Wynagrodzenie. Sąd nie może nakazać złożenia pieniędzy na wynagrodzenie biegłych i świadków, postanawiając badanie świadków i opinię biegłych, w sporze o fałsz dokumentu, a niezłożenie takich pieniędzy—nie może być poczytane za nieprzedstawienie dowodów fałszu. P. 858.

Wynagrodzenie za spalone budowle, ulega rozdziałowi między wierzycieli, podług kolei wpisów hipotecznych. P. 870.

Wynagrodzenie za szkody zrządzone przez pożar — nie może być poszukiwane w drodze

procesu sądowego od Rządu Gubernialnego, wbrew postanowienia tegoż Rządu Gubernialnego, przyznającego to wynagrodzenie komu innemu.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w sprawie Komornickiego i innych.

Wynagrodzenie za pogorzel. Termin zastrzeżony w ustawach Towarzystwa Rosyjskiego Ubezpieczeń, do wytoczenia sprawy o wynagrodzenie za pogorzel — powinien być ściśle przestrzegany, bez względu, czy była wytoczona sprawa kryminalna przeciwko poszkodowanemu, czy nie.

Wyrok Izby Sądowej z d. 23 Czerwca (5 Lipca) 1884 r. w sprawie N. 165/82 Ap. Dep. I.

Wyrok Kassacyjny z d. 9 Października 1884 r. wspomniony w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 r. str. 84 G. S. z r. 1885 N. 9.

Wynagrodzenie. Sprawa o wynagrodzenie za wzięte drzewo, z tytułu służebności leśnej, sprzedawcom przynależnej, a przez nich przy sprzedaży domu i placu nie odstąpionej — należy do sądów ogólnych. P. 880.

Wynagrodzenie. Umowa pomiędzy doktorem a chorym o wyleczenie go w ciągu oznaczonego czasu za umówione wynagrodzenie —

o tyle może mieć skutek i nie ulega zerwaniu, o ile chory nie traci zaufania, i o ile doktor wyleczy chorego. P. 886.

Wynagrodzenie. Robotnik uległy kalectwu w kopalni węgla przy robocie — może pozyskać zasądzenia wynagrodzenia dożywotnego od właściciela kopalni. P. 888.

Wynagrodzenie za szkody i kalectwo, poniesione przy wypadku na drodze żelaznej — można dochodzić tylko w ciągu roku, w myśl Najwyżej zatwierdzonego 25 Stycznia 1878 r. Zdania Rady Państwa. N. 61/81 Ap. I.

Wynagrodzenie za szkody i straty w skutek śmierci, lub uszkodzenia na zdrowiu, wynikłych w czasie eksploatacyi dróg żelaznych i komunikacyi parowymi statkami — cięży właścicieli przedsiębiorstw i podług woli stron poszkodowanych może być dochodzone w sądach cywilnych, lub w razie dochodzenia z czyjej winy wynikło nieszczęście, w sądach kryminalnych, w tych ostatnich sądach.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 7 Listopada 1883 r. N. 32.

Wynagrodzenie. Wypełniający weksel depozytowy niewłaściwie, może być obowiązany do wynagrodzenia dającemu weksel taki depozytowy o tyle, o ile dowiedzie, iż przez wypełnienie tego weksłu poniósł i jaką szkodę, oraz, iż wykonał zobowiązanie w zabez-

pieczeniu którego dał weksel depozytowy. P. 894.

Wynagrodzenie. Sprawa o przyznanie prawa własności propinacyi w dobrach, oraz o wynagrodzenie za zamknięcie karczmy i wzbrowienie sprzedaży napojów— należy do sądów. N. 197/83 Inc. III.

Wynagrodzenie umówione za nieprzeszkadzanie przeciw wzięciu w dzierżawę hotelu—nie ulega zasądzeniu, jako z zobowiązania nieważnego. N. 6/84 II.

Wynagrodzenie. Towarzystwo drogi żelaznej jest odpowiedzialne za stratę towaru po 5 rs. za pud.

Wyrok Izby Sądowej z d. 15/27 Listopada 1878 r. w sprawie N. 341 Ap. z r. 1878 Dep. I.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem kassacyjnym z d. 13 Maja 1883 r. wspomnianym w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1883 w zeszyty XIII Juris. Izby Sąd. z 2 półr. t. r. srt. 124 i zamieszczonym w G. S. z r. 1883 N. 45.

Wynagrodzenie. Sprawa między gospodarzami włościanami a komornikami włościanami, o wynagrodzenie za szkody zrażone samowolnym paszeniem bydła na gruntach stanowiących własność powodów, przyznana im

ostatecznie przez władze włościańskie—należy do sądów ogólnych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Listopada 1878 r. w sprawie Przywitoskiego.

Wynagrodzenie szkód zrażonych przez niezasadne obciążenie kwaterunkiem wojskowym, gdy jest poszukiwane od delegacyi kwaterunkowej — spór ulega rozpoznaniu Rządu Gubernialnego — poszukiwane od osób zajmujących kwaterę—ulega ocenieniu sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 21 Marca 1881 r. w spr. Rabinowicza.

Wynagrodzenie szkód zrażone uwolnieniem od służby. Poszukujący takowego od Prezesa Sądu Okręgowego, obowiązany jest na-przód uzyskać postanowienie Izby Sądowej, pozwalające mu takowego poszukiwania — a nie żądać zasądzenia od Izby tego wynagrodzenia.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Września 1883 r. N. 15.

Wynagrodzenie za grunta zabrane pod Cyta-dellę Aleksandrowską— może być dochodzone w drodze administracyjnej, nie sądowej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 27 Października 1884 r. w sprawie Hr. Berga.

Wynagrodzenie za zwięzienie trotuaru dla rozszerzenia ulicy—nie może być żądane w drodze powództwa sądowego, gdy powód nie dowodzi prawa własności tego trotuaru.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Stycznia 1884 r. w spr. Wilmana.

Wynagrodzenie. Odpowiedzialność solidarna ciąży opiekuna przydanego z opiekunem głównym, za szkody zrządzone nieletnim, przez dopuszczenie szkodliwych dla nich warunków, przy sprzedaży działowej nieruchomości spadkowych.

Wyrok Kassacyjny z d. 12 Listopada 1884 r. w sprawie N. 197/81 Ap. III wspomniany w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 90.

Wynagrodzenie. Poszkodowany w przedmiotach zajętych, może wprost wystąpić z procesem o wynagrodzenie przeciw egzekwującemu, na żądanie którego zajęcie dopełniono i dozorcę ustanowiono. P. 803.

Wynagrodzenie za wykrycie skradzionych pieniędzy obiecane w ogłoszeniach w gazetach—może być zasądzone przez sąd od ogłaszającego podług obietnicy. P. 843.

Wynagrodzenie szkód zrzadzonych, gdy jest przedmiotem powództwa, nie koniecznie musi

być w skardze powodowej oznaczona wartość powództwa. P. 774.

Wynagrodzenie szkód, gdy jest żądane, koniecznem jest: stwierdzenie faktu, iż rzeczywiście szkody miały miejsce, i że one ulegają wynagrodzeniu, oraz objaśnienie ze strony powoda, za jakie szkody żąda wynagrodzenia i złożenie dowodów ich istnienia.

Wyrok Izby Sądowej z d. 1/13 Lutego 1882 r. Dep. I w sprawie N. 300 Ap. z r. 1881.

Wyrok Kassacyjny z d. 23 Grudnia 1883 r. wspomniany w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 2 półr. 1882 r. str. 137. G. S. z r. 1884. N. 15.

Wynagrodzenie. Sprawa o wynagrodzenie za zrządzone szkody czynami przestępnymi Wójta Gminy, w czasie pełnienia jego obowiązków, funduszowi Ubezpieczeń—należy do sądów. P. 832.

Wynagrodzenie. Sprawa przeciwko członkom zarządu gminnego o wynagrodzenie szkód zrzadzonych w czasie wykonywania przez nich obowiązków, przed wprowadzeniem nowego sądownictwa—nie należy do sądu, gdy nie ma postanowienia właściwej władzy o możliwości wytoczenia powództwa. P. 872.

Wynagrodzenie szkód i strat poniesionych z przestępstwa, zasądzone w skutek powództwa cywilnego wyrokiem kryminalnym—egzekwuje się podług zasad Ustawy postępowania Sądowo-Cywilnego, na mocy nakazu wykonawczego, bez udziału władzy kryminalnej, w razie tylko nieodpowiedzialności skazanego, poszkodowany właściciel lasu, art. 585 Ust. Leśnej, może zażądać od władzy sądowej wyrzeczenia kary kryminalnej.

Ukaz Cyrkularny Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 29 Lutego 1880 r. N. 74.

Wynagrodzenie. Sprawa o wynagrodzenie za szkody zrządzone czynami i rozporządzeniami urzędników zarządów skarbowych—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Listopada 1881 r. w spr. Wicherta.

Wynagrodzenie szkody zrządzone niezasadnym rozporządzeniem władzy administracyjnej—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 6 Marca 1882 r. w spr. Szczygielskiego.

Wynagrodzenie. Wyroki przysądzające w zasadzie prawo, do wynagrodzenia za grunta uwłaszczone, nie przesadzają w sporze o oznaczenie cyfry wynagrodzenia i przeszacowanie gruntów, ani o właściwości sądu dla takiego sporu.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 27 Października 1884 r. w sprawie Hr. Berga.

Wynagrodzenie za prowadzenie sprawy—ulega zasądzeniu, gdy appellujący po przedstawieniu relacji i objaśnieniu zaappelowanego, odstępuje od swęj appellacyi. P. 786. (zob. P. 380).

Wynagrodzenie za prowadzenie sprawy należy się powodowi od pozwanego, który po wniesieniu powództwa do sądu, czyni zadość żądaniu w skardze powodowej zamieszczonemu, nie z mocy art. 868 U. P. S. C., lecz z art. 1382 K. C.—P. 804 (zob. P. 693).

Wynagrodzenie za prowadzenie sprawy, nie należy się pozwanemu, gdy powód powództwo swe odwołuje, a pozwany, nie żądając rozpoznania sprawy, domaga się zasądzenia wynagrodzenia; może być tylko przyznany mu zwrot rzeczywistego, należycie udowodnionego, wydatku na pełnomocnika, jednakże nie podług taksy. P. 865 (zob. P. 380).

Wynagrodzenie za popieranie rozdzielenia szacunku dóbr przyznane, a nie zaskarżone do Sądu Okręgowego — nie ulega rozpoznaniu Izby Sądowej. N. 82/83 Inc. III.

Wynagrodzenie. Zasądzenie od Adwokata Przysięgłego zwrotu niewłaściwie zatrzymanego honorarium—powinno nastąpić w dro-

dze zwykłego postępowania sądowo-cywilnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 12 Maja 1879 r.

Wynagrodzenie za prowadzenie sprawy. Ustanowiony art. 398 Org. Sąd. dziesiąty procent od Adwokatów Przysięgłych—powinien być potrącony z tego, co rzeczywiście stanowi wynagrodzenie.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 9 Kwietnia 1881 r.

Wyřąb. Umowa o wyrębanie drzewa z lasu w ilości 600 metrów—jest nieważna. P. 844.

Wyrok. Wyciąg główny wyroku może być wydany, chociaż dłużnik twierdzi, iż należność jest zaspokojoną. P. 812.

Wyrok zaoczny. Doręczenie w zamieszkaniu prawnym kopii wyroku zaocznego, dopełnione podług przepisu zamieszczonego w art. 283 U.—nie jest ważne. P. 816. Przeciwnie P. 375.

Wyrok zaoczny. Nakaz wykonawczy, wydany na mocy zaocznego wyroku, traci znaczenie swe, gdy nie jest egzekwowany w ciągu lat trzech, P. 914.

Wyrok jest oczny niezaoczny, gdy pełnomocnik pozwanego, ograniczywszy się na żądaniu odroczenia sprawy, z powodu złożenia nowego dokumentu, oświadczył, iż w samej sprawie

nie staje i żadnych objaśnień nie dawał. P. 857.

Wyrok zagraniczny o tyle może być wykonywany w Królestwie Polskim, o ile istnieje w tym przedmiocie konwencya z krajem, w którym wyrok ten zapadł, albo w sposób w konwencyi wskazany, albo podług U. P. S. C., jeżeli sposób ten wskazany nie został. P. 871 (zob. P. 196).

Wyrok karny. Istnienie prawomocnego wyroku karnego, uznającego posiadacza weksła winnym jego sfalszowania i wyrzeczenie tymże wyrokiem nieważności tego weksła—nie może być skuteczną obroną dla wystawcy przeciw nabywcy. P. 898. N. 1175/80 Ap. I.

Wyrok nie jest, lecz postanowienie—określenie charakteru upadłości i zatwierdzenie kosztów syndyka.

N. spr. 488/82 III. G. S. z r. 1882 N. 40.

Wyrok. Wytlómaczenie znaczenia wyroku prawomocnego przez sąd—może mieć miejsce przy względzie, koniecznie: a) na działania Komisarza Sądowego przy wykonywaniu wyroku, które z tych lub innych przyczyn uważane są przez osoby interesowane, za niezgodne z rzeczywistym znaczeniem wydanego wyroku, oraz b) na wnoszenie tego żądania w czasie właściwym. (art. 963 U.) P. 827.

Wyrok. Wykonanie wyroku Sędziego Pokoju przez policję — nie może być dozwolone na żądanie stron, lecz tylko w braku Kommissarzy Sądowych, stosownie do art. 300 Org. Sądowej.

Wyrok Ogól. Zeb. I i Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 20 Września 1882 r. N. 28.

Wyrok ostateczny, rozsądzaący sprawę należącą do władz włościańskich — ulega uchyleniu w drodze sporu jurysdykcyjnego.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie Ułasiaka.

Wyrok przysądzający w zasadzie prawo do wynagrodzenia za grunta uwłaszczone, nie przesądza w sporze o oznaczenie cyfry wynagrodzenia i przeszacowanie gruntów, ani o właściwości sądu dla takiego sporu.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 27 Października 1884 r. w sprawie Hr. Berga.

Wyrok dyscyplinarny nie wręcza się w kopii obwinionemu, lecz ogłoszenie następuje w sposób ustanowiony w art. 284 Org. Sąd.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 31 Maja 1879 r.

Wyrok dyscyplinarny nie ulega ogłoszaniu w gazetach.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 17 Stycznia 1881 r.

Wyrok Izby Sądowej wydany w drodze dyscyplinarnej, nie ulega ocenieniu przez Senat we wszelkich szczegółach, gdy protest Prokuratora ogranicza się tylko na wykazaniu obrazy znaczenia stosowanych przepisów prawa, nie skarżąc ustanowienia przez Izbę faktycznej strony sprawy i téj oceny.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 11 Lutego 1880 r. N. 9.

Wyrok Sądu Okręgowego, wydany w drodze dyscyplinarnej bez udziału Prokuratora i bez wiadomości jego o zapadnięciu tego wyroku — nie uprawomocnia się.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 24 Listopada 1881 r. N. 48.

Wyrok sądu polubownego. Koszta w sporze w skutek wyroku polubownego zasądza się na zasadzie art. 3 Taksy Obrończej. N. spr. 17/82 Inc. III.

Wyrok sądu polubownego. Zarzuty czynione przeciw ważności wyroku sądu polubownego, — obowiązana Izba Sądowa bez oddzielnego żądania unieważnienia tego wyroku ocenić i wyrzec dowiedzioną nieważność.

Wyrok Kassacyjny z d. 8 Kwietnia 1883 r. w sprawie N. 1206 Ap. z r. 1888 Dep. III wspomnianym w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 138.

Wyroki Departamentu Kassacyjnego Rz. Senatu:

I. Przyjęły skarg podanych na wyroki, oraz postanowienia Izby Sądowej Warszawskiej, zapadłe podług Ustawy Postępowania Sądowo-Cywilnego w 1883 i 1884 r., 10 z Dep. I, 1 z Dep. II, 5 z Dep. III—razem 16, uznając tymi wyrokami, zamieszczonymi w Ukazach do Izby Sądowej nadesłanych, a mianowicie:

1. Z d. 15 Marca 1883 r.
że Izba Sądowa, rozpoznając powództwo główne, winna osądzić i powództwo wzajemne, choćby pozwany o tém ostatniem przy sprawie w Izbie nie wspomniał.
N. 321 Ap. z r. 1881 D. I G. S. z r. 1883. N. 47.
2. Z d. 17 Marca 1883 r.
że rozporządzenie testamentowe męża, pozostawiające żonie zgodzenie się na zapis, uczyniony w testamencie, lub rozdzielenie summy takowej pomiędzy dwie córki—należy uważać, jako ważne wskazanie, w jaki sposób wola jego, co do rzeczonyj summy, winna być wykonaną.
N. 356 Ap. z r. 1881 D. I. G. S. z r. 1884 N. 10.
3. Z d. 1 Kwietnia 1883 r.
że Izba Sądowa w motywach powinna odeprzeć wszelkie przytoczenia stron.

N. 279 Ap. z r. 1882 D. I. G. S. z r. 1884 N. 1.

4. Z d. 13 Maja 1883 r.
że zarząd drogi żelaznej, aby uwolnić się od zapłaty rzeczywistej wartości ładunku zaginionego, powinien dowieść, iż zabór spełniony został przez osoby obce, bez winy Towarzystwa.
N. 341 Ap. z r. 1878 D. I. G. S. z r. 1883 N. 45.
5. Z d. 12 Września 1883 r.
że na dowód niewypłacenia waluty do weksli, dopuszczalne jest badanie świadków.
N. 1085 Ap. z r. 1878 D. II. G. S. z r. 1884 N. 21.
6. Z d. 15 Grudnia 1883 r.
że zaskarżenie postanowień Sądów Okręgowych, karę kontrawencyjną stemplową rozciągających, do władz administracyjnych—nie może mieć miejsca.
N. 202/80 Inc. D. I. G. S. z r. 1884 N. 20.
7. Z d. 28 Stycznia 1884 r.
że spór o przywrócenie granic dóbr z włóścianami uwłaszczoneymi, czyli o odgraniczenie gruntów im nadanych, od gruntów dziedzica—należy do sądów ogólnych.
N. 509 Ap. z r. 1880 D. I. G. S. z r. 1884 N. 37.

8. Z d. 2 Kwietnia 1884 r.
że wywód Izby, nieodpowiedni okolicznościom sprawy, daje powód do kassacyi wyroku.
N. 103 z r. 1883 Ap. III.
9. Z d. 18 Kwietnia 1884 r.
że Izba Sądowa nie może pozostawić bez ocenienia przytoczeń stron.
N. 1345 Ap. z r. 1879 D. I. G. S. z r. 1884 N. 39.
10. Z d. 20 Kwietnia 1884 r.
że nabycie nieruchomości nieletniego przez opiekuna przydanego, na licytacji publicznej—nie jest ważne.
N. 130 Inc. z r. 1882 D. I. G. S. z r. 1884 N. 23.
11. Z d. 27 Kwietnia 1884 r.
że sąd przy postanowieniu wyroku nie ma prawa przekraczania granic żądań i zarzutów stron.
N. 80 z r. 1881 Ap. D. II.
12. Z d. 30 Maja 1884 r.
że zasądzenie w całości żądania, od części którego powód odstępuje, oraz potwierdzenie wyroku Sądu Okręgowego, odmawiającego zbadania świadków, bez przytoczenia dla czego Izba uznała to za zbytne—powoduje uchylenie wyroku Izby.
N. 626 Ap. z r. 1882 D. III.

13. Z d. 11 Czerwca 1884 r.
że umowa prywatna o zbycie osady, sporządzona przed 30 Grudnia 1865 r. (11 Stycznia 1866 r.) stanowi dowód własności; że umowa, krzyżami podznaczona, pozbawiona jest znaczenia dowodu, ale z tego nie wynika, iżby umowa wcale miejsca nie miała, dla braku zgodzenia się stron; że brak tego dowodu może zastąpić dowód dobrowolnego wykonania umowy przez strony (art. 1338 K. C.).
N. 716 Ap. z r. 1881 D. III G. S. z r. 1885 N. 3.
14. Z d. 13 Sierpnia 1884 r.
że w obec znajdowania się w rękach powoda aktu piśmiennego, dowodzącego długu poszukiwanego, nie można dopuszczać z mocy podstawowej zasady „lettres passent temoins”—badania świadków ani domniemań w dowodzie zapłaty takiego długu przez pozwanego.
N. 286 Ap. z r. 1879 D. III.
15. Z d. 11 Października 1884 r.
że osoba do zawierania umów zdolna nie może zarzucać niezdolności osoby, z którą zawierała umowę.
N. 404 Ap. z r. 1883 D. I. G. S. z r. 1885 N. 10.

16. Z d. 11 Grudnia 1884 r.

że wymaganie dowodu na to, iż pozbawiony woli cierpiał pomieszczenie zmysłów ciągle, a więc i w chwili zawarcia umowy nie był zdrowym na umyśle, nie jest zgodne z postanowieniami art. 489 i 302 K. C. z r. 1885; że przerwy, rozsądek ukazujące, u osoby choréj na pomieszczenie zmysłów, nie stanowią powodu do nie uznania téj osoby za pozbawioną własnej woli.

N. 528 Ap. z r. 1881 D. III. G. S. z r. 1885 N. 20.

II. Oddaliły skarg podanych na wyroki i postanowienia Izby Sądowej Warszawskiej w r. 1883 i 1884—19 z Dep. I, 2 z Dep. II, 8 z Dep. III—razem 29, uznając w tych wyrokach, zamieszczonych w ukazach do Izby Sądowej nadesłanych, a mianowicie:

1. Z d. 14 Lutego 1883 r.

że objaśnienia, odnoszące się do przedmiotu sprawy, nie ulegają sprawdzeniu w drodze kassacyjnej.

N. 294 Ap. z r. 1879 D. I.

2. Z d. 3 Marca 1883 r.

że termin trzymiesięczny oznaczony w ustępie d. art. 2 Post. Ks. Nam. z d. 22 Stycznia 1822 r. do appellacyi od decyzji wydziału hipotecznego, licząc od dnia wręczenia decyzji, odnosi się do hipoteki są-

dowej i prawnej — od innych decyzji od dnia, w którym one były ogłoszone.

N. 361 Ap. z r. 1881 r.

3. Z d. 3 Marca 1883 r.

N. 510 Ap. z r. 1880 D. I.

4. Z d. 15 Marca 1883 r.

N. 988 Ap. z r. 1879 D. I.

5. Z d. 17 Marca 1883 r.

N. 406 Ap. z r. 1877 D. I.

6. Z d. 22 Marca 1883 r.

N. 326 Ap. z r. 1881. G. S. z r. 1883 N. 21.

że fakta, ustanowione w wyroku Izby, nie ulegają sprawdzeniu w drodze kassacyjnej.

7. Z d. 8 Kwietnia 1883 r.

że, chociaż niema wnoszonego żądania o nieważnienie wyroku polubownego, Izba Sądowa jest w możności i obowiązku, oceniając czynione zarzuty przeciw jego ważności, wyrzec nieważność takiego wyroku.

N. 1206 Ap. z r. 1880 D. III. G. S. z r. 1883 N. 6.

8. Z d. 3 Czerwca 1883 r.

że żądanie wydania kopii postanowienia Zarządu Policyjnego nie przerywa przedawnienia podług Tomu X, cz. I Zbioru Praw Rossyjskich.

N. 201 Ap. z r. 1880 D. I. G. S. z r. 1884 N. 14.

9. Z d. 16 Czerwca 1883 r.

że przytoczenia skarżącego, odnoszące się do samego przedmiotu sprawy, nie ulegają sprawdzeniu w drodze kassacyjnej.

N. 27 Inc. z r. 1881 D. III. G. S. z r. 1884 N. 5.

10. Z d. 21 Października 1883 r.

że art. 1166 K. C., nadając prawo wierzycielom, wykonywać prawa i skargi dłużnika, nie wymaga, aby pretensye wierzycieli istniały już w tym czasie, w którym wynikł stosunek prawny, dający powód do procesu ze strony dłużnika;

że moc obowiązująca umowy, zawartej w myśl art. 221 Pr. o małżeństwie między małżonkami, zależy od wyrzeczenia unieważnienia, lub seperacyi, w tej mianowicie sprawie, której wytoczenie dało powód do tej umowy; że odstąpienie w takiej umowie prawa współwłasności nieruchomości żonie pod warunkiem natychmiastowego wykonania umowy i wykonane w czasie trwającego związku małżeńskiego, jako przedwczesne, nieprawne, nie podchodzące pod przepis art. 1338 K. C. i nie odpowiadające wymaganiom w art. 221 prawa o małżeństwie i ust. 2, art. 1595 K. C.—jest nieważne.

N. 526 Ap. z r. 1881.

11. Z d. 23 Grudnia 1883 r.

że dla uznania, iż należy się wynagrodze-

nie szkód, koniecznym jest: a) stwierdzenie faktu, iż rzeczywiście szkody miały miejsce i że one ulegają wynagrodzeniu; b) objaśnienie ze strony powoda, za jakie szkody żąda wynagrodzenia i złożenia dowodów ich istnienia.

N. 300 Ap. z r. 1881 D. I. G. S. z r. 1884 N. 15.

12. Z d. 28 Grudnia 1883 r.
że przytoczenia skarżącego, odnoszące się do samego przedmiotu sprawy, nie ulegają sprawdzeniu w drodze kassacyjnej.

N. 82 Ap. z r. 1879 D. I.

13. Z d. 25 Stycznia 1884 r.
że okoliczności dotyczące faktycznej strony sprawy, nie ulegają sprawdzeniu w drodze kassacyjnej.

N. 478/81 Ap. D. II.

14. Z d. 16 Lutego 1884 r.
że wywody Izby, dotyczące istoty sprawy, nie ulegają sprawdzeniu w drodze kassacyjnej.

N. 442 Ap. z r. 1881 D. I. G. S. z r. 1884 N. 25.

15. Z d. 27 Lutego 1884 r.
że zobowiązanie, powstanie którego zawieszona się do spełnienia przyszłego wypadku — w razie nie spełnienia się takowego, wcale nie istnieje;

że ustanowienie znaczenia zobowiązania i czy było warunkowe—odnosi się do istoty sprawy.

N. 1069 z r. 1878 Ap. D. II.

16. Z d. 27 Lutego 1884 r.

że niezłożenie kaucyi przy skardze kassacyjnej, pociąga za sobą jej zwrocenie, a nie pozostawienie bez biegu.

N. 1584 Ap. z r. 1880 D. I.

17. Z d. 29 Maja 1884 r.

że Sąd Okręgowy nie jest obowiązany przekonywać się, czy pełnomocnik prywatny, podający skargę, ma świadectwo możności prowadzenia spraw cudzych w instancyi apellacyjnej, a więc ta okoliczność, iż pierwotna apellacya była podaną w terminie właściwym przez pełnomocnika nie posiadającego świadectwa, nie może służyć za zasadę do przywrócenia prawa apellacyi.

N. 372 z r. 1882 Inc. D. I.

18. Z d. 4 Czerwca 1884 r.

że Felicjanka przez wyjazd za granicę nie utraciła poddaństwa rossyjskiego; że poddana austriacka nie jest pozbawioną prawa brania spadku z testamentu w tutejszym kraju sporządzonego.

N. 1662 z r. 1880 Ap. D. I.

19. Z d. 15 Czerwca 1884 r.

że przypozwanie przez powoda do sprawy

osoby trzeciej, z żądaniem rozciągnięcia na nią odpowiedzialności, sprawia istnienie dwóch pozwanych, a przypozwany korzysta ze wszystkich praw pozwanego.

N. 1621 z r. 1880 Ap. D. III.

20. Z d. 3 Sierpnia 1884 r.

że prawo nie nadaje duchowieństwu niechrześcijańskiemu żadnych praw władzy rządowej lub sądowej do ocenienia spraw rodowodowych;

że zgodzenie się na rozwód między żydami w akcie notaryalnym, nie ma żadnego skutku, lecz takowe powinno być oświadczone w sądzie, sprawę taką sądzącym.

N. 232 z r. 1881 Ap. D. III.

21. Z d. 9 Października 1884 r.

że zastrzeżony w ustawach Towarzystwa Ubezpieczeń termin roczny do wystąpienia z powództwem o wynagrodzenie za szkodę pożarem zrzadzoną, powinien być ściśle przestrzegany, bez względu, czy była wytoczona sprawa kryminalna przeciw poszkodowanemu, czy nie.

N. 165 z r. 1882 Ap. D. I. G. S. z r. 1885

N. 9.

22. Z d. 31 Października 1884 r.

N. 1230 z r. 1882 Ap. D. I.

23. Z d. 31 Października 1884 r.

N. 453 z r. 1881 Ap. D. I. G. S. z r. 1885 N. 11.

że zarzuty, dotyczące faktycznej strony sprawy, nie ulegają sprawdzeniu w drodze kassacyjnej.

24. Z d. 12 Listopada 1884 r.
że opiekun przydany z opiekunem głównym odpowiada solidarnie za zrządzone straty małoletnim, przez dopuszczenie szkodliwych dla nich warunków przy sprzedaży działowej nieruchomości spadkowych.
N. 197 z r. 1881 Ap. D. III. G. S. z r. 1885 N. 19.
25. Z d. 13 Listopada 1884 r.
że zarzuty przeciw tłumaczeniu przez Izbę umowy, nie ulegają ocenieniu w drodze kassacyjnej.
N. 483 z r. 1881 Ap. D. I. G. S. z r. 1885 N. 14.
26. Z d. 16 Listopada 1884 r.
że dla sprzedawcy z umowy handlowej, co do przedanego towaru, służy prawo rewindykacji z mocy art. 570 i nast. K. C., a nie służy przywilej, o jakim mówi ust. 5 art. 7 Pr. o przyw. z r. 1825, który zapewnia i prawo odzyskania i przywilej dla sprzedawcy z umowy cywilnej.
N. 101 z r. 1881 Ap. D. III. G. S. z r. 1885 N. 16.
27. Z d. 30 Listopada 1884 r.
że wnioski Izby, wyprowadzone z treści do-

kumentu, nie ulegają sprawdzeniu w drodze kassacyjnej.

- N. 880 z r. 1881 Ap. D. III. G. S. z r. 1885 N. 17.
 28. Z d. 14 Grudnia 1884 r.
że zarzuty, czynione ocenieniu dowodów przez Izbę, rozpoznaniu w drodze kassacyjnej nie ulegają.
N. 350 z r. 1881 Ap. D. I. G. S. z r. 1885 N. 23.
 29. Z d. 18 Grudnia 1884 r.
że okoliczności, dotyczące faktycznej strony sprawy, nie ulegają sprawdzeniu w drodze kassacyjnej.
N. 461 z r. 1882 Ap. D. I. G. S. z r. 1885 N. 28.
- Uwaga.* Wyroki te są zamieszczone w streszczeniu w sprawozdaniach o skargach kassacyjnych z r. 1883 i 1884 w zeszytach XIII i XVI.

Wyroki Departamentu Kassacyjnego Rz. Senatu w Gazecie Sądowej Warszawskiej zamieszczone, w Ukazach do Zjazdu Sędziów Pokoju nadesłanych w sprawach, osądzonych w tychże Zjazdach, rozstrzygnęły następne ważniejsze pytania prawne, a mianowicie:

1. Z d. 14 Stycznia 1883 r. (zapadły d. 17 Lutego 1882. N. 77).

że powództwo o przyznanie prawa, roszczeniowego do służebności (art. 117 i 136 Ust. o zast. Ust. Sąd. do Okr. Sąd. Warszaw.), winno być wniesione do sądów ogólnych, powództwo zaś o naruszenie używania (art. 115 ust. 4 rzeczonój Ust.), mogące mieć na celu obronę i zabezpieczenie tylko takiego używania, które według Kodeksu Cywilnego jest uważane za niezależne wykonywanie prawa (art. 2230 K. C.), podlega Sędziemu Pokoju, który winien przedewszystkiem ocenić, do jakiego rodzaju należą służebności sporne, a jeżeli Kodeks Cywilny nie pozwala na nabycie takiego prawa służebności przez posiadanie, powództwo o przywrócenie używania takiego prawa winien odrzucić, z powodu niedopuszczalności skargi, z mocy samego prawa, jako ulegające rozpoznaniu właściwego Sądu Okręgowego. Sprawa Jeziorskiego przeciwko Szafranowi w Z. S. P. I Okr. Piotrkowskiego. G. S. z r. 1883. N. 14.

2. Z d. 7 Marca 1883 r. (zapadły d. 20 Października 1882 r. N. 123).

że posiadacz weksłu na mocy indosu nie

może nie otrzymać zasądzenia summy wekslem objętój, bez względu na przedstawienie pokwitowania pierwotnego posiadacza weksłu.

Sprawa Kunzego przeciw Rozenberga w Z. S. P. I Okr. Piotrkowskiego. G. S. z r. 1883 N. 24.

3. Z d. 11 Marca 1883 r.

że mylne tłumaczenie literalnej treści dokumentu, na którym oparty został wyrok, powoduje uchylene takowego w drodze kassacyjnej.

Sprawa Kurlandzkiego przeciw Orbachowi w Zjeździe S. P. I Okr. Piotrkowskiego. G. S. z r. 1883 N. 26.

4. Z d. 15 Marca 1883 r.

że badanie świadków ma miejsce na dowód otrzymania gotowizny i ruchomości przez współspadkobiercę, na poczet przypadającego udziału po spadkodawcy.

Sprawa Pisarka przeciwko Supadzie w Zjeździe S. P. I Okr. Piotrkowskiego. G. S. z r. 1883 N. 25.

5. Z d. 9 Grudnia 1883 r.

że akt prywatny może być podpisany jedynie przez samego zobowiązującego się—

podpisany przez osobę uproszoną, ma znaczenie tylko w razie przyznania zobowiązania, które to przyznanie ulega poświadczeniu i ocenieniu sądu;

że nie zaprzeczenie, nie jest przyznaniem.

Sprawa Kizela przeciwko Kondzeli w Zjeździe S. P. I Okr. Gub. Siedleckiej. P. S. z r. 1884 N. 7.

6. Z d. 22 Lutego 1884 r. (zapadły d. 22 Lutego 1884 r. N. 31).

że weksel prosty po upływie ustanowionego terminu pięcioletniego przedawnienia, nie zatrzymuje znaczenia zwykłego zobowiązania, ulegającego przepisowi artykułu 2262 K. C.;

że przedawnienie ogólne różni się od skróconego tém, iż przy skróconém powoływać się trzeba przed sądem i na zapłatę.

Sprawa Szpana przeciwko Szlachertowi w Zjeździe II Okr. Gub. Piotrkowskiej. G. S. z r. 1885 N. 15.

7. Z d. 15 Maja 1884 r. (zapadły d. 25 Stycznia 1884 r. N. 12).

że badanie świadków może być dozwołaném na stwierdzenie zobowiązań konsensualnych, dla których Kodeks Cywilny niewy-

maga aktów piśmiennych, a więc i na stwierdzenie sprzedaży ruchomości, oraz wynikających z niej stosunków prawnych. jak istnienie długu i upłaty takowego.

Sprawa Zellera przeciwko Diamentstajnowi w Zjeździe S. P. I Okr. Gub. Siedleckiej. G. S. z 1884 N. 41.

8. Z d. 31 Października 1884 r. (zapadły d. 7 Marca 1884 r. N. 43).

że wykonanie testamentu poczytuje się za zrzeczenie się prawa czynienia przeciw niemu zarzutów.

Sprawa Koztoń p-ko Walczakowi w Zjeździe S. P. II Okr. Gub. Kieleckiej. G. S. z r. 1885 N. 2.

9. Z d. 13 Listopada 1884 r.
że podpis przez małopismiennego na akcie prywatnym, nie potrzebuje poświadczenia.
Sprawa Łabentowicza przeciwko Jęczykowski w Zjeździe S. P. II Okr. Gub. Kaliskiej. G. S. z r. 1885 N. 1.

10. Z d. 30 Listopada 1884 r.
że ustawa budowlana obowiązująca w Cesarstwie, nie powinno być stosowaną w sprawach cywilnych w Okręgu Sądowym Warszawskim.

Sprawa Szlicherta w Zjeździe S. P. m. Warszawy. G. S. z r. 1885 N. 6.

Wyroki kassacyjne w Jurisprudeneyi Izby

Nr. bieżący ogólny.	Numer bieżący	Oznaczone datą.	W zbiorze urzędowym tych wyroków mają datę.	Numer.
1883.				
108	1	14 Stycznia	17 Lutego	1882 77
109	2	14 Lutego	—	—
110	3	3 Marca	—	—
111	4	3 Marca	—	—
112	5	7 Marca	20 Października	1882 123
113	6	11 Marca	—	—
114	7	15 Marca	—	—
115	8	15 Marca	—	—
116	9	15 Marca	—	—
117	10	17 Marca	20 Października	1882 122
118	11	17 Marca	15 Grudnia	1882 145
119	12	22 Marca	—	—
120	13	1 Kwietnia	15 Grudnia	1882 144
121	14	8 Kwietnia	—	—
122	15	13 Maja	23 Wrz. 5 Maja	1881 105
123	16	3 Czerwca	—	—
124	17	16 Czerwca	—	—
125	18	12 Września	16 Marca	1883 27
126	19	21 Października	6 Kwietnia	1883 56
127	20	9 Grudnia	—	—
128	21	15 Grudnia	—	—
129	22	23 Grudnia	—	—
130	23	28 Grudnia	—	—

Sądowej Warszawskiej (Zob. Tom I Pytań).

Nazwisko osoby skarżącej.	N-ra Spraw Izby Sądowej Warsz.	N-ra Gazety Sądow.	Stronice tych Pytań	N-r Pyt. w Jurispruden.	Przyjmujące czy oddalające skargę.
	w których są zamieszczone.				
Jeziorski	Zj. I G. Piotrk.	14/83	—	—	p. od.
Papuga	294/79 A. I.	—	338	—	od.
Prokuratorya	510/80 A. I.	—	339	627	od.
Kamińscy	361/81 A. I.	—	238	—	p.
Kunze	Zj. I G. Piotrk.	24/83	—	—	p.
Kurlandzki	d-to	26/83	—	—	p.
Pisarek	d-to	25/83	—	—	od.
Smoliński	988/79 A. I.	—	339	—	p.
Pikuła	321/81 A. I.	47/83	334	—	od.
Przeddziecki	406/77 A. I.	—	339	—	p.
Bruning	356/81 A. I.	10/84	334	666	od.
Sadowscy	326/81 A. I.	21/83	339	—	p.
Sztucer	279/82 A. I.	1/84	334	670	od.
Epsztejn	1206/80 A. III.	6/93	339	—	p.
Tow. R. Ubezp.	341/78 A. I.	45/83	335	—	od.
Stachowski	201/80 A. I.	14/84	339	—	od.
Biernacki	27/81 J. III.	5/84	339	—	p.
Łopaciński	1085/78 A. II.	21/84	335	—	od.
Kwiecińska	526/81 A. I.	—	340	—	p.
Kizel	Zj. I O. G. Siedl.	7/84	—	—	p.
Golez	202/80 J. I.	20/84	339	—	od.
Scheinberg	300/81 A. I.	15/84	340	—	od.
Skarzyński	82/79 A. III.	—	341	—	od.

Nr. bieżą- cy ogólny.	Numer bieżący.	Oznaczone datą.	W zbiorze urzędowym tych wyroków mają datę.	Numer.
		1884.		
131	24	28 Stycznia	24 Października, Zb. w og. zeb. I i K. D.	1883 29
132	25	25 Stycznia	—	—
133	26	16 Lutego	—	—
134	27	22 Lutego	22 Lutego	1884 31
135	28	27 Lutego	—	—
136	29	27 Lutego	—	—
137	30	2 Kwietnia	—	—
138	31	18 Kwietnia	—	—
139	32	20 Kwietnia	25 Stycznia	1884 18
140	33	27 Kwietnia	—	—
141	34	16 Maja	25 Stycznia	1884 12
142	35	29 Maja	—	—
143	36	30 Maja	—	—
144	37	4 Czerwca	25 Stycznia	1884 14
145	38	11 Czerwca	25 Stycznia	1884 17
146	39	15 Czerwca	—	—
147	40	3 Sierpnia	5 Października	1883 127
148	41	13 Sierpnia	25 Stycznia	1884 13
149	42	31 Października	7 Marca	1884 43
150	43	21 Października	—	—
151	44	31 Października	—	—
152	45	9 Października	—	—
153	46	11 Października	—	—

Nazwisko osoby skarżącej.	N-ra Spraw Izby Sądowej Warsz.	N-ra Gazety Sądow.	Stroni- ca tych Pytań	Nr. Pyt. w Juris- prudenc.	Przyj- mujące czy od- dalające skargę.
	w których są zamieszczone.				
Kurtz	509/80 A. I.	37/84	335	—	p.
Farbiarz	478/81 A. II.	—	341	—	od.
Knaap	442/81 A. I.	25/84	341	—	od.
Szpan	Zj. II G. Piotrk.	15/85	—	—	od.
Litauer	1069/78 A. II.	—	342	—	od.
Pawłowski	1584/80 A. I.	—	342	—	od.
Raden	103/83 A. III.	—	336	—	p.
Wojtuszek	1345/79 A. I.	39/84	336	—	p.
SS. Włodkowski.	130/82 J. I.	23/84	336	—	p.
Rogoziński	80/81 A. II.	—	336	889	p.
Zeller	Zj. I G. Siedleck.	41/84	—	—	p.
Radoliński	372/82 J. I.	—	342	—	od.
Goldenring	626/82 A. III.	—	336	—	p.
Sadowski	1662/80 A. I.	—	342	622	od.
Klimowicz	716/81 A. III.	3/85	337	—	p.
Zarański	1621/80 A. III.	—	342	—	od.
Tarapani	232/81 A. III.	—	343	—	od.
Fridman	286/79	—	337	—	p.
Koztoń	Zj. II G. Kieleck.	2/85	—	—	od.
Krzeszewski	453/81 A. I.	11/85	343	—	od.
Nowińska	1230/80 A. I.	—	343	—	od.
Starzyński	165/82 A. I.	9/85	343	—	od.
Stępkowski	404/83 A. I.	10/85	337	—	p.

Nr. bieżą- cy ogólny.	Numer bieżący.	Oznaczone datą	W zbiorze urzędowym tych wyroków mają datę.	Numer.
154	47	12 Listopada	7 Marca	1884 41
155	48	13 Listopada	—	—
156	49	13 Listopada	—	—
157	50	16 Listopada	7 Marca	1884 42
158	51	30 Listopada	—	—
159	52	30 Listopada	—	—
160	53	11 Grudnia	25 Stycznia	1884 19
161	54	14 Grudnia	—	—
162	55	18 Grudnia	—	—

Wyroki powyżej wyszczególnione zapadły w sprawach pochodzących:

I. Z Izby Sądowej Warszawskiej Dep. I.	28
Dep. II.	4
Dep. III.	13
Razem	45

W tej liczbie:

a) apelacyjnych	41
b) incydentalnych	5
Razem jak wyżej	45

Nazwisko osoby skarżącej.	N-ra Spraw Izby Sądowej Warsz.	N-ra Gazety Sądow.	Stroni- ca tych Pytań	N-r Pyt. w Juris- pruden.	Przyj- mujące czy od- dalające skargę.
	w których są zamieszczone.				
Staniszewski	197/81 A. III.	19/85	344	—	od.
Łabętowicz	Zj. II G. Kalisk.	1/85	—	—	od.
Dębowski	483/81 A. I.	14/85	344	—	od.
Toeplitz	101/81 A. III.	16/85	344	—	od.
Lamprecht	880/81 A. III.	17/85	344	—	od.
Szlichert	Zj. m. Warszawy	6/85	—	—	p.
Szurejko	528/81 A. III.	20/85	338	—	p.
Wojciechowski	350/81 A. I.	23/85	345	—	od.
Kniażewicz	461/82 A. I.	28/85	345	—	od.

II. Z sądu Okręgowego Siedleckiego 1

III. Ze Zjazdów Sędziów Pokoju:

a) Warszawskiego	1
b) Kaliskiego	1
c) Siedleckiego	1
d) Piotrkowskiego	5
e) Kieleckiego	1

Razem 9 9

Razem 55

Wyroki Kassacyjne w Jurisprudencyj Izby Sądowej
Warszawskiej i w tych Pytaniach powołane w zbiorze
urzędowym tych wyroków zamieszczone są:

Numer bieżący.	Pod datą.		Numerem	W spisie na str. 350 tych Pytań pod N-rami.
1	1881/2	25 Września—5 Maja	105	122
2	1882	17 Lutego	77	108
3	1882	20 Października	122	117
4	"	"	123	112
5	"	15 Grudnia	144	120
6	"	"	145	118
7	1883	16 Marca	27	125
8	"	24 Października, Zbior Wyr. Og. Zeb. I i K. D.	29	—
9	"	6 Kwietnia	56	126
10	"	5 Października	127	147
11	1884	25 Stycznia	12	141
12	"	"	12	148
13	"	"	14	144
14	"	"	17	145
15	"	"	18	139
16	"	"	19	160
17	"	22 Lutego	31	134
18	"	7 Marca	41	154
19	"	"	42	157
20	"	"	43	149

Wyroki Kassacyjne w Jurisprudencyi Izby Sądowej
Warszawskiej i w tych Pytaniach powołane zapadły
na skutek skarg.

Numer bieżący.	Podanych przez	Wykazane są w spisie na str. 350 tych pytań pod N-rami
1	Biernackiego	124
2	Bruning	118
3	Dębowski	156
4	Epstein.	121
5	Farbiarz	132
6	Friedman	148
7	Golcz	128
8	Goldenring.	143
9	Jeziorski	108
10	Kamińscy	111
11	Kizel	127
12	Klimowicz	145
13	Knaap	133
14	Kniażewicz.	162
15	Koztoń.	149
16	Krzeszewski	150
17	Kunze	112
18	Kurlandzki.	113
19	Kurtz	131
20	Kwiecińska.	126

Numer bieżący.	Podanych przez	Wykazane są w spisie na str. 350 tych pytań pod N-rami
21	Lamprecht.	158
22	Litauer.	135
23	Łabętowicz.	155
24	Łopaciński.	125
25	Nowińska	151
26	Papuga.	109
27	Pawłowski.	136
28	Pikuła	116
29	Pisarek.	114
30	Prokuratorja	110
31	Przeździecki	117
32	Raden	137
33	Radolińscy	142
34	Rogoziński.	140
35	Sadowscy	119
36	Sadowski	144
37	Skarzyński	130
38	Smolińscy	115
39	Stachowski.	123
40	Staniszewski	154
41	Stępkowski.	153
42	Starzyński	152
43	Szarejko	160
44	Szeinberg	129

Numer bieżący.	Podanych przez	Wykazane są w spisie na str. 350 tych pytań pod N-rami
45	Szlichtert	159
46	Szpan	134
47	Sztucer.	120
48	Tarapani	147
49	Toeplitz	157
50	Towarzystwo Ros. Ubezpieczeń	122
51	Wojciechowski	161
52	Wojtuszek.	138
53	SS-wie Włodkowskiego	139
54	Zarański	146
55	Zeller	141

Wyroki Kassacyjne w Jurisprudencji Izby Sądowej
Warszawskiej i w tych Pytaniach powołane.

Nr. bieżący.	Zapadłe w sprawach oznaczonych N-rami	Wyszczególnione są w spisie na str. 350 pod Nr. bież.	Nr. bieżący.	Zapadłe w sprawach oznaczonych N-rami	Wyszczególnione są w spisie na str. 350 pod Nr. bież.
1	27/81 J. III.	124	24	406/77 Ap. I.	117
2	80/81 Ap. II.	140	25	442/81 Ap. I.	133
3	82/79 Ap. III.	130	26	453/81 Ap. I.	150
4	101/81 Ap. III.	157	27	461/82 Ap. I.	162
5	103/83 Ap. III.	137	28	478/81 Ap. II.	132
6	130/82 J. I.	139	29	483/81 Ap. I.	156
7	165/82 Ap. I.	152	30	509/80 Ap. I.	131
8	197/81 Ap. III.	154	31	510/80 Ap. I.	110
9	201/80 Ap. I.	123	32	526/81 Ap. I.	126
10	202/80 J. I.	128	33	528/81 Ap. III.	160
11	232/81 Ap. I.	147	34	626/82 Ap. III.	143
12	279/82 Ap. III.	120	35	716/81 Ap. III.	145
13	286/79 Ap. I.	148	36	880/81 Ap. III.	158
14	294/79 Ap. I.	109	37	988/79 Ap. I.	115
15	300/81 Ap. I.	129	38	1069/78 Ap. II.	135
16	321/81 Ap. I.	116	39	1085/78 Ap. II.	125
17	326/81 Ap. I.	119	40	1206/80 Ap. III.	121
18	341/78 Ap. I.	122	41	1230/80 Ap. I.	151
19	350/81 Ap. I.	161	42	1345/79 Ap. I.	138
20	356/81 Ap. I.	118	43	1584/80 Ap. I.	136
21	361/81 Ap. I.	111	44	1621/80 Ap. III.	146
22	372/82 J. I.	142	45	1662/30 Ap. I.	144
23	404/83 Ap. I.	153			

Występek. Wynagrodzenie szkody zrządzonej występkiem, lub jako występkiem—winno być zasądzone solidarnie od zrządzających takową. P. 708.

Wytlomaczenie znaczenia wyroku prawomocnego przez sąd, może mieć miejsce przy względzie koniecznie: a) na działania Komisarza Sądowego przy wykonywaniu wyroku, które z tych lub innych przyczyn uważane są przez osoby interesowane za niezgodne z rzeczywistością znaczeniem wydanego wyroku, oraz b) na wnoszenie tego żądania w czasie właściwym (art. 963 U.). P. 827.

Wywłaszczenie. Spory wynikające ze stosunków stron po wywłaszczeniu—należą do sądów, a nie spory mające za przedmiot sam majątek uległy wywłaszczeniu.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w sprawie Skoryny. (zob. P. 391. 747).

Wywłaszczenie. Wynagrodzenie za grunta zabrane pod Cytadelę Aleksandrowską—może być dochodzone w drodze administracyjnej, nie sądowej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 27 Października 1884 r. w sprawie Hr. Berga. (zob. P. 391. 747).

Wznowienie powództwa, dla którego zapisane zostało ostrzeżenie hipoteczne z wyroku illacyjnego przed wprowadzeniem nowój ustawy—po wniesieniu skargi powodowej o wykreślenie rzeczonoego ostrzeżenia — nie ocala skutków tego ostrzeżenia.

N. 150/82 Ap. III.

Zabezpieczenie powództwa wytoczonego o uznanie sprzedaży dóbr za nieszkodzącą prawem dzierżawcy i uznanie umowy o dzierżawę za obowiązującą dla sprzedawcy i nabywcy—nie może być dozwolone za pośrednictwem sekwestru. P. 757.

Zabezpieczenie powództwa, którego przedmiotem jest sekwestr—nie może nastąpić za pośrednictwem sekwestru. P. 820.

Zabezpieczenie powództwa, gdy takowe żądane jest kilku sposobami—nie może mieć miejsca w całości każdym z tych sposobów, lecz stosunkowo. P. 783. (zob. P. 181).

Zabezpieczenie powództwa, gdy jest żądane—nie można wymagać składania dowodów na to, iż niezabezpieczenie pozbawi możliwości otrzymania skutku powództwa, to jest otrzymania tego, coby zasądzoném zostało. P. 913.

Zabezpieczenie powództwa, wytoczonego o unieważnienie testamentu, dział majątku pomiędzy dziećmi obejmującego, w którym wnuki opuszczone zostały—winno być dozwolone. P. 913.

Zabezpieczenie powództwa może być dozwolone przez zapisanie ostrzeżenia hipotecznego, gdy powód badaniem świadków chce dowieść zléj wiary w działaniach pozwanego. P. 919.

Zabezpieczenie dane wyłącznie dla summy wypożyczonej na wskazanej nieruchomości—nie może być uważane jako zrzeczenie się wierzyciela możności poszukiwania od dłużnika zwrotu takowej z innego jego majątku. P. 834.

Zabezpieczenie kapitałów należących do duchowienstwa Austriackiego—nie może żądać skutecznie Prokuratoria bez szczególnego władz Austriackich upoważnienia. P. 876.

Zabezpieczenie od ognia. Ocenienie, czy od właściciela nieruchomości należą się zaległości takiej opłaty—ulega władzy administracyjnej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 16 Maja 1861 r. w sprawie Halperna.

Zabudowania. Sprawa włościanina o zwrot zabudowań przeniesionych z osady przyznanej za jego własność na inną osadę przez współsukcesora dawniej w posiadaniu jéj będącego i o inne pretensye — ulega osądzeniu przez sądy ogólne.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 8/20 Października 1883 r. w spr. Wawrzyniaka.

Zadatek przy licytacji dóbr za dług nastąpiónej złożony, nie przepada, gdy nabywca warunków nie dopełnił, a właściciel dług poszukiwany dobrowolnie zapłacił. P. 916.

Zajęcie zboża na pniu rosnącego wraz z dobrami, w poszukiwaniu należności hipotecznej—jest ważne. P. 826.

Zajęcie na sprzedaż publiczną. Skarga powódwa, a nie skarga na Kommissarza Sądowego, może być skuteczną o to, iż on wprowadził nabywcę w posiadanie gruntów nie takich, jakie były wskazane w zajęciu na sprzedaż publiczną. P. 868.

Zakłady górnicze. Sprzedaż publiczna działowa zakładów górniczych, będących przedmiotem spółki bez jéj rozwiązania—może być nakazane. P. 756. (Przeciwnie P. 290).

Zamiana. Przywrócenie naruszonego posiadania, po zamianie gruntów między uwłaszczonymi włościanami—należy do władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w spr. Wypycha.

Zamieszkanie. Skarga powódowa nie ulega zwróceniu, gdy zamieszkanie jednego z pozwanych okazało się niedokładnie wskazaném. P. 775.

Zamieszkanie. Powództwo nie może być zostawione bez ocenienia dla niedokładności wskazania zamieszkania pozwanego—lecz bieg

takowego tylko wstrzymany być winien. P. 776.

Zamieszkanie. Rozwiązanie umowy, zawartej o sprzedaż zboża i zwrot ceny wziętej, gdy jest przedmiotem powództwa, takowe powinno być wytoczone przed sąd, w obrębie którego zamieszkuje jeden z pozwanych, a nie przed sąd, w obrębie którego umowa była zawarta i wykonaną być miała. P. 905.

Zamieszkanie. Wierzyciele, nie mający obranego zamieszkania, w miejscu, gdzie się odbywa rozdzielenie szacunku za nieruchomość otrzymanego—nie mogą być wzywani do przejrzenia rachunku takiego, przez pozostawienie kopij wezwań w kancelaryi sądu. P. 922.

Zamieszkanie. Miejsce oznaczone w wekslu do zapłaty, nie jest równoznaczne z obraniem zamieszkania. N. spr. 310/79 Inc. I.

Zamieszkanie. Zwroćenie skargi appellacyjnej, powinno nastąpić skarżącemu w miejsce przebywania, przez niego przy sprawie w Sądzie Okręgowym obrane, gdy nie wskazał w skardze zamieszkania—w razie zaś nieobrania zamieszkania w Sądzie Okręgowym, podług art. 311 U.—N. 55/84 Inc. II.

Zamieszkanie. Chociaż Adwokaci Przysięgli zaliczają się do Izb Sądowych, to jednak wybierają oni sobie miejsce zamieszkania sami,

bez żadnego rozbioru ich żądania w tym przedmiocie ze strony Izb Sądowych.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 3 Listopada 1879 r.

Zamieszkanie prawne obrane u „Adwokata” bez wyrażenia ulicy i numeru domu, oraz, że to jest Adwokat Przysięgły—nie jest ważne. P. 773.

Zamieszkanie prawne obrane przez Patrona Trybunału wyznaczonego z urzędu w pozwie rozpoczynającym sprawę u tegoż Patrona—nie jest ważne. P. 811.

Zamieszkanie prawne. Doręczenie w zamieszkaniu prawnem kopii wyroku zaocznego, dopełnione podług przepisu zamieszczonego w art. 283 U.—nie jest ważne. P. 816. Przeciwnie P. 375.

Zamieszkanie prawne obrane na wekslu—nie stanowi przeszkody w pozwaniu wystawcy przed sąd właściwy, zamieszkaniu rzeczywistemu dłużnika. P. 904.

Zamieszkanie prawne obrane w hotelu pod numerem wskazanym—jest ważne. N. 58/81 Inc. III. Zob. P. 366.

Zamknięcie karczmy. Sprawa o przyznanie prawa własności propinacyi w dobrach, oraz o wynagrodzenie za zamknięcie karczmy i wzbронienie sprzedaży napojów—należy do sądów. P. 854.

Zapis. Powództwo o zmniejszenie zapisów, poczynionych w umowie przedślubnej—nie może być wyniesione przed sporządzeniem działów. P. 755.

Zapis testamentowy. Papiery kredytowe i gotowiznę znalezione w pozostałości zmarłego, nie stanowią spadku nierozporządzonego w obec wyrażenia testatorki, iż cały swój majątek, składający się z nieruchomości, zapisuje Towarzystwu Dobroczynności. P. 846.

Zapis testamentowy, uczyniony zależnym od woli osoby trzeciej—jest nieważny. P. 666.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem kassacyjnym z d. 17 Marca 1883 r. uznającym, iż zapis testatora summy wskazanemu legataryuszowi, z pozostawieniem zgodzenia się na to pozostałej po testatorze wdowy, lub w razie przeciwnym, rozdzielenia tej summy pomiędzy dwie jego córki—nie jest zapisem zależnym od dowolności osoby innej.

Sprawa N. 356/81 Ap. I zamieszczona w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. str. 121. G. S. z r. 1884 N. 10.

Zapłata. Art. 14 Postanowienia o Towarz. Kr. Ziem. z d. 1/13 Czerwca 1825 r., pozwalający spłaty długów hipotecznych, powstałych przed datą takowego postanowienia, listami

zastawnymi al pari—stosuje się i do wypłat obecnie dokonywanych. P. 833.

Zapłata za towar, o dostawę którego kommisjonier w imieniu swjej firmy, zawiera umowę, dopełniona do rąk kommisjonera—nie jest ważna. P. 895.

Zarośla. Sprawa przeciw skarbowi, o przyznanie osobom prywatnym lub osobie moralnej prawa do lasu, zarośli, łąk i t. p. położonych blisko miasta—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. Warsz. z d. 11 Marca 1882 r. w spr. K.

Zapłata. Zatajenie uiszczenia zobowiązania, w celu otrzymania powtórnego zapłaty—może być poddane dochodzeniu kryminalnemu nie inaczej, jak na mocy wyroku prawomocnego Sądu Cywilnego, uznającego ważność pierwszego uiszczenia.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Września 1883 r. N. 19.

Zarząd dróg żelaznych nie jest czem innym w prawnym znaczeniu, jak furmanem zajmującym się przewożeniem ładem jadących i towarów. P. 93.

Zarząd majątku. Żona domagająca się odjęcia mężowi zarządu jej majątkiem, powinna szczegółowo przytoczyć okoliczności złego zarządu męża, a nie ograniczać się ogólnym powołaniem na niezadawalniające zarządzanie. P. 705.

Zarząd dóbr Państwa ma prawo udzielać swym pełnomocnikom, nie tylko szczególne pełnomocnictwo na prowadzenie jednej szczególnej sprawy, lecz i ogólne, a wtedy sąd nie odsyła kopii wyroku Zarządowi dóbr Państwa, lecz wydaje ją pełnomocnikowi stawającemu.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 27 Listopada 1878 r. N. 43.

Zarzut symulacji aktu, nie stanowi tak samostanowienia żądania, aby miał wymagać akcyi wzajemnej—jako skierowany na dowód przeciw głównemu powództwu. N. 494/84 Ap. I.

Zarzuty. Nieczyniący przy protokule działowym u notaryusza sporów—może czynić zarzuty przeciw działowi przy sprawie o zatwierdzenie takowego. P. 885.

Zarzuty czynione przeciw ważności wyroku sądu polubownego, obowiązana Izba Sądowa bez oddzielnego żądania unieważnienia tego wyroku—ocenić i wyrzec nieważność dowiedzioną.

Wyrok Kass. z d. 8 Kwietnia 1883 r. w spr. N. 1200 z r. 1880 Ap. III wspomniany w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 138.

Zarzuty. Wykonanie testamentu, poczytuje się za zrzeczenie się prawa czynienia przeciw niemu zarzutów.

Wyrok Kass. z d. 31 Października 1884 r. wydany w skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. Okr. II Gub. Kieleckiej w spr. Kozłów przeciwko Wilczakowi.

Zasada powództwa nie może być zmienioną w drugiej instancji. P. 824.

Zasilek. Summa zabezpieczona hipotecznie, jako zasilek i pożyczka, za poniesione straty, w czasie powstania 1831 r.—ulega wykreśleniu z mocy Manifestu Najwyższego z d. 16/28 Kwietnia 1841 r.—P. 873.

Zaskarżenie postanowień lub wyroków Sądów Okręgowych karę kontrawencyjną stemplową rozciągających—nie służy do władz administracyjnych, lecz do Izby Sądowych.

Wyrok Kass. z d. 15 Grudnia 1883 r. w spr. N. 202/80 Inc. I wspomniany w sprawozdaniu o skar. Kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 2 półr. 1882 str. 126. G. S. z r. 1884 N. 20. Przeciwnie. P. 392.

Zastaw. Summa zastawna przypadająca skarbowi—ulega spłacie listami likwidacyjnymi, podług imiennych ich ceny. P. 436.

Zastaw. Udziałający na zastaw w dobrej wierze, posiadaczowi oddawanego przedmiotu pożyczkę, nie może być skazany na zwrot takowego, zgłaszającemu się prawemu właścicielowi zastawu—po wyroku nakazującym sprzedaż zastawu, na zaspokojenie udzielonej

pożyczki i po sprzedaży takowego przez publiczną licytację. P. 848.

Zastaw folwarku poduchownego na lat 30 osobom pochodzenia nie ruskiego z zastrzeżeniem dalszego 30-letniego zastawu w razie nie oddania w terminie długu zaciągniętego, jako równający się zbyciu—nie może mieć miejsce. N. 51/83 Inc. III.

Zastaw. Sprawa z powodu zastawienia rzeczy skarbowych przez żołnierza lub podoficera przeciw przyjmującemu taki zastaw — ulega ocenie przez sąd cywilny.

Wyrok Ogól. Zeb. I i Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 21 Stycznia 1880 r. N. 1.

Zastrzeżenie hipoteczne. Przedaż przymuszona nieruchomości powinna być popierana przeciw właścicielowi nieruchomości, na którego uregulowany jest tytuł hipoteczny, a nie przeciw temu, który ma prawa własności tylko zastrzeżone na marginesie. P. 678.

Zastrzeżenie hipoteczne. Wykreślenie zastrzeżenia miejsca hipotecznego dla wniosku, odnoszącego się do hipoteki sądowej, co do którego wydział hipoteczny wydał decyzję zawieszającą—może nastąpić po upływie roku, licząc od daty zapadnięcia decyzji bez jej doręczenia. P. 762.

Zatajenie uiszczenia zobowiązania, w celu otrzymania powtórnego zapłaty—może być podda-

ne dochodzeniu kryminalnemu, nie inaczej, jak na mocy wyroku prawomocnego sądu cywilnego, uznającego ważność pierwszego uiszczenia.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 19 Września 1883 r. N. 19.

Zatrzymanie nakazu wykonawczego przez pełnomocnika prywatnego aż do uiszczenia przez klienta honorarium — stanowi samowładność, ulegającą dyscyplinarniej odpowiedzialności.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 16 Września 1878 r. w sprawie R.

Zatrzymanie osobiste nie może nastąpić, gdy w żądaniu o takowe niema zamieszczonej summy dłużnej. P. 829.

Zatrzymanie osobiste może być wyrzeczone za długi osób niehandlujących. P. 839.

Zatrzymanie osobiste. Choroba nie wstrzymuje zatrzymania osobistego. N. 8/84 Inc. I.

Zatrzymanie osobiste. Badanie świadków może być naznaczone na dowód środków utrzymania rodziny dłużnika, który ma być poddany zatrzymaniu osobistemu. N. 403/84 Inc. I.

Zatrzymanie osobiste notaryusza za długi powoduje uwolnienie go od zajmowanych obowiązków notaryusza.

Wyrok Ogól. Zebr. Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 19 Maja 1880 r. N. 35.

Zatwierdzenie aktu. Własność nabytej osady nie mających hipoteki aktem notaryalnym, nie przed właściwym notaryuszem zeznaną— uważa się od daty aktu, a nie od daty zatwierdzenia takowego. P. 931.

Zatwierdzenie aktów dotyczących własności nieruchomości nie podchodzącej pod Najwyższy Ukaz z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r.— należy do właściwych Sędziów Pokoju tylko wtedy, gdy własność ta nie przewyższa rozległości jednej włóki i ma obok tego takie znaczenie gospodarskie, jak grunta podchodzące pod rzeczony Ukaz.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 3 Lutego 1879 r. w sprawie Goldmana.

Zatwierdzenie darowizny. Zezwolenie Kommissji Spraw Wewnętrznych na akceptację darowizny— nie może być uznane za odpowiednie, wymagane art. 910 K. C. zatwierdzeniu przez rząd. P. 627.

Wyrok Kass. z d. 3 Marca 1883 r. Dep. I wspomniony w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 2 półr. 1882 str. 129 w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1883.

Zatwierdzenie działu. Nieczyniący przy protokole działowym u notaryusza sporów— może czynić zarzuty przeciw działowi, przy sprawie o zatwierdzenie takowego. P. 885.

Zatwierdzenie sprzedaży. Nieuiszczenie po upływie dni siedmiu po licytacji nieruchomości reszty postąpiętego szacunku, nie powoduje uznania licytacji za nieważną, lub nie następną, gdy inne warunki zostały spełnione, i gdy jeszcze nie nastąpiło postanowienie sądu, co do tego nieuiszczenia—chybaby interesu wierzycieli lub samego dłużnika temu przeszkadzały. P. 869.

Zatwierdzenie sprzedaży. Współwłaściciel wystawionej w drodze działów na sprzedaż nieruchomości— w razie, gdy staje się na licytacji nabywcą całości, obowiązany uiścić opłatę stemplową od szacunku całej nieruchomości, a nie od części, jakiej on był właścicielem przed licytacją. P. 932.

Zatwierdzenie sprzedaży. Postanowienie Zjazdu Sędziów Pokoju, przysądzające nabywcy nieruchomości— winno być wykonane w zwykłej sądowej drodze za pośrednictwem nakazu wykonawczego.

Postanowienie Ogóln. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 6 Października 1879 r. w sprawie Piechowicza.

Zatwierdzenie testamentu. Żądania przedstawione w jednym z Sądów Okręgowych Okręgu Warszawskiego o wprowadzenie ogólnego legataryusza w posiadanie spadku, i następnie w jednym z Sądów Okręgowych Cesarstwa

o zatwierdzenie testamentu (różniące się tylko formą zewnętrzną, a jednoznaczne w samym przedmiocie) i odmówienie władz sądowych wykonania tych rozporządzeń—stanowić może przedmiot sporu jurysdykcyjnego.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 10 Września 1877 r. w sprawie Panina.

Zatwierdzenie testamentu własnoręcznego, obejmującego rozporządzenia, co do kapitałów, znajdujących się w Królestwie Polskiem, sporządzonego przez osoby przebywające tu czasowo, a ze względu na stałe miejsce swego zamieszkania, liczące się za należące do jednej z Gubernii Cesarstwa—winno być dopełnione przez Sąd Okręgowy Cesarstwa, właściwy stałemu miejscu zamieszkania testatora.

Postanowienie Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 10 Września 1877 r. w sprawie Panina.

Zawiadomienie. Przedaż nieruchomości w drodze działów — nie ulega unieważnieniu dla braku zawiadomienia o niej wierzycieli hipotecznych. P. 796.

Zboże niesprzątnięte. Administrator dóbr ustanowiony przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie—ma prawo предава́ć zboże jeszcze niesprzątnięte. P. 792.

Zboże na pniu rosnące—może być zajęte łącznie z dobrami w poszukiwaniu zasądzonej należności hipotecznej. P. 826.

Zboże. Sprawa o rozwiązanie umowy zawartej o sprzedaż zboża i zwrot ceny wziętej — powinna być wniesiona przed sąd zamieszkania jednego z pozwanych, a nie przed sąd w obrębie którego umowa była zawarta i wykonaną być miała. P. 905.

Zdolność umysłowa. Sprawa nie ulega wstrzymaniu z powodu zarzuconej niezdolności umysłowej, przed uznaniem bezwłasnowolności. P. 733.

Zdolności umysłowe. W obec prawocności postanowień sądów karnych, uznających samobójstwo—może być naznaczone w drodze cywilnej sprawdzenie zdolności umysłowych w chwili samobójstwa przez opinię biegłych. P. 836.

Zdolność. Osoba do zawierania umów zdolna—może zarzucać niezdolność osoby, z którą zawarła umowę.

Wyrok Izby Sądowej z d. 10/22 Października 1883 r. w sprawie N. 404/83 Ap. I.

Wyrokowanie to uchylone zostało wyrokiem kassacyjnym z d. 11 Października 1884 r. wspomnianym w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszyście XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 str. 70. G. S. z r. 1885 N. 10.

Zeznania świadków słuchanych nie w drodze sądowej—nie mogą stanowić dowodu w sprawie cywilnej. N. 519/79 Ap. II—520/79 Ap. II.

Zjazd Sędziów Pokoju, potwierdzając postanowienie Sądu Gminnego, którym nie przyjęto pod ocenienie powództwa o naruszenie posiadania gruntów między mieszkańcami osady, —nie ma prawa z art. 43 U. poddawać takiej sprawy pod ocenienie Izby Sądowej.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 28 Stycznia 1884 r. w sprawie Holca.

Zjazd Sędziów Pokoju nie ma prawa wymierzać jakiegokolwiek kary na pełnomocników prywatnych, bez postępowania dyscyplinarnego.

Wyrok Ogól. Zebr. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 27 Listopada 1878 r. N. 48.

Zjazd Sędziów Pokoju jest obowiązany w razie przedstawienia papierów prywatnych lub urzędowych, ulegających karze kontrawencyjnej—donosić komu należy o przekroczeniu przepisów ustawy stempłowej.

Ukaz Cykularny I i Kass. Dep. Rz. Senatu z d. 23 Stycznia 1879 r. N. 54.

Zjazd Sędziów Pokoju nie ma prawa skazywać na karę w drodze ekonomicznej Komisarza Sądowego, gdyż kara na niego może być tylko wymierzona w drodze postępowania dyscyplinarnego.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu z d. 14 Maja 1879 r. N. 27.

Złożenie nowego dokumentu nie może być uważane za nową okoliczność, o jakiej mówi art.

750 U., gdy dokument lub okoliczność tym nowym dokumentem dowodzona, nie mogła nie być wiadomą składającemu w chwili postanowienia wyroku. P. 823.

Zmiana charakteru dziesięciny, nadanego opłatom, objawionym w treści hypoteecznej — nie może mieć miejsca, pod pozorem pomyłki. P. 761.

Zmiana kierunku drogi żelaznej przez zdjęcie relsów i oddanie gruntu z pod téj drogi powodowi—nie ulega rozpoznaniu sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie Koskowskiego.

Zmiana służebności dostarczania drzewa dla szkół na pieniądze—przez władze administracyjne, może być skarżona do władz wyższych lub być przedmiotem powództwa przed sądy ogólne.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 25 Kwietnia 1884 r. w spr. Kindlera.

Zmiana jurisprudeneyi czyli odmienne wyroki—wzrostło w r. 1882—1884 w następnych pytaniach:

1. Badanie świadków. P. 72 str. 19 tych pytań.
2. Badanie świadków. P. 630 str. 19.
3. Dział. P. 756 str. 45.
4. Hotel. P. 366 str. 68.
5. Illacya. N. 76/83 II str. 71. P. 99.

6. Indos. P. 28. 899 str. 72.
7. Kalendarz. P. 189 str. 75.
8. Kopia wyroku. P. 375. 816 str. 88.
- Nakaz wykonawczy. P. 375. 816 str. 114.
9. Nieuiszczenie szacunku. P. 545. 869 str. 118.
- Opozycya. P. 375. 816 str. 144.
10. Pełnomocnik prywatny. P. 825 str. 163.
11. Podpis. P. 909 str. 167.
12. Posiadania. N. 30/85 Inc. II str. 172.
- Poświadczenie. P. 909 str. 181.
13. Powództwo. P. 765 str. 182.
14. Prawo własności. N. 716/81 Ap. III str. 189.
15. Prawo własności. str. 190.
- Przedaż. P. 290. 756 str. 201.
16. Przywłaszczenie. str. 211.
- Przywrócenie posiadania. N. 30/85 Inc. II str. 212.
- Przywrócenie prawa appellacyi. P. 825 str. 214.
17. Skarga incydentalna. P. 360 str. 245.
- Spółka dóbr. P. 290. 499. 756 str. 261.
18. Sprawy handlowe. P. 299. 702 str. 267.
- Termin do opozycyi. P. 375. 816 str. 280.
- Termina. P. 189 str. 281.
19. Utrata pokwitowania. P. 630 str. 300.
20. Wybór sądu. P. 771 str. 317.
- Zakłady górnicze. P. 290. 756 str. 365.
- Zamieszkanie prawne. P. 375. 816 str. 367.

Uwaga. Powtórzenie tego samego wyrazu przedmiotowego i téj samej stronicy oznacza inne pytanie na tejże stronicy.

Wyraz przedmiotowy bez numeru oznacza powtórzenie już wyżej pod innym wyrazem przytoczonego tego samego pytania.

Zmiany Ustawy. Ustawy z d. 20 Listopada 1864 r. obowiązują w Królestwie Polskiem, w taki sposób, jaki wskazany jest Postanowieniami z d. 19 Lutego 1873 r., zmiany zaś redakcyjne niektórych artykułów Ustaw Sądowych zamieszczone w odpowiednie tomy Zbioru Praw, wydania z r. 1876—nie rozciągają się do Okręgu Sądowego Warszawskiego. Postanowienia Ogól. Zebr. Dep. Izby Sąd. z d. 5 Marca 1881 r.

Zmniejszenie zapisów poczynionych w umowie przedślubnej—nie może być żądane przed sporządzeniem działów. P. 755.

Znaczenie wyroku. Wytłomaczenie znaczenia prawomocnego wyroku przez sąd—może mieć miejsce przy względzie konieczności: a) na działania Kommissarza Sądowego przy wykonywaniu wyroku, które z tych lub innych przyczyn uważane są przez osoby interesowane za niezgodne z rzeczywistém znaczeniem wydanego wyroku, oraz b) na wnoszenie tego żądania w czasie właściwym (art. 963 U.)—P. 827.

Znaczenie dokumentu. Mylne tłumaczenie literalnej treści dokumentu, na którym oparty został wyrok—powoduje kassację takowego.

Wyrok Kassacyjny z d. 11 Marca 1883 r. w sprawie Kurlandzkiego p-ko Orbachowi i innym, w skutek skargi na wyrok Zjazdu Piotrkowskiego I Okręgu i zamieszczony w G. S. z r. 1883. N. 26.

Zobowiązania osobiste. Powództwo mające za przedmiot pretensye, oparte na osobistém zobowiązaniu dłużnika upadłego—nie może być wnoszone przed Sąd Okręgowy przeciw syndykowi upadłości. P. 97.

Zobowiązania właściciela dóbr względem proboszcza, co do uiszczania danin i służebności—nie nikną ze zniesieniem parafii, lecz winny być wykonywane na rzecz skarbu wchodzącego w prawa duchowieństwa. P. 837.

Zobowiązania duchownych. Sprawa mająca za przedmiot spory wynikłe przy poszukiwaniu długów i wszelkiego rodzaju opłat z zobowiązań zaciągniętych dawniej przez instytucye duchowne, a obecnie ciężące skarb—ulega ocenie władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 8 Grudnia 1879 r. w sprawie L.

Zobowiązania. Sprawa skarbu przeciw osobie prywatnej o niewykonanie zobowiązań kontraktowych—należy do sądów.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd. z d. 8 Grudnia 1879 r. w sprawie Sosnkowskięj.

Zobowiązania konsensualne. Badanie świadków może być dozwolone na stwierdzenie zobowiązań konsensualnych, dla których Kodeks Cywilny nie wymaga aktów piśmiennych, a więc i sprzedaży ruchomości, oraz wynikających z niej stosunków prawnych, jak istnienie długu i upłaty takowego.

Wyrok Kassacyjny z d. 15 Maja 1884 r. wydany na skutek skargi na wyrok Zjazdu S. P. I Okr. Gubernii Siedleckiej. G. S. z r. 1884 N. 41 w sprawie Zellera.

Wyrok Kass. z d. 13 Sierpnia 1884 r. (zapadły d. 25 Stycznia 1884 r. N. 13) w spr. N. 286/79 Ap. III. Zeszyt XVI Juris. Izby Sąd. str. 74.

Zobowiązanie nieprzeszkadzania przeciw wzięciu w dzierżawę hotelu za wynagrodzeniem—nie jest ważne. N. 6/84 II.

Zobowiązanie, powstanie którego zawiesza się do spełnienia wskazanego wypadku, w razie niespełnienia się takowego—wcale nie istnieje.

Wyrok Kass. Rz. Senatu z d. 27 Lutego 1884 r. wspomniany w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 str. 87 w spr. N. 1069/78 Ap. II.

Zrzeczenie się appellacyi pismem prywatném—
jest ważne. P. 735.

Zrzeczenie się dalszego prowadzenia sprawy przez pełnomocnika—zwalnia go od obowiązku jej prowadzenia, dopiero od upływu terminu wyznaczonego przez Prezesa, gdy pełnomocodawca nie jest obecny.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 1 Grudnia 1880 r. N. 59.

Zrzeczenie się przez stronę prywatną w kontrakcie z władzami rządowemi zawartym, wytaczania powództwa w razie zająć mogących sporów z tego kontraktu, jako dążące do ograniczenia praw cywilnych powoda i pogwałcenia praw zabezpieczających porządek publiczny w myśl art. 6 U.—niema żadnego znaczenia.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
z d. 16 Maja 1881 r. w sprawie Rozenberga.

Zrzeczenie się. Przyjęcie dochodu z administracyi poręczającej po terminie w umowie wskazanym—uważa się za zrzeczenie się rozwiązania umowy z powodu tego uchybienia.
N. 103/83 Ap. III. N. 158/84 Ap. II.

Przeciwnie uznanie. Wyrok Kass. z d. 2 Kwietnia 1884 r. w sprawie K. przeciwko M. wspomniany w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 str. 70.

Zwrot dokumentów, obejmujących wystawienie kaucyi opartej na nieruchomości w Kownie, na zabezpieczenie umowy o przedsiębiorstwo zawartej ze skarbem, może być dochodzony w sądach właściwych miejscowości, na której kaucya jest zabezpieczona. P. 814.

Zwrot summy skonfiskowanej. Sprawa o uznanie, iż w skutek cofnięcia konfiskaty summa sporna ulega zwrotowi spadkobiercom tego, którego majątek był skonfiskowany—należy do władz sądowych. P. 831.

Zwrot zastawu. Udzielający na zastaw w dobrą wierzę, posiadaczowi przedmiotu pożyczkę, nie może być skazany na zwrot takowego, zgłaszającemu się prawemu właścicielowi zastawu—po wyroku nakazującym sprzedaż zastawu na zaspokojenie udzielonej pożyczki i po sprzedaży takowego przez publiczną licytację. P. 848.

Zwrot ceny. Sprawa o rozwiązanie umowy zawartej o sprzedaż zboża i zwrot ceny wziętej—powinna być wniesiona przed sąd zamieszkania jednego z pozwanych, a nie przed sąd w obrębie którego umowa była zawartą i wykonaną być miała. P. 905.

Zwrot summy pobranej niewłaściwie przez skarb, przy spłacie kanonu lub pożyczki—może być dochodzony sądownie, jako przywrócenie praw cywilnych, opartych na przepisach.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
z d. 8 Grudnia 1879 r. w sprawie W.

Zwrot podatków powtórnie jakoby wyegzekwowanych, gdy jest przedmiotem sprawy — takowa nie ulega ocenieniu władz sądowych.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
z d. 25 Kwietnia 1884 r. w sprawie Płaczkowskiego.

Zwrócenie skargi powodowej nie ma miejsca, gdy zamieszkanie jednego z pozwanych okazało się niedokładnym. P. 775.

Zwrócenie skargi incydentalnej, podanej na część wyroku, dozwalającą natychmiastowej wykonalności — nie może być rozporządzone skarżącemu jednocześnie tenże wyrok w głównym przedmiocie. P. 864.

Zwrócenie powództwa wzajemnego nie może mieć miejsca — dla braku oznaczenia wartości takowego. P. 908.

Zwrócenie skargi appellacyjnej powinno nastąpić skarżącemu do miejsca przebywania, przez niego przy sprawie w Sądzie Okręgowym obranego, gdy nie wskazał w skardze zamieszkania — w razie zaś nieobrania zamieszkania w Sądzie Okręgowym, podług art. 311 U. N. 55/84 Inc. II.

Zwrócenie skargi kassacyjnej z tego powodu, że postanowienie Izby Sądowej nie ulega za skarżeniu w drodze postępowania kassacyjnego

go — zależy od uznania Rz. Senatu, a nie Izby Sądowej.

Wyrok Ogól. Zeb. Dep. Kass. Rz. Senatu
z d. 1 Grudnia 1880 r. N. 60.

Zwyczaj włościan mogą być stosowane przy działach spadków w sądzie gminnym, czy gdy spadek przechodzi podług prawa na spadkobierców, czy w skutek testamentu. P. 335.

Żądanie. Powództwo pozostawione bez ocenie-
nia, z przyczyny pomieszania żądań, nie przesz-
kadza, iżby na domaganie się powoda, nie
mogło być osądzone główne przez niego wska-
zane żądanie, gdy innych się zrzeka. P. 815.

Żądanie o zatrzymanie osobiste, winno obejmo-
wać, za jaką sumę dłużną zatrzymanie jest
żądane. P. 829.

Żądanie wstrzymania wykonania postanowienia
Rządu Gubernialnego—nie może ulegać roz-
biorowi sądowemu, jeżeli niema w tym przed-
miocie prawomocnego wyroku.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
z d. 21 Marca 1881 r. w sprawie Bidermana.

Żądanie w powództwie o uznanie rozporządzeń
Rządu Gubernialnego za nieszkodzące pra-
wom powoda—nie ulega rozpoznaniu w dro-
dze sporu jurisdikcyjnego.

Postanowienie Kompletu Oddz. Izby Sąd.
z d. 6 Listopada 1882 r. w sprawie Romoc-
kiego.

Żądanie wnoszone w Sądzie Okręgowym, ulega ocenieniu w Izbie Sądowej, bez potrzeby powtarzania o to żądania przez stronę.

Wyrok Kassacyjny z d. 15 Marca 1883 r. w sprawie N. 321 Ap. z r. 1881 Dep. I i z d. 18 Kwietnia 1883 r. w spr. N. 1206 Ap. D. III z r. 1880 wspomniane w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1883 r. w sprawozdaniu o skar. kass. z t. r. str. 121. 138 i zamieszczone w G. S. z r. 1883 N. 47 i z r. 1884 N. 6.

Żądanie. Czynione zarzuty przeciw ważności wyroku sądu polubownego, obowiązują Izbę bez oddzielnego żądania unieważnienia tego wyroku—do ocenienia zarzutów i wyrzeczenia nieważności dowiedzionej.

Wyrok Kassacyjny z d. 8 Kwietnia 1883 r. w sprawie N. 1206. Ap. z r. 1880 Dep. III wspomniony w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1883 w zeszycie XIII Juris. Izby Sąd. z 1 półr. t. r. str. 138.

Żądanie cofnięte nie ulega zasądzeniu, a zasądzenie takie, powoduje kassację wyroku.

Wyrok Kassacyjny z d. 30 Maja 1884 r. zamieszczony w sprawozdaniu o skar. kass. z r. 1884 w zeszycie XVI Juris. Izby Sąd. z 1 półr. 1884 str. 72 w sprawie N. 626/82 Ap. III.

Zona domagająca się odjęcia mężowi zarządu jej majątkiem, powinna szczegółowo przytoczyć okoliczności złego zarządu męża, a nie ograniczać się ogólnym powołaniem na niezadawalniające zarządzenie. P. 705.

258161

SPROSTOWANIA

omylek dostrzeżonych.

<i>Stron.</i>	<i>wiersz</i>	<i>z góry</i>	<i>z dołu</i>	<i>jest</i>	<i>powinno być</i>
21	2	—		N. 41	N. 41 i wyr. Kass. z d. 13 Sierpnia 1884 r. w spra- wie N. 286/79 Ap. III.
93	7	—		P. 865	P. 865. 206. 693
140	—		1	a nie od	nie potrącając
232	7	—		nieszkodzącój	nieszkodzącą.
